

บทที่ 4

โลกของผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ในบทนี้จะเป็นการนำเสนอผลการศึกษาที่ได้จากการสัมภาษณ์และการสังเกตอย่างมีส่วนร่วมจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทั้งหมด 8 คน ในประเด็นเกี่ยวกับภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง กระบวนการเข้าสู่อาชีพ สถานที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ เวลาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ กลุ่มลูกค้า รายได้ ค่าใช้จ่าย ประสบการณ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ และการวิเคราะห์ข้อมูลรายการนี้ ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอเป็นรายบุคคล ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. น้าอ๋า

1.1 ภูมิหลังส่วนตัว

น้าอ๋าเป็นตัวอย่างคนสำคัญในการศึกษาครั้งนี้ เขาเป็นผู้แนะนำกลุ่มตัวอย่างคนอื่นๆ ให้ผู้วิจัยได้รู้จักเพื่อสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เนื่องจากน้าอ๋าเข้าสู่อาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มาเป็นเวลาเกือบ 20 ปีทำให้น้าอ๋ารู้จักและสนิทสนมคุ้นเคยบุคคลในแวดวงนี้เป็นจำนวนมากซึ่งเป็นบันไดขั้นแรกให้ผู้วิจัยสามารถเข้าสู่โลกของการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้อย่างลึกซึ้ง

น้าอ๋าเกิดในครอบครัวชาวจีนที่มีความลำบากในชีวิตมาตั้งแต่เด็ก พ่อของน้าอ๋าเป็นชาวจีนที่เข้ามาอยู่ในประเทศไทยในช่วงปีพ.ศ. 2480 โดยเริ่มต้นชีวิตในประเทศไทยด้วยความยากจน พ่อและแม่ของน้าอ๋ามีลูกทั้งหมด 14 คน แบ่งเป็นชาย 5 คนและหญิง 9 คน ซึ่งน้าอ๋าเป็นลูกคนสุดท้ายต้องทำให้เขาได้รับการดูแลจากพ่อและแม่ดีกว่าพี่น้องคนอื่นๆ

ชีวิตครอบครัวของน้าอ๋าผ่านเรื่องราวทั้งความสุขและความทุกข์ปะปนกันไป โดยพ่อของน้าอ๋าเคยถูกรางวัลสลากกินแบ่งรัฐบาลรางวัลที่ 1 จำนวน 2 ครั้ง ชีวิตก็ต้องพลิกผันเมื่อประสบกับภาวะล้มละลายทางธุรกิจร้านอาหาร ทำให้ครอบครัวนี้ต้องกลับมาอยู่ในสภาพสิ้นไร้ไม้ตอกอีกครั้ง แต่ด้วยความวิริยะอุตสาหะของพ่อของน้าอ๋าทำให้สามารถลุกขึ้นยืนได้อีกครั้งหลังจากไปกู้เงินจากธนาคารเพื่อนำมาสร้างโรงงานผลิตอาหารประเภทหนึ่ง ซึ่งธุรกิจนี้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีมากจนสามารถดำเนินกิจการมาได้จนทุกวันนี้

ชีวิตของน้าอ๋าไม่ได้ลำบากเหมือนพี่ๆ คนอื่น อีกทั้งน้าอ๋ายังได้รับการศึกษาในระดับสูงกว่าพี่ๆ ด้วย (จบการศึกษาในระดับอนุปริญญา) เนื่องจากในครอบครัวของชาวจีนจะให้ความสำคัญและเอาใจใส่แก่ลูกชายคนเล็กสุดของครอบครัว โดยไม่ต้องทำงานหนักและได้ยังรับสิทธิพิเศษเหนือคนอื่นด้วย เช่น การได้รับเงินส่วนแบ่งจากการขายที่ดินกว่า 500,000 บาทจากพ่อ

ในขณะที่พี่ของน้ำอ่ำได้รับเพียง 100,000 บาทเท่านั้น หลังจากน้ำอ่ำจบการศึกษาแล้วจึงกลับมาทำงานในโรงงานผลิตอาหารร่วมกับพี่ชายพร้อมๆ กับการเป็นนายหน้าขายที่ดิน พ่อของน้ำอ่ำคาดหวังให้น้ำอ่ำเป็นผู้สืบทอดธุรกิจของครอบครัวต่อจากตนเอง แต่ความหวังนี้ก็กลับพังทลายลงเมื่อน้ำอ่ำต้องเผชิญกับเงื่อนไขหลังการแต่งงานกับหญิงสาวที่ตนรัก

ปีพ.ศ. 2535 น้ำอ่ำแต่งงานกับแฟนสาวที่เป็นคนต่างจังหวัด แม่ยาย (นางเอ) กำหนดเงื่อนไขหลังการแต่งงานไว้ว่า น้ำอ่ำต้องย้ายเข้าไปอยู่บ้านของแฟนสาว เนื่องจากนางเอต้องการให้น้ำอ่ำมาอยู่ด้วยกันเพราะนางเอไม่มีลูกชายเลย ประกอบกับครอบครัวของนางเอดำเนินธุรกิจต่างๆ มากมายภายในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นร้านซูเปอร์มาร์เก็ต การทำโปสเตอร์เพื่อวางขาย การทำสวนผลไม้ และการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเพลงและภาพยนตร์ นางเอจึงมีความจำเป็นต้องหาบุคคลมาช่วยดูแลกิจการของครอบครัว ซึ่งนางเอคิดว่าน้ำอ่ำเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเข้ามาดูแลกิจการได้ เนื่องจากนางเอเห็นว่าน้ำอ่ำมีพื้นความรู้ทางด้านบริหาร เป็นคนขยันขันแข็งและรู้จักกับครอบครัวของตนมาเป็นเวลานาน อย่างไรก็ตาม ในช่วงแรกของการเข้ามาช่วยธุรกิจ น้ำอ่ำรู้สึกไม่เต็มใจและไม่ต้องการประกอบธุรกิจของนางเอ แต่ต้องการดูแลธุรกิจครอบครัวของตนเองมากกว่า ประกอบกับน้ำอ่ำเกรงว่าหากตนเองเข้ามาดำเนินกิจการของครอบครัวของภรรยาจะกลายเป็นที่ครหาของญาติพี่น้องจากฝ่ายภรรยา ซึ่งน้ำอ่ำเล่าให้ฟังว่า

จริงๆ แล้วอยากทำโรงงานของที่บ้านต่อ เงินมันดี แถมยังได้อยู่กับครอบครัวอีกด้วย แต่พอแต่งงานก็ต้องย้ายมาอยู่ที่นี่แทน มันก็ทำให้ดูแลกิจการที่บ้านไม่ได้ แถมยังโดนบังคับให้ทำในสิ่งที่ไม่ชอบอีก ช่วงแรกๆ มันก็อึดอัดนะ แบบไม่อยากอยู่ที่นี่แล้ว เคยคิดอยากจะกลับไปอยู่บ้านด้วย แต่เมียก็ห้ามไว้ (น้ำอ่ำ, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2552)

น้ำอ่ำเข้ามาอาศัยอยู่ที่บ้านของภรรยาที่นางเอมอบให้เป็นของขวัญวันแต่งงาน บ้านหลังนี้ถูกใช้เป็นที่อยู่อาศัยและร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ควบคู่กันไป ร้านแห่งนี้ถือว่าเป็นร้านขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเพลงและภาพยนตร์ร้านแรกภายในตลาดแห่งนี้ ในช่วงแรก น้ำอ่ำทำหน้าที่เป็นเพียงผู้ช่วยขายเท่านั้น บุคคลที่มีหน้าที่หลักในการดูแล คือ นางเอ โดยรับผิดชอบในส่วนของการสั่งสินค้า การกระจายสินค้า และการขายสินค้า

จนกระทั่งปีพ.ศ. 2543 น้ำอ่ำได้เข้ามาดูแลร้านอย่างเต็มตัวเนื่องจากนางเอถ่ายโอนความรับผิดชอบมาให้ น้ำอ่ำทั้งหมด แต่นางเอยังคงมีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือน้ำอ่ำในด้านการ

สั่งสินค้าและกรณีถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ แม้ว่าน้ำอ่ำจะมีปัญหาและอุปสรรคจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ แต่อาชีพนี้สามารถสร้างรายได้ให้กับน้ำอ่ำเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม ครอบครัวของน้ำอ่ำยังมีหนี้สินที่ต้องจ่ายร่วม 10 ล้านบาท ซึ่งหนี้สินเหล่านี้เกิดจากการใช้เงินอย่างสุรุ่ยสุร่ายของนางเอและความประมาทในการลงทุนโดยมิได้ศึกษาล่วงหน้า ซึ่งนางเอนำบ้านที่ให้น้ำอ่ำเป็นเรือนหอไปจำนองธนาคารไว้โดยไม่บอกน้ำอ่ำ น้ำอ่ำจึงต้องแบกรับหนี้สินโดยไม่คาดคิดทำให้น้ำอ่ำพยายามหารายได้เข้าสู่ครอบครัวให้มากที่สุดเพื่อปลดหนี้สินที่ตนเองมีได้ก่อไว้

ในปี พ.ศ. 2551 รายได้จากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ลดลงเพราะลูกค้าเริ่มหันไปใช้บริการร้านเช่าและการดาวน์โหลดจากอินเทอร์เน็ตมากขึ้น น้ำอ่ำจึงเริ่มมองหาทางเลือกในการประกอบอาชีพอื่นด้วย หนึ่งในอาชีพที่น้ำอ่ำสนใจ คือ การเปิดร้านตัดขนสุนัขและขายอาหารสำหรับสัตว์ โดยน้ำอ่ำเห็นว่าในละแวกที่ร้านค้าของตนเองตั้งอยู่ยังไม่มีผู้ประกอบการธุรกิจประเภทนี้จึงน่าจะเป็นทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับการเปลี่ยนอาชีพ

ในเดือนเมษายน ปี พ.ศ. 2552 ภรรยาของน้ำอ่ำเรียนตัดขนสุนัข ต้นทุนในการศึกษาอยู่ที่ 30,000 บาท ในช่วงนั้นเป็นช่วงที่น้ำอ่ำเริ่มมีปัญหาทางการเงินเนื่องจากยอดขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ลดน้อยลงน้ำอ่ำตัดสินใจยืมเงินจากพี่ชายเพื่อเป็นค่าเล่าเรียนให้แก่ภรรยาและค่าใช้จ่ายภายในครอบครัวเป็นจำนวน 100,000 บาท ซึ่งน้ำอ่ำสะท้อนให้เห็นความรู้สึกหดหู่ของตนเองว่า “ของขายไม่ได้ เงินไม่มี จะหมุนยังไงล่ะ จะทำยังไงได้ ก็ต้องไปยืมเฮียมาสิ” (น้ำอ่ำ, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2552)

ภรรยาของน้ำอ่ำจบหลักสูตรการเรียนตัดขนสุนัขในเดือนสิงหาคมในปีพ.ศ.2552 น้ำอ่ำจึงหันมาเปิดร้านตัดขนสุนัขและขายสินค้าสำหรับสัตว์ ในขณะเดียวกันยังคงขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ยังมีอยู่ให้หมดด้วย รายได้จากการตัดขนสุนัขและขายสินค้าสำหรับสัตว์ อยู่ที่ประมาณเดือนละ 45,000 บาท ส่วนรายได้จากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เฉพาะสินค้าที่เหลืออยู่ที่ประมาณ 5,000 บาทต่อเดือน เมื่อพิจารณารายได้จากธุรกิจตัดขนสุนัขและขายสินค้าสำหรับสัตว์อยู่ในระดับที่สูงพอๆ กับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทำให้น้ำอ่ำและครอบครัวเลือกที่จะทุ่มเทให้กับร้านตัดขนสุนัขและขายสินค้าสำหรับสัตว์มากกว่า ส่วนการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะยุติลงทันทีที่น้ำอ่ำสามารถระบายสินค้าออกไปได้หมด ซึ่งในปัจจุบัน (มีนาคม 2553) น้ำอ่ำเหลือซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพียง 500 แผ่นเท่านั้น สาเหตุสำคัญที่ทำให้น้ำอ่ำต้องการทิ้งอาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แล้วหันไปประกอบธุรกิจร้านตัดขนสุนัขและขายสินค้าสำหรับสัตว์แทนเนื่องจากน้ำอ่ำไม่ต้องการใช้ชีวิตแบบระมัดระวังและหลบๆ ซ่อนๆ ตลอดเวลา หากธุรกิจถูกกฎหมายสามารถให้ผลตอบแทนเท่ากับ

ธุรกิจผิดกฎหมายก็ไม่มี ความจำเป็นที่จะต้องประกอบอาชีพที่ผิดกฎหมายอีกต่อไป รวมระยะเวลาที่น้ำอ่ำอยู่ในวงการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จนถึงปัจจุบันอยู่ที่ 17 ปี โดยเริ่มต้นจากการเป็นผู้ช่วยขาย และเลื่อนระดับมาเป็นผู้ขายอย่างเต็มตัวในปีพ.ศ. 2543

น้ำอ่ำมีลูกจำนวนสองคนซึ่งยังคงอยู่ในวัยศึกษา โดยลูกคนโตอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และลูกคนเล็กอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 น้ำอ่ำได้รับประโยชน์จากนิสัยของลูกคนเล็กที่เป็นคนช่างเจรจา และชอบเสนอตัวทำกิจกรรมต่างๆ ภายในชุมชนทำให้ผู้มีอำนาจภายในชุมชนให้ความเอ็นดูเป็นพิเศษ น้ำอ่ำจึงเป็นที่รู้จักของผู้มีอำนาจเพิ่มขึ้นผ่านลูกคนเล็ก ซึ่งน้ำอ่ำคิดว่าในยามที่เกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นมาผู้มีอำนาจเหล่านี้จะสามารถให้ความช่วยเหลือแก่น้ำอ่ำได้นอกจากนั้นลูกทั้ง 2 คนยังช่วยน้ำอ่ำและภรรยาหารายได้เข้าสู่ครอบครัวด้วย โดยการเดินขายขนมและสินค้าที่ระลึกแก่นักท่องเที่ยว แม้ว่าจะเป็นจำนวนเงินที่ไม่มากนักแต่กลับสามารถสร้างความภูมิใจให้กับน้ำอ่ำและภรรยาได้

หน้าที่ของน้ำอ่ำมิได้มีเพียงการหารายได้เข้าสู่ครอบครัวเพียงอย่างเดียว แต่น้ำอ่ำยังต้องรับผิดชอบดูแลความสะอาดภายในบ้านและทำหน้าที่ไปรับ-ส่งลูกๆ ที่โรงเรียนด้วย รวมถึงยังต้องคอยดูแลร้านค้าในด้านการตรวจสอบสินค้าภายในร้าน การส่งสินค้า และการขายสินค้าหน้าร้าน (ทั้งช่วงขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์และขายสินค้าสำหรับสัตว์) โดยนำเอาความรู้และเครือข่ายบุคคลที่รู้จักมาเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ รวมถึงการคอยประสานงานกับผู้มีอำนาจภายในชุมชนเพื่อให้ปกป้องคุ้มครองดูแลร้านของตนเองในยามที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ส่วนภรรยาของน้ำอ่ำแม้ว่าจะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีซึ่งเป็นระดับที่สูงกว่าน้ำอ่ำ แต่ภรรยาของเขาไม่มีความสามารถในการทำงานบ้าน ภรรยาของน้ำอ่ำมีหน้าที่เพียงจัดหาอาหารให้กับสมาชิกภายในครอบครัวเท่านั้น สาเหตุส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการเลี้ยงดูของพ่อแม่แบบทะนุถนอมจนมากเกินไปทำให้ภรรยาของน้ำอ่ำไม่เคยลองกระทำการต่างๆ ด้วยตัวเองเลย

จากการที่น้ำอ่ำเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องราวๆ ต่างภายในครอบครัวทั้งงานบ้านและร้านค้า ทำให้น้ำอ่ำกลายเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจทุกเรื่องภายในบ้าน ไม่ว่าจะเป็นการซื้ออาหารในแต่ละมื้อ การเข้าโรงเรียนของลูก ประเภสินค้าที่ซื้อมาขายในร้าน การกำหนดราคาสินค้า การกำหนดเวลาเปิด-ปิดร้าน รวมถึงการตัดสินใจในเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวและรูปแบบการเดินทางของสมาชิกในครอบครัวด้วย ภรรยาของน้ำอ่ำแทบไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจต่างๆ เลย อย่างไรก็ตาม แม้ว่าภรรยาของน้ำอ่ำจะไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของน้ำอ่ำ แต่เขาก็ไม่เคยมีมุมมองที่ขัดแย้งหรือแตกต่างจากการตัดสินใจของน้ำอ่ำเลย เพราะเขาเป็นคนที่เชื่อมั่นในความคิดของน้ำอ่ำเป็นอย่างมากเนื่องจากการตัดสินใจทุกครั้งของน้ำ

อ้ามักก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีเสมอ ยกตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไปสู่การเปิดร้านตัดขนสุนัขและขายสินค้าสำหรับสัตว์ ซึ่งภรรยาของน้ำอ้าก็ยอมไปเรียนวิธีการตัดขนสุนัขอย่างถูกวิธี แม้ว่าภรรยาของน้ำอ้าจะต้องห่างเหินจากลูกทั้งสองคนเกือบ 3 เดือนก็ตาม ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านี้สมชิกในครอบครัวนี้ไม่เคยจากกันเกิน 3 วันเลย แต่ภรรยาก็ยอมทำตามคำแนะนำของน้ำอ้า เมื่อภรรยาเรียนจบหลักสูตรและกลับมาดำเนินธุรกิจตัดขนสุนัขและขายสินค้าสำหรับสัตว์แล้วก่อให้เกิดรายได้มากกว่าการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งภรรยาของน้ำอ้าได้กล่าวต่อน้ำอ้าว่า “เธอคิดอะไร ทำอะไรก็ดีไปหมดเลยเนอะ ทำไมไม่คิดแบบนี้มาตั้งนานแล้วละ รออะไรอยู่เนี่ย” (น้ำอ้า, สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2552)

แม้ว่าในปัจจุบัน น้ำอ้าหันมาทำธุรกิจร้านตัดขนสุนัขและขายอาหารสำหรับสัตว์ที่ให้ผลกำไรกว่า 50,000 ต่อเดือนแล้ว แต่ภาระหนี้สินกว่า 10 ล้านบาทที่เกิดจากแม่ยายยังคงเป็นปัญหาที่เรื้อรังมาจนถึงทุกวันนี้ น้ำอ้าจะต้องจ่ายเงินให้กับธนาคารรวมเดือนละ 20,000 บาทสำหรับค่าผ่อนบ้าน โดยในตอนนี้น้ำอ้ามีหนี้สินที่ค้างไว้กับธนาคารอยู่เหลือเพียงประมาณ 3 ล้านบาทเท่านั้น ส่วนหนี้ที่เกิดจากการกู้ยืมจากพี่ชายทั้งหมดอยู่ที่ประมาณ 3 แสนบาท อย่างไรก็ตาม น้ำอ้าไม่เคยมองว่าหนี้สินดังกล่าวเป็นปัญหาหนักสำหรับชีวิต เพราะน้ำอ้าคิดว่า “ปัญหาทุกอย่างต้องมีทางออก” และ “อุปสรรคมีไว้ให้คนก้าวข้าม” (น้ำอ้า, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2552) ทำให้น้ำอ้าพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อหาเงินเข้าสู่ครอบครัวอย่างไม่ย่อท้อเพื่อปลดแอกครอบครัวออกจากภาระหนี้สิน

1.2 กระบวนการเข้าสู่อาชีพ

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การเข้าสู่อาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของน้ำอ้าเริ่มจากการถูกบังคับจากนางเอให้เข้ามาช่วยเหลือธุรกิจของครอบครัว ซึ่งนางเอมักจะหยิบยกประเด็นเรื่องหนี้สินมาข่มขู่ให้น้ำอ้าต้องเข้ามามีส่วนในการประกอบอาชีพที่มีรายได้สูง แม้ว่าอาจจะต้องเสี่ยงต่อการถูกจับกุมบ้างก็ตาม น้ำอ้าจึงเริ่มต้นขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ด้วยความไม่เต็มใจและตกอยู่ในภาวะจำยอมที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของนางเอ

ในช่วงแรกของการขายเทปและวีดีโอละเมิดลิขสิทธิ์ น้ำอ้ามีบทบาทเป็นเพียงผู้ช่วยขายเท่านั้น โดยนางเอเป็นผู้ที่มีบทบาทและอำนาจในการตัดสินใจสั่ง ขายและกระจายสินค้าแต่เพียงผู้เดียว อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ที่ทำให้น้ำอ้าเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นเพียงผู้ช่วยขายมาเป็นผู้ที่มีบทบาทหลักภายในร้านมี 2 ประการ คือ น้ำอ้าไม่สามารถผ่อนชำระหนี้สินได้ทันเวลา และกรณีที่น่าอ้าถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมแทนนางเอในปีพ.ศ. 2543 ทำให้นางเอมีความรู้สึกหวาดกลัวจากการถูกจับกุมจึงถ่ายโอนกิจการไปให้กับน้ำอ้าทั้งหมด ส่วนนางเอเลือกที่จะไป

ประกอบธุรกิจอื่นแทนแต่นางเอายังคงมีส่วนร่วมในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นครั้งคราว ส่วนน้ำอ่ำเห็นว่าแม้ว่าตนเองจะถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่กลับจ่ายเพียงค่าปรับเท่านั้น ส่วนโทษจำคุกถูกละเว้นเนื่องจากได้รับความช่วยเหลือจากนักการเมืองที่รู้จักกับนางเอ น้ำอ่ำจึงคิดว่าหากยังเกิดปัญหาจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ น้ำอ่ำก็น่าจะได้รับความช่วยเหลือจากนางเออย่างแน่นอน

เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นจุดเริ่มต้นที่ผลักดันให้น้ำอ่ำเข้าสู่วงการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อย่างเต็มตัว เนื่องจากน้ำอ่ำต้องการหาเงินมาหมุนเวียนเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว ซึ่งการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์เป็นอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ในระดับที่สูงมากแต่ก็มีความเสี่ยงในระดับสูงเช่นกัน อย่างไรก็ตาม น้ำอ่ำได้รับคำยืนยันจากนางเอว่า หากถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมก็สามารถที่จะรอดพ้นจากการลงโทษได้เพราะมีนักการเมืองที่คอยให้ความช่วยเหลืออยู่ น้ำอ่ำจึงมีความกล้าที่จะเสี่ยงเข้าสู่อาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อย่างเต็มตัว

ในช่วงเริ่มต้นของการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ น้ำอ่ำได้รับคำแนะนำจากนางเอที่ช่วยสอนวิธีการขายว่าควรตั้งราคาสินค้าอย่างไร วิธีการพูดให้ลูกค้ามีความสนใจในสินค้า และการเก็บสินค้าให้รอดพ้นจากสายตาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ สิ่งต่างๆ ที่น้ำอ่ำได้รับการเรียนรู้จากนางเอเป็นเพียงพื้นฐานเบื้องต้นของการขายสินค้าเพียงเท่านั้น แต่น้ำอ่ำยังเรียนรู้วิธีการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ผ่านประสบการณ์การขายด้วยตนเองด้วย ดังเช่น นางเอสอนให้น้ำอ่ำนำเอาซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ซ่อนไว้ด้านหลังของซีดีลิขสิทธิ์ แต่น้ำอ่ำปรับเปลี่ยนวิธีนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไปเก็บไว้บนบ้านแทน เพื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจบุกเข้าตรวจค้น

น้ำอ่ำเคยถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งหมด 3 ครั้ง¹ ทำให้น้ำอ่ำเรียนรู้และคิดค้นเทคนิคการขายเพื่อลดความเสี่ยงในการถูกจับกุม แม้ว่าน้ำอ่ำจะต้องสูญเสียเงินค่าปรับจากกรณีที่ถูกจับกุม แต่น้ำอ่ำกลับมองว่าการถูกจับกุมเป็นสิ่งที่ประโยชน์กับตนเองเนื่องจากน้ำอ่ำได้เห็นการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ในการตรวจค้นร้านและจับกุมผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ น้ำอ่ำจึงมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขายเพื่อให้เกิดความเหมาะสม

ทักษะที่น้ำอ่ำคิดว่าจะมีความจำเป็นสำหรับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากที่สุด คือ การเป็นคนช่างสังเกต โดยน้ำอ่ำเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า “ต้องคอยมองรอบๆ ตลอดเวลา ทั้งที่มีลูกค้า ไม่มีลูกค้า เพราะมันเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยง เดี่ยวตำรวจบุกเข้ามาตอนไหนก็ไม่รู้ . . .” (น้ำอ่ำ, สัมภาษณ์,

¹ รายละเอียดเกี่ยวกับการถูกจับกุมทั้ง 3 ครั้งของน้ำอ่ำอยู่ในหัวข้อ “ประสบการณ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์” ดูหน้า 82

26 กรกฎาคม 2552) นอกจากการเป็นคนช่างสังเกตแล้ว น้ำอ่ำยังเสนอว่า หากมีความสามารถในการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับบุคคลที่มีฐานอำนาจทางการเมืองก็จะเป็นประโยชน์ในยามที่เกิดปัญหาในการขาย ซึ่งสะท้อนให้เห็นในเหตุการณ์ที่น้ำอ่ำถูกจับกุมแต่สามารถรอดพ้นจากการลงโทษได้ทุกครั้ง รวมทั้งยังทำให้น้ำอ่ำได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจก่อนล่วงหน้าเพื่อเตรียมตัวในการเก็บสินค้าออกจากร้านด้วย

แม้ว่าน้ำอ่ำจะขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ผิดกฎหมายและให้ผลตอบแทนเป็นจำนวนมาก แต่น้ำอ่ำไม่เคยรู้สึกภาคภูมิใจกับอาชีพนี้เลย ดังจะเห็นได้จากน้ำอ่ำพยายามมองหาอาชีพใหม่ที่สามารถให้ผลตอบแทนในระดับสูงเหมือนกับอาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ จนนำมาสู่การเปิดร้านตัดขนสุนัขและขายอาหารสำหรับสัตว์ แล้วค่อยๆ ปิดกิจการการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยระบายสินค้าที่มีอยู่ในร้านให้หมดไป ซึ่งน้ำอ่ำเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า “มันไม่ภูมิใจหรอกนะได้เงินก็จริง แต่ต้องทำตัวเป็นแค่เงามัวๆ เท่านั้น เปิดเผยมากก็ได้ ตอนนี่เลิกทำไปแล้ว ไปตัดขนหมาแทน เหนื่อยหน่อยแต่ก็ไม่ต้องอยู่แบบหลบๆ ซ่อนๆ แบบนี้มันน่าภูมิใจมากกว่าอีก” (น้ำอ่ำ, สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2552)

1.3 สถานที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

น้ำอ่ำใช้บ้านเป็นสถานที่ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ โดยชั้นบนของบ้านใช้เป็นที่อยู่อาศัยและโกดังเก็บสินค้า ส่วนชั้นล่างเป็นสถานที่ขายสินค้าทั้งซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ โมเดลตุ๊กตาและของเล่นสำหรับเด็ก ต่อมาน้ำอ่ำนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ออกไปเก็บที่บ้านของนางเอแทน

น้ำอ่ำแบ่งพื้นที่ชั้นล่างออกเป็น 3 ส่วน ในส่วนแรกเป็นโซนซีดีลิขสิทธิ์และซีดีละเมิดลิขสิทธิ์คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 2 ใน 3 ของร้าน ส่วนโซนที่สองเป็นโซนโมเดลตุ๊กตาสำหรับขายนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาในชุมชน และโซนสุดท้ายเป็นโซนของเล่นสำหรับเด็ก นอกจากนั้นพื้นที่หลังร้านยังถูกใช้เป็นสถานที่ผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์อนาจารและคลิปลามกด้วย ซึ่งน้ำอ่ำจะใช้เวลาผลิตเฉพาะช่วงกลางวันเท่านั้น เพื่อป้องกันการบุกจู่โจมตรวจค้นจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ

สาเหตุที่น้ำอ่ำตัดสินใจใช้บ้านเป็นสถานที่ในการขายเนื่องจากนางเอนำสินค้าเข้ามาเก็บไว้และขายภายในบ้านหลังนี้เพราะเห็นว่าทำเลที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งชุมชนและเป็นจุดที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาซื้อของฝาก นางเอนจึงคิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องหาสถานที่อื่นมาวางขายสินค้าอีก และประเด็นที่สำคัญคือ ราคาขายและราคาเช่าที่ดินภายในพื้นที่แห่งนี้มีราคาแพงมาก (ประมาณ 50,000 บาทต่อเดือน) ซึ่งนางเอนคิดว่าหากต้องไปเช่าพื้นที่อื่นคงไม่คุ้มค่ากับผลกำไรที่จะได้รับ

อย่างแน่นอน นางเจิ้งตัดสินใจวางขายสินค้าภายในบ้านแทน เมื่อน้ำอ๋อมารับช่วงธุรกิจต่อจึงต้องใช้บ้านเป็นสถานที่ในการขายด้วย

1.4 เวลาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

น้ำอ๋อเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ตั้งแต่ช่วงเวลา 08.00-20.00 น. แต่สามารถยืดหยุ่นได้ขึ้นอยู่กับลูกค้า หากยังคงมีลูกค้าอยู่ในร้านหรือเป็นช่วงเทศกาลที่มีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก น้ำอ๋อจะขยายเวลาเปิดร้านให้นานขึ้น น้ำอ๋อสามารถขยายเวลาเปิดร้านได้โดยสะดวกเพราะน้ำอ๋อใช้บ้านของตนเองเป็นร้านขายสินค้าซึ่งไม่มีกฎระเบียบในการควบคุมการเปิด-ปิดร้านเหมือนกับการเช่าสถานที่จากบุคคลอื่น

ช่วงที่น้ำอ๋อขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ดีที่สุดเป็นช่วงที่นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในชุมชน โดยเฉพาะช่วงปลายปี – ต้นเดือนมีนาคมของทุกปี ในช่วงเวลาดังกล่าวจะมีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศโดยเฉพาะแถบยุโรปเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและมาพำนักอยู่เป็นเวลากว่า 3 เดือน ซึ่งนักท่องเที่ยวมักจะเข้ามาเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์เพื่อความบันเทิงในยามที่อยู่ว่างๆ ส่วนช่วงที่น้ำอ๋อขายสินค้าได้น้อยมักเป็นช่วงกลางปี – เดือนธันวาคมซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ไม่ค่อยมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามามากนักจะมีเพียงแต่กลุ่มลูกค้าที่เป็นคนในชุมชนเท่านั้น มีหน้าทำการเพิ่มขึ้นของร้านเช่าภาพยนตร์และร้านอินเทอร์เน็ตทำให้ลูกค้าน้อยลงด้วย เพราะกลุ่มลูกค้าที่เป็นคนในชุมชนมักไปใช้บริการจากร้านเช่าภาพยนตร์และการดาวน์โหลดจากทางอินเทอร์เน็ตแทน

1.5 สินค้าที่ขายภายในร้าน

สินค้าที่น้ำอ๋อนำมาวางขายในร้านมีทั้งซีดีลิขสิทธิ์และซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเพลงและภาพยนตร์เท่านั้น แต่หากลูกค้าต้องการสินค้าประเภทอื่น เช่น ละครจากต่างประเทศก็สามารถสั่งไว้ได้ แต่ต้องใช้เวลาประมาณ 1 อาทิตย์เพราะน้ำอ๋อต้องสั่งสินค้าจากผู้ค้าอีกต่อหนึ่ง

น้ำอ๋อสั่งซื้อซีดีลิขสิทธิ์จากทางร้านค้าแห่งหนึ่งที่ขายเฉพาะซีดีลิขสิทธิ์ผ่านทางเว็บไซต์ของร้าน ซึ่งร้านนี้มีบริการจัดส่งทางไปรษณีย์ให้ฟรีหากสั่งสินค้าเกิน 50 แผ่น น้ำอ๋อมักจะสั่งสินค้าเกิน 100 แผ่นจึงได้รับบริการจัดส่งและส่วนลด โดยซีดีลิขสิทธิ์ที่สั่งซื้อมักจะเป็นเพลงและภาพยนตร์จากต่างประเทศ เพราะกลุ่มลูกค้าหลักเป็นนักท่องเที่ยวแถบประเทศทางตะวันตก

ในส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์นั้นน้ำอ๋อสั่งซื้อสินค้าจากป้าน้อยที่ขายของอยู่ในย่านสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์และโรงงานที่ผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยตรง ซึ่งเป็นแหล่งเดียวกับที่นางเอสั่งมาขาย เมื่อน้ำอ๋อเข้ามาดำเนินธุรกิจก็ยังคงสั่งซื้อสินค้าจากแหล่งเดิม น้ำอ๋อจะเดินทางมาสั่งสินค้าที่ร้านป้าน้อยด้วยตนเองปีละ 2 ครั้งเพื่อรักษาระดับความสัมพันธ์ของร้าน แต่หากน้ำอ๋อต้องการสินค้าอย่างเร่งด่วนจะใช้วิธีการโทรศัพท์สั่งให้ป้าน้อยส่งสินค้ามาให้ทางไปรษณีย์

สำหรับการส่งสินค้าจากโรงงานที่ผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะมีนางเอเป็นผู้ประสานงาน เพราะนางเอรู้จักกับเจ้าของโรงงานผ่านนักการเมืองคนหนึ่ง ซึ่งเจ้าของโรงงานจะจัดส่งสินค้าผ่านรถบรรทุกมาให้โดยไม่คิดค่าบริการ ก่อนปี พ.ศ. 2545 การส่งสินค้าจากโรงงานแห่งนี้ต้องใช้รถบรรทุก 5 คันต่อครั้ง

นอกจากการส่งซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากบ้านน้อยและโรงงานแล้ว น้ำอ่ำยังผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์ลามกอนาจารเองด้วย น้ำอ่ำจะดาวน์โหลดไฟล์เพลงและภาพยนตร์ลามกอนาจารจากอินเทอร์เน็ตแล้วนำมาเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์ เมื่อลูกค้าต้องการสินค้า น้ำอ่ำจะคัดลอกไฟล์ไปไว้ในแผ่นซีดีตามจำนวนที่ลูกค้าสั่งเท่านั้น น้ำอ่ำจะไม่ผลิตซีดีออกมาไว้ล่วงหน้า โดยให้เหตุผลว่า “แอบผลิตมันก็ผิดกฎหมายแล้ว แถมยังเป็นหนังโป๊อีก ถ้าโดนก็ทึ่หลายกระทรวงเลย อันไหนเลี้ยงได้ก็เลี้ยง แล้วก็กลัวมันเหลือด้วย” (น้ำอ่ำ, สัมภาษณ์, 15 กรกฎาคม 2552)

สำหรับต้นทุนของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่น้ำอ่ำนำมาวางขายในร้านแบ่งออกเป็น 2 ราคา ในส่วนของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ส่งมาจากบ้านน้อยและโรงงานอยู่ที่ราคาแผ่นละ 50 บาท แต่หากเป็นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่น้ำอ่ำผลิตเอง จะมีต้นทุนจากเครื่องไรท์ซีดีที่สามารถผลิตซีดีได้ครั้งละ 2 แผ่นอยู่ที่ 5,000 บาท (ซื้อเมื่อปีพ.ศ. 2545) ส่วนแผ่นซีดีมีราคาอยู่ที่แผ่นละ 7-25 บาท ขึ้นอยู่กับประเภทของแผ่น ยี่ห้อและช่วงเวลาซื้อแผ่นซีดี ซึ่งราคาของแผ่นซีดีมีแนวโน้มที่จะลดลงเรื่อยๆ เนื่องจากพัฒนาการทางเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าขึ้นเรื่อยๆ

น้ำอ่ำนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเพลงและภาพยนตร์ที่ส่งจากบ้านน้อยและโรงงานมาขายในราคาแผ่นละ 80-100 บาท ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทลามกอนาจารที่น้ำอ่ำเป็นผู้ผลิตเอง มีราคาแผ่นละ 80 บาท ซึ่งราคาของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทั้งสองประเภทนี้เป็นราคาที่ตกลงร่วมกันระหว่างผู้ขายคนอื่นๆ ภายในตลาด แม้ว่าจะมีผู้ขายบางคนกำหนดราคาให้ต่ำกว่าเพื่อแย่งลูกค้าก็ตาม

ในส่วนของปริมาณการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์นั้น น้ำอ่ำแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงที่ขายดีจะเป็นช่วงปลายปี – ต้นเดือนมีนาคมซึ่งจะขายได้วันละ 100-150 แผ่น แต่ในวันที่มีกลุ่มทัวร์มาลงในพื้นที่ยังสามารถทำยอดขายได้มากกว่า 200 แผ่นด้วย ส่วนอีกช่วงเวลาเป็นช่วงที่ขายไม่ค่อยดี คือ ช่วงกลางปี – เดือนธันวาคม น้ำอ่ำขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ประมาณ 50-100 แผ่น โดยส่วนใหญ่จะเป็นคนในชุมชนที่เข้ามาซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์ลามกอนาจาร ช่วงที่น้ำอ่ำมียอดขายที่ไม่สูงมากนัก น้ำอ่ำนำสินค้าอย่างอื่นมาวางขายควบคู่ด้วย ไม่ว่าจะเป็นโมเดลตุ๊กตาและของเล่นสำหรับเด็กซึ่งสามารถเพิ่มกำไรให้กับร้าน ดังที่น้ำอ่ำ (สัมภาษณ์, 26 กรกฎาคม 2552) เล่าว่า “โมเดลมันตัวละ 300 เอง แต่ฝรั่งเห็น เค้านคงอยากได้มากมั้ง ก็เลยบอกส่งๆ ว่า

2,000 แค็กซี่อมซื้อ ก็เลยขายไปเลย หลังจากนั้นพอมีฝรั่งมาถาม เราก็คิดราคาสูงๆ ไว้ก่อน ถ้าเค้าอยากได้จริงๆ แค็กซี่ต้องยอมซื้อ”

สินค้าที่ขายดีที่สุดภายในร้านของน้ำอ่ำเมื่อแยกตามกลุ่มลูกค้า พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวมักเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์จากต่างประเทศ โดยเฉพาะภาพยนตร์ใหม่ที่กำลังฉายอยู่ในโรงภาพยนตร์และภาพยนตร์เก่าแต่ยังได้รับความนิยมอยู่ ส่วนกลุ่มลูกค้าที่เป็นคนในพื้นที่มักจะเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทลามกอนาจารมากกว่าภาพยนตร์ เนื่องจากคนในพื้นที่มักจะเลือกไปใช้บริการร้านเช่าซีดีมากกว่าที่จะซื้อซีดีมาเก็บไว้

สินค้าภายในร้านของน้ำอ่ำโดยเฉพาะซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์ที่สั่งมาจากบ้าน้อยและโรงงานนั้นจะมีสินค้าค้างในสต็อกอยู่เกือบทุกครั้ง หากสินค้าเหลือน้อยก็จะสั่งสินค้ามาสต็อกไว้ทันทีเนื่องจากร้านของน้ำอ่ำอยู่ห่างไกลจากบ้าน้อยและโรงงาน หากไม่มีสินค้าให้ลูกค้าทันทีที่มาซื้อสินค้า อาจทำให้ลูกค้าไม่พอใจในบริการของน้ำอ่ำ น้ำอ่ำจึงต้องมีสินค้าเตรียมให้กับกลุ่มลูกค้าอยู่ตลอดเวลา ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์ลามกและอนาจารนั้นน้ำอ่ำจะไม่ผลิตออกมาเพื่อเก็บไว้ในสต็อก น้ำอ่ำจะผลิตก็ต่อเมื่อมีลูกค้าต้องการเท่านั้นเพราะกลัวว่าสินค้าจะขายไม่หมดและจะเป็นการลงทุนโดยเปล่าประโยชน์หากไม่สามารถขายสินค้าเหล่านี้ออกไปได้หมด

จุดเด่นของสินค้าในร้านน้ำอ่ำเมื่อเทียบกับร้านอื่นๆ ภายในตลาดแห่งนี้ คือ การริเริ่มขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์ลามกอนาจารที่น้ำอ่ำเป็นผู้ผลิตเอง ซึ่งร้านค้านอื่นๆ ยังไม่มีการกระทำในลักษณะดังกล่าว กลุ่มลูกค้าในพื้นที่ที่ต้องการซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์ลามกอนาจารจึงมักเดินทางมายังร้านของน้ำอ่ำเพื่อขอซื้อสินค้านี้ดังกล่าว นอกจากนี้น้ำอ่ำยังจัดโปรโมชั่นให้กับลูกค้าที่มาซื้อสินค้าเหล่านี้ด้วย โดยซื้อ 3 แผ่นจะแถมฟรีอีก 1 แผ่น ซึ่งน้ำอ่ำสามารถขยายฐานลูกค้าจากการบอกต่อได้มากขึ้นด้วย

1.6 กลุ่มลูกค้า

ร้านของน้ำอ่ำตั้งอยู่ในพื้นที่ที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวซึ่งมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเป็นจำนวนมาก ลูกค้าส่วนใหญ่จึงเป็นนักท่องเที่ยวกว่าร้อยละ 60 ของจำนวนลูกค้าทั้งหมด มีอายุประมาณ 20-50 ปี ลูกค้ากลุ่มนี้มักเป็นลูกค้าชาจร อย่างไรก็ตาม มีนักท่องเที่ยวบางคนที่ชอบเดินทางมาเที่ยวพักผ่อนในพื้นที่แห่งนี้ได้กลายเป็นลูกค้าประจำของน้ำอ่ำ สินค้าที่นักท่องเที่ยวนิยมมากที่สุด คือ ซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์ต่างประเทศ ส่วนกลุ่มลูกค้าอีกส่วนหนึ่งเป็นบุคคลในชุมชนที่มีอายุประมาณ 18-35 ปีซึ่งมักนิยมซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์ลามกอนาจารและมักเป็นลูกค้าประจำที่มาเลือกซื้อสินค้าที่ออกใหม่อยู่บ่อยๆ

1.7 รายได้

รายได้ของน้ำอ้ามีความผันผวนตามเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น โดยในช่วงแรก (พ.ศ.2543) ของการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มียอดขายต่อเดือนประมาณ 50,000 บาท เมื่อหักลบต้นทุนในการผลิตแล้วพบว่ามีผลกำไรอยู่ที่เดือนละ 30,000 บาท แต่ผลกำไรก็ลดลงเหลือเพียงเดือนละ 10,000 บาทเท่านั้นหลังจากน้ำอ้าถูกจับกุมในข้อหาขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ น้ำอ้าจึงต้องหยุดขายไปชั่วคราว จนปีพ.ศ. 2545 น้ำอ้ากลับมาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อีกครั้งและสามารถทำกำไรได้มากขึ้นกว่าเดิม เหลือเดือนละ 35,000 บาท อย่างไรก็ตาม ในปีพ.ศ. 2552 น้ำอ้าเริ่มเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นโดยเปิดร้านตัดขนสุนัขและขายสินค้าสำหรับสัตว์ซึ่งสามารถทำรายได้มากกว่า 45,000 บาท เมื่อหักลบจากต้นทุนของสินค้าที่นำมาขายเพียง 10,000 บาท ทำให้น้ำอ้าสามารถได้รับผลกำไรเดือนละ 35,000 บาท ในขณะเดียวกันน้ำอ้ายังขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ยังเหลือค้างอยู่ภายในร้านได้อีกประมาณ 5,000 บาทต่อเดือน ทำให้ช่วงหลังปีพ.ศ. 2552 น้ำอ้าสามารถหารายได้ได้มากกว่า 40,000 บาทจากการเปิดร้านตัดขนสุนัขและขายสินค้าสำหรับสัตว์และขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ยังคงเหลืออยู่

น้ำอ้าคิดว่ารายได้ที่ได้รับจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อยู่ในระดับที่สูงมากและคุ้มค่าต่อความเสี่ยงที่จะถูกจับกุม โดยนายอ้ากล่าวไว้ว่า

เงินที่ได้มันก็เยอะอยู่นะ มันก็ทำให้ผ่อนหนี้ได้เร็วขึ้น แต่มันก็เสี่ยงที่จะต้องระวังตำรวจอยู่ตลอดเวลา มันอาจจะเหนื่อยหน่อยที่ต้องคอยดูตำรวจ แต่มันก็คุ้มมากที่อาชีพนี้มันทำเงินได้มาก แต่ต้องอย่าให้ตำรวจจับได้เด็ดขาด ไม่อย่างนั้น เงินที่ได้จากการขายทั้งหมดก็ต้องเอามาจ่ายค่าปรับ แต่เมื่อคิดดูรวมๆ มันก็คุ้มมากๆ เลย ที่ยืนเป็นตัวแทนตนได้ทุกวันนี้ก็เพราะจากอาชีพนั้นแหละ (น้ำอ้า, สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2552)

1.8 ค่าใช้จ่าย

น้ำอ้าแทบไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ เกี่ยวกับการลงทุนขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เลย ไม่ว่าจะเป็นค่าเช่าสถานที่ในการขายและค่าแรงของลูกน้อง เนื่องจากน้ำอ้าใช้บ้านของตนเองเป็นพื้นที่ในการขายและไม่จ้างลูกน้องแม้แต่คนเดียวโดยน้ำอ้าให้ภรรยาและลูกๆ 2 คนช่วยขายเพื่อเป็นการประหยัดเงินที่ต้องเก็บไว้ชำระหนี้ธนาคาร ค่าใช้จ่ายของน้ำอ้าจึงมีเพียงต้นทุนในการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากปั๊มน้ำมันและโรงงานผลิต เครื่องไรท์ซีดี และแผ่นซีดีที่น้ำอ้านำมาผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เอง และค่าคุ้มครองที่จ่ายแก่อุปกรณ์จำนวน 5,000 บาทต่อเดือน

1.9 ประสบการณ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ในช่วงปี พ.ศ. 2535 น้าอำถุณนางเอบังคับให้เข้าร่วมธุรกิจการขายเทปและวีดีโอละเมิดลิขสิทธิ์ทำให้พฤติกรรมการขายสินค้าของน้าอำมีลักษณะไม่เต็มใจ นางเอต้องบังคับให้น้าอำเรียนรู้เทคนิคและวิธีการขาย การกำหนดราคา การส่งสินค้าจากผู้ผลิตและร้านค้าส่ง รวมถึงการจัดเก็บสินค้าไว้บนบ้านซึ่งในช่วงเวลานั้นสินค้านี้ดังกล่าวยังไม่เป็นสินค้าผิดกฎหมาย จึงสามารถวางขายได้อย่างเปิดเผยโดยยังไม่มีมีการจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ

สืบเนื่องจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์พ.ศ. 2537 ทำให้น้าอำรู้สึกอึดอัดใจจากการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์มากขึ้น เพราะมีผลทำให้ผู้ขายต้องขายสินค้าจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์โดยตรงเท่านั้น ซึ่งนางเอยอมปฏิบัติตามกฎหมายในการขายสินค้าที่ถูกกฎหมายเป็นเวลา 2 ปี แต่กลับพบว่ายอดขายลดลงอย่างต่อเนื่องเพราะสินค้ามีราคาแพงและลูกค้าไม่มีทุนทรัพย์มากพอ ในที่สุดนางเอจึงได้ลักลอบนำเอาเทปและวีดีโอละเมิดลิขสิทธิ์เข้ามาขายแทน น้าอำไม่เห็นด้วยกับการกระทำของนางเอ เพราะคิดว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายและมีความเสี่ยงต่อการถูกจับกุมอยู่ตลอดเวลา แต่น้าอำก็ไม่สามารถคัดค้านการกระทำของนางเอได้เพราะนางเอหยิบยกประเด็นของภรรยามาเป็นเครื่องต่อรองให้น้าอำยอมปฏิบัติตาม หากน้าอำไม่ยอมปฏิบัติตาม นางเอจะเกลี้ยกล่อมให้ภรรยาขอเลิกกับน้าอำ และจะไม่ให้สิทธิในการเลี้ยงดูลูก น้าอำจำยอมต้องทำตามข้อเรียกร้องของนางเออย่างไม่มีทางเลือก

น้าอำสะท้อนให้ฟังว่าในช่วงแรกมีความรู้สึกสับสนและกังวลกับการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ เพราะน้าอำมองว่าการกระทำดังกล่าวเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมและสร้างความเดือดร้อนต่อเจ้าของผลงาน น้าอำจึงมักเสนอขายสินค้าลิขสิทธิ์มากกว่าที่จะขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ตามที่นางเอบังคับ น้าอำมักพูดให้ผู้วิจัยฟังอยู่เสมอว่า “ถ้ามันมีทางเลือกที่ดีกว่า ไม่ผิดกฎหมาย มันก็คงดีกว่าถ้าเราไปทางนั้นได้ ไม่ใช่ต้องมานั่งทำอะไรที่เขาสั่งแบบนี้ ทั้งๆ ที่เรารู้ว่ามันผิดกฎหมาย แต่ก็ต้องทำ มันยังงั้นไม่รู้ มันอยู่ในภาวะที่ต้องทำแต่ก็ไม่อยากทำ” (น้าอำ, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2552) ความคิดของน้าอำต่อการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ในช่วงแรกจึงเป็นไปในทางลบและมีลักษณะเป็นพฤติกรรมที่ต้องจำใจกระทำ น้าอำจึงไม่ค่อยนำเสนอขายสินค้าเหล่านี้แม้ว่าจะมีสินค้าอยู่ภายในร้านก็ตาม

พฤติกรรมการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ในช่วงแรกจึงเป็นการกระทำที่เสแสร้งแกล้งทำต่อหน้าของนางเอ กล่าวคือ ในกรณีที่นางเออยู่ภายในร้านด้วย น้าอำจะเสนอขายเทปและวีดีโอละเมิดลิขสิทธิ์ที่วางซ่อนอยู่ด้านหลังของเทปและวีดีโอลิขสิทธิ์ให้แก่ลูกค้า ในทางกลับกันน้าอำจะเลี่ยงไม่ขายเทปและวีดีโอละเมิดลิขสิทธิ์หากนางเอไม่อยู่ในร้าน ดังที่น้าอำกล่าวไว้ว่า “. . . เลี่ยงได้

เลี้ยงเลย แต่ถ้าแม่ค้าอยู่ในร้าน มันก็ต้องทำไง ถ้าไม่ทำก็จะโดนว่าอีก” (น้ำอ่ำ, สัมภาษณ์, 10 กันยายน 2552) พฤติกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าน้ำอ่ำพยายามจัดการพฤติกรรมการขายของตนเองที่แสดงออกมาให้เหมาะกับสถานการณ์เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและรักษาความสัมพันธ์กับนางเอให้ราบรื่น

สืบเนื่องจากพ.ร.บ.ลิขสิทธิ์พ.ศ. 2537 ทำให้ต้องมีการคิดค้นกลยุทธ์ในการขายให้เหมาะกับสภาวะของความผิดกฎหมาย ดังนี้ การเปลี่ยนรูปแบบของสินค้าเป็นการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ส่งผลให้พฤติกรรมของน้ำอ่ำมีการปรับเปลี่ยนไป จากอดีตที่สามารถขายสินค้าภายในร้านได้อย่างเปิดเผยต้องเปลี่ยนเป็นการขายสินค้าแบบหลบๆ ซ่อนๆ โดยน้ำอ่ำมักจะขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ให้กับลูกค้าชาวต่างประเทศที่เป็นกลุ่มลูกค้าหลักเท่านั้นเพราะน้ำอ่ำคิดว่ากลุ่มคนเหล่านี้ไม่น่าจะเป็นสายลับที่ปลอมตัวมา น้ำอ่ำต้องพยายามเดินตามลูกค้าอยู่ตลอดเวลาเพื่อสอดส่องดูแลพฤติกรรมของลูกค้า หากลูกค้าเห็นสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์แล้วต้องการซื้อสินค้าเหล่านี้ น้ำอ่ำจึงค่อยแสดงตัวว่าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย แล้วแนะนำสินค้าให้ลูกค้าเลือก ลักษณะเช่นนี้ทำให้น้ำอ่ำรู้สึกอึดอัดกับความพยายามในการปกปิดซ่อนเร้นแ่งมุมพฤติกรรมที่ผิดกฎหมายอันทำให้ต้องมีความระมัดระวังต่อลูกค้า ที่จะเข้ามาภายในร้านมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ในช่วงเวลาดังกล่าวการบังคับใช้กฎหมายยังไม่มีความเข้มงวดมากนักทำให้น้ำอ่ำไม่ค่อยประสบปัญหาจากการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์มากนัก มีหน้าขายลดการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์กลับมีมากขึ้นด้วย เนื่องจากลูกค้าต้องการสินค้านำราคาถูกและนางเอได้ขยายฐานลูกค้าจากลูกค้ารายย่อยไปสู่การขายส่งให้กับรายใหญ่ที่เป็นผู้ขายสินค้านี้อีกด้วย

พฤติกรรมการขายเทปและวีดีโอละเมิดลิขสิทธิ์ของน้ำอ่ำและนางเอมีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ในส่วนของน้ำอ่ำซึ่งเป็นคนที่เกรงกลัวต่ออำนาจของกฎหมายจึงไม่กล้าขายสินค้าอย่างโจ่งแจ้ง แต่ทางด้านของนางเอกลับเห็นว่า แม้ว่าจะมีกฎหมายบังคับ แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่มีความเข้มงวดในการปฏิบัติการจับกุมผู้ทำผิดกฎหมายเลยจึงไม่มีความจำเป็นจะต้องเกรงกลัวอะไรทั้งสิ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนางเอรู้จักกับนักการเมืองที่สามารถให้ความช่วยเหลือในการจัดการเรื่องคดีความได้หากถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ซึ่งน้ำอ่ำเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า “ขายของผิดกฎหมาย มันผิดอยู่แล้ว ใครจะกล้าละ ทุกวันนี้ก็กลัวอยู่นะ แต่มันต้องทำ . . . คนอย่างแม่ (นางเอ) หรอใจใหญ่ ไม่กลัวอะไรหรอก ชอบบอดเก่ง คุยโว แนวกว้างไปเรื่อย เพราะคิดว่าคนรู้จักเยอะ พอมีปัญหาที่ทั้งปัญหาไปก็คิดว่าคนนั้นต้องช่วยได้ เป็นแบบนี้ทุกที” (น้ำอ่ำ, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2552)

ในระหว่างปีพ.ศ. 2539-2542 นางเอเป็นผู้ดูแลการส่งสินค้าทั้งหมด ยกเว้นเพียงการขายสินค้าซึ่งนางเอมักให้น้ำอ่ำเป็นผู้ขายแทนโดยมีนางเอคอยดูแลอยู่ห่างๆ และให้คำแนะนำวิธีการขายสินค้า ในส่วนของการส่งสินค้านั้นนางเอใช้วิธีการโทรศัพท์สั่งจากผู้ค้าส่ง (ป้าน้อย) และเจ้าของโรงงานที่ผลิตโดยตรง และมักมีการส่งสินค้าในช่วงดึกๆ เพื่อให้รอดพ้นจากสายตาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

การขนส่งสินค้าจากป้าน้อยและโรงงานผลิตมายังร้านของนางเอและน้ำอ่ำนั้นแบ่งเป็น 2 ทาง กล่าวคือ ผู้ค้าส่งจะใช้วิธีการส่งสินค้าทางเรือ โดยมีพนักงานไปรษณีย์เป็นผู้รับสินค้าและจะแสดงตนเหมือนเป็นผู้นำพัสดุมาส่งที่ร้านเท่านั้น เพื่อไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเกิดความสงสัย ในส่วนของเจ้าของโรงงานผลิตจะใช้วิธีการขนส่งทางรถบรรทุกซึ่งสินค้าจะถูกบรรจุในหีบห่ออย่างมิดชิดแล้วจัดส่งในช่วงเวลาประมาณ 23.00-24.00 น. เพราะเป็นช่วงเวลาที่น้ำจะรอดพ้นจากสายตาของบุคคลที่ผ่านไปมา

สำหรับการจ่ายเงินนั้น นางเอให้น้ำอ่ำเป็นผู้รับผิดชอบการจ่ายเงิน ซึ่งต้องจ่ายเงินให้กับป้าน้อยโดยจ่ายปีละ 2 ครั้งในช่วงที่น้ำอ่ำไปเยี่ยมและเลือกซื้อสินค้าใหม่ๆ จากร้านของป้าน้อย ส่วนการจ่ายเงินให้กับโรงงานผลิตนั้น น้ำอ่ำจะจ่ายเป็นเงินสดให้กับคนขับรถบรรทุกที่มาส่งสินค้าเลย โดยไม่ผ่านการทำธุรกรรมทางการเงินเพราะอาจกลายเป็นหลักฐานย้อนกลับมาเล่นงานตนเองได้

สรุปแล้ว พ.ศ. 2539-2542 เป็นช่วงที่น้ำอ่ำสามารถขายเทป วีดีโอและซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ค่อนข้างปลอดภัยจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพราะรัฐยังไม่มีความเข้มงวดในการดำเนินการจับกุมผู้กระทำความผิดกฎหมาย ลักษณะการขายสินค้าเป็นไปในลักษณะหลบๆ ซ่อนๆ เท่านั้น ซึ่งน้ำอ่ำมักไม่ค่อยขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ให้กับลูกค้าเพราะกลัวว่าจะถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่นางเอมักบังคับให้น้ำอ่ำขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์อยู่บ่อยๆ ลักษณะดังกล่าวก่อให้เกิดความรู้สึกอัดอั้นต่อน้ำอ่ำเป็นอย่างมากที่ต้องมาทำธุรกิจที่ตนเองไม่ต้องการและมีความเสี่ยง น้ำอ่ำจึงมีความรู้สึกไม่พอใจต่อการประกอบอาชีพนี้ดังที่สะท้อนออกมาให้เห็นในพฤติกรรมการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ในลักษณะแบบขอไปทีและไม่จริงจังต่อการขายมากนัก หากน้ำอ่ำมีโอกาส เขาจะไม่เสนอขายเทป วีดีโอและซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ยกเว้นช่วงเวลาที่นางเออยู่ภายในร้านและลูกค้ามีความต้องการสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์

แต่ช่วงปลายปีพ.ศ. 2542 น้ำอ่ำเริ่มไม่สามารถชำระหนี้สินได้ตามกำหนดเวลา ทำให้น้ำอ่ำเกิดความเครียดจนได้คุยกับภรรยา ภรรยาแนะนำให้ น้ำอ่ำตั้งหน้าตั้งตาขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ให้มากขึ้นเพราะเป็นกิจการที่สามารถทำกำไรอย่างมหาศาล น้ำอ่ำใช้เวลาร่วมสัปดาห์ใน

การคิดไตร่ตรองว่าควรขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ต่อไปหรือไม่ จนในที่สุดน้ำอ๋าก็ตัดสินใจขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ต่อไป โดยรับสินค้ามาวางขายมากขึ้นและเสนอขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ทุกครั้งหากมีโอกาสซึ่งต่างจากในอดีตที่น้ำอ๋อมักจะไม่ได้เสนอขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ น้ำอ๋อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการขายเนื่องจากน้ำอ๋อกล่าวว่า “แต่ก่อนมันไม่ยอมทำเลย มันผิดกฎหมาย แต่ช่วงนั้นถ้าไม่ขาย มันก็ไม่มีเงินส่งหนี้ เจ้ (ภรรยา) เค้านบอกให้เรามองว่ามันเป็นแหล่งรายได้ที่เอามาปลดหนี้ได้ ให้เราคิดแต่ว่ามันจะช่วยปลดหนี้ได้เท่านั้น ก็พอแล้ว ทำๆ ไปเหอะ ไว้อยู่ตัวแล้วค่อยขยับขยาย” (น้ำอ๋อ, สัมภาษณ์, 26 กรกฎาคม 2552)

หลังจากที่น้ำอ๋อหันมาเห็นความสำคัญของรายได้ที่ได้จากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ส่งผลให้น้ำอ๋อขายในรูปแบบของสินค้าที่วางขายมากขึ้น น้ำอ๋อจึงผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์ลามกอนาจารในช่วงเวลากลางคืนเพื่อนำมาเสนอขายต่อลูกค้าและคาดหวังว่าจะได้รับผลกำไรมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม การขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เริ่มมีอุปสรรคมากขึ้นเมื่อเข้าสู่ปีพ.ศ. 2543 รัฐบาลเริ่มมีนโยบายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมีความเข้มงวดในการกวาดล้างผู้ผลิตและผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากขึ้น ส่งผลให้น้ำอ๋อต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบและพฤติกรรมในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งก่อนหน้าปีพ.ศ. 2543 น้ำอ๋อซอซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ด้านหลังของซีดีลิขสิทธิ์ แต่ช่วงปีพ.ศ. 2543 เป็นต้นมา น้ำอ๋อนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไปเก็บไว้บนบ้านทั้งหมด ส่วนหน้าร้านมีเพียงซีดีลิขสิทธิ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น เนื่องจากน้ำอ๋อสังเกตเห็นว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาวนเวียนสังเกตการณ์อยู่บริเวณร้านค้าของน้ำอ๋ออยู่บ่อยๆ โดยน้ำอ๋อเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า “ช่วงนั้นมากันบ่อยมากๆ เลย เค้านจับตาบ้านเราจัง คงได้ยินอะไรมาบ้างแหละ เพราะแม่เค้าพูดไว้เยอะ” (น้ำอ๋อ, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2552)

นอกเหนือจากการนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไปเก็บบนบ้านแทนที่การแอบไว้ด้านหลังของซีดีลิขสิทธิ์แล้ว น้ำอ๋อยังเริ่มมีการสังเกตลูกค้าที่เข้ามาซื้อสินค้าภายในร้านมากขึ้นด้วย น้ำอ๋อเลือกที่จะขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้เฉพาะลูกค้าที่รู้จักเท่านั้น เพราะน้ำอ๋อได้รับข้อมูลข่าวสารจากผู้ขายรายอื่นว่า เริ่มมีเจ้าหน้าที่ตำรวจปลอมตัวมาเป็นลูกค้าซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยการจับกุมพร้อมของกลาง น้ำอ๋อจึงเริ่มมีความระมัดระวังมากขึ้น น้ำอ๋อจะไม่เสนอขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้แก่ลูกค้าที่ไม่น่าไว้วางใจหรือลูกค้าที่เดินในร้านเป็นเวลานานโดยไม่เลือกสินค้าหรือสอบถามเกี่ยวกับสินค้าเลย เพราะกลุ่มคนเหล่านี้เป็นที่น่าสงสัยว่าน่าจะเข้ามาสืบเรื่องราวบางอย่างภายในร้าน ดังที่น้ำอ๋อเล่าว่า

ตอนนั้นจะต้องเอาของไปเก็บบนบ้านเลยแหละ เดี่ยวเข้ามาแล้วหยิบๆ จับๆ แล้วเกิดไปเห็นก็แยเลย ถ้าตำรวจปลอมมาเป็นลูกค้าก็ยิ่งจะเป็นเรื่องใหญ่ ช่วงนั้นเราก็ขายให้เฉพาะคนรู้จัก คนไหนไม่รู้จักเราก็เฉยๆ ไปเลย ให้เขาเลือกเอง ส่วนนักท่องเที่ยวเนี่ยเราอยู่นาน พอรู้ว่าพวกเค้าเป็นนักท่องเที่ยว เราก็ถามเค้าว่าจะเอามั้ย (ซีดีละเมิดลิขสิทธิ์) ถ้าเอาก็จะไปหยิบให้เค้า (น้ำอ่ำ, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2552)

นอกจากนั้นน้ำอ่ำยังใช้กลยุทธ์ในการอยู่รอดอีกประการหนึ่งคือ ความพยายามสร้างเครือข่ายกับคนที่อยู่รอบๆ ร้านของตนเองไว้ด้วย เพื่อคอยสังเกตการณ์สิ่งผิดปกติที่อาจเกิดขึ้นและสอดส่องดูแลพื้นที่รอบๆ นั้น บุคคลนั้นอาศัยอยู่ในพื้นที่นี้มานานและรู้จักกับบุคคลต่างๆ มากมาย หากเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาอยู่ในบริเวณร้านของน้ำอ่ำ เขาจะมาแจ้งน้ำอ่ำทันทีเพื่อให้ น้ำอ่ำเตรียมตัวต่อเหตุการณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น กล่าวคือ หากน้ำอ่ำได้รับแจ้งข้อมูลเรื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อาจจะมาตรวจตราร้าน น้ำอ่ำจะรีบเก็บซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ขึ้นไปไว้บนบ้านและนำไปเก็บไว้ในที่ห้องใต้หลังคาเพื่อป้องกันไม่ให้ตำรวจเข้าตรวจค้นได้

น้ำอ่ำขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ด้วยความระมัดระวังเป็นอย่างมาก โดยขายเฉพาะบุคคลที่รู้จักและนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเท่านั้น หากคนแปลกหน้าเข้ามาในร้าน น้ำอ่ำจะพยายามเก็บซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้รอดพ้นจากสายตาของลูกค้าทันที

อย่างไรก็ตาม ในช่วงปลายปีพ.ศ. 2543 ขณะที่นางเอกำลังขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์ให้กับนักท่องเที่ยวอยู่นั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจได้แสดงตัวและจู่โจมเข้ามาขอตรวจค้นร้านค้า ซึ่งยังมีซีดีละเมิดลิขสิทธิ์วางอยู่บนโต๊ะ ทำให้นางเอกไม่สามารถปฏิเสธความผิดได้ แต่นางเอกกลับบอกว่าตนเป็นเพียงผู้ช่วยขายเท่านั้น แต่เจ้าของร้านที่แท้จริง คือ น้ำอ่ำ

เมื่อน้ำอ่ำกลับเข้ามาในร้านก็พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 3 คนได้เข้ามาตรวจค้นภายในร้านและห้องใต้หลังคาที่เป็นโกดังเก็บสินค้า น้ำอ่ำจึงต้องยอมรับผิดแต่โดยดี โดยนางเอกสั่งน้ำอ่ำว่าห้ามพาดพิงถึงตนเองเป็นอันขาด น้ำอ่ำเล่าเรื่องการถูกจับกุมให้ผู้วิจัยฟังด้วยความเศร้าว่า

สุดท้าย เราก็ต้องรับผลกระทบเอง ทั้งๆ ที่เราระวังแทบตาย แต่คนที่ไม่ระวัง แถมทำให้โดนจับกลับโยนมาให้เราหมดเลย เราก็ไม่อยากให้มีปัญหา ก็เลยต้องยอมรับไป เราก็พาดพิงถึงแม่ไม่ได้ด้วย ยิ่งป้าน้อยกับโรงงานก็พูดไม่ได้เลย ไม่งั้นโดนทลายไปหมดแน่ๆ . . . อ้อ

ได้ขึ้นหน้าหนึ่ง (ในหนังสือพิมพ์) ด้วยนะ เคยเก็บไว้ แต่ตอนนี้มันหายไปแล้ว ไม่งั้นจะเอามาให้ดูเลยแหละ (น้ำอ่ำ, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2552)

การถูกจับกุมในครั้งนั้นทำให้น้ำอ่ำถูกปรับเงินไปกว่า 35,000 บาท ส่วนหลักฐานและของกลางกว่า 10,000 ชิ้นถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจยึดไปทำลายจนหมด อย่างไรก็ตามน้ำอ่ำไม่ต้องรับโทษจำคุกเนื่องจากนางเอให้นักการเมืองยื่นมือเข้ามาช่วยเจรจากับตำรวจ น้ำอ่ำจึงจ่ายเพียงค่าปรับเท่านั้น โดยนางเอเป็นผู้รับผิดชอบในค่าใช้จ่ายทั้งหมด ซึ่งน้ำอ่ำวิเคราะห์หว่า สาเหตุที่นางเอยอมจ่ายเงินค่าปรับให้ นั่นเพราะนางเอคงคิดว่า ตนเองเป็นสาเหตุของการจับกุมในครั้งนี้

หลังจากการถูกจับกุมทำให้น้ำอ่ำคิดที่จะเลิกขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อย่างถาวรเพราะน้ำอ่ำมองว่าอาชีพนี้มีความเสี่ยงมากขึ้นจากการปราบปรามของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่นางเอกลับบังคับให้น้ำอ่ำเปิดกิจการต่อไปเพราะนางเอเห็นว่าเป็นงานที่สามารถทำรายได้เป็นอย่างมากประกอบกับลูกค้ามีความต้องการซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากขึ้นด้วย แต่ในการขายสินค้าจะต้องเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น ในตอนแรกน้ำอ่ำไม่ยอมทำตามข้อบังคับของนางเอและเลือกที่จะขายเฉพาะสินค้าอื่นๆ ที่ไม่ผิดกฎหมาย เช่น โมเดลตุ๊กตา และของเล่นให้กับนักท่องเที่ยวเท่านั้น แต่นางเอขอร้องให้ภรรยาไปคุยกับน้ำอ่ำให้กลับมาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อีกโดยนำเอาเรื่องนี้กลับมาพูด น้ำอ่ำจึงต้องยอมกลับมาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อีกครั้ง

เมื่อน้ำอ่ำกลับมาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อีกครั้ง น้ำอ่ำเพิ่มความระมัดระวังในการขายมากขึ้น เช่น การเลือกขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เฉพาะนักท่องเที่ยวที่เป็นชาวต่างประเทศและลูกค้าที่เป็นคนรู้จักเท่านั้น ในช่วงของการเสนอยานนั้นจะกระทำเมื่อไม่มีบุคคลอื่นอยู่ภายในร้าน หากน้ำอ่ำไม่อยู่ที่ร้าน น้ำอ่ำจะปิดร้านทันที เพื่อป้องกันไม่ให้นางเอขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อย่างโจ่งแจ้งจนอาจนำไปสู่การจับกุมอีก นอกจากนั้นในส่วนของการจัดเก็บซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะเก็บไว้ที่บ้านของนางเอแทนซึ่งอยู่ใกล้ๆ กับร้านของน้ำอ่ำ ภายในร้านของน้ำอ่ำจึงมีซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพียงเรื่องละ 1 ชิ้นเท่านั้น หากลูกค้าต้องการมากกว่า 1 ชิ้นน้ำอ่ำจะเป็นนำสินค้ามาให้เอง อย่างไรก็ตาม ในบางวันน้ำอ่ำยังสังเกตเห็นว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจมาเดินวนเวียนอยู่รอบๆ บริเวณร้าน (จำเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จากตอนขึ้นโรงพักเมื่อปลายปีพ.ศ. 2543) น้ำอ่ำจะนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทั้งหมดที่มีอยู่ในร้านออกไปไว้ในบ้านของนางเอแทนและจะไม่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้กับลูกค้าคนใดเลยไม่ว่าจะเป็นคนคุ้นเคยหรือนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศก็ตาม เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงจากการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ

แม้ว่าน้ำอ่ำจะเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น แต่น้ำอ่ำกลับถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้ในครั้งที่ 2 ในช่วงกลางปีพ.ศ. 2544 การถูกจับกุมในครั้งนี้เกิดจากสายล่อซื้อที่ปลอมตัวมาเป็นลูกค้าเดินไปรอบๆ ร้านแล้วแกล้งทำเป็นเลือกสินค้าต่างๆ ขึ้นมาดู ในบางครั้งก็ทำเป็นคุยโทรศัพท์กับบุคคลพลายทาง สายล่อซื้อพยายามถามคำถามต่างๆ เพื่อสร้างความเป็นกันเองกับน้ำอ่ำ หลังจากนั้นก็วกเข้าเรื่องซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ สายล่อซื้ออ้างว่าร้านของน้ำอ่ำมีภาพยนตร์ลามกอนาจารขาย โดยอ้างถึงลุงโกว่าเป็นผู้แนะนำให้มายังร้านของน้ำอ่ำ (น้ำอ่ำเป็นเพื่อนกับลุงโก) ตอนแรกน้ำอ่ำปฏิเสธอย่างหนักแน่นว่าไม่มีสินค้าเหล่านั้นเพราะไม่แน่ใจว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือไม่ แต่สุดท้ายแล้วน้ำอ่ำยอมรับว่ามีสินค้านี้ดังกล่าวยุ่จริง เขาเสนอว่าจะซื้อจำนวนกว่า 100 แผ่นเพื่อนำไปขายต่อที่ร้าน และจะมีการส่งสินค้าเรื่อยๆ เมื่อน้ำอ่ำได้ยินเช่นนั้นก็คิดว่าเป็นโอกาสอันดีในการเพิ่มยอดขายให้มากขึ้น แต่เมื่อน้ำอ่ำไปหยิบแผ่นซีดีให้สายล่อซื้อประมาณ 20 แผ่น สายล่อซื้อจึงได้แสดงตนว่าเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที

น้ำอ่ำจึงถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเพราะความละโมภและความอยากได้เงินก้อนใหญ่ ประกอบกับสายล่อซื้อคนนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เพิ่งเข้ามาปฏิบัติงานในพื้นที่ทำให้น้ำอ่ำจำหน้าไม่ได้ ซึ่งน้ำอ่ำตัดพ้อต่อความโชคร้ายเพียงเพราะเห็นแก่เงินที่จะได้รับว่า “จำได้ว่าช่วงนั้นมันปลายเดือน ไกล่จะต้องเอาเงินไปใช้หนี้แล้ว เราก็อยากจะขายให้ได้เยอะ . . . ที่สำคัญเขาบอกว่า เขารู้จักกับลุงโก เราก็เลยคิดว่าไม่เป็นไรหรอก เพราะลุงโกสนิทกับเราจะตาย ตอนนั้นเราน่าจะโทรหาลุงโกก่อน ไม่งั้นคงไม่ต้องโดนจับอีกหรอก เพราะความโลภเป็นเหตุแท้ๆ เลย” (น้ำอ่ำ, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2552)

การถูกจับกุมในครั้งนี้ ทำให้น้ำอ่ำถูกปรับเงินไปกว่า 50,000 บาท ส่วนของกลางมีเพียงแผ่นซีดีจำนวน 20 แผ่นเท่านั้น ซึ่งน้ำอ่ำไม่เปิดเผยถึงรายละเอียดของสถานที่เก็บซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ โดยอ้างว่าตนเองเป็นผู้ผลิตสินค้าเอง และจะผลิตก็ต่อเมื่อมีลูกค้าสั่งซื้อเท่านั้น ในร้านจึงไม่มีสินค้าคงคลังที่จะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจพบได้ นอกเหนือจากโทษปรับแล้ว น้ำอ่ำยังถูกจำคุกอยู่ประมาณ 3 วันเพราะถือว่าเป็นการกระทำความผิดครั้งที่สองแล้ว จนกระทั่งนางเอได้ติดต่อให้นักการเมืองเข้ามาช่วยเจรจากับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้ปล่อยตัวน้ำอ่ำออกจากคุก

สาเหตุที่น้ำอ่ำไม่ทราบสายล่อซื้อคนนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะสายล่อซื้อคนนั้นเพิ่งเข้ามาประจำในสถานีตำรวจท้องที่ไม่ถึง 1 เดือนเท่านั้น ซึ่งถือว่าเป็นตำรวจรายใหม่ทำให้น้ำอ่ำและคนในชุมชนคนอื่นๆ ไม่ทราบมาก่อนเลย

หลังจากออกจากคุกน้ำอ่ำยังคงกลับมาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ต่อไป เนื่องจากน้ำอ่ำสังเกตเห็นว่า แม้ว่าจะถูกจับได้แต่ก็จะมีนักการเมืองยื่นมือเข้าให้ความช่วยเหลือน้ำอ่ำได้ทุกครั้ง ดังนั้นหากมีการถูกจับกุมในครั้งที่ 3 อื่ก็คงสามารถรอดพ้นจากโทษสถานหนักได้อย่างแน่นอน

อย่างไรก็ตาม การถูกจับกุมทั้ง 2 ครั้งทำให้น้ำอ่ำเรียนรู้วิธีการสังเกตลูกค้าและการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้รอดพ้นจากการถูกจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้หลากหลายวิธีการ เช่น ไม่ควรนำเอาซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มาเก็บไว้ในร้าน ไม่ควรเสนอขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้กับบุคคลที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน แม้ว่าเขาจะอ้างว่ารู้จักกับบุคคลที่ตนเองรู้จักก็ตาม การจ้างบุคคลภายในพื้นที่ที่สามารถสอดส่องดูแลความผิดปกติได้ และหากไม่อยู่ร้านก็ควรปิดร้านโดยทันที เป็นต้น ส่วนวิธีการสังเกตบุคคลที่เป็นสายล่อซื้อมาล่อซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ คือ บุคคลที่มักเดินไปเดินมารอบๆ บริเวณร้าน โดยไม่ค่อยให้ความสนใจในตัวสินค้ามากเท่าใดนัก แต่มักจะชวนคุยเรื่องแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ และมักชอบโทรศัพท์อยู่บ่อยๆ เพื่อเป็นการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รออยู่ภายนอก น้ำอ่ำกล่าวถึงประเด็นนี้ว่า “ถ้าเห็นคนที่ทำที่เป็นเล็อกของ แล้วโทรศัพท์อยู่บ่อยๆ ให้เตรียมตัวได้เลย เพราะมันคุยกับตำรวจที่อยู่ข้างนอกแน่นอน คนขายคนอื่นในละแวกนี้ก็เคยเจอ แต่พวกนั้นยัดเงินสำเร็จ เลยรอดตัวไป ไม่งั้นก็โดนจับเหมือนเราแน่นอน” (น้ำอ่ำ, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2552)

น้ำอ่ำเริ่มมองว่า แม้ว่าอาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะมีต้นทุนจากความเสี่ยงในระดับสูง แต่หากรู้จักวิธีการขายที่ทำให้ตนเองสามารถอยู่รอดปลอดภัยก็สามารถกอบโกยผลกำไรจากธุรกิจนี้ได้อย่างมากมายมหาศาล น้ำอ่ำจึงพยายามปฏิบัติตนให้อยู่ภายในกฎเกณฑ์ของการขายที่ตนได้รับการเรียนรู้หลังจากถูกจับกุมถึง 2 ครั้ง

แม้ว่าน้ำอ่ำจะเพิ่มความระมัดระวังในการขายมากขึ้น แต่น้ำอ่ำก็ถูกจับกุมเป็นครั้งที่ 3 จนได้ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นหลังจากน้ำอ่ำถูกจับกุมในครั้งที่สองได้เพียง 3 เดือนเท่านั้น น้ำอ่ำมีความระมัดระวังระหว่งการขายสินค้าอย่างเคร่งครัดและสามารถรอดพ้นจากสายล่อซื้อที่เข้ามาพยายามหลอกล่อน้ำอ่ำหลายครั้ง แต่เหตุการณ์ในครั้งนี้เกิดขึ้นระหว่างทางที่น้ำอ่ำเดินไปหยิบซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้แก่ลูกค้า ปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่แอบซ่อนอยู่จู่โจมเข้ามาจับกุมทันที การจับกุมครั้งนี้มีซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพียง 1 แผ่นเท่านั้น ในตอนแรกน้ำอ่ำพยายามยัดเงินให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ยอมรับเงิน น้ำอ่ำจึงถูกนำตัวขึ้นโรงพักอีกครั้ง¹ โดยน้ำอ่ำ

¹ เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ยอมรับเงินจากน้ำอ่ำ เนื่องจากในเวลานั้นเป็นช่วงเวลาที่มีความเข้มงวดในการจับกุมผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงไม่กล้าที่จะรับเงินจากผู้กระทำผิดกฎหมาย เพราะเกรงว่าอาจจะถูกลงโทษทางวินัย

ถูกปรับเป็นจำนวนเงิน 50,000 บาท ส่วนโทษจำคุกไม่ถูกดำเนินการเพราะน้ำอ๋อสามารถติดต่อกับนักการเมืองให้เข้ามาช่วยเหลือได้โดยตรง โดยไม่ต้องผ่านการติดต่อจากนางเออีกต่อไป เพราะนางเอได้ฝากฝังน้ำอ๋อให้กับนักการเมืองคนนี้ว่า น้ำอ๋อจะก้าวขึ้นมาเป็นผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แทน ดังนั้น น้ำอ๋อจึงไม่ต้องจ่ายผลประโยชน์เพื่อแลกเปลี่ยนกับนักการเมืองเลยก็สามารถได้รับความช่วยเหลือเพราะนางเอกกับนักการเมืองเป็นเพื่อนสนิทกันมาตั้งแต่สมัยเด็ก

จากการถูกจับกุมในครั้งนี้ทำให้นางเอลดบทบาทของการเป็นผู้นำในธุรกิจขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดแห่งนี้แล้วเปิดทางให้กับบุคคลอื่นแทน ในช่วงปีพ.ศ. 2545 พี่ท็อปซึ่งเป็นผู้นำการค้าซีดีละเมิดลิขสิทธิ์คนใหม่เกิดขึ้นภายในตลาดซึ่งพี่ท็อปสามารถสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างร้านค้าต่างๆ กับเจ้าหน้าที่ตำรวจภายในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี เพราะพี่ท็อปมีญาติทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสารวัตรอยู่ในสถานีดำรวจท้องที่ ทำให้ผู้ขายสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความพยายามในการเข้าจับกุมร้านค้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ได้เร็วขึ้นกว่าเดิม ผู้ขายจึงสามารถนำสินค้าผิดกฎหมายไปเก็บไว้ในสถานที่ปลอดภัยและระมัดระวังในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้มากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งต่างจากนางเอกที่นักการเมืองทำได้เพียงการแก้ปัญหาหลังจากที่ผู้ขายถูกจับกุมไปแล้วเท่านั้น แต่น้ำอ๋อต้องจ่ายเงินเป็นค่าคุ้มครองให้กับพี่ท็อปเป็นจำนวน 5,000 บาท ต่อเดือน

ยกตัวอย่าง กรณีปีพ.ศ. 2547 เจ้าหน้าที่ตำรวจท้องถิ่นมาบอกกับพี่ท็อปว่า จะมีเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญาเดินทางมาตรวจสอบร้านค้าต่างๆ ร่วมกับตัวแทนของบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ พี่ท็อปจึงกำชับให้ผู้ขายแต่ละคนเพิ่มความระมัดระวังในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากขึ้น และหลีกเลี่ยงการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในช่วงเวลานี้ ซึ่งน้ำอ๋อก็ปฏิบัติตามคำเตือนของพี่ท็อปอย่างเคร่งครัด ทำให้ผู้ขายทุกคนสามารถรอดพ้นจากการถูกตรวจค้น อย่างไรก็ตาม ในช่วงปีพ.ศ. 2548 เจ้าหน้าที่กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้เดินทางมาตรวจร้านล่วงหน้าโดยไม่ได้แจ้งกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องถิ่นทำให้ผู้ขายไม่ได้เตรียมตัวรับมือ อย่างไรก็ตาม น้ำอ๋อยังเคยได้รับแจ้งอย่างฉุกเฉินจากพี่ท็อปว่าเจ้าหน้าที่จะเดินทางไปถึงร้านของน้ำอ๋อภายใน 10 นาที ซึ่งน้ำอ๋อเล่าถึงการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าว่า “ตอนนั้นก็ทำอะไรไม่ถูกหรอก ยืนลนลานอยู่นาน สุดท้ายก็ตัดสินใจปิดร้านไปเลย แล้วก็หลบๆ อยู่ในร้าน เค้าจะตะโกนเรียกย้งแกก็เสียวๆ ไข่ เดี่ยวเค้าก็ไปเอง สุดท้ายเค้าก็ไปจริงๆ ก็เราไม่ตอบซะอย่าง” (น้ำอ๋อ, สัมภาษณ์, 26 กรกฎาคม 2552) ในที่สุดน้ำอ๋อสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ประสบความสำเร็จ เพราะเจ้าหน้าที่ต้องยอมถอยกลับไป แต่ในวันรุ่งขึ้นเจ้าหน้าที่ตำรวจกลับมาตรวจอีกครั้งซึ่งน้ำอ๋อเก็บซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากร้านหมดแล้วทำให้น้ำอ๋อรอดพ้นจากการตรวจค้นของเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา

ส่วนในช่วงเวลาที่ไม่มีการเข้ามาตรวจค้นร้านค้าต่างๆ น้ำอ่ำสามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้อย่างเปิดเผยมากขึ้น ไม่จำเป็นต้องขายแบบหลบๆ ซ่อนๆ อีกแล้ว รวมทั้งยังไม่ต้องระแวงต่อการล่อซื้อจากเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย เพราะพีทอปได้สร้างพันธมิตรกับกลุ่มบุคคลที่เป็นอุปสรรคและขัดขวางการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไว้หมดแล้ว ดังนั้น น้ำอ่ำจึงสามารถนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มาวางขายภายในร้านได้อย่างเปิดเผยโดยไม่เกรงกลัวต่ออำนาจของกฎหมาย

เนื่องจากพีทอปมีเครือข่ายเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีท้องที่ ทำให้พีทอปใช้ประโยชน์จากญาติของตนเองในการสร้างสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา โดยเสนอเงินให้เพื่อแลกเปลี่ยนกับข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจค้นร้านล่วงหน้า นอกจากนั้น พีทอปยังติดต่อกับตัวแทนจากบริษัทลิขสิทธิ์ที่เคยมาตรวจร้านค้าภายในตลาดแห่งนี้ด้วย โดยเสนอเงินเป็นการตอบแทน

พีทอปได้สร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ ที่สามารถเอื้อประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีท้องที่ เจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญาและตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ ทำให้ความความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลเหล่านี้กับน้ำอ่ำเป็นไปในทางบวกมากขึ้น กล่าวคือ ในอดีตน้ำอ่ำกับเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีท้องที่ที่มีความสัมพันธ์แบบขัดแย้งกัน แต่หลังจากมีการประสานงานผ่านผู้นำคนใหม่ เจ้าหน้าที่ตำรวจกลายเป็นมิตรที่นำเอาข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจค้นมาบอกแก่น้ำอ่ำ หรือความสัมพันธ์ระหว่างตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์กับน้ำอ่ำที่เคยเป็นความสัมพันธ์แบบใจทักและจำเลย กลายเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนที่คอยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จากความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลต่อพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย

แม้ว่าพีทอปจะสามารถสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เอื้อประโยชน์ต่อธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์กับผู้ขายได้ แต่น้ำอ่ำก็ตัดสินใจที่จะยุติธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เนื่องจากในช่วงปีพ.ศ. 2551 รายได้จากการขายลดลงเป็นอย่างมาก เพราะลูกค้าหันไปใช้บริการจากอินเทอร์เน็ตในการดาวน์โหลดและสั่งซื้อจากทางอินเทอร์เน็ตที่สินค้ามีราคาถูกกว่า ประกอบกับร้านเช่าภาพยนตร์ที่เพิ่มมากขึ้นในบริเวณร้านของน้ำอ่ำและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทำให้บุคคลสามารถเข้าถึงเพลง ภาพยนตร์และละครได้ง่ายกว่าในอดีต น้ำอ่ำจึงตัดสินใจหันมาสนใจธุรกิจประเภทอื่นควบคู่กับความพยายามในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีอยู่ภายในร้านให้หมดไป

อย่างไรก็ตาม น้ำอ่ำไม่ค่อยมีความสัมพันธ์กับผู้ขายคนอื่นๆ ยกเว้นในกรณีที่ผู้ขายจะต้องมารับสินค้าที่บ้านของนางเอกก็จะมีการพูดคุยกันในเรื่องทั่วไป หรือในเวลาที่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เดินทางมาตรวจค้นร้านค้าต่างๆ ภายในตลาดแห่งนี้ ผู้ขายจะกระจายข่าวสารต่อไปยังร้านค้าอื่นๆ ด้วย

จากประสบการณ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของน้ำอ่ำแสดงให้เห็นว่า น้ำอ่ำมีการเปลี่ยนแปลงทางความคิดที่มีต่ออาชีพ กล่าวคือ ในช่วงแรกของการเข้าสู่อาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ น้ำอ่ำมองว่าอาชีพนี้เป็นกิจกรรมที่ผิดกฎหมายและถูกบังคับจากนางเอทำให้พฤติกรรมของการของน้ำอ่ำเป็นไปในลักษณะแบบขอไปทีและไม่จริงจังต่อการขายเท่าใดนัก หากมีโอกาสไม่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ยกเว้นในกรณีที่นางเออยู่ภายในร้านด้วย การขายสินค้าจะต้องกระทำอย่างลับๆ เพื่อป้องกันมิให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ส่วนกลุ่มลูกค้าเป้าหมายก็มีลักษณะเปลี่ยนแปลงไปเช่นกันโดยให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวยาวต่างประเทศมากกว่าเพราะเกรงว่าหากเป็นลูกค้าคนไทยอาจจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปลอมตัวมา

อย่างไรก็ตาม จุดเปลี่ยนในปีพ.ศ. 2542 ที่น้ำอ่ำไม่สามารถชำระหนี้ได้ทันตามกำหนดเวลา น้ำอ่ำถูกภรรยาโน้มน้าวให้มองการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่าเป็นแหล่งรายได้จำนวนมากมหาศาลหากสามารถขายสินค้าได้จำนวนมาก มุมมองต่อการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่เปลี่ยนแปลงไปส่งผลให้น้ำอ่ำมีพฤติกรรมการขายที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย น้ำอ่ำจะมีความกระตือรือร้นทุกครั้งเมื่อลูกค้าเดินเข้ามาในร้านและพยายามเสนอขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้แก่ลูกค้าเกือบทุกคนโดยกล่าวถึงจุดเด่นของสินค้าและราคาที่ถูกกว่าซีดีลิขสิทธิ์

ในปีพ.ศ. 2543 รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการปราบปรามผู้ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์มากขึ้น น้ำอ่ำจึงมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการขายบางอย่าง เช่น การนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไปเก็บไว้บนบ้านแทนที่จะนำไปไว้หลังซีดีลิขสิทธิ์เหมือนแต่ก่อน และการเสนอขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะกระทำเฉพาะบุคคลที่รู้จักเท่านั้นและการจ้างคนในท้องถิ่นเพื่อสอดส่องความผิดปกติที่อาจจะเกิดขึ้นทำให้น้ำอ่ำสามารถนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไปเก็บในยังที่ปลอดภัยได้

แม้ว่าน้ำอ่ำจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจอาจจะบุกเข้าตรวจค้นร้านได้ตลอดเวลา แต่น้ำอ่ำก็ถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยเป็นความผิดที่เกิดจากนางเอที่ประมาทเลินเล่อระหว่างการขาย หลังจากการถูกจับกุมในครั้งนั้นทำให้น้ำอ่ำหันกลับมามองว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงสูงมากและอาจถูกจับกุมได้ตลอดเวลาแม้ว่าจะมีความระมัดระวังมากเพียงใดก็ตาม น้ำอ่ำจึงคิดที่จะเลิกขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อย่างถาวร แต่น้ำอ่ำกลับถูกนางเอบังคับให้กลับมาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อีกครั้ง

หลังจากกลับมาขายสินค้าอีกครั้ง น้ำอ่ำจึงต้องเพิ่มความระมัดระวังในการขายมากขึ้นโดยการกำหนดข้อควรปฏิบัติในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ เช่น การขายเฉพาะนักท่องเที่ยวชาว

ต่างประเทศเท่านั้น ไม่เปิดร้านทั้งไฉนขณะที่น้ำอ่ำไม่ได้อยู่ที่ร้าน และเปลี่ยนที่เก็บสินค้าจากร้านเป็นบ้านของนางเอแทน อย่างไรก็ตามน้ำอ่ำก็ถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกครั้งเพราะกลยุทธ์การปลอมตัวของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ามาเลือกซื้อสินค้าภายในร้านและมีการพูดคุยโทรศัพท์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่นอกร้านหลายครั้งเพื่อให้เตรียมพร้อมการบุกจับน้ำอ่ำให้ได้พร้อมหลักฐาน ในที่สุดน้ำอ่ำก็ตกหลุมพรางของเจ้าหน้าที่ตำรวจจนได้ แต่หลังจากการถูกจับกุมในครั้งที่สองน้ำอ่ำเริ่มเปลี่ยนมุมมองต่ออาชีพนี้ว่า หากมีเส้นสายหรือบุคคลที่สามารถให้ความช่วยเหลือหากถูกจับกุมย่อมมีความคุ้มค่าต่อจำนวนเงินที่จะได้รับ

จากการถูกจับกุมทั้งสองครั้งทำให้น้ำอ่ำได้เรียนรู้วิธีการในการเอาตัวรอดจากเจ้าหน้าที่ตำรวจมากขึ้น โดยเฉพาะการแยกแยะว่าใครเป็นลูกค้าและใครเป็นเจ้าหน้าที่ที่ปลอมตัวมาล่อซื้อ ซึ่งหลังจากนั้นเจ้าหน้าที่ยังคงปลอมตัวเข้ามาในร้านของน้ำอ่ำอยู่บ่อยๆ แต่น้ำอ่ำก็สามารถใช้ประสบการณ์มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติทำให้รอดพ้นจากการถูกล่อซื้อทุกครั้ง อย่างไรก็ตาม น้ำอ่ำก็พ่ายแพ้ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นครั้งที่ 3 เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้วิธีการใหม่ในการจับกุม เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ใส่ชุดเครื่องแบบแล้วเดินตามน้ำอ่ำอยู่ห่างๆ ในช่วงที่น้ำอ่ำเดินไปเอาซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากบ้านของนางเอมาให้ลูกค้า ซึ่งน้ำอ่ำไม่ทันระวังตัวจึงถูกจับกุมอีกครั้ง

หลังจากน้ำอ่ำถูกจับกุมในครั้งที่ 3 นางเอผู้ที่เป็นผู้นำธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดแห่งนี้พิจารณาตลาดบาทบาทตัวเองเพื่อเปิดทางให้คนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถเข้ามาจัดการธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งก็คือพีที่อป ทั้งสองคนมีความคิดที่แตกต่างกันในเรื่องการจัดการกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ กล่าวคือ นางเอจะมองเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเป็นตัวขัดขวางต่อการดำเนินธุรกิจ แต่พีที่อปกลับมองว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นกลไกหนึ่งที่จะเข้ามาเติมเต็มให้การขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์สามารถดำเนินไป แต่ต้องทำให้น้ำอ่ำที่ตำรวจกลายมาเป็นส่วนหนึ่งของฝ่ายผู้ขายด้วย ซึ่งวิธีการดังกล่าวทำให้น้ำอ่ำสามารถเป็นมิตรกับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้บังคับใช้กฎหมายและตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ที่เป็นผู้เสียหายโดยผ่านพีที่อปเป็นตัวกลางในการประสานความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่ายส่งผลให้น้ำอ่ำไม่ต้องเผชิญกับการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกเลย

กล่าวโดยสรุป น้ำอ่ำพยายามใช้วิธีการต่างๆ เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมได้ แต่หากวิธีการเก่าๆ ยังทำให้น้ำอ่ำถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจอีก น้ำอ่ำก็จะเพิ่มความเสี่ยงครั้งในการขายให้มากขึ้นและมีการปรับเปลี่ยนความคิดและความสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเชื่อให้ตนเองสามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้อย่างราบรื่น

1.10 การวิเคราะห์ข้อมูลรายการณิ: กรณีน้ำอ่ำ

การวิเคราะห์ข้อมูลรายการณิของผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ผู้วิจัยใช้แนวคิดเรื่องฮาบิทัส (Habitus) ฟิลด์ (Field) และปฏิบัติการ (Practice) ของ Pierre Bourdieu เป็นแนวทางในการวิเคราะห์เพื่อสะท้อนให้เห็นพัฒนาการของความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้ขายแต่ละคน ในขณะเดียวกันผู้วิจัยยังวิเคราะห์ให้เห็นถึงพฤติกรรมบางอย่างของผู้ขายที่แนวคิดของ Bourdieu ไม่ครอบคลุมพฤติกรรมเหล่านี้เพื่อให้เห็นข้อจำกัดทางทฤษฎีและเป็นการเปิดเผยให้เห็นความหลากหลายของพฤติกรรมการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ฟิลด์ที่น้ำอ่ำทำการค้าขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประกอบไปด้วยกลุ่มบุคคลที่มีสถานภาพและบทบาทที่แตกต่างกัน ซึ่งแต่ละสถานภาพจะมีบทบาทที่ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ประกอบด้วย

1. น้ำอ่ำเป็นผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์รุ่นแรกๆ ภายในตลาดแห่งนี้ที่สืบทอดกิจการต่อจากนางเอ โดยร้านของน้ำอ่ำถูกใช้เป็นที่พักสินค้าที่ส่งมาจากโรงงานผลิตและผู้ค้าส่งเพราะอยู่ใกล้กับท่าเรือจึงมีความสะดวกในการขนส่งมากกว่าร้านอื่นๆ ซึ่งน้ำอ่ำเป็นผู้กำหนดสินค้าที่อยู่ภายในตลาดแห่งนี้สินค้าส่วนใหญ่ที่นำเข้ามาขายภายในตลาดแห่งนี้ต้องผ่านน้ำอ่ำ เนื่องจากในอดีตนางเอเป็นผู้บุกเบิกการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ผู้ขายรายอื่นๆ ยังคงให้ความสนใจต่อนางเอจึงเลือกให้น้ำอ่ำส่งสินค้าให้ต่อไป ส่วนน้ำอ่ำยังเปิดผู้ขายรายอื่นส่งสินค้าด้วยตนเองได้ด้วย

2. สถานภาพผู้นำ ประกอบไปด้วยบุคคลสำคัญ 2 คนได้แก่ นางเอและพี่ท็อป

- นางเอเป็นบุคคลที่มีบทบาทในการบุกเบิกการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ โดยเริ่มตั้งแต่การนำเข้าเทปและวีซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จนนำมาสู่ซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ในช่วงที่นางเอเป็นผู้นำการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดแห่งนี้ นางเอเป็นผู้ที่มีอำนาจในการผูกขาดส่งสินค้าจากโรงงานที่ผลิตและแหล่งค้าส่งเพื่อนำมากระจายสินค้าให้แก่ผู้ขายคนอื่น โดยนางเอใช้ร้านของน้ำอ่ำเป็นที่พักสินค้า เมื่อผู้ขายจากร้านอื่นๆ ต้องการสินค้าก็จะต้องนำรถมาบรรทุกสินค้าเอง สาเหตุที่นางเอยอมนำสินค้ามาเก็บที่ร้าน เนื่องจากร้านของน้ำอ่ำอยู่ใกล้กับท่าเรือซึ่งเป็นจุดที่ทำให้ระยะทางในการขนส่งสั้นที่สุด อันเป็นการลดความเสี่ยงต่อการขนส่งไปที่ไกลๆ รวมทั้งนางเอยังคิดว่านักการเมืองที่ตนเองรู้จักและมีความสนิทสนมสามารถให้การช่วยเหลือในกรณีที่นางเอถูกตรวจค้น

- พี่ท็อปก้าวขึ้นมามีบทบาทในตลาดมากขึ้นหลังจากที่นางเอวางมือจากการดำเนินธุรกิจดังกล่าว สิ่ง พี่ท็อปมีความแตกต่างจากนางเอ คือ พี่ท็อปสามารถสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ไปยังเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีท่องเที่ยวที่ได้โดยอาศัยญาติของตนเองเป็นตัวกลางของ

ความสัมพันธ์ รวมทั้งพีทอปยังสามารถสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มบุคคลที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามกับผู้ชายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ด้วย อันประกอบด้วยตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์และเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา ทำให้พีทอปได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจค้นร้านได้ล่วงหน้าก่อนที่เจ้าหน้าที่จะเดินทางมาถึง พฤติกรรมการดูแลผู้ชายของนางเอและพีทอปจึงมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ นางเอมีบทบาทเป็นเพียงผู้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว แต่พีทอปเป็นบุคคลที่สามารถป้องกันมิให้เกิดปัญหาขึ้นมาได้ นำความรู้สึกพึงพอใจต่อบทบาทและการดำเนินงานของพีทอปที่ขึ้นเป็นผู้นำมากกว่าเพราะสามารถลดความเสี่ยงที่จะถูกจับได้กุมได้มากกว่าในช่วงที่นางเอเป็นผู้นำ

3. บุคคลที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามกับน้ำอ่ำ ประกอบด้วย

- เจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีท้องที่มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย แต่ในช่วงที่พีทอปขึ้นมาเป็นผู้นำ เจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนกลายมาเป็นพันธมิตรกับผู้ชายและคอยให้ความช่วยเหลือเรื่องการส่งข้อมูลเกี่ยวกับการบุกตรวจค้นร้านให้ผู้ชายล่วงหน้าเพื่อเตรียมตัวต่อการรับมือกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น

- เจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา เป็นกลุ่มบุคคลที่มีหน้าที่โดยตรงในการปราบปรามบุคคลที่ลักลอบผลิต ทำซ้ำและจำหน่ายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พีทอปอาศัยทุนทางเศรษฐกิจเป็นแรงดึงดูดให้เจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญามาเป็นพวกเดียวกับผู้ชายโดยผ่านการช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีท้องที่

- ตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์เป็นบุคคลที่ได้รับอำนาจจากบริษัทให้มีหน้าที่ในการตรวจสอบร้านที่ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งในการดำเนินการตรวจค้นจะต้องมีเจ้าหน้าที่ตำรวจไปด้วยทุกครั้ง อย่างไรก็ตาม พีทอปได้เข้ามามีส่วนในการเปลี่ยนแปลงบทบาทของตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ให้มาเป็นฝ่ายเดียวกับผู้ชาย ซึ่งพีทอปจะต้องให้เงินเป็นค่าสินบนต่อทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจและตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์

4. นักการเมืองซึ่งเป็นบุคคลที่นางเอรู้จักและมีความสนิทสนม มีบทบาทโดดเด่นในช่วงที่นางเอเป็นผู้นำ โดยเฉพาะในช่วงที่เกิดปัญหาการถูกจับกุม นักการเมืองจะเข้ามาใกล้ชิดและประนีประนอมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ลดอัตราการลงโทษกับผู้ชาย ซึ่งนักการเมืองจะใช้ฐานอำนาจทางการเมืองในการบังคับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติตาม

5. พนักงานไปรษณีย์เป็นบุคคลที่นางเอจ้างไว้สำหรับการขนส่งสินค้าจากท่าเรือมาเก็บที่ร้านของน้ำอ่ำ โดยอาชีพส่งจดหมายและพัสดุเป็นเครื่องมือบังหน้าเพื่อไม่ให้เกิดความสงสัยในการกระทำต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือบุคคลที่ผ่านไปมา

6. บุคคลในละแวกใกล้เคียงกับร้านของน้ำอ่ำเป็นบุคคลที่น้ำอ่ำจ้างไว้เพื่อให้คอยสอดส่องดูแลความผิดปกติที่เกิดขึ้นในละแวกร้าน ซึ่งบุคคลนี้เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่แห่งนี้มานานและรู้จักกับบุคคลภายในตลาดแห่งนี้เป็นจำนวนมาก

7. ผู้ขายจากร้านอื่นๆ ภายในตลาด (อีก 5 ร้าน) เนื่องจากภายในตลาดแห่งนี้ร้านค้าค่อนข้างอยู่อย่างกระจัดกระจาย การติดต่อสื่อสารของน้ำอ่ำกับผู้ขายคนอื่นๆ จึงมีไม่มากนัก ยกเว้นการติดต่อในเรื่องการส่งสินค้าที่ต้องให้นางเอนเป็นผู้ส่งสินค้าให้ แต่หลังจากที่พี่ท็อปเป็นผู้นำผู้ขายภายในตลาดแห่งนี้เริ่มมีการติดต่อกันมากขึ้นเนื่องจากต้องมีการส่งข้อมูลเกี่ยวกับการบุกตรวจค้นร้านเป็นทอดๆ ทำให้น้ำอ่ำเริ่มมีความสนิทสนมกับผู้ขายคนอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการเป็นแค่ผู้ส่งสินค้าเพียงเท่านั้น

ผู้วิจัยสังเกตเห็นความเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างของฟิวด์ที่มีน้ำอ่ำเป็นส่วนหนึ่งโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสถานภาพและบทบาทของผู้เอน กล่าวคือ ในช่วงเริ่มแรกของการขายเทปและวีดีโอละเมิดลิขสิทธิ์มีเพียงนางเอนเท่านั้นที่มีบทบาทหลักภายในตลาดในการนำเข้าสู่สินค้าเข้าและกระจายต่อไปยังผู้ขายร้านอื่นๆ เท่านั้น นอกจากบทบาทในด้านการกระจายสินค้าแล้วนางเอนยังเป็นผู้ที่ติดต่อนักการเมืองให้เข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือผู้ขายที่ถูกจับกุมด้วย โดยเฉพาะน้ำอ่ำที่เป็นผู้ดูแลร้านของนางเอน

ส่วนน้ำอ่ำยังคงเป็นเพียงลูกมือหรือผู้ช่วยของนางเอนแบบไม่สมัครใจเท่านั้น เนื่องจากนางเอนใช้อำนาจจากการเป็นแม่ยายมาบังคับให้น้ำอ่ำเข้าสู่อาชีพขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งทำให้การตัดสินใจเข้าสู่อาชีพของน้ำอ่ำมิได้เกิดจากการคิดคำนวณถึงผลประโยชน์และผลเสีย แต่ปัจจัยทางสังคม ซึ่งก็คืออิทธิพลทางโครงสร้างของครอบครัวยังมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจของน้ำอ่ำด้วย ซึ่งแตกต่างจากมุมมองทางเศรษฐศาสตร์ที่มักให้ภาพพฤติกรรมของบุคคลว่าเกิดจากการคิดคำนวณต้นทุนและรายได้ของปัจเจกบุคคลเพียงเท่านั้น

น้ำอ่ำยังมีพนักงานไปรษณีย์และบุคคลในละแวกบ้านที่ทำงานร่วมกัน โดยพนักงานไปรษณีย์ใช้อำนาจและหน้าที่ในการขนส่งสินค้าให้กับประชาชนมาเป็นเครื่องมืออำพรางในการขนส่งสินค้าผิดกฎหมายให้กับน้ำอ่ำ ส่วนบุคคลในละแวกบ้านจะเป็นสายให้กับน้ำอ่ำเพื่อคอยส่งข้อมูลในยามที่เห็นความผิดปกติหรือมีบุคคลแปลกหน้าเดินทางเข้ามาใกล้ร้านของน้ำอ่ำ ส่วนนักการเมืองจะใช้ฐานอำนาจทางการเมืองในการร้องขอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจละเว้นการปฏิบัติกับผู้ขายที่ถูกจับกุม บุคคลเหล่านั้นเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถของน้ำอ่ำและนางเอนในการ co-opted บุคคลต่างๆ เข้ามาเป็นพวกของตน แทนที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างถูกต้อง

จนกระทั่งปีพ.ศ. 2545 นางเอลดบทยาของการเป็นผู้นำภายในตลาดแห่งนี้ซึ่งทำให้เห็นการเปลี่ยนแปลงภายในฟิลด์ที่มีพัฒนาการตามกาลเวลา โดยพีทอปก้าวขึ้นมาเป็นบทบาทในการประสานงานและช่วยเหลือให้ผู้ขายทุกคนภายในตลาดแห่งนี้สามารถรอดพ้นจากการถูกจับกุมจากตำรวจ พีทอปอาศัยเครือข่ายของตนเองที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีท้องที่ในการประสานงานและให้ความช่วยเหลือในการแจ้งข้อมูลล่วงหน้าเกี่ยวกับการเข้ามาตรวจค้นร้านค้าต่างๆ รวมทั้งยังพีทอปยังโน้มน้าวให้ญาติของตนเองซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ภายในฟิลด์นี้เข้าไปทำความรู้จักและสร้างความสนิทสนมกับเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญาด้วยโดยเสนอให้เงินเป็นค่าตอบแทน นอกจากนั้นพีทอปยังใช้อำนาจของเงินในการติดสินบนให้ตัวแทนบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์เพื่อนำเอาข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับผู้ขายมาเผยแพร่เป็นการล่วงหน้า เป็นการเตือนผู้ขายล่วงหน้าและให้ผู้ขายมีเวลาในการเตรียมตัวให้ทันต่อการเข้าตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

หลังจากที่พีทอปก้าวขึ้นมาเป็นผู้นำแล้ว การขนส่งและกระจายสินค้าสามารถกระทำได้อย่างเปิดเผยมากขึ้น ไม่จำเป็นต้องเป็นช่วงเวลากลางคืนเท่านั้น ยกเว้นในช่วงที่ได้รับข้อมูลว่าจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญามาตรวจค้นก็จะงดเว้นการรับส่งสินค้าในช่วงดังกล่าว

น้ำอ่ำเป็นบุคคลที่ได้รับประโยชน์จากทั้งพีทอปและนางเอโดยตรง แต่มีความแตกต่างกันตรงที่ผลประโยชน์ที่ต้องแลกเปลี่ยน นั่นคือ น้ำอ่ำต้องจ่ายเงินเป็นค่าคุ้มครองให้กับพีทอป แต่น้ำอ่ำไม่ต้องจ่ายเงินให้กับนางเอเลย

สาเหตุที่ฟิลด์มีการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบภายในทั้งตำแหน่งและบทบาทของบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องเนื่องจากโครงสร้างของฟิลด์เก่าที่เมื่อนางเอเป็นผู้นำไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะป้องกันมิให้เกิดปัญหาการถูกจับกุมเพราะนางเอไม่สามารถรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจล่วงหน้า ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของฟิลด์ โดยสรรหาผู้นำคนใหม่ที่มีศักยภาพในการจัดการกับปัญหาได้ดีกว่านางเอ

การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่เกิดขึ้นภายในฟิลด์เป็นไปเพื่อให้ผู้ขายสามารถหลีกเลี่ยงการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ และพยายามทำให้นักค้าฝ่ายตรงข้ามกับตนเองมาเป็นพวกเดียวกันเพื่อหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการหนีปัญหา

เมื่อพิจารณาในระดับบุคคล พบว่า น้ำอ่ำมีการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้พฤติกรรมการขาย (ปฏิบัติการ) และความเข้าใจที่มีต่อการขายที่ดีละเมิดลิขสิทธิ์ (ฮาบิทัส) กล่าวคือ ในช่วงแรกน้ำอ่ำถูกบังคับจากนางเอให้ขายเทปและวีดีโอละเมิดลิขสิทธิ์ แต่น้ำอ่ำเห็นว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายและเป็นการเอาเปรียบผู้ที่ผลิตผลงานออกมา ทำให้พฤติกรรมการขายของน้ำอ่ำมีลักษณะแบบไม่เต็ม

ใจขายและมีการเรียนรู้แบบ passive learning ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ถูกนางเอยัดเยียดให้ปฏิบัติตามในเรื่องวิธีการเสนอขายและการจัดเก็บสินค้า แต่เมื่อนำอำถุณางเอบังคับให้ต้องขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ผ่านการหยิบยกประเด็นเรื่องหนี้สิน ประกอบกับนำอำรับรู้ว่าอาชีพนี้สามารถสร้างรายได้ อย่างมหาศาลและหากถูกจับกุมก็มีนักการเมืองเข้ามาให้ความช่วยเหลือทุกครั้งทำให้น้ำอำเริ่ม มุ่งมั่นและเอาใจใส่ต่อการเรียนรู้วิธีการขายมากขึ้น นอกจากนั้นน้ำอำยังเริ่มคิดค้น กลยุทธ์และ เทคนิคในการขายที่เหมาะสมกับตนเองและสถานการณ์เฉพาะหน้า เช่น การเปลี่ยนสถานที่เก็บซีดี ละเมิดลิขสิทธิ์จากร้านเป็นที่บ้านของนางเอแทน ตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลง การเรียนรู้มาเป็นแบบ active learning ที่เปิดรับคำสอนจากนางเอ ในขณะเดียวกันก็คิดค้นเทคนิค และวิธีการใหม่ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย

การเปลี่ยนแปลงรูปแบบวิธีการขายของน้ำอำเริ่มต้นจากการนำสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ ด้านหลังของสินค้าลิขสิทธิ์ หากลูกค้าเห็นและมีความสนใจก็จะเสนอขายต่อลูกค้าเลย สาเหตุที่ น้ำอำวางสินค้าภายในร้านเพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่ได้มีความเข้มงวดในการปฏิบัติงาน เท่าที่ควร น้ำอำเน้นกลุ่มลูกค้าที่เป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ เพราะคิดว่าไม่น่าจะเป็น เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปลอมตัวมา แต่เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเริ่มได้รับคำสั่งให้เข้ามากวาดล้างร้านที่ขาย สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์มากขึ้นทำให้น้ำอำต้องเอาสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ออกจากร้านทั้งหมดแล้วนำไป เก็บไว้บนบ้านแทน เหลือเพียงแต่สินค้าลิขสิทธิ์เท่านั้นเพื่อป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจค้น แล้วพบสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ภายในร้าน รวมทั้งจ้างคนในละแวกร้านให้คอยสังเกตความผิดปกติที่ เกิดขึ้นในบริเวณรอบๆ ร้านเพื่อเป็นการลดความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการถูกจับกุมจาก เจ้าหน้าที่ตำรวจ

อย่างไรก็ตาม วิธีการดังกล่าวไม่เพียงพอที่จะทำให้น้ำอำรอดพ้นจากถูกจับกุมจาก เจ้าหน้าที่ตำรวจเพราะความประมาทเลินเล่อของนางเอ ทำให้น้ำอำเพิ่มความระมัดระวังในการ ขายสินค้ามากขึ้น โดยน้ำอำเลือกขายสินค้าเฉพาะคนรู้จักเท่านั้น แต่ความไว้วางใจของน้ำอำที่มี มากเกินไปทำให้น้ำอำถูกจับกุมอีกครั้งเมื่อน้ำอำขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้กับสายลับที่ปลอมตัวเข้า มาในตลาดแล้วอ้างว่ารู้จักกับบุคคลที่น้ำอำรู้จักเหมือนกัน

การถูกจับกุมครั้งที่ 2 ทำให้น้ำอำเรียนรู้ได้มากขึ้นว่าการขายสินค้าที่ผิดกฎหมายควรจะ ขายเฉพาะผู้ที่มีความไว้วางใจได้เท่านั้น และไม่ควรเห็นแก่เงินจนนำไปสู่การถูกจับกุม หลังจากนั้น น้ำอำเริ่มนำสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ไปเก็บยังบ้านของนางเอเพราะเห็นว่าร้านของตนเองถูกจับมา 2 ครั้งแล้วอาจจะกลายเป็นจุดสนใจของเจ้าหน้าที่ตำรวจมากขึ้น ซึ่งเป็นอุปสรรคที่ขัดขวางการขาย สินค้าของน้ำอำ

การเปลี่ยนสถานที่ในการเก็บสินค้ายังคงมีช่องโหว่ที่ทำให้หน้าอำถูกจับกุมได้อีกครั้ง ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าทำการจับกุมหน้าอำในระหว่างที่หน้าอำเดินไปหยิบซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มาให้แก่ลูกค้า หลังจากหน้าอำถูกจับกุมเป็นครั้งที่ 3 ทำให้นางเอลดบเทาหลง แล้วเปิดโอกาสให้พี่ท็อปซึ่งเป็นบุคคลที่มีเครือข่ายบุคคลและความสามารถเข้ามาเป็นผู้นำภายในตลาดแทน เพื่อแก้ปัญหาความเข้มงวดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ในที่สุดหน้าอำ ผู้ขายคนอื่นๆ และพี่ท็อปได้คิดค้นหาวิธีในการทำให้ตนเองปลอดภัยจากการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยการใช้ประโยชน์จากเครือข่ายที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสร้างเครือข่ายกับบุคคลที่มีอำนาจในการใช้กฎหมายจัดการกลุ่มผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ เรียกว่าเป็นการนำเอาบุคคลที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามมาเป็นพวกเดียวกับตนเอง ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา โดยหน้าอำและผู้ขายคนอื่นๆ จะต้องใช้เงินในการลงทุนเพื่อดึงให้บุคคลเหล่านั้นมาอยู่กับตนเอง ซึ่งเป็นวิธีการเดียวกับที่นางเอเคยใช้ดึงพนักงานไปรษณีย์และบุคคลในละแวกบ้านให้มาปฏิบัติหน้าที่เพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเอง

ลักษณะที่กล่าวมาสะท้อนให้เห็นสภาพของหน้าอำผ่านการปฏิบัติการต่างๆ ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ สภาพของหน้าอำเป็นเรื่องการเอาตัวรอดจากโครงสร้างตลาดที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้บังคับใช้กฎหมาย ซึ่งต้องมีกลยุทธ์ที่ทำให้ตนเองสามารถอยู่รอด โดยอาศัยเทคนิคและวิธีการต่างๆ ในการหลีกเลี่ยงการถูกจับกุมและการโน้มน้าวให้ฝ่ายตรงข้าม (ซึ่งก็คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญาและตัวแทนจากบริษัทลิขสิทธิ์) ให้มาเป็นฝ่ายเดียวกับผู้ขายโดยใช้เงินเป็นทรัพยากรในการลงทุน

สภาพของหน้าอำในเรื่องการเอาตัวรอดจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เกิดจากความเข้าใจต่ออาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ผ่านปฏิบัติการในการขาย เทคนิคและวิธีการในการเอาตัวรอด หากวิธีการใดไม่สามารถทำให้น้ำอำรอดพ้นจากการถูกจับกุม น้ำอำจะมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปสู่รูปแบบอื่น เพื่อลดความเสี่ยงต่อการถูกจับกุม

สภาพของหน้าอำมีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลาโดยเฉพาะในเรื่องการเอาตัวรอดจากการถูกจับผ่านปฏิบัติการทางพฤติกรรมที่เรียนรู้จากนางเอและจากประสบการณ์ในการขายโดยตรงเริ่มจากวิธีการหลีกเลี่ยงที่จะถูกจับกุมจนนำมาสู่วิธีการทำให้ฝ่ายตรงข้ามเป็นพวกเดียวกับตนเอง ซึ่งเป็นวิธีการในการกำจัดอุปสรรคที่สำคัญต่อการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ความเปลี่ยนแปลงสภาพของหน้าอำและผู้ขายทุกๆ คนที่อยู่ภายในตลาดแห่งนี้ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของตำแหน่งต่างๆ ภายในฟลัดด้วย โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เคยอยู่ฝ่ายตรงข้ามกับ

ผู้ขายและพยายามกำจัดผู้ขายที่ดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้ออกไปจากระบบสังคมกลายเป็นผู้ที่ช่วยำรงให้ผู้ขายและธุรกิจการขายที่ดีละเมิดลิขสิทธิ์สามารถดำรงอยู่ได้

น้ำอามีปฏิบัติการในการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของฟิวด์เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง โดยเฉพาะในมุมมองของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เปลี่ยนแปลงไป จากในอดีตที่น้ำอ้ามักมองว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นฝ่ายตรงข้ามกับกลุ่มผู้ขายส่งผลให้พฤติกรรมของน้ำอ่าพยายามหลบหนีตำรวจอยู่ตลอดเวลาซึ่งแตกต่างจากในปัจจุบันที่น้ำอ้ามองว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นฝ่ายเดียวกับตนเองจึงไม่รู้สึกต้องหวาดกลัวเหมือนในอดีตอีกแล้ว มีหน้าซำน้ำอ่ายังหยิบนีชีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อเป็นของตอบแทนที่ช่วยให้ตนเองสามารถค้าขายได้อย่างปลอดภัยด้วย

จากที่กล่าวมาทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าน้ำอามีปฏิบัติการเกี่ยวกับพฤติกรรมการขายชีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา โดยเริ่มต้นจากการเรียนรู้ผ่านคำสอนของนางเอ ประสภารณการขายด้วยตนเอง และการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่น้ำอ่าเคยประสบจากการถูกจับกุม ทำให้น้ำอ่ารู้ถึงแนวทางในการปฏิบัติว่า หากตนเองต้องเผชิญกับสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ควรจะปฏิบัติตนอย่างไร เช่น เมื่อน้ำอ่าถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม น้ำอ่าเลือกที่จะติดต่อนักการเมืองโดยทันทีเพื่อให้นักการเมืองเจรจากับเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ทำการปล่อยตัว หรือเมื่อน้ำอ่าได้รับข้อมูลจากฟี่ท็อปในเรื่องการเข้าตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ น้ำอ่าจะปิดร้านทันทีแล้วแอบอยู่ภายในร้านเพื่อมิให้เจ้าหน้าที่สามารถเข้าตรวจค้นได้ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงสถานที่เก็บสินค้าเนื่องจากการเก็บสินค้าไว้ในร้านไม่มีความปลอดภัยอีกต่อไป น้ำอ่าจึงนำสินค้าไปเก็บยังบ้านของนางเอแทน เป็นต้น พฤติกรรมต่างๆ เหล่านี้ล้วนผ่านการตกลึกของการคิดวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมที่มีความเหมาะสมที่น้ำอ่าควรปฏิบัติในสถานการณ์หนึ่งๆ เพื่อให้สามารถดำรงอยู่ภายใต้โครงสร้างเชิงอำนาจของตลาดชีดีละเมิดลิขสิทธิ์แห่งนี้

นอกจากนั้นแล้วปฏิบัติการของน้ำอ่ายังต้องใช้ทรัพยากรบางอย่างในการลงทุนเพื่อให้ตนเองสามารถประสบความสำเร็จด้วย เช่น การให้เงินเป็นผลตอบแทนแก่ฟี่ท็อปเพื่อให้ฟี่ท็อปแจ้งข้อมูลล่วงหน้า หรือการใช้ทุนทางสังคมในการสร้างเครือข่ายกับนักการเมือง ผู้ที่อยู่ละแวกบ้าน และผู้ขายจากร้านอื่นๆ เพื่อคอยกระจายข่าวเกี่ยวกับความผิดปกติและเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น รวมทั้งยังเป็นผู้ที่คอยแก้ปัญหาจากการถูกจับกุมด้วย

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ความร่วมมือกันของผู้ขายและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการลดความเสี่ยงที่จะถูกจับกุมผ่านการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ร่วมกัน ซึ่งก็คือ เงิน น้ำอ่าและผู้ขายทุกคนใช้เงินเป็นเครื่องมือในการลงทุนเพื่อดึงบุคคลที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามมาเป็นพวกเดียวกับตนและสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ของผู้ที่มีอำนาจในการช่วยเหลือให้รอดพ้นจากการถูกจับกุม

ปฏิบัติการเกี่ยวกับพฤติกรรมการขายของน้ำอ้อยส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของฟิลด์ด้วย กล่าวคือ พฤติกรรมการขายที่มีความซับซ้อนมากขึ้นทำให้บุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพิ่มมากขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ที่เข้ามามีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือเรื่องข้อมูลการตรวจค้นร้านในช่วงปีพ.ศ. 2550 เกิดขึ้นจากความคิดของน้ำอ้อยที่ให้คำแนะนำกับพี่ท้อปว่า หากไม่มีโจทก์ในการยื่นฟ้องหรือชี้เหตุการณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่สามารถเอาผิดได้ ดังนั้น น้ำอ้อยจะต้องพยายามหาทางให้ตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์เข้ามาเป็นฝ่ายเดียวกับตนเอง

นอกจากนั้นปฏิบัติการทางด้านพฤติกรรมการขายยังส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงฮาบทัสของน้ำอ้อยด้วย แม้ว่าในช่วงแรกน้ำอ้อยจะรู้สึกไม่เต็มใจกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งแสดงให้เห็นในพฤติกรรมการขายที่ไม่ให้ความใส่ใจลูกค้ามากนัก แต่เมื่อน้ำอ้อยเริ่มมีการเรียนรู้แบบ active learning และมีการคิดค้นเทคนิคการขายและการเก็บสินค้าด้วยตนเองจนทำให้น้ำอ้อยประสบความสำเร็จในการขายมากขึ้น โดยดูจากปริมาณสินค้าที่ขายได้ทำให้ฮาบทัสของน้ำอ้อยที่มีการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มีความเปลี่ยนแปลงไป น้ำอ้อยเริ่มตระหนักถึงความคิดที่ทำให้ตนเองสามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายใต้โครงสร้างที่มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดจะต้องใช้วิธีการขายแบบหลบๆ ซ่อนๆ เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกจับกุมและการดึงบุคคลฝ่ายตรงข้ามมาเป็นพวกเดียวกับตนเอง ซึ่งเราเรียกวิธีการนี้ว่าการ co-opted ซึ่งเป็นมิติที่ Bourdieu ไม่ได้ให้ความสำคัญมากนัก

ความร่วมมือกันของผู้ขายและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการลดความเสี่ยงที่จะถูกจับกุมผ่านการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ร่วมกัน ซึ่งก็คือ เงิน น้ำอ้อยและผู้ขายทุกคนใช้เงินเป็นเครื่องมือในการลงทุนเพื่อดึงบุคคลที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามมาเป็นพวกเดียวกับตน อย่างไรก็ตาม ในขณะเดียวกันร้านค้าของน้ำอ้อยและผู้ขายคนอื่นๆ ก็ยังคงต้องมีการแข่งขันเพื่อดึงดูดลูกค้าและสร้างยอดขายให้กับร้านของตนเอง แต่หากมีปัญหาระหว่างร้านอาจจะได้รับผลกระทบร่วมกัน น้ำอ้อยและผู้ขายคนอื่นๆ จะลดความขัดแย้งกัน แล้วหันมาให้ความร่วมมือเพื่อให้ผ่านพ้นอุปสรรคต่างๆ ไปได้ร่วมกัน

การเปลี่ยนแปลงของฟิลด์ที่เกิดจากการมีกลุ่มบุคคลต่างๆ เพิ่มเข้ามาในโครงสร้างยังส่งผลต่อฮาบทัสและปฏิบัติการของน้ำอ้อยที่ต้องปรับเปลี่ยนตามไปด้วย ยกตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงสถานภาพภายในฟิลด์โดยเฉพาะการดึงเอาเจ้าหน้าที่ตำรวจและตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์มาเป็นพวกเดียวกับผู้ขาย ทำให้น้ำอ้อยไม่มีความตื่นตระหนกเมื่อพบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ ซึ่งน้ำอ้อยสามารถพูดคุยกับบุคคลเหล่านี้ได้อย่างสนิทสนมและไม่มีอุปสรรคจากความเกรงกลัวที่จะถูกจับกุมส่งผลต่อความคิดที่มีต่อบุคคลเหล่านี้ว่า

เป็นเหมือนเพื่อนร่วมวงการเดียวกันแต่ปฏิบัติงานแตกต่างกันเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากในอดีตที่น้ำอ่ำมีความคิดและแสดงออกต่อบุคคลเหล่านี้เสมือนว่าเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน

การเปลี่ยนแปลงของฮาปัทสยังส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของฟิลด์และปฏิบัติการของน้ำอ่ำด้วย กล่าวคือ เมื่อฮาปัทสของน้ำอ่ำที่มีต่ออาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เปลี่ยนแปลงไปในทางบวกมากยิ่งขึ้น ส่งผลต่อปฏิบัติการของพฤติกรรมการขายที่ต้องทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนเองอยู่รอดจากการดำเนินธุรกิจประเภทนี้ เช่น การยอมให้พี่ท็อปเข้ามาดูแลตลาดเนื่องจากพี่ท็อปมีศักยภาพในการสร้างเครือข่ายที่เอื้ออำนวยต่อการอยู่รอดของน้ำอ่ำด้วย ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของฟิลด์ที่น้ำอ่ำยอมให้พี่ท็อปเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของฟิลด์ที่มีน้ำอ่ำเป็นผู้กระทำด้วย

2. ป้าน้อย

2.1 ภูมิหลังส่วนตัว

ป้าน้อยหญิงสาววัย 48 ปีที่ครองตัวเป็นโสดเพราะต้องการใช้ชีวิตอย่างเป็นอิสระและไม่มีภาระผูกมัดจากการแต่งงาน ป้าน้อยเกิดในครอบครัวของชาวจีนที่มีพ่อเป็นผู้ค้าขายสินค้าหนีภาษีซึ่งลักลอบส่งมาทางเรือ ในวัยเด็กป้าน้อยใช้ชีวิตอย่างสุขสบายเพราะรายได้จากการขายสินค้าหนีภาษีของครอบครัวอยู่ในระดับสูงมาก

เหตุการณ์ที่กลายเป็นจุดเปลี่ยนชีวิตของป้าน้อยเกิดขึ้นเมื่อป้าน้อยอายุได้ 8 ปี พ่อกับแม่ของป้าน้อยตกลงยุติความสัมพันธ์แบบสามีภรรยา แม่ทิ้งป้าน้อยและลูกคนอื่นๆ ให้อยู่กับพ่อตามลำพังและแม่ยังแอบนำเงินเก็บ 3 ใน 4 ของครอบครัวไปด้วย ทำให้ครอบครัวเริ่มประสบกับภาวะความยากลำบาก ป้าน้อยต้องยอมลาออกจากโรงเรียนเมื่อจบการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อออกมาช่วยพ่อขายของ ชีวิตการค้าขายจึงเริ่มต้นตั้งแต่อายุ 8 ปี โดยป้าน้อยเข้ามาเป็นผู้ช่วยขายและเรียนรู้วิธีการขายสินค้าจากพ่อและผู้ขายที่อยู่ในละแวกใกล้เคียง

เมื่อป้าน้อยอายุ 18 ปี พ่อมอบกิจการทั้งหมดให้ป้าน้อยเป็นผู้ดูแลอย่างเต็มตัว เนื่องจากพ่อเห็นว่าป้าน้อยมีประสบการณ์เพียงพอที่จะค้าขายได้ด้วยตนเองแล้ว แต่พ่อก็ยังคงเป็นที่ปรึกษาให้แก่ป้าน้อย ในปัจจุบันป้าน้อยยังดำเนินกิจการสืบต่อมาโดยไม่มีความคิดที่จะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น ณ ปัจจุบัน ป้าน้อยอยู่ในวงการขายสินค้าผิดกฎหมายรวมระยะเวลากว่า 40 ปี

ป้าน้อยมีพี่น้องทั้งหมด 3 คน ได้แก่ พี่สาวคนโต (ป้าก้อย) พี่ชายคนรอง (ลุงสันต์) และน้องสาวคนสุดท้อง (น้าจอย) ซึ่งป้าก้อย ป้าน้อยและน้าจอยจบการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาปีที่ 2 เท่านั้นยกเว้นลุงสันต์ที่ได้เรียนถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพราะพ่อของป้าน้อยต้องการให้ลูกชายได้เรียนสูงกว่าคนอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ลุงสันต์จำเป็นต้องหยุดเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เนื่องจากครอบครัวเริ่มประสบปัญหาทางการเงินมากขึ้น ลุงสันต์จึงต้อง

ออกมาหางานทำเพื่อช่วยพยุงฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวด้วย กล่าวโดยสรุปได้ว่า ลูกๆ ทุกคนทำงานหารายได้เข้าสู่ครอบครัว ในส่วนของป้าน้อย ป้าก้อยและน้ำจอยต้องไปช่วยพ่อขายของ จึงทำให้ทั้งสามคนซึมซับและเรียนรู้เทคนิควิธีการขายสินค้าปลอมหรือละเมิดลิขสิทธิ์ ส่วนลุงสันต์ไปทำงานรับจ้างตามร้านอาหารต่างๆ

ในปัจจุบันป้าน้อยยังดูแลร้านของพ่อสืบต่อมาจนทุกวันนี้ ส่วนป้าก้อยและน้ำจอยเลือกที่จะเปิดร้านใหม่และขยายกิจการให้ใหญ่ขึ้น ส่วนลุงสันต์เลิกทำงานรับจ้างแล้วกลับมาเป็นลูกมือของป้าก้อยแทน รายได้จากการขายทั้ง 3 ร้านจะถูกแบ่งออกมาเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว และมีการจัดทำบัญชีกองกลางสำหรับเก็บไว้ร่วมกัน

ร้านของป้าน้อยตั้งอยู่ในแหล่งขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง โดยมีร้านของป้าก้อยตั้งอยู่ใกล้ๆ กัน ซึ่งร้านของป้าน้อยและป้าก้อยขายทั้งซีดีลิขสิทธิ์และซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ปะปนกัน ส่วนร้านของน้ำจอยตั้งอยู่ในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งขายเฉพาะซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เท่านั้น รายได้จากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทั้ง 3 ร้านรวมกันแล้วไม่ต่ำกว่า 100,000 บาทต่อเดือน โดยป้าน้อยมีรายได้ประมาณ 40,000 บาทต่อเดือน¹ รองลงมาเป็นของน้ำจอยที่มีรายได้ประมาณ 35,000 บาทต่อเดือน ส่วนป้าก้อยและลุงสันต์มีรายได้ประมาณ 30,000 และ 15,000 บาทต่อเดือนตามลำดับ

จากรายได้ทั้งหมดของสมาชิกภายในครอบครัวส่งผลให้ฐานะทางการเงินของครอบครัวของป้าน้อยจัดว่าอยู่ในระดับที่มีความมั่นคงเพียงพอให้ป้าน้อยและสมาชิกในครอบครัวได้อาศัยอยู่ร่วมกันภายในหมู่บ้านจัดสรรแห่งหนึ่งที่ตกแต่งด้วยเฟอร์นิเจอร์อย่างสวยงามและมีราคาแพงสำหรับสมาชิกที่อาศัยอยู่ภายในบ้านมีทั้งหมด 9 คน ประกอบไปด้วยป้าน้อย ป้าก้อย ลุงสันต์ น้ำจอย ลูกของป้าก้อยและน้ำจอยอีก 3 คน รวมทั้งยังมีลูกจ้างที่คอยดูแลร้านของป้าน้อยอีก 2 คนซึ่งจัดให้อยู่ในห้องพักที่แยกออกจากตัวบ้าน

ป้าน้อยต้องการให้ลูกจ้างเข้ามาอาศัยอยู่ในบ้านเพื่อความสะดวกในการดูแลและควบคุมพฤติกรรมการทำงานให้ตรงต่อเวลา เนื่องจากป้าน้อยเคยมีลูกจ้างแต่ไม่ได้อาศัยอยู่ร่วมกันทำให้ป้าน้อยไม่สามารถบังคับให้มาทำงานตรงได้อย่างต่อเวลาจึงส่งผลเสียต่อธุรกิจของป้าน้อย ป้าน้อยจึงตัดสินใจไล่ลูกจ้างชุดเก่าออกแล้วหาลูกจ้างชุดใหม่เข้ามาแทนพร้อมให้เข้ามาอาศัยอยู่ภายในบ้าน แต่จัดพื้นที่ให้แยกส่วนกันระหว่างสมาชิกในครอบครัวกับลูกจ้าง

¹ ในความเป็นจริงแล้ว ป้าน้อยสามารถหารายได้ได้มากกว่า 40,000 บาทต่อเดือน แต่ป้าน้อยไม่บอกตามความเป็นจริงเนื่องจากสาเหตุบางประการ (น้ำอ่ำ, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2552)

ป้าน้อยรักหลานทั้ง 3 คนเหมือนเป็นลูกของตนเอง ไม่ว่าหลานจะต้องการของเล่นแบบใด ป้าน้อยจะหามาให้ทุกครั้ง สาเหตุเนื่องจากในช่วงวัยเด็กป้าน้อยไม่เคยได้ของเล่นตามที่ตนเองต้องการเลยทำให้ป้าน้อยพยายามสนองความต้องการให้แก่หลานทุกครั้ง เพราะไม่อยากให้หลานเกิดความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจเหมือนกับตนเอง จนบางครั้งป้าก็อวยและน้ำจอยต้องตักเตือน พฤติกรรมตามใจที่มากเกินไปของป้าน้อย แต่ป้าน้อยก็ไม่สนใจ มิน่าซ้ำยังพยายามทำตัวเป็นแม่คนที่ 2 ของเด็กๆ ทั้งสามคนเพราะไม่อยากให้หลานเป็นเด็กขาดความอบอุ่นเหมือนที่ป้าน้อยต้องสูญเสียแม่ไป

พฤติกรรมการเอาใจใส่ต่อหลานๆ จนมากเกินไปทำให้ป้าน้อย ป้าก้อยและน้ำจอยมักทะเลาะวิวาทกันอยู่บ่อยครั้ง ดังที่ป้าน้อย พูดไว้ว่า

ก็ฉันรักหลานนี่นา อยากให้หลานมีทุกอย่างที่หลานอยากได้ รักมากก็ให้มาก มันผิดตรงไหน ทำให้ต้องมาขัดใจฉันอยู่เรื่อย . . . โอ๊ย ทะเลาะกันบ่อยจะตาย หลานอยากได้เกมส์ ฉันก็เอาให้ มันไม่เห็นผิดเลย แต่เขาดันมาต่อว่าอีก หาว่าไปให้ท้ายเด็ก เราก็เบื่อๆ เจ็บๆ ไป แต่ถ้าหลานขออีก ฉันก็จะให้อีก ดึกว่าหลานมันออกไปเที่ยวข้างนอก เล่นยาเล่น (พนัน) บอลแล้วกัน (ป้าน้อย, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2552)

เมื่อพิจารณาจากรายได้ของสมาชิกในครอบครัวจะพบว่าป้าน้อยสามารถหาเงินเข้าสู่ครอบครัวได้มากกว่าสมาชิกคนอื่นๆ ทำให้อำนาจการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ภายในครอบครัวอยู่ที่ป้าน้อยเพียงลำพัง อย่างไรก็ตาม ป้าน้อยก็เปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนสามารถแสดงความคิดเห็นในกรณีที่ไม่เห็นด้วย แต่อำนาจเบ็ดเสร็จในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายจะอยู่ที่ป้าน้อยเพียงคนเดียวเท่านั้น

ป้าน้อยเป็นผู้ตัดสินใจทั้งเรื่องส่วนรวมของครอบครัวและเรื่องส่วนตัวของสมาชิกแต่ละคน เช่น การกำหนดวงเงินในการใช้จ่ายแต่ละเดือน การเลือกซื้อของใช้และอาหารในแต่ละวัน การเลือกโรงเรียนให้แก่หลาน รวมถึงการเลือกแหล่งโรงงานผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่นำมาขาย เป็นต้น สมาชิกแต่ละคนมักยอมรับการตัดสินใจของป้าน้อย แม้ว่าในบางครั้งป้าน้อยอาจจะตัดสินใจผิดพลาดก็ตาม แต่สมาชิกอื่นๆ จะไม่มีการหยิบยกประเด็นเหล่านี้มาโจมตีป้าน้อย การตัดสินใจผิดพลาดครั้งสำคัญของป้าน้อยเกิดขึ้นเมื่อ 10 ปีที่แล้วเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสั่งซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากผู้ค้าส่งคนหนึ่ง ซึ่งป้าก้อยและน้ำจอยไม่เห็นด้วยที่จะสั่งสินค้าจากผู้ค้าส่งคนนี้เพราะเห็นว่า เป็นพ่อค้ารายใหม่ที่ยังไม่เป็นที่รู้จักมากนัก แต่ป้าน้อยกลับเลือกที่จะให้โอกาสผู้ค้าส่งคนนี้ โดย

สิ่งซื้อที่ดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นจำนวนเงินกว่า 100,000 บาท ซึ่งป้าน้อยต้องจ่ายเงินก่อนแล้วในวันรุ่งขึ้นจึงจะได้รับสินค้า ป้าน้อยเชื่อใจผู้ค้าคนนี้มากเพราะเห็นว่ารู้จักกับผู้ชายคนอื่นๆ ในบริเวณใกล้เคียงและรวมทั้งผู้ค้าคนนี้ยังอ้างว่ารู้จักกับเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสูง ป้าน้อยจึงยอมชำระเงินก่อน แต่เมื่อถึงกำหนดเวลาในการส่งสินค้า ป้าน้อยกลับไม่สามารถติดต่อผู้ค้าคนนี้ได้เลย ในที่สุดป้าน้อยก็ไม่ได้รับสินค้าตามที่ได้กำหนดไว้ แม้ว่าป้าก้อยและน้ำจอยจะรู้สึกโกรธป้าน้อย แต่ทั้งสองคนไม่กลับต่อว่าป้าน้อยแม้แต่คนเดียว มีหน้าซำยังให้ข้อคิดและข้อเสนอแนะต่อป้าน้อยด้วย ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจในช่วงหลังที่ป้าน้อยจะต้องถามความคิดเห็นของสมาชิกคนอื่นๆ ก่อนที่จะตนเองเป็นผู้ตัดสินใจขั้นสุดท้าย

สมาชิกในครอบครัวทั้งหมดอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน ทำให้สมาชิกมีความสนิทสนมกันในระดับสูง โดยเฉพาะหลานทั้ง 3 คนกับป้าน้อยจะมีความสนิทสนมมากเป็นพิเศษ เพราะป้าน้อยทำหน้าที่เป็นผู้พาหลานไปส่งที่โรงเรียน และในช่วงเวลาที่หลานปิดเทอม ป้าน้อยก็จะพาหลานๆ มานั่งเล่นที่ร้านเป็นประจำ ในส่วนความสัมพันธ์ระหว่างป้าน้อยกับพี่น้องคนอื่นๆ ทั้ง 4 คนจะมีเวลาพูดคุยกันในช่วงเช้าและเย็น โดยเป็นการพูดคุยเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นภายในร้านของตนเอง สินค้าคงคลังและจำนวนสินค้าที่ต้องสั่งเพิ่มรวมทั้งการปรึกษาเรื่องการนำสินค้าแบบใหม่เข้ามาขายในร้าน ดังนั้น ปัญหาของสมาชิกแต่ละคนจะถูกถ่ายทอดผ่านการนั่งพูดคุยกันในช่วงเวลาเช้าและเย็นของทุกวัน สมาชิกแต่ละคนจึงรับรู้สถานการณ์และความรู้สึกของสมาชิกแต่ละคนเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ชีวิตที่ต้องเผชิญความยากลำบากร่วมกันทำให้สมาชิกแต่ละคนมีความเข้าใจซึ่งกันและกันมากขึ้น รวมทั้งพยายามที่จะแก้ปัญหาต่างๆ ร่วมกันให้ได้ดังที่ป้าน้อย (สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2552) เล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า “. . . ชีวิตตอนเด็กมันแย่ เจอแต่เรื่องแย่ๆ แม้ทั้ง หนังสือก็ไม่ได้เรียน พวกฉันต้องดูแลกันเอง มันก็เลยทำให้สนิทกันมากขึ้น แค่มองตากันก็รู้แล้วว่าเค้ามีปัญหาอะไร . . .”

ปัญหานักที่สุดในความคิดของป้าน้อยเป็นเรื่องเกี่ยวกับความพยายามในการขายสิ่งดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้รอดพ้นจากการถูกจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการทำมาหากินและแหล่งรายได้หลักของครอบครัว หากป้าน้อยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมและต้องปิดกิจการอาจส่งผลกระทบต่อฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งป้าน้อยคิดว่าคงไม่สามารถที่จะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นได้แล้ว เนื่องจากชีวิตของป้าน้อยตลอด 48 ปีที่ผ่านมามีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจการขายสินค้าหนีภาษีและสิ่งดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยตลอด อย่างไรก็ตาม ปัญหานี้เป็นปัญหาที่สร้างความกังวลใจต่อป้าน้อยเป็นบางครั้งเท่านั้นโดยเฉพาะช่วงที่รัฐบาลพยายามดำเนินการอย่างเข้มงวดในการกวาดล้างสิ่งดีละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งส่งผลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจ

ปราบปรามอย่างเข้มงวดมากขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อผ่านพ้นช่วงเวลาของการปราบปรามอย่างจริงจังบ้านน้อยก็จะกลับมาขายสินค้าได้อย่างสบายใจอีกครั้ง โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่สถานการณ์การเมืองไม่มั่นคงกลายเป็นช่องทางที่ทำให้บ้านน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ สามารถทำกำไรได้อย่างมหาศาลเพราะรัฐบาลให้ความสนใจในการแก้ปัญหาทางการเมืองมากกว่า ส่วนปัญหาสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์จะถูกเพิกเฉยไปช่วงเวลาหนึ่ง

2.2 กระบวนการเข้าสู่อาชีพ

บ้านน้อยเข้าสู่อาชีพการขายสินค้าผิดกฎหมายตั้งแต่อายุ 8 ปี เนื่องจากพ่อและแม่ของบ้านน้อยหย่าขาดจากกันทำให้บ้านน้อยและพี่น้องทุกคนต้องออกจากระบบการศึกษาเพื่อมาช่วยพ่อขายสินค้าหนีภาษี เนื่องจากการขายสินค้าหนีภาษีเป็นอาชีพที่ผิดกฎหมายและมีความเสี่ยงจึงจำเป็นต้องมีผู้ช่วยขาย ซึ่งในอดีตแม่ของบ้านน้อยเป็นผู้ช่วยขายทำหน้าที่คอยสังเกตความผิดปกติที่เกิดขึ้นรอบๆ ร้าน แต่เมื่อพ่อแม่หย่ากันแล้ว พ่อจึงต้องให้ลูกๆ เข้ามาช่วยขายสินค้าหนีภาษีแทน

ในช่วงแรกพ่อเป็นผู้สอนเทคนิคและวิธีการต่างๆ ในการขายสินค้าหนีภาษี และคนขายของที่อยู่ในบริเวณเดียวกันยังช่วยแนะนำวิธีสังเกตลูกค้าให้แก่บ้านน้อยด้วย โดยเฉพาะลูกค้าที่เข้ามาเลือกดูสินค้าเป็นเวลานานแต่ไม่ซื้อสินค้า มีหน้าที่ขำยังถามคำถามนอกประเด็นเรื่องสินค้า ซึ่งบ้านน้อยได้รับการแนะนำว่า หากพบลูกค้าแบบนี้จะต้องเบี่ยงความสนใจไปยังจุดอื่นแทน เพื่อเปิดทางให้พ่อสามารถเก็บสินค้าแล้ววิ่งหลบหนีไปได้ หน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่งของบ้านน้อย คือ จะต้องสร้างอุปสรรคเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทำงานได้ช้าลง

ในช่วงที่บ้านน้อยก้าวขึ้นมาขายสินค้าเพียงคนเดียวนั้น บ้านน้อยนำเอาประสบการณ์ในช่วงเวลาที่ขายร่วมกับพ่อมาเป็นแนวทางในการขายสินค้าของตนเองเพื่อจัดการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในยามที่เผชิญกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเฉพาะการติดสินบนที่กลายเป็นหนึ่งในวิธีการที่สามารถใช้แก้ปัญหาได้ทั้งในช่วงที่บ้านน้อยขายสินค้าร่วมกับพ่อและช่วงเวลาที่ต้องขายเพียงคนเดียว ซึ่งประสบการณ์การขายที่สะสมมาตั้งแต่เด็กกลายเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บ้านน้อยสามารถเอาตัวรอดจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จนถึงทุกวันนี้

สาเหตุที่บ้านน้อยตัดสินใจมาช่วยพ่อขายสินค้าหนีภาษีแทนที่จะเรียนหนังสือต่อไป ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากพ่อของบ้านน้อยต้องการให้ลูกๆ ได้สืบทอดกิจการนี้ต่อไป เพราะเห็นว่าเป็นอาชีพที่ทำรายได้ให้กับครอบครัวเป็นจำนวนมาก ซึ่งบ้านน้อยมักได้ยินคำพูดจากพ่ออยู่บ่อยๆ ว่า “ป๊าพูดบ่อยๆ ว่า เงินมันดี ลงทุนน้อย ให้ดูตอนเด็กๆ ที่มีกินมีใช้สิ มันมาจากการนี้อย่างเดียวเลย แต่มันอาจจะยากหน่อย แต่ถ้ามีเทคนิคดีๆ ก็เอาตัวรอดได้สบายๆ เลยแหละ” (บ้านน้อย, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2552) ประกอบกับในช่วงเวลานั้นทุนทรัพย์ของครอบครัวเริ่มลดลง ทำให้บ้านน้อยและลูกๆ

คนอื่นต้องหาวิธีการลดภาระค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะค่าเล่าเรียนศึกษา ลูกสาวทั้งสามคนจึงต้องตัดสินใจลาออกจากระบบการศึกษาแล้วหันไปช่วยพ่อขายสินค้าหนีภาษีแทน

ทักษะและความสามารถที่ป้าน้อยคิดว่าจะมีความสำคัญมากที่สุดในการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ คือ การเป็นคนช่างสังเกต เนื่องจากอาชีพนี้เป็นอาชีพที่ผิดกฎหมายทำให้มีความเสี่ยงที่จะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ป้าน้อยจึงต้องเพิ่มความระมัดระวังในการประกอบอาชีพมากขึ้น หากเกิดความผิดปกติจะต้องรีบเก็บร้านแล้วนำสินค้าออกจากร้านเพราะถ้าถูกจับกุมจะต้องเสียค่าปรับเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ช่วงเวลาที่ป้าน้อยก้าวขึ้นมาเป็นผู้ขายอย่างเต็มตัว ป้าน้อยต้องจ้างคนมาเพื่อช่วยสังเกตการณ์ เนื่องจากในระหว่างที่ป้าน้อยขายสินค้าอยู่นั้นอาจจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจจู่โจมเข้ามาโดยไม่รู้ตัวก็ได้ การมีผู้สังเกตการณ์จึงสร้างโอกาสที่จะทำให้ป้าน้อยไม่ถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ

แม้ว่าการขายสินค้าหนีภาษีและคดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย แต่ป้าน้อยก็ไม่เคยมีความคิดอยากเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่นเลย เพราะป้าน้อยคิดว่าตนเองไม่มีความรู้ความสามารถพอที่จะไปประกอบอาชีพอื่น ป้าน้อยจึงมีการปรับเปลี่ยนมุมมองที่มีต่ออาชีพนี้เพื่อให้เกิดความรู้สึกทางบวกต่องานและมองหาแง่มุมที่เป็นประโยชน์จากการประกอบอาชีพนี้แทน

ป้าน้อยมีมุมมองต่ออาชีพนี้ว่าเป็นงานที่ให้ผลประโยชน์ตอบแทนกับผู้ขายเป็นจำนวนมาก และยังให้ประโยชน์ต่อกลุ่มบุคคลที่มีรายได้น้อยให้สามารถเลือกซื้อสินค้าตามที่ตนเองต้องการได้ ผู้วิจัยเห็นว่ามุมมองดังกล่าวเป็นการให้คำอธิบายต่อการกระทำของตนเองว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสม (rationalization) เมื่อป้าน้อยมีความคิดในลักษณะแบบนี้ทำให้ป้าน้อยจึงมีความสุขจากการประกอบอาชีพเป็นอย่างมาก ซึ่งป้าน้อยสะท้อนความคิดเหล่านี้ผ่านทางคำพูดให้ผู้วิจัยฟังว่า

มันเป็นงานที่เงินดีนะ แกมคนที่บ่นอยก็ยังได้สินค้าพวกนี้ด้วย คนรวยมันมีปัญญาซื้อ แต่คนจนมันไม่มีสิ เค้าก็คงอยากได้อะไรเหมือนกันบ้างแหละ ที่ทำอยู่มันก็ช่วยเค้าได้ . . . อาชีพนี้มันก็ไม่ได้ผิดอะไรร้ายแรงนิ ไม่ได้ไปฆ่าคน ไม่ได้ค้ายา แต่มันกลับช่วยให้คนมีเงินน้อยได้ดู ได้ใช้ด้วย มันก็อาจเรียกว่า ได้นุญบนบาปละมั้ง (ป้าน้อย, สัมภาษณ์, 26 กรกฎาคม 2552)

2.3 สถานที่ขายคดีละเมิดลิขสิทธิ์

ป้าน้อยเช่าแผงที่มีลักษณะเป็นห้องจำนวน 2 ห้องที่ตั้งอยู่ตรงข้ามกัน ร้านแรกมีขนาดกว้าง 1.5 เมตร ยาว 3 เมตร ส่วนอีกร้านมีขนาดเล็กกว่าร้านแรกซึ่งมีความกว้าง 1.5 เมตร ยาว

1.5 เมตร โดยในพื้นที่ของร้านทั้งสองนี้เป็นเพียงห้องว่างๆ เท่านั้น แต่ป้าน้อยจัดหาชั้นวางสินค้า และกำหนดรูปแบบในการจัดร้านด้วยตนเอง โดยในร้านแรกจะวางขายซีดีลิขสิทธิ์ปะปนกับซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์ที่เก็บซ่อนไว้ในหลุมหลังร้าน ส่วนหน้าร้านจะมีเพียงหน้าปกของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อให้ลูกค้าเลือกเท่านั้น สำหรับร้านที่สองเป็นร้านที่วางขายเฉพาะซีดีลิขสิทธิ์ประเภทการ์ตูนเท่านั้น

เจ้าของพื้นที่ คือ สำนักการตลาดไม่เห็นด้วยที่ผู้ประกอบการนำเอาสินค้าผิดกฎหมายมาวางขายภายในตลาดแห่งนี้ แต่ก็ไม่สามารถกระทำการใดๆ ได้ เนื่องจากพื้นที่แห่งนี้ถูกใช้เป็นสถานที่ขายสินค้าผิดกฎหมายมาตั้งแต่ราวๆ ปี พ.ศ. 2510 และไม่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาดำเนินการใดๆ เลย ทำให้มีการสืบทอดกิจการต่อมาจนทุกวันนี้ ประกอบกับการมีเจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้มีอิทธิพลเป็นผู้ดูแลคุ้มครองผลประโยชน์ร้านค้าต่างๆ ทำให้เจ้าหน้าที่สำนักการตลาดไม่สามารถดำเนินการใดๆ ได้เลยเพราะมักจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาไกล่เกลี่ยและให้มีการประนีประนอมกันระหว่างผู้ประกอบการกับสำนักการตลาด

2.4 เวลาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ป้าน้อยขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในช่วงเวลา 09.00-18.00 ของทุกวัน ช่วงเวลาที่ป้าน้อยขายสินค้าได้ดีมักเป็นช่วงวันเสาร์ – อาทิตย์และช่วงปิดภาคการศึกษา เพราะร้านของป้าน้อยมีซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเกมส์ซึ่งเป็นสินค้าที่เด็กและวัยรุ่นมีความต้องการทำให้ช่วงเวลาปิดภาคการศึกษาเป็นช่วงที่เด็กมักหากิจกรรมทำในยามว่างโดยการซื้อแผ่นเกมส์ไปเล่น ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์นั้นเป็นผลพลอยได้ที่ป้าน้อยจะขายให้กับลูกค้าประจำซึ่งมักมีปริมาณการสั่งซื้อครั้งละมากๆ

2.5 สินค้าที่ขายภายในร้าน

ป้าน้อยขายซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเกมส์และการ์ตูนและซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์และละคร แต่ภายในร้านจะวางสินค้าเฉพาะสินค้าประเภทเกมส์และการ์ตูนเท่านั้น หากลูกค้าต้องการภาพยนตร์และละคร ป้าน้อยจะต้องให้ลูกค้าไปเอาสินค้าที่แอบไว้ในหลุมหลังร้าน

เหตุผลที่ป้าน้อยเลือกขายซีดีประเภทเกมส์และการ์ตูน เนื่องจากภายในบริเวณตลาดแห่งนี้มีร้านค้าที่ขายเครื่องเล่นเกมส์เป็นจำนวนมาก ในขณะที่ร้านขายแผ่นเกมส์ยังมีไม่มากนัก ซึ่งป้าน้อยมีความคิดเห็นว่าการขายแผ่นเกมส์ย่อมสามารถเรียกลูกค้าให้เข้ามาใช้บริการได้ ส่วนซีดีประเภทการ์ตูนนั้นเป็นสินค้าที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กและวัยรุ่นซึ่งเป็นกลุ่มลูกค้าที่มักมาเลือกซื้อสินค้าภายในตลาดแห่งนี้

แหล่งที่มาของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มาจากโรงงานผลิตซึ่งมีสถานที่ตั้งอยู่ใกล้กับร้านของป้าน้อย สินค้าที่ผลิตออกมาจากโรงงานแห่งนี้จะเป็นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์และละครทั้งจากประเทศไทยและต่างประเทศ โดยต้นทุนของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อยู่ที่แผ่นละ 50 บาท

ร้านของป้าน้อยมีลูกค้าเข้ามาเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เฉลี่ยวันละ 200-300 แผ่น ส่วนในช่วงเวลาปิดภาคการศึกษาสามารถจำหน่ายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้กว่าวันละ 400-500 แผ่น ส่วนของซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเกมส์และการ์ตูนสามารถจำหน่ายได้ราวๆ 200 แผ่นต่อวัน ยอดขายดังกล่าวเป็นยอดขายปลีกจากลูกค้าที่เข้ามาเลือกซื้อภายในร้าน นอกจากนั้นยังคงมียอดขายจากการขายส่งที่บางวันจัดส่งสินค้าไม่ต่ำกว่า 500 แผ่นด้วย

ป้าน้อยมักจะขายให้กับลูกค้าประจำเพียงแผ่นละ 80 บาทเท่านั้น แต่สำหรับลูกค้าขาจรก็จะขายในราคาแผ่นละ 100 บาท อย่างไรก็ตาม ขายที่ราคา 80 บาทซึ่งถูกเก็บเป็นความลับเพราะภายในตลาดแห่งนี้มีกฎหมายห้ามนัดราคาตนเอง แต่อนุญาตให้มีการจัดโปรโมชั่นเพื่อนำเสนอลูกค้าได้ซึ่งเป็รข้อกำหนดที่ผู้ขายภายในตลาดตกลงร่วมกัน

สินค้าที่ขายดีที่สุดภายในร้านของป้าน้อยจะแบ่งตามช่วงเวลา กล่าวคือ สินค้าประเภทเกมส์จะขายได้มากที่สุดภายในช่วงเวลาปิดภาคการศึกษา ซึ่งต่างจากตอนเปิดภาคการศึกษาที่ซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์และละครจะขายได้ปริมาณมากกว่า ส่วนการขายส่งนั้นจะเน้นไปที่สินค้าประเภทภาพยนตร์และละครมากกว่า

2.6 กลุ่มลูกค้า

กลุ่มลูกค้าที่เข้ามาเลือกซื้อสินค้าภายในร้านของป้าน้อยเป็นกลุ่มเด็กและวัยรุ่นเกือบร้อยละ 80 ของจำนวนลูกค้าทั้งหมด และมักเป็นลูกค้าประจำที่แวะเวียนเข้ามาเลือกซื้อเฉลี่ยเดือนละ 1-2 ครั้ง นอกจากนั้นป้าน้อยยังมีลูกค้าเก่าๆ ตั้งแต่ช่วงที่พ่อของป้าน้อยยังขายสินค้าอยู่ด้วย ซึ่งลูกค้าเหล่านั้นจะสั่งซื้อสินค้าจำนวนมากเพื่อนำไปขายต่ออีกทอดหนึ่ง

2.7 รายได้

ป้าน้อยบอกกับผู้วิจัยว่าได้กำไรจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เดือนละ 40,000 บาท แต่ในความเป็นจริงแล้วนำอ่าบอกว่า ป้าน้อยอาจจะมีผลกำไรจากการขายมากกว่า 40,000 บาทอย่างแน่นอน เพราะสังเกตจากลูกค้าที่เข้ามาซื้อสินค้าจากร้านป้าน้อยมีอยู่อย่างไม่ขาดสายและส่วนใหญ่มักจะสั่งซื้อเกิน 1,000 บาท นำอ่าจึงตั้งข้อสังเกตให้ผู้วิจัยเห็นว่าป้าน้อยน่าจะปกปิดรายได้ที่แท้จริงเอาไว้

ป้าน้อยคิดว่ารายได้ในระดับนี้คุ้มค้ำกับความเสี่ยงในการขายสินค้าผิดกฎหมายอย่างแน่นอน และป้าน้อยไม่เกรงกลัวว่าจะถูกจับกุมเพราะมีพี่เจ้เจ้ เจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารเข้ามาให้ความคุ้มครอง จึงคิดว่าไม่น่าจะเกิดอุปสรรคใดๆ ที่ ดังที่ป้าน้อยเล่าว่า “ไม่รู้จะกลัวอะไร ก็คนที่

รับเงินไปสิ ตัวใหญ่ๆ ทั้งนั้น พวกนั้นเค้าคุมครองได้ชั่ว . . . คนขายในนี้ก็ไม่มีใครกลัวหรอก ไม่เชื่อ ก็ลองไปถามสิ (ป้าน้อย, สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2552)”

2.8 ค่าใช้จ่าย

ป้าน้อยเช่าพื้นที่ของสำนักงานตลาดเพื่อใช้เป็นร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งไม่ยอมเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับค่าเช่าให้ผู้วิจัยทราบ

ค่าใช้จ่ายของร้านของป้าน้อยส่วนใหญ่เป็นค่าใช้จ่ายในด้านการลงทุนซื้อสินค้า และค่าแรงให้กับลูกน้องที่ช่วยขายในร้าน ซึ่งป้าน้อยจ่ายค่าแรงกับลูกน้องคนละ 10,000 บาทต่อเดือน จำนวน 2 คน ป้าน้อยยังต้องเสียค่าใช้จ่ายให้กับคนขับมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่คอยแจ้งข่าวเรื่องการบุกตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยให้ค่าจ้างจำนวน 10,000 บาท รวมถึงค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายเพื่อความปลอดภัยในการขาย ไม่ว่าจะเป็นค่าคุ้มครองให้แก่พี่เจ้ง เจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารฝ่ายละ 3,000 บาทต่อเดือน

2.9 ประสบการณ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ป้าน้อยเข้ามาเกี่ยวพันกับการค้าขายสินค้าหนีภาษีซึ่งเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายตั้งแต่อยู่ในวัยเด็ก ป้าน้อยจึงสามารถเรียนรู้เทคนิคและวิธีการขายผ่านพ่อของตนเองที่เป็นเจ้าของร้าน พ่อแนะนำว่า การขายของหนีภาษีควรใช้โต๊ะวางสินค้าหรือควรขายแบบแผงลอยมากกว่า เพราะผู้ขายจะสามารถเก็บสินค้าและวิ่งหนีตำรวจได้เร็วกว่าการใช้ร้านแบบถาวร ซึ่งป้าน้อยกล่าวถึงการเรียนรู้จากพ่อของเขาต่อผู้วิจัยว่า “เรื่องแบบนี้ฉันเรียนรู้มาตั้งแต่เด็ก พ่อสอนไว้ว่าต้องทำอะไรบ้าง ทำยังไงก็ได้ที่ทำให้คนขายหนีได้เร็วกว่าตำรวจ ต้องรู้จักหาเทคนิคที่ทำให้ตัวเองรอดพ้นจากตำรวจ ทำยังไงก็ได้ที่ไม่ให้ตัวเองถูกจับแค่นั้นเอง นั่นแหละเป็นประเด็นสำคัญเลย” (ป้าน้อย, สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2552)

พ่อยังบอกให้ป้านอย้นำสินค้าไปเก็บซ่อนไว้ในบ้านของผู้ที่อาศัยแถวนั้นซึ่งพ่อได้เช่าพื้นที่ไว้ โดยคิดค่าฝากของประมาณ 1,000 บาทต่อเดือน หากเจ้าหน้าที่ตำรวจบุกจู่โจมเข้าจับกุม ป้าน้อยควรพยายามวิ่งหนีให้ทันและมาหลบพักอยู่ในบ้านหลังนั้นก่อนจนกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะออกจากพื้นที่ ในช่วงแรกๆ ที่ป้าน้อยกับพ่อยังขายสินค้าอยู่ร่วมกัน พ่อจะเป็นผู้เก็บสินค้าแล้ววิ่งหนีไป ส่วนป้าน้อยจะแก่งแย่งขวามไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถวิ่งตามได้ทัน วิธีการนี้ทำให้พ่อและป้าน้อยสามารถรอดพ้นจากการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทุกครั้ง

ปีพ.ศ. 2528 พ่อของป้าน้อยเริ่มนำเอาสินค้าประเภทอื่นๆ เข้ามาขายภายในร้านมากขึ้น โดยเฉพาะตลับเกมส์ของปลอมที่กำลังเป็นที่นิยมในหมู่วัยรุ่น ในช่วงเวลานั้นสินค้าของปลอมยังไม่ได้เป็นสินค้าผิดกฎหมายเพราะยังไม่มีกฏบังคับใช้กฎหมาย

ป้าน้อยและพ่อตัดสินใจเช่าพื้นที่เพื่อตั้งร้านที่มีลักษณะถาวรในบริเวณใกล้เคียงกับร้านเดิม เนื่องจากพ่อมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการขายตลับเกมส์ของปลอม ทำให้มีทุนทรัพย์มากพอในการขยายขายร้านให้มีความมั่นคงมากยิ่งขึ้น ช่วงเวลาที่มีการตั้งร้านแบบถาวรกลายเป็นช่วงเวลาที่ผ่านมาป้าน้อยสามารถกอบโกยรายได้จากการขายตลับเกมส์ปลอมได้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากพื้นที่ของร้านมีขนาดใหญ่ขึ้นทำให้สามารถวางขายสินค้าได้มากกว่าร้านแผงลอย ในขณะเดียวกันก็ยังมีการนำสินค้าหนีภาษีออกมาวางขายภายในร้าน แต่เป็นการวางขายแบบหลบๆ ซ่อนๆ แทน เนื่องจากหากเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาทำการจับกุม พ่อและป้าน้อยจะไม่สามารถหลบหนีได้เพราะสินค้าที่อยู่ภายในร้านมีจำนวนมากเกินกว่าที่จะเก็บได้ทันเวลา

แม้ว่าร้านค้าแบบถาวรจะเป็นอุปสรรคต่อการหลบหนีเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ร้านแบบถาวรสามารถสร้างความเชื่อถือจากลูกค้าได้มากกว่าร้านแบบแผงลอยเนื่องจากมีที่ตั้งของร้านเป็นหลักแหล่งทำให้ลูกค้าสามารถกลับมาเปลี่ยนสินค้าได้ โดยป้าน้อยเปรียบเทียบจำนวนลูกค้าระหว่างร้านที่เป็นแผงลอยและร้านแบบถาวรไว้ว่า “ตอนที่เป๋นแค่แผงลอยลูกค้าแค่ 30 คนต่อวันเองที่ซื้อของ เขาคงกลัวว่าถ้าซื้อไปแล้วใช้ไม่ได้จะคืนไม่ได้ แต่ฉันทึ่ยืนยันแล้วนะว่าคืนได้ ก็เป๋นสิทธิของเขานี้เนอะ . . . แต่พอเป๋นร้านเช่าสิ ลูกค้าเพิ่มขึ้นจริงๆ วันหนึ่งประมาณ 100 กว่าคนได้มั่ง ช่วงนั้นก็ขายของได้ดีเลยแหละ เรียกว่าเป๋นจุดเริ่มต้นที่ดีเลย” (ป้าน้อย, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2552)

นอกเหนือจากการขายตลับเกมส์ของปลอมและสินค้าหนีภาษี ในช่วงปีพ.ศ. 2535-2536 ยังมีความแพร่หลายของเทปเพลงและวิดีโอของปลอมภายในบริเวณตลาดแห่งนี้เพิ่มมากขึ้น พ่อและป้าน้อยจึงตัดสินใจหาข้อมูลจากกลุ่มผู้ขายและติดต่อประสานงานกับผู้ผลิตเพื่อสั่งเทปเพลงและวิดีโอของปลอมเข้ามาขายในร้านของตนเองด้วย

ในช่วงก่อนปีพ.ศ. 2537 การขายสินค้าของปลอม (ทั้งตลับเกมส์ เทปเพลงและวิดีโอ) สามารถวางขายอย่างเปิดเผยได้เพราะในช่วงนั้นยังไม่มีพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์พ.ศ. 2537 ออกมาบังคับใช้ แต่เมื่อมีการประกาศบังคับใช้กฎหมายกลายเป็นจุดหักเหที่ทำให้พ่อและป้าน้อยต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการขาย เนื่องจากกฎหมายฉบับดังกล่าวส่งผลให้สินค้าที่เป็นของปลอมกลายเป็นสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งบุคคลใดที่นำสินค้ามาทำซ้ำ เผยแพร่และจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาตถือว่าเป็นบุคคลที่กระทำความผิดทางกฎหมาย ป้าน้อยจึงต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการขายเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่รัฐเป็นผู้กำหนด

หลังจากมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ป้าน้อยมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการขายจากการขายแบบเปิดเผยไปสู่การขายที่ต้องปกปิดและซ่อนเทปและวิดีโอละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ในที่ลับตาแทน ในเวลานั้น ป้าน้อยยังมีการสั่งซื้อเทปและวิดีโอจากบริษัทเจ้าของ

ลิขสิทธิ์มาวางขายด้วย โดยนำเทปและวีดีโอลิขสิทธิ์มาวางขายภายในร้านอย่างเปิดเผย ส่วนเทปและวีดีโอละเมิดลิขสิทธิ์จะถูกเก็บซ่อนไว้เพื่อให้รอดพ้นจากสายตาของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่หากมีโอกาสป้าน้อยจะเสนอขายเทปและวีดีโอละเมิดลิขสิทธิ์แก่ลูกค้าด้วยเพราะสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ให้ผลกำไรที่สูงกว่าเมื่อเทียบกับเทปและวีดีโอลิขสิทธิ์ ดังที่ป้าน้อยกล่าวกับผู้วิจัยว่า “เหนื่อยเลยแหละ . . . ต้องขายแบบหลบๆ แต่เงินมันดีกว่า จะไม่ขายได้อย่างไร ต้นทุนก็ถูกกว่าของแท้ ลูกค้าจะเอาแบบนี้ทั้งนั้น มันก็เลยต้องบังหน้าเป็นของแท้ ส่วนข้างหลังก็ของปลอมหมดแหละ แค่ไม่ให้อาจารย์เห็นว่าในร้านมีของปลอมก็พอแล้วละ” (ป้าน้อย, สัมภาษณ์, 26 กรกฎาคม 2552)

แม้ว่าป้าน้อยจะมีความรู้สึกเหน็ดเหนื่อยกับการขายเทปและวีดีโอละเมิดลิขสิทธิ์ แต่ป้าน้อยก็ยังคงที่จะขายสินค้านี้ต่อไป ซึ่งป้าน้อยให้เหตุผลว่า “มันก็เป็นงาน ไม่ได้ไปฆ่าใครตาย ถ้ามัวมีคนเดือดร้อนมัย มันก็มีนะ แต่น้อย แต่คนที่ได้ละ เยอะมาก ไม่งั้นลูกค้าไม่มาหาของปลอมกันหมดหรอก ถ้าของแท้ดีจริง ที่สำคัญต้องไม่แพงเกิน ถ้าคนซื้อไม่ซื้อ ฉันก็ขายไม่ได้หรอก เพราะมีคนซื้อมันก็เลยต้องมีคนขาย” (ป้าน้อย, สัมภาษณ์, 26 กรกฎาคม 2552)

การอธิบายเหตุผลของป้าน้อยสะท้อนให้เห็นว่า การขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์เป็นเพียงอาชีพหนึ่งเท่านั้นที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า แม้ว่าจะมีเพียงบุคคลบางกลุ่มที่ได้รับความเดือดร้อน มุมมองดังกล่าวทำให้ป้าน้อยยอมที่จะขายเทปและวีดีโอละเมิดลิขสิทธิ์ต่อไปเพื่อประโยชน์ของคนส่วนใหญ่แม้ว่าตนเองจะต้องยอมเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขายจนทำให้รู้สึกเหน็ดเหนื่อยก็ตาม

นอกจากเปลี่ยนแปลงรูปแบบการขายแล้ว ป้าน้อยยังต้องเปลี่ยนแปลงรูปแบบการรับสินค้าจากโรงงานด้วย กล่าวคือ ก่อนปีพ.ศ. 2537 ป้าน้อยสั่งให้เจ้าของโรงงานนำสินค้ามาส่งยังร้านเลย ซึ่งป้าน้อยจะเก็บสินค้าทั้งหมดไว้ภายในร้านเพื่อความสะดวกในการขาย แต่ในช่วงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2538 เกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ป้าน้อยต้องเปลี่ยนแปลงสถานที่ส่งสินค้า เนื่องจากป้าน้อยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมขณะที่กำลังขนส่งเทปเพลงละเมิดลิขสิทธิ์มาเก็บไว้ในร้าน ป้าน้อยใช้วิธีการยัดเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้รอดพ้นจากการถูกดำเนินคดี ในตอนแรกเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ยอมรับเงินสินบน ป้าน้อยจึงเพิ่มจำนวนเงินให้มากขึ้นและพูดโน้มน้าวให้เจ้าหน้าที่ตำรวจยอมปล่อยตัว ป้าน้อยถูกตักเตือนและสั่งห้ามมิให้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์อีกต่อไป อย่างไรก็ตาม ป้าน้อยไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ป้าน้อยกลับเลือกใช้วิธีการเปลี่ยนสถานที่ในการรับสินค้าจากร้านมาเป็นบ้านของตนเองแทน แล้วใช้วิธีการทยอยนำสินค้าออกจากบ้าน

ในช่วงปีพ.ศ. 2541 เป็นช่วงที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเริ่มเข้ามาตรวจค้นร้านค้าต่างๆ ภายในตลาดแห่งนี้มากขึ้น ป้าน้อยจึงจ้างคนขับมอเตอร์ไซด์รับจ้างคนหนึ่งที่อยู่ในบริเวณปากทางเข้าร้าน เพื่อคอยสังเกตการณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะเข้ามาตรวจในพื้นที่ อย่างไรก็ตาม ป้าน้อยยังถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมขณะกำลังขายวิธีโละমেดลิลิทธิให้กับลูกค้า เนื่องจากคนขับมอเตอร์ไซด์รับจ้างไม่อยู่ในช่วงที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางมาเพราะต้องส่งผู้โดยสารทำให้ป้าน้อยไม่รู้ล่วงหน้า อย่างไรก็ตาม ป้าน้อยไม่ถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะป้าน้อยต่อรองกับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าจะให้ค่าน้ำชาเพื่อแลกกับการละเว้นการจับกุม แล้วให้สัญญาว่าจะไม่ขายสินค้าโละমেดลิลิทธิอีกต่อไป ซึ่งป้าน้อยเล่าให้ฟังว่า “จ้างวินไว้คนหนึ่งให้คอยบอกว่ามีตำรวจมา แต่วันนั้นโชคร้าย เพราะมันไปส่งคน ตำรวจก็เดินมาที่ร้านเราเลย ร้านอื่นก็โดนระนาว ครั้งนั้นก็ต่อรองให้เงินค่าน้ำชาเค้าไป 10,000 นิ่ง แล้วก็พูดว่าจะเลิกแล้ว ไม่ทำแล้ว ก็เลยรอดไปได้” (ป้าน้อย, สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2552)

จากเหตุการณ์ที่ถูกจับกุมในครั้งนั้นทำให้ป้าน้อยหันกลับมามองว่า การจ้างคนขับมอเตอร์ไซด์รับจ้างเพียงคนเดียวเพื่อคอยแจ้งข่าวสารไม่เพียงพอที่จะทำให้ป้าน้อยรอดพ้นจากการถูกจับกุม หากเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางมาในช่วงที่คนขับมอเตอร์ไซด์รับจ้างไม่อยู่อาจจะทำให้ป้าน้อยต้องตกอยู่ภายใต้ความเสี่ยงต่อการถูกจับกุม ดังนั้น ป้าน้อยจึงใช้วิธีการจ้างวินมอเตอร์ไซด์แบบเหมารวม โดยการให้เงินจำนวน 10,000 บาทต่อเดือนแล้วให้เจ้าของวินนำไปแบ่งกันเองเพื่อแลกเปลี่ยนกับการแจ้งข่าวเรื่องการเข้าตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่ว่าคนขับมอเตอร์ไซด์รับจ้างคนใดจะออกไปส่งผู้โดยสาร ก็ยังคงมีคนขับมอเตอร์ไซด์รับจ้างคนอื่นที่สามารถแจ้งเตือนได้ ป้าน้อยจึงสามารถเก็บสินค้าโละমেดลิลิทธิออกจากร้านได้ทัน หลังจากที่ป้าน้อยเปลี่ยนมาใช้บริการจ้างวินมอเตอร์ไซด์แบบเหมารวม ป้าน้อยก็ไม่เคยถูกจับกุมอีกเลย นับได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ที่สำคัญที่ส่งผลทางบวกต่อการดำเนินธุรกิจ

เหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นในปีพ.ศ. 2543¹ เจ้าหน้าที่ตำรวจเริ่มปฏิบัติงานอย่างเข้มงวดมากขึ้น ซึ่งป้าน้อยได้รับข้อมูลจากผู้ขายที่อยู่ในตลาดอื่น ป้าน้อยจึงคิดว่าการจ้างวินมอเตอร์ไซด์เพียงกลุ่มเดียวอาจจะไม่เพียงพอต่อความปลอดภัยในการขายวิธีโละমেดลิลิทธิอีกแล้ว มีหน้าข้าบบางครั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจยังไม่ได้ใส่ชุดเครื่องแบบเข้าตรวจค้นเหมือนในสมัยอดีต แต่เลือกใช้วิธีการปลอมตัวเข้ามาในบริเวณร้านค้าเพื่อล่อซื้อจากผู้ขาย หากผู้ขายคนใดนำวิธีโละমেดลิลิทธิ

¹ ในช่วงเวลานั้นป้าน้อยเปลี่ยนจากการขายตลับเกมส์ เทปเพลงและวิธีโละภาพยนตร์มาเป็นวิธีตีประเภทเกมส์, การ์ตูน, เพลง, ภาพยนตร์ทั้งที่มีลิขสิทธิ์และละเมิดลิขสิทธิ์แทน

ออกมาวางขาย เจ้าหน้าที่ตำรวจจะแสดงตัวและทำการจับกุมโดยทันที ทำให้บ้านน้อยต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการขายอีกครั้ง

ในอดีตบ้านน้อยนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เก็บไว้หลังร้านซึ่งจะนำออกมาให้ลูกค้าเลือกก็ต่อเมื่อลูกค้าต้องการซื้อ แต่วิธีการดังกล่าวยังมีความเสี่ยงอยู่ในระดับสูง เพราะซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ยังคงจัดเก็บอยู่ภายในร้าน หากเจ้าหน้าที่ตำรวจนำหมายค้นเพื่อขอตรวจค้นร้านก็อาจส่งผลให้บ้านน้อยถูกดำเนินคดี ดังนั้นบ้านน้อยจึงตัดสินใจทำลายไว้หลังร้านเพื่อเก็บซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งหลุมนี้สามารถเก็บซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ประมาณ 200 แผ่น ส่วนภายในร้านจะมีเพียงหน้าปกซีดีเท่านั้น เพื่อใช้เป็นตัวอย่างให้ลูกค้าเลือก บ้านน้อยเล่าให้ผู้วิจัยฟังถึงความสำเร็จจากการใช้หลุมเป็นที่เก็บซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่า “มีครั้งหนึ่ง ตำรวจบุกมาเลย มีหมายค้นมาด้วย เขาบอกว่าร้านฉันขายของปลอม ฉันก็เชิญให้เขาดูเลย สุดท้ายเขาก็หาไม่เจอ ตอนที่เขาค้น ฉันก็บอกว่าหลุมมากเลย กลัวเค้าเปิดเสื้อน้ำมันที่อยู่หลังร้าน ถ้าเปิดเมื่อไหร่ก็จบเห่เลย ดินะที่เอาหน้าปกไปซ่อนไว้ที่ร้านคนอื่นได้ทัน” (บ้านน้อย, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2552)

แม้ว่าวิธีการเก็บซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของบ้านน้อยจะประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก แต่ร้านค้าอื่นๆ ในละแวกเดียวกับบ้านน้อยกลับเผชิญปัญหาเจ้าหน้าที่ตำรวจบุกจู่โจมตรวจค้นโดยไม่ทันตั้งตัว ทำให้บ้านน้อยมีความตื่นตัวในการหาวิธีการและกลยุทธ์ใหม่ๆ ที่จะสามารถยกระดับความปลอดภัยให้สูงขึ้นให้แก่ทุกๆ ร้านที่อยู่ในละแวกเดียวกัน

ปีพ.ศ. 2545 บ้านน้อยปรึกษากับผู้ขายคนอื่นๆ (cooperation) เพื่อร่วมหาทางออกสำหรับการเอาตัวรอดจากการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ บ้านน้อยและเพื่อนๆ เริ่มหันกลับมาศึกษาถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการถูกจับกุมว่าล้วนเกิดจากความบกพร่องของการส่งข้อมูลเรื่องการเข้าตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจภายในตลาดจากวินมอเตอร์ไซด์และมุมมองทางความคิดที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเป็นฝ่ายตรงข้ามกับผู้ขาย บ้านน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ จึงตัดสินใจที่จะพยายามหาวิธีการในการดึงเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นผู้บังคับใช้กฎหมายให้มาอยู่ฝ่ายเดียวกับตนเอง ดังที่บ้านน้อยเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า “ถ้าพวกฉันทำให้ตำรวจเลิกจับไม่ได้ งั้นก็ทำให้มันมาเป็นพวกเดียวกันเลยก็ได้สองฝั่งเลย ไม่มีศัตรูแถมมีพันธมิตรเพิ่มอีก” (บ้านน้อย, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2552) นอกจากความพยายามในการทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นฝ่ายเดียวกับตนเองผ่านบุคคลที่มีความสามารถในการประสานงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นผู้มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย ในที่สุดบ้านน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ ก็สามารถหาบุคคลที่เข้ามาทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลตลาด ซึ่งในที่นี้ใช้ชื่อว่า พี่เจ้ง

พี่เจ้งอาศัยอยู่ในละแวกตลาดและเป็นที่รู้จักของผู้ประกอบการเกือบทุกคน รวมถึงยังมีเครือข่ายความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและนักการเมืองเป็นจำนวนมาก ทำให้พี่เจ้ง

มีฐานอำนาจในการต่อรองกับเจ้าหน้าที่ตำรวจและสามารถให้ความคุ้มครองดูแลผู้ขายได้ ป้าน้อยและเพื่อนๆ จึงได้ตกลงร่วมกันในการขอความช่วยเหลือจากพี่เจ๋งให้เข้ามาช่วยดูแลความปลอดภัย โดยให้เงินเป็นค่าตอบแทน

ป้าน้อยและผู้ขายทุกคนต้องจ่ายเงินให้กับพี่เจ๋งคนละ 5,000 บาท ซึ่งป้าน้อยเสนอความคิดเห็นที่มีต่อการเสียเงินค่าคุ้มครองให้กับพี่เจ๋งว่า “ฉันไม่ได้เสียภาษีเลยสักบาท เพราะมันเป็นของผิดกฎหมาย ฉันก็เลยคิดว่าที่ฉันต้องจ่ายเงินให้เขาดูแล มันก็เหมือนเป็นการเสียภาษีให้กับตัวแทนแล้วกัน พอคิดแบบนี้ฉันก็รู้สึกว่าจะเสียตายเงินแล้ว” (ป้าน้อย, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2552)

พี่เจ๋งมีบทบาทในการช่วยให้ป้าน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ สามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้อย่างปลอดภัยและรอดพ้นจากการถูกจับกุม โดยหากมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเตรียมเข้ามาตรวจค้นร้านค้า พี่เจ๋งจะรู้แผนการล่วงหน้าจากเพื่อนที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานที่ที่จะนำข้อมูลมาบอกก่อนเพื่อให้ป้าน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ สามารถเตรียมตัวและหลบหนีได้ทัน ดังที่ป้าน้อยเล่าให้ผู้วิจัยฟังถึงความปลอดภัยจากพี่เจ๋งที่เข้ามาให้ความช่วยเหลือคุ้มครองร้านค้าภายในตลาดว่า

ตั้งแต่เค้าเข้ามาก็ดีขึ้นเยอะ เวลาตำรวจจะมาตรวจ เค้าก็จะเอาข่าวมาบอกเลย คนขายคนอื่นๆ ก็รู้ตัวก่อนตำรวจจะมา เก็บร้าน ปิดร้านหนีได้ทัน ส่วนฉันก็ระวังอย่าให้ตำรวจเห็นซีดีที่ซ่อนไว้ หน้าปกก็เอาไปฝากไว้ร้านคนอื่น ร้านที่มันขายเฉพาะของผิดกฎหมาย บางทีมันก็ปิดร้านแล้วไม่ขายเลย . . . สบายกว่าวินมอไซค์อีกที่ชอบมาบอกแบบกระชั้นชิดทำให้ตั้งตัวไม่ค่อยทันเลย (ป้าน้อย, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2552)

แม้ว่าป้าน้อยจะมีพี่เจ๋งเป็นผู้ดูแลให้ความคุ้มครอง แต่ป้าน้อยยังต้องจ้างมอเตอร์ไซด์รับจ้างด้วยเพื่อเป็นการเพิ่มความปลอดภัยในการขายและป้าน้อยยังใช้มอเตอร์ไซด์รับจ้างในการส่งสินค้าให้กับลูกค้าประจำที่มีได้เดินทางมาซื้อสินค้าเองด้วย

อย่างไรก็ตาม ในบางครั้งเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญาอาจเดินทางมาโดยไม่ได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องถิ่น ทำให้ผู้ขายเกิดความฉงนในการหลบหนีจากการถูกตรวจค้น ร้านของป้าน้อยมักไม่ค่อยมีปัญหา เพราะสินค้าที่วางขายหน้าร้านเป็นซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเกมส์และการ์ตูน ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะถูกจัดเก็บไว้ในที่มืดชิดอยู่แล้ว ซึ่งจะนำมาออกก็ต่อเมื่อลูกค้าต้องการสั่งซื้อเท่านั้น

การส่งข้อมูลข่าวสารของพี่เจ๋งมักใช้วิธีการเดินผ่านร้านของผู้ขายเพื่อส่งสัญญาณว่าจะมีเจ้าหน้าที่เข้ามาทำการตรวจค้น หากใช้วิธีเลข 1 แสดงว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจะเดินทางมาถึงตลาด

ภายใน 1 ชั่วโมง ซึ่งผู้ขายต้องรีบจัดเก็บซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้ปลอดภัยรอดพ้นจากการถูกตรวจค้น อย่างไรก็ตาม ในบางครั้งเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญากลับบุกเข้ามาโดยที่ผู้ให้ความช่วยเหลือไม่รู้เรื่องมาก่อน แต่เด็กเสิร์ฟร้านอาหารที่พีเจ้งจ้างไว้จะรีบนำข่าวมาบอกพีเจ้งโดยทันที เพราะเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญามักจะแต่งเครื่องแบบลงพื้นที่อยู่เสมอ พีเจ้งจึงรีบเดินทางไปบอกผู้ขายพร้อมโชว์สัญญาณพยักหน้าให้แก่ผู้ขาย ผู้ขายจะต้องรีบดำเนินการซ่อนสินค้าโดยเร็วที่สุด ผู้ขายบางคนเลือกใช้วิธีการปิดร้านทั้งๆ ที่มีลูกค้าอยู่ภายในร้าน โดยขอความร่วมมือจากลูกค้า ซึ่งลูกค้าก็ยอมทำตามโดยดี ในส่วนร้านของป้าน้อยไม่ค่อยพบปัญหาจากการบุกตรวจจู่โจมมากนัก เพราะสถานที่จัดเก็บสินค้ามีความปลอดภัยในระดับสูงและเจ้าหน้าที่มักจะไม่ค่อยนึกถึงสถานที่หลบซ่อนของสินค้าได้

ในปีพ.ศ. 2547 เกิดเหตุการณ์ที่เป็นจุดเปลี่ยนของโครงสร้างภายในตลาดอีกครั้งหนึ่ง เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานที่ท่องเที่ยวที่เริ่มเข้ามามีบทบาทภายในตลาดมากขึ้น โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มียศระดับสูงเข้ามาติดต่อกับเงินค่าคุ้มครองจากผู้ขายภายในตลาดแห่งนี้ ในช่วงแรกป้าน้อยไม่พอใจที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเรียกเก็บเงินอีก ทั้งๆ ที่ป้าน้อยต้องจ่ายเงินให้กับพีเจ้งอยู่แล้ว ป้าน้อยจึงนำเรื่องไปปรึกษาพีเจ้ง แต่พีเจ้งกลับแนะนำให้ป้าน้อยรับรู้ถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับหากจ่ายเงินให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย

พีเจ้งเสนอให้ป้าน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ จ่ายเงินให้กับตนเองน้อยลง แล้วนำเงินส่วนหนึ่งไปจ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มียศระดับสูงด้วย เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจกลุ่มนี้จะมีอำนาจในการให้ความช่วยเหลือเรื่องคดีความได้มากกว่า ป้าน้อยนำข้อเสนอจากพีเจ้งไปปรึกษากับผู้ขายคนอื่นๆ ซึ่งผู้ขายทุกคนเห็นคล้อยตามที่จะปฏิบัติตามคำแนะนำของพีเจ้ง โดยผู้ขายจ่ายเงินให้กับพีเจ้งเหลือเพียงเดือนละ 3,000 บาทเท่านั้น ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มียศระดับสูงก็จะได้รับเงินจากผู้ขายเดือนละ 3,000 บาทเช่นกัน

เหตุที่พีเจ้งยอมลดค่าคุ้มครองที่เรียกเก็บจากผู้ขาย เนื่องจากพีเจ้งได้เปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เองด้วยซึ่งอาศัยความช่วยเหลือและคำแนะนำจากผู้ขายภายในตลาดแห่งนี้ โดยเฉพาะป้าน้อย ทำให้พีเจ้งมีความเกรงใจกับผู้ขายเหล่านี้เป็นอย่างมาก ป้าน้อยอธิบายสาเหตุที่ยอมให้พีเจ้งเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดแห่งนี้ว่า “มันก็ต่างคนต่างขายลูกค้าฉันก็มีอยู่แล้ว ไม่ค่อยแย่งลูกค้ากันหรอก ดีชะอีก ช่วยกันขาย แถมมีคนคอยดูแลอีกต่างหาก ก็เรียกว่าเป็นพวกเดียวกันไปแล้ว ลงเรือลำเดียวกัน ถ้าเค้าโดนจับ ฉันก็อาจโดนด้วย ช่วยกันประคับประคองกันไป . . . คนในนี้ไม่ค่อยแคร่เรื่องเงินหรอก ยอดขายมันก็เยอะอยู่แล้ว โดนแบ่งไปนิดหน่อยแต่มันปลอดภัยกว่าก็ยอมได้” (ป้าน้อย, สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2552)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าป้าน้อยจะยอมจ่ายเงินค่าคุ้มครองให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มียศระดับสูง แต่ป้าน้อยก็ยังมีความคิดในทางลบต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ เนื่องจากป้าน้อยไม่เคยได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจกลุ่มนี้เลย ซึ่งแตกต่างจากพี่เจงที่สามารถให้ความดูแลและคอยส่งข้อมูลเกี่ยวกับการบุกตรวจค้นได้ทุกครั้ง จนกระทั่งในช่วงปีพ.ศ. 2550 ความคิดของป้าน้อยที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเริ่มเข้ามามีบทบาทในการช่วยเหลือผู้ขายอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งป้าน้อยเล่าถึงเหตุการณ์ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจยศระดับสูงนำข้อมูลเกี่ยวกับการเตรียมการบุกเข้าตรวจค้นร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดแห่งนี้ไว้ว่า

ครั้งแรก . . . รู้สึกว่าเค้าจะให้คนมาบอกว่าจะมีคนมาตรวจให้คนขายเก็บของหนีไปให้ทันภายใน 15 นาที ช่วงนั้นผู้ดูแลเค้าไม่อยู่ด้วย ถ้าไม่ได้ข่าวจากเค้าก็คงโดนกันไปหมดแล้ว ครั้งนั้นซีดีเถื่อนเยอะด้วย ถ้าโดนเนี่ย คงหมดไปหลายบาทแน่ๆ . . . อีกเหตุการณ์ก็ไม่นานมานี้เอง โชคดีที่เค้ามาบอกฉันว่าจะมีกรมทรัพย์สินมาตรวจ ให้เตรียมตัวไว้ พวกฉันเลยเตรียมเหล็กกับท่อแป๊บไว้ มาเมื่อไหร่ก็คงจัดการดีให้หัวกระจุยเลย ตอนแรกนึกว่าจะไม่มีเรื่อง สุดท้ายก็มีเรื่องจนได้ แต่คืนที่ขึ้นโรงพักคนของเรา พวกฉันก็เลยรอดมาได้ ไม่โดนคดีอะไรเลย โดนแต่ทำร้ายร่างกายก็ปรับแค่ 500 เท่านั้นเอง ส่วนเรื่องอื่นก็รอดไปหมดเลย (ป้าน้อย, สัมภาษณ์, 20 ตุลาคม 2552)

เมื่อป้าน้อยสามารถรอดพ้นจากการตรวจค้นร้านของเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญา โดยได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มียศระดับสูงทำให้ป้าน้อยเปลี่ยนแปลงท่าทีในการจ่ายเงินค่าคุ้มครองให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจจากการถูกบังคับให้จ่ายเงินจากพฤติกรรมที่ไม่เต็มใจเป็นการสมัครใจ รวมถึงยังมีการนำเอาสิ่งของไปให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยเพื่อเป็นการตอบแทนความช่วยเหลือที่ได้รับ อย่างไรก็ตาม ในช่วงปีพ.ศ. 2549 ป้าน้อยต้องประสบปัญหาจากกลุ่มทหารที่เข้ามาเรียกเก็บเงินค่าคุ้มครอง ป้าน้อยและผู้ขายคนอื่นถูกบังคับให้จ่ายเงินแก่ทหาร หากไม่ยอมจ่ายเงินเดือนละ 3,000 บาทจะถูกพังร้าน ผู้ขายเกือบทุกคนจึงยอมจ่ายเงินให้แก่ทหารแม้ว่าจะเป็นไปอย่างไม่สมัครใจก็ตาม ซึ่งผู้ขายไม่ได้รับผลประโยชน์อันใดนอกเหนือจากการรักษาร้านไม่ให้ตกอยู่ในสถานะเสี่ยงต่อการถูกทำลาย ป้าน้อยได้สะท้อนให้เห็นถึงความอึดอัดใจผ่านคำพูดเกี่ยวกับกลุ่มทหารที่เข้ามาเรียกเก็บเงินว่า “พวกมันก็มาเก็บทุกเดือนแหละ ใครไม่ให้ก็โดนพังร้านบ้างแหละ โดนแกล้งให้เอาตำรวจก็มาจับบ้างแหละ ไม่ให้พวกมันก็

โดนเล่น คนนั้นกับตำรวจก็ดูแลไม่ได้ พวกเค้าคนละกลุ่มกัน มันไปก้าวก่ายกลุ่มอื่นไม่ได้หรอก ทุกวันนี้ก็ต้องยอมๆ มันไป ดีกว่าถูกพังร้าน มันจะเสียหายมากกว่าเดิม” (ป้าน้อย, สัมภาษณ์, 26 กรกฎาคม 2552)

ในปัจจุบัน ป้าน้อยยังคงต้องจ่ายเงินค่าคุ้มครองให้กับบุคคลทั้ง 4 กลุ่ม อันได้แก่ วินมอเตอร์ไซค์รับจ้าง พี่เจ๋ง เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มียศระดับสูง และกลุ่มทหาร ทำให้ป้าน้อยมักได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบุกรุกตรวจค้นของทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญาอย่างรวดเร็วและแม่นยำส่งผลให้ป้าน้อยมีโอกาที่จะรอดพ้นจากการถูกจับกุมได้มากขึ้น

2.10 การวิเคราะห์ข้อมูลรายการณี: กรณีป้าน้อย

ฟิล์มที่ป้าน้อยทำการค้าขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประกอบไปด้วยกลุ่มบุคคลที่มีสถานภาพและบทบาทที่แตกต่างกัน ซึ่งสถานภาพต่างๆ จะมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในขณะเดียวกันบางสถานภาพก็มีความขัดแย้งกันเองด้วย บุคคลที่อยู่ภายในฟิล์มประกอบด้วย

1. ป้าน้อยเป็นผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่เปิดขายภายในตลาดแห่งนี้มาร่วม 40 ปี โดยเป็นผู้ขายกลุ่มแรกๆ ที่เข้ามาบุกเบิกธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ เมื่อป้าน้อยรับมอบกิจการจากพ่อแล้ว ป้าน้อยนำเอาองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคในการขายจากพ่อและประสบการณ์ในการขายโดยตรงมาใช้เป็นแนวทางพฤติกรรมการขายของตนเองเพื่อให้สามารถเอาตัวรอดจากการถูกบังคับใช้กฎหมายจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ

2. พ่อของป้าน้อยถือว่าเป็นบุคคลแรกที่ชักจูงให้ป้าน้อยเข้าสู่วงการขายสินค้าหนีภาษีและสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ ในตอนแรกป้าน้อยเป็นเพียงผู้ช่วยขายก่อนที่จะถ่ายโอนกิจการทั้งหมดให้แก่ป้าน้อยอย่างเต็มตัว นอกจากนั้นพ่อของป้าน้อยยังถือว่าเป็นครูคนแรกของป้าน้อยที่สอนเทคนิคและวิธีการขายสินค้าที่ผิดกฎหมาย รวมทั้งวิธีในการเอาตัวรอดจากการถูกจับกุมเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย ลักษณะเช่นนี้แสดงให้เห็นถึงการผลิตซ้ำ (reproduction) ทางด้านอาชีพที่ส่งต่อจากรุ่นพ่อมาสู่รุ่นลูก

3. ชาวบ้านที่ให้เช่าพื้นที่เพื่อเก็บสินค้าเป็นกลุ่มบุคคลที่อาศัยอยู่ในละแวกใกล้กับร้านที่พ่อและป้าน้อยขายสินค้าอยู่ โดยใช้เป็นสถานที่ในการหลบซ่อนตนเองและสินค้าในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาจับกุม วิธีการนี้พ่อของป้าน้อยเลียนแบบมาจากผู้ขายคนอื่น อย่างไรก็ตามพ่อของป้าน้อยต้องใช้ความสามารถในการโน้มน้าวชาวบ้านให้ยอมอนุญาตให้บ้านของเขาเป็นสถานที่ในการเก็บซ่อนสินค้า เนื่องจากชาวบ้านกลัวว่าตนเองจะถูกดำเนินคดีในข้อหาสมรู้ร่วมคิด พ่อของป้าน้อยจึงต้องให้การรับประกันว่าจะไม่มีการพาตึงมาถึงชาวบ้านอย่างแน่นอนและจะจ่ายเงินเป็นค่าตอบแทนเพื่อแลกเปลี่ยนกับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นกับชาวบ้าน

4. วินมอเตอร์ไซด์รับจ้างเป็นกลุ่มคนที่บ้าน้อยจ้างไว้เพื่อคอยเป็นบุคคลที่ส่งข้อมูลเกี่ยวกับการเข้ามาตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สันทางปัญญาในช่วงแรกๆ บ้าน้อยจ้างคนขับมอเตอร์ไซด์รับจ้างไว้เพียงคนเดียว แต่กลับพบปัญหาเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจบุกเข้าตรวจค้น เนื่องจากคนขับมอเตอร์ไซด์รับจ้างคนนั้นไปส่งผู้โดยสารทำให้บ้าน้อยถูกเจ้าหน้าที่จับกุม แต่บ้าน้อยยอมเสียเงินเป็นค่าสินบนเพื่อมิให้ตนเองถูกดำเนินคดี ในช่วงหลังๆ บ้าน้อยจึงใช้วิธีการจ้างวินมอเตอร์ไซด์รับจ้างทั้งวันเพื่อคอยสังเกตการณ์ให้บ้าน้อย โดยบ้าน้อยจ่ายเงินให้กับเจ้าของวินแล้วนำเงินไปแบ่งกันเอง

5. พี่เจ้งเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญภายในพื้นที่ ซึ่งบ้าน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ ยกให้เป็นเจ้าพ่อของตลาด พี่เจ้งเข้าสู่วงการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยได้รับการทาบทามจากบ้าน้อยให้เข้ามาดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้ขาย เนื่องจากพี่เจ้งเป็นที่รู้จักของผู้ขายส่วนใหญ่ภายในตลาดแห่งนี้ รวมทั้งยังมีเครือข่ายความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานที่ท้องที่และนักการเมืองด้วย พี่เจ้งและผู้ขายภายในตลาดแห่งนี้ได้กำหนดสัญลักษณ์บางอย่างไว้ร่วมกันเพื่อใช้เป็นสัญญาณในการเตือนให้ผู้ขายระวังตัวจากกรณีเจ้าหน้าที่เดินทางเข้ามายังตลาด

6. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มียศระดับสูงในสถานที่ท้องที่เป็นกลุ่มบุคคลที่เข้ามาเรียกเก็บเงินค่าคุ้มครองจากผู้ขาย ซึ่งละเว้นการจับกุมและนำเอาข้อมูลที่เป็นประโยชน์มาบอกแก่ผู้ขาย แม้ว่าในตอนแรกบ้าน้อยจะไม่พอใจกับการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ตาม แต่ในช่วงหลังที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามามีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือและแจ้งเตือนก่อนที่จะมีเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สันทางปัญญาเข้ามาตรวจสอบภายในร้านทำให้ความคิดเห็นของบ้าน้อยที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเปลี่ยนแปลงไปในทางบวกมากขึ้น ในบางครั้งยังมีการให้สิ่งของเป็นผลตอบแทนการช่วยเหลือด้วย

7. กลุ่มทหารเป็นบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งที่เข้ามาเรียกเก็บค่าคุ้มครอง โดยให้เหตุผลว่าหากเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถเก็บค่าคุ้มครองได้ ทหารก็ควรมีสิทธิในการเก็บค่าคุ้มครองเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารถูกเปรียบเทียบจากบ้าน้อยว่ามีความแตกต่างกันตรงที่ทหารไม่เคยสร้างผลประโยชน์ให้กับบ้าน้อยเลย มีหน้าที่แค่สร้างความเสียหายต่อร้านที่ไม่ยอมจ่ายเงินให้แก่ทหารด้วย ต่างกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่คอยนำเอาข้อมูลเกี่ยวกับการบุกจู่โจมเข้าตรวจค้นจากเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สันทางปัญญามาบอกแก่ผู้ขายล่วงหน้าเพื่อให้รอดพ้นจากการถูกดำเนินคดี

8. เจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญาเป็นกลุ่มเจ้าหน้าที่ที่ต้องการเข้าจับกุมผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดที่ป้าน้อยขายอยู่ แต่ไม่ประสบความสำเร็จเพราะผู้ขายได้รับความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ

9. นักการเมืองเป็นบุคคลที่รู้จักกับพี่เจ้งเป็นการส่วนตัวเนื่องจากพี่เจ้งเคยไปช่วยหาเสียงรณรงค์ของนักการเมืองยังไม่โดดเด่นมากนักหลังจากที่พี่เจ้งเข้ามามีบทบาทภายในตลาดแห่งนี้ ยกเว้นในกรณีที่ผู้ขายถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม พี่เจ้งจะให้นักการเมืองเข้ามาให้ความช่วยเหลือ

10. ผู้ขายรายอื่นๆ ที่อาศัยอยู่ในตลาดเดียวกันเป็นกลุ่มบุคคลที่ประกอบอาชีพเดียวกับป้าน้อย และมักประสบปัญหาต่างๆ ร่วมกัน ซึ่งกลุ่มผู้ขายเหล่านี้จะมีการแบ่งปันประสบการณ์ในการขาย รวมทั้งยังรวมตัวกันในยามที่เกิดปัญหาเพื่อตกลงหาทางออกร่วมกัน โดยผู้ขายส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีเรื่องทะเลาะวิวาทกัน ยกเว้นผู้ขายที่ขายสินค้าแบบเดียวกันอาจจะมีปัญหาเกี่ยวกับการแย่งลูกค้าบ้างก็ตาม

ผู้วิจัยสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของตำแหน่งต่างๆ ภายในฟิลด์ของป้าน้อย ซึ่งมีพัฒนาการที่ซับซ้อนมากขึ้นตามช่วงเวลาที่เปลี่ยนแปลงไป โดยในช่วงแรกการขายสินค้าหนีภาษีและสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์จะเกี่ยวข้องกับบุคคลเพียงเล็กน้อยเท่านั้น กล่าวคือ มีเพียงพ่อ ป้าน้อย และชาวบ้านที่ให้เช่าพื้นที่ในการเก็บสินค้าหนีภาษีและสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ในยามที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาตรวจค้นเพียงเท่านั้น ซึ่งบุคคลเหล่านี้เพียงพอต่อการเอาตัวรอดของพ่อและป้าน้อย โดยพ่อจะรวมสินค้าที่วางบนโต๊ะแล้วหอบใส่ผ้าผืนใหญ่แล้วนำไปเก็บไว้ในบ้านที่เช่าไว้ในแถวนั้นเพื่อรอให้เจ้าหน้าที่ตำรวจออกไปบริเวณดังกล่าว

เมื่อร้านของป้าน้อยเปลี่ยนจากแผงลอยมาเป็นร้านถาวรซึ่งส่งผลให้มีปริมาณสินค้าเป็นจำนวนมาก ทำให้วิธีการหลบหนีแบบเก่าไม่สามารถนำมาใช้ได้อีกแล้วเพราะเป็นเรื่องยากที่จะสามารถเก็บสินค้าได้ทันเวลา ป้าน้อยเริ่มถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมทำให้ป้าน้อยเปลี่ยนแปลงฟิลด์ของตนเองโดยการดึงคนขับมอเตอร์ไซด์รับจ้างมาทำหน้าที่เป็นผู้ส่งข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนเอง ในช่วงที่เจ้าหน้าที่ตำรวจพยายามเข้ามาตรวจค้นภายในร้าน แต่วิธีการนี้ก็เพียงพอต่อความเคร่งครัดในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีมากขึ้นทำให้ป้าน้อยต้องร่วมมือกับผู้ขายคนอื่นๆ ที่อยู่ในตลาดเดียวกันเพื่อหาวิธีการรับมือกับการบุกตรวจค้นจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีมากขึ้น หลังจากช่วงปีพ.ศ. 2543

ป้าน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ จึงรวมตัวกันในการหาวิธีเอาตัวรอดจากเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภายในฟิลด์ นั่นก็คือ การหาผู้มีอิทธิพลอย่างพี่เจ้งที่มีเครือข่ายกับบุคคลที่มีฐานอำนาจไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีท้องที่และนักการเมือง รวมทั้ง

สามารถรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจค้นร้านได้ล่วงหน้า พี่เจ็งกลายเป็นศูนย์กลางข้อมูลข่าวสาร (star) ประจำตลาดแห่งนี้ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญต่อความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ การกระทำในลักษณะนี้เป็นการใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของฟิลด์อันส่งผลให้ผู้ขายสามารถเอาตัวรอดจากกฎหมาย

พี่เจ็งเป็นกลไกสำคัญที่เข้ามาขัดขวางการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจมิให้สามารถจับกุมผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ ป้าน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ ต้องยอมจ่ายเงินเพื่อเป็นผลตอบแทนและค่าดำเนินการให้แก่พี่เจ็ง นับตั้งแต่ที่พี่เจ็งได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างภายในฟิลด์ก็สามารถทำให้ผู้ขายรอดพ้นจากการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกครั้ง โดยพี่เจ็งจะกำหนดสัญญาณเพื่อแจ้งเตือนว่า ผู้ขายจะมีเวลานานเท่าใดในการเตรียมตัวเก็บร้านล่วงหน้า การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างที่มีพี่เจ็งเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของฟิลด์เป็นไปในลักษณะของความสมัครใจทั้งฝ่ายผู้ขายและพี่เจ็ง

แต่ในปีพ.ศ. 2547 เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในโครงสร้างของฟิลด์อีกครั้ง นั่นคือเจ้าหน้าที่ตำรวจยกระดับสูงภายในสถานที่ซึ่งต้องการเข้ามาแสวงหาประโยชน์จากธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดแห่งนี้ผ่านการเรียกเก็บเงินค่าคุ้มครอง แม้ว่าในช่วงแรกป้าน้อยจะไม่พอใจต่อการเข้าแทรกแซงโครงสร้างของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่เมื่อป้าน้อยได้รับประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ป้าน้อยจึงเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในทางที่ดีขึ้น

ป้าน้อยสะท้อนให้เห็นว่าโครงสร้างของฟิลด์ในช่วงนั้นมีความเหมาะสมและสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวผู้ขายไม่เคยประสบปัญหาจากการถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญาจับกุมเลย โครงสร้างนี้เป็นการทำให้บุคคลที่มีจุดยืนแตกต่างกันหันหน้าเข้าหากันและร่วมมือกันเพื่อผลประโยชน์ของสองฝ่ายจะได้รับร่วมกัน

อย่างไรก็ตาม ในปีพ.ศ. 2549 โครงสร้างของฟิลด์ต้องเปลี่ยนแปลงอีกครั้ง เมื่อกลุ่มทหารพยายามเข้ามาเรียกเก็บผลประโยชน์จากป้าน้อยและผู้ขายด้วย ซึ่งแตกต่างจากเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสูง แม้ว่าจะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างแต่ก็ยังทำประโยชน์ให้กับป้าน้อย ต่างจากกลุ่มทหารที่ต้องการเข้ามาครอบงำเงินค่าคุ้มครอง โดยไม่เคยให้ความช่วยเหลือใดๆ แก่ป้าน้อยเลย มีหน้าที่กลับทำลายร้านค้าที่ไม่ยอมจ่ายเงินให้กับกลุ่มทหารด้วย โครงสร้างของฟิลด์ประกอบไปด้วยกลุ่มบุคคล 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้ขาย กลุ่มคนที่ให้ประโยชน์ และกลุ่มคนที่จ้องจะเอาแต่ผลประโยชน์จากผู้ขาย โครงสร้างเหล่านี้อย่างคงดำรงสืบมาในปัจจุบันและกลายเป็นปัจจัยที่ทำให้

บ้านน้อยและผู้ขายสามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ต่อไปได้แม้ว่าจะมีความเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายก็ตาม

กล่าวโดยสรุป ฟิลด์มีการเปลี่ยนแปลงไปตามเวลาและเพิ่มความซับซ้อนของโครงสร้างมากขึ้น แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงบางครั้งอาจจะเป็นไปโดยไม่สมัครใจก็ตาม โดยเฉพาะกลุ่มทหารที่เข้ามา ฉกฉวยผลประโยชน์จากผู้ขาย การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของฟิลด์ยังเกิดจากกระบวนการกลุ่มของผู้ที่เกี่ยวข้องในการหาข้อตกลงร่วมกันเพื่อแสวงหาโครงสร้างที่เหมาะสมที่สุดต่อความปลอดภัยของตนเอง โดยสะท้อนให้เห็นในการขอความช่วยเหลือจากพี่เจมมาเป็นบุคคลที่ให้ความคุ้มครองต่อผู้ขาย

เมื่อพิจารณาในระดับบุคคล พบว่า บ้านน้อยมีการเปลี่ยนแปลงปฏิบัติการทางการขายหลากหลายรูปแบบ โดยเริ่มต้นจากการใช้โต๊ะเป็นที่วางสินค้าและเช่าบ้านของคนที่ย้ายอยู่ใกล้ๆ ร้านในการเก็บสินค้าเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาทำการจับกุม แต่เมื่อบ้านน้อยขยายร้านให้ใหญ่ขึ้น โดยเช่าพื้นที่เพื่อทำเป็นร้านที่มีลักษณะถาวรทำให้บ้านน้อยต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบพฤติกรรมการขายและการหลบหนี โดยบ้านน้อยต้องขายสินค้าแบบหลบๆ ซ่อนๆ ไม่ให้เป็นที่ยึดกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เนื่องจากการขายสินค้าในร้านแบบถาวรจะมีความยากลำบากในการหลบหนีมากกว่าร้านค้าแบบแผงลอย แต่สามารถดึงดูดลูกค้าได้มากกว่าเพราะมีความน่าเชื่อถือและมีทำเลที่ตั้งที่ระบุได้อย่างแน่นอน

นอกจากการเปลี่ยนแปลงปฏิบัติการในการขายสินค้าแล้ว บ้านน้อยยังต้องเปลี่ยนแปลงปฏิบัติการในการเก็บสินค้าด้วย กล่าวคือ ในอดีตบ้านน้อยจะเก็บสินค้าไว้ในบ้านเช่าที่อยู่ใกล้ๆ กับร้าน ซึ่งในช่วงนั้นยังมีปริมาณสินค้าที่ไม่มากนัก แต่เมื่อร้านขยายใหญ่ขึ้นทำให้ต้องเปลี่ยนแปลงของการจัดเก็บมาที่ร้านแทน อย่างไรก็ตาม การนำสินค้ามาเก็บที่ร้านทำให้บ้านน้อยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมขณะขนส่งสินค้ามาเก็บยังร้าน บ้านน้อยจึงต้องติดสินบนแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้ละเว้นการจับกุม นับตั้งแต่นั้นมาบ้านน้อยจึงต้องเปลี่ยนรูปแบบของการจัดเก็บสินค้าไปไว้ที่บ้านของตนเองแทน โดยนำสินค้ามาวางขายให้เพียงพอกับการขายในแต่ละวันเท่านั้นเพื่อหลีกเลี่ยงการขนถ่ายสินค้าจำนวนมากมาเก็บยังร้าน ซึ่งอาจกลายเป็นที่ยึดกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

วิธีการขายแบบหลบๆ ซ่อนๆ ของบ้านน้อยเริ่มไม่สามารถนำมาใช้ได้กับสถานการณ์ที่มีเจ้าหน้าที่เข้าตรวจตราอย่างเข้มงวดอีกต่อไปแล้ว บ้านน้อยจึงใช้วิธีการจ้างคนขับมอเตอร์ไซด์รับจ้างเพื่อคอยส่งของดูแลในยามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางมาตรวจพื้นที่ ซึ่งบ้านน้อยคิดว่าการ

ได้รับรู้ข้อมูลล่วงหน้าจะทำให้บ้านน้อยมีเวลาในการเตรียมตัวนำสินค้าไปชอนก่อนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะเดินทางมาถึง

อย่างไรก็ตาม การจ้างวินมอเตอร์ไซค์รับจ้างไม่เพียงพอต่อการหลีกเลี่ยงการถูกจับกุม เพราะในบางครั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจมิได้ใส่ชุดเครื่องแบบมาทำให้วินมอเตอร์ไซค์รับจ้างไม่รู้ว่าป็นเจ้าหน้าที่ที่ปลอมตัวมาทำให้บ้านน้อยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้อีกครั้ง แต่บ้านน้อยก็ติดสินบนแก่เจ้าหน้าที่เพื่อให้ละเว้นการจับกุม เมื่อเป็นเช่นนั้นบ้านน้อยจึงคิดหาหนทางในการทำให้ตนเองและผู้ขายคนอื่นๆ มีโอกาสรอดพ้นจากการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจมากขึ้น

บ้านน้อยใช้วิธีการเก็บชอนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ภายในร้านโดยการนำสินค้าลงไปเก็บไว้ในหลุม แล้วนำสิ่งของอื่นมาปิดทับหลุมไว้ หากลูกค้ามีความต้องการสินค้า บ้านน้อยจะให้ลูกน้องไปนำมาให้ลูกค้า ส่วนภายในร้านจะขายแต่ซีดีลิขสิทธิ์ ดังนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจมาค้นร้านก็จะไม่สามารถค้นหาของกลางได้ อย่างไรก็ตาม วิธีดังกล่าวเป็นเพียงการชอนสินค้าไว้ในที่มืดชิดเพียงเท่านั้น ซึ่งบ้านน้อยยังคงมีความกังวลว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจจะตรวจพบได้ ดังนั้น บ้านน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ จึงตกลงร่วมกันในการหาบุคคลเข้ามาดูแลและให้ความคุ้มครอง ซึ่งก็คือ พี่เจ๋ง

พี่เจ๋งเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความปลอดภัยแก่บ้านน้อยและร้านค้าต่างๆ ซึ่งพี่เจ๋งมีเครือข่ายกับบุคคลที่มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายและนักการเมืองซึ่งเป็นทุนทางสังคมที่ทำให้พี่เจ๋งสามารถก้าวขึ้นมาถือสิทธิพลภายในตลาดได้ พี่เจ๋งใช้เงินเป็นเครื่องมือเปลี่ยนแปลงการใช้อำนาจของบุคคลเหล่านั้นในทางที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ขาย โดยการนำเอาข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจค้นมาบอกแก่พี่เจ๋ง เพื่อให้พี่เจ๋งกระจายข่าวต่อไป พี่เจ๋งและผู้ขายทุกคนจะตกลงความหมายของสัญญาณไว้ร่วมกัน ทำให้ผู้ขายสามารถเก็บสินค้าออกจากร้านหรือปิดร้านได้ทันก่อนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะเดินทางมาถึง

กระบวนการที่พี่เจ๋งดึงเอาผู้บังคับใช้กฎหมายและผู้มีอำนาจให้เข้ามาเอื้อประโยชน์ต่อบ้านน้อยและผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์คนอื่นๆ เป็นการทำให้บุคคลที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามมาเป็นพวกเดียวกับตน ซึ่งวิธีการดังกล่าวเป็นข้อเสนอของบ้านน้อยที่ต้องการให้ร้านค้ามีความปลอดภัยจากการคุกคามของเจ้าหน้าที่ตำรวจ บ้านน้อยจึงเป็นผู้ริเริ่มแนวคิดของการเปลี่ยนแปลงชั่วคราวอำนาจภายในตลาดที่ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจและผู้ขายมีการคานอำนาจกันโดยผ่านการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยเห็นการเปลี่ยนแปลงปฏิบัติการในการขายและกลยุทธ์ที่ใช้ในการเอาตัวรอดของบ้านน้อยผ่านช่วงเวลาและเหตุการณ์ต่างๆ มากมาย หากปฏิบัติการแบบเก่าไม่สามารถใช้ในสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ บ้านน้อยจะเปลี่ยนรูปแบบของปฏิบัติการโดยทันที

เมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างทางความคิดหรือฮาบิทัสของป้าน้อยสะท้อนให้เห็นผ่านปฏิบัติการทางการขายที่มีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ป้าน้อยมองการขายสินค้าหน้าป้าและซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่าเป็นทางเลือกของผู้ที่มีรายได้น้อย ทำให้ป้าน้อยยังยอมขายสินค้าดังกล่าวอยู่แม้ว่าจะต้องมีพฤติกรรมที่ต้องหลบๆ ซ่อนๆ และต้องเตรียมพร้อมสำหรับความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นตลอดเวลา ในขณะที่เดียวกันป้าน้อยยังมองถึงการเสียเงินค่าคุ้มครองให้กับพี่เจ๋ง เจ้าหน้าที่ตำรวจ และทหารว่าเป็นเหมือนการเสียภาษีให้กับผู้ดูแล เพราะการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นกิจกรรมที่ผิดกฎหมายอยู่แล้วซึ่งไม่ถูกจัดเก็บภาษี ดังนั้นการจ่ายเงินค่าคุ้มครองจึงเป็นเสมือนการเสียภาษีให้กับชุมชนของร้านค้าโดยป้าน้อยยังคงคาดหวังว่าจะได้รับผลตอบแทนกลับมาด้วย ฮาบิทัสของป้าน้อยทั้ง 2 ประการได้สะท้อนให้เห็นผ่านปฏิบัติการขายสินค้าและการยินยอมที่จะทำตามกฎระเบียบภายในตลาดอย่างเคร่งครัด

นอกจากนั้นป้าน้อยยังมีฮาบิทัสเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเอาตัวรอดจากการประกอบอาชีพที่ผิดกฎหมายด้วย ป้าน้อยมองว่าการดำรงอยู่ภายใต้โครงสร้างของฟิลด์ที่มีอำนาจไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้ขายกับผู้บังคับใช้กฎหมาย ผู้ขายจะต้องใช้วิธีการหลีกเลี่ยงการถูกจับกุม การติดสินบนแก่เจ้าหน้าที่และการทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจกลายเป็นพวกเดียวกับผู้ขาย

ฮาบิทัสในการเอาตัวรอดของป้าน้อยมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ที่คิดขึ้นมาได้ในแต่ละสถานการณ์ หากกลยุทธ์ใดที่นำไปปฏิบัติแล้วไม่ประสบความสำเร็จก็จะมีการเปลี่ยนแปลงโดยทันที นั่นคือฮาบิทัสในการเอาตัวรอดในการขายของป้าน้อยที่มีการปรับเปลี่ยนไปตามปฏิบัติการของการขายที่เกิดขึ้นก่อนหน้าแล้วมีปัญหา

เรื่องของป้าน้อยทำให้ผู้วิจัยเห็นพัฒนาการของปฏิบัติการทางการขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ของป้าน้อยที่เริ่มตั้งแต่การเป็นเพียงผู้ช่วยขายจนก้าวมาสู่การเป็นผู้ขายอย่างเต็มตัว ซึ่งพฤติกรรมการขายของป้าน้อยเริ่มต้นจากการเรียนรู้ตามคำสอนของพ่อและผู้ขายที่อยู่ใกล้เคียง ร่วมกับการเลียนแบบพฤติกรรมของผู้ขายคนอื่นและการคิดค้นหาเทคนิคในการขายด้วยตนเอง ผสมผสานกับประสบการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมาเพื่อหาจุดลงตัวของปฏิบัติการในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ตัวอย่างเช่น การชุดหลุมภายในร้านเพื่อเป็นสถานที่ในการเก็บซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ เนื่องจากป้าน้อยต้องการเก็บสินค้าให้รอดพ้นจากการตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องมีความรวดเร็วในการหยิบสินค้าเพื่อให้ทันตามความต้องการของลูกค้า หากเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางเข้ามายังตลาดป้าน้อยจะใช้เสื้อน้ำมันคลุมไปที่หลุมทันทีเพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสังเกตเห็น แต่หากในบางครั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมป้าน้อยได้พร้อมของกลาง ป้าน้อยจะใช้วิธีการสารภาพยอมรับผิดทันทีแล้วเสนอให้เงินสินบนเพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ดำเนินคดี

ปฏิบัติการดังกล่าวเป็นการใช้เงินเป็นเครื่องมือในการบรรลุเป้าหมาย เป็นต้น พฤติกรรมเหล่านี้เป็นการกระทำที่ป้าน้อยสามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ทันที โดยผ่านการกลั่นกรองและคิดคำนวณว่าเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อเหตุการณ์เฉพาะหน้านั้นๆ

ปฏิบัติการเกี่ยวกับการขายของป้าน้อยมักใช้เงินเป็นตัวขับเคลื่อนพฤติกรรม ไม่ว่าจะเป็นการขอร้องให้พี่เจ้งเข้ามาคุ้มครองดูแลโดยจ่ายเงินเป็นค่าตอบแทน หรือการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารเพื่อให้ตนเองรอดพ้นจากการถูกจับกุมและทำร้าย ปฏิบัติการเหล่านี้ล้วนต้องอาศัยทุนทางเศรษฐกิจเพื่อให้ป้าน้อยสามารถอยู่รอดภายในโครงสร้างที่มีกฎหมายเป็นตัวควบคุมความสัมพันธ์ที่เป็นทางการ วิธีการดังกล่าวเป็นการทำให้บุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เข้ามาเป็นฝ่ายเดียวกับผู้ขาย

ปฏิบัติการเกี่ยวกับการขายของป้าน้อยส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของฟิลด์ด้วย กล่าวคือ ปฏิบัติการของการขายสินค้าที่มีความเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นด้วยจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของฟิลด์ซึ่งในกรณีของป้าน้อย ผู้วิจัยพบว่า โครงสร้างของฟิลด์มีการเปลี่ยนแปลงมากขึ้นตามปฏิบัติการในการขายสินค้า เช่น การดึงพี่เจ้งเข้ามาเกี่ยวข้องในการให้ความคุ้มครองดูแลป้าน้อยและผู้ขายคนอื่น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเชิงอำนาจของฟิลด์ที่พี่เจ้งกลายเป็นผู้มีบทบาทในการอำนวยความสะดวกในการขายภายในโครงสร้างและเป็นผู้กำหนดความอยู่รอดของป้าน้อยและผู้ขายด้วย

นอกจากปฏิบัติการในการขายสินค้าจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างของฟิลด์แล้ว ปฏิบัติการเหล่านี้ยังส่งผลกระทบต่อสภาพิถีของป้าน้อยด้วย เช่น เมื่อป้าน้อยต้องจ่ายเงินให้แก่พี่เจ้งและเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อเป็นค่าคุ้มครองทำให้ป้าน้อยหันมามองว่าการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางความคิดของตนเองด้วย จากในอดีตที่ป้าน้อยมีพฤติกรรมการจ่ายเงินแบบไม่เต็มใจให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพราะคิดว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเอาเปรียบตนเอง แต่เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถตอบสนองผลประโยชน์บางประการได้ ป้าน้อยจึงยอมสมัครใจที่จะจ่ายเงินให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยทันทีและให้เหตุผลต่อการกระทำดังกล่าวว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมและสามารถทำให้ตนเองสามารถอยู่รอดภายในโครงสร้างดังกล่าวได้ ความคิดที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเป็นการมองว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเปรียบเสมือนหน่วยงานของรัฐที่คอยให้ความช่วยเหลือและสวัสดิการต่างๆ ที่เป็นประโยชน์กับตนเอง แต่แตกต่างกันในด้านเงินที่จ่ายให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถทำประโยชน์ให้กับร้านค้าในตลาดซึ่งเปรียบเสมือนสังคมขนาดเล็ก ความคิดในลักษณะนี้คล้ายคลึงกับน้ำอ้าที่มองว่าการอยู่รอดปลอดภัยภายในโครงสร้างของธุรกิจ

การขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จำเป็นต้องใช้กลยุทธ์ในการยอมปฏิบัติตามผู้ที่มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายและเป็นการทำให้บุคคลที่เป็นฝ่ายตรงข้ามกับตนเองกลายเป็นพวกเดียวกับตนเอง

โครงสร้างของฟิล์มที่ปั่นอยเป็นส่วนหนึ่งอยู่นั้นมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงฮาปิตัสของปั่นน้อยด้วย ยกตัวอย่างเช่น ในช่วงที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจในระดับสูงเข้ามาเรียกเก็บเงิน ปั่นน้อยมีแนวคิดที่เป็นไปในทางลบต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เรียกเก็บเงินโดยไม่ให้ความช่วยเหลือใดๆ เลย แต่เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเริ่มให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อปั่นน้อย ส่งผลให้ความคิดของปั่นน้อยที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นด้วย ส่งผลต่อพฤติกรรมของปั่นน้อยต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่นเดียวกับโครงสร้างของฟิล์มก็มีส่วนทำให้ปฏิบัติการทางการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น การขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในปัจจุบันสามารถเปิดเผยได้มากกว่าในอดีตเพราะพี่เจ้และเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถให้ความคุ้มครองและดูแลความปลอดภัยได้ โดยไม่จำเป็นต้องขายแบบหลบซ่อนอย่างมิดชิดก่อนหน้าที่จะมีพี่เจ้และเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงของฮาปิตัสก็ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างของฟิล์มและปฏิบัติการในการขายของปั่นน้อยด้วย กล่าวคือ ความคิดที่มีต่อการเอาตัวรอดในธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ปั่นน้อยเป็นผู้คิดที่จะดึงเอาบุคคลฝ่ายตรงข้ามมาเป็นพวกเดียวกับผู้ขายทำให้โครงสร้างของฟิล์มของการซื้อขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้มีจุดยืนแตกต่างจากปั่นน้อย แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจกลับมีบทบาทในการสนับสนุนให้ธุรกิจดังกล่าวสามารถดำรงอยู่ได้ ซึ่งเป็นการคานอำนาจซึ่งกันและกันระหว่างผู้ขายและเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย นอกจากนั้นปั่นน้อยมีมุมมองต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในช่วงแรกว่าเป็นกาฝาก ทำให้ปั่นน้อยมีพฤติกรรมการจ่ายเงินแบบไม่เต็มใจ แต่เมื่อปั่นน้อยเริ่มเปลี่ยนมุมมองไปในทิศทางที่บวกมากขึ้นเพราะได้รับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ตำรวจ พฤติกรรมการจ่ายเงินของปั่นน้อยเปลี่ยนแปลงไปอย่างเห็นได้ชัด โดยปั่นน้อยจะเตรียมจ่ายเงินไวล่วงหน้าและยังมีสิ่งของเล็กๆ น้อยๆ ให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย ลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ฮาปิตัสที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถส่งผลต่อโครงสร้างของฟิล์มและพฤติกรรมของปั่นน้อยเปลี่ยนแปลงไปด้วย

3. พี่เจ้

3.1 ภูมิหลังส่วนตัว

พี่เจ้เป็นบุตรคนเดียวของครอบครัว เขาเติบโตขึ้นท่ามกลางการดูแลเอาใจใส่จากพ่อและแม่เป็นอย่างดี ชีวิตในวัยเด็กของพี่เจ้ถูกกำหนดจากพ่อในทุกๆ ด้านทั้งเรื่องโรงเรียนที่เข้าศึกษา สาขาวิชาที่เรียน และสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ที่พ่อเป็นผู้กำหนด เนื่องจากพี่เจ้ถือว่าเป็นความหวัง

เดียวของครอบครัว พ่อและแม่วางแผนอนาคตของพี่ไจว่าต้องประกอบอาชีพเป็นพนักงานธนาคาร เหมือนกับตนเองเพราะคิดว่าเป็นอาชีพที่มีความมั่นคงและมีชื่อเสียงในสังคม

พ่อและแม่ของพี่ไจจบการศึกษาในระดับปริญญาโท ทั้งสองคนจึงคาดหวังให้พี่ไจจบ การศึกษาในระดับปริญญาโทด้วยเหมือนกัน แต่พี่ไจกลับจบการศึกษาเพียงระดับปริญญาตรีจาก มหาวิทยาลัยของรัฐชื่อดังแห่งหนึ่งเท่านั้น พี่ไจไม่ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทเพราะคิดว่าการ ศึกษาในระดับปริญญาตรีสามารถประสบความสำเร็จในการทำงานได้เช่นกัน ขึ้นอยู่กับ ความสามารถในการทำงานมากกว่าระดับการศึกษาที่จบ พี่ไจตัดสินใจเข้าทำงานเป็นพนักงาน ธนาคารภายในธนาคารแห่งเดียวกับพ่อ ทั้งๆ ที่ในความเป็นจริงแล้ว พี่ไจไม่ต้องการประกอบอาชีพ นี้เลยแต่เนื่องจากความกดดันของพ่อทำให้พี่ไจต้องปฏิบัติตามคำสั่งอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ใน ธนาคารแห่งนี้เองทำให้พี่ไจได้พบหญิงสาวที่ต่อมากลายเป็นภรรยาของพี่ไจ

อย่างไรก็ตาม ในช่วงปีพ.ศ. 2547 พี่ไจเริ่มรู้สึกอึดอัดต่อแรงกดดันจากผู้บริหารที่ต้องการ ให้พนักงานทุกคนเพิ่มยอดการขายสินค้าและประกันรูปแบบต่างๆ พี่ไจจึงตัดสินใจลาออกจาก การทำงานหลังจากทำงานได้เพียง 2 ปีเท่านั้น โดยพี่ไจไม่ฟังคำทัดทานจากพ่อและแม่เลย ส่วน ภรรยาของพี่ไจยังคงทำงานอยู่ที่ธนาคารแห่งนั้นต่อไป

พี่ไจตัดสินใจลาออกจากงานโดยที่ตนเองยังไม่มีความใหม่รองรับ พี่ไจใช้เวลาส่วนใหญ่ใน การดูภาพยนตร์และพบปะเพื่อนฝูง จนกระทั่งวันหนึ่งเพื่อนของพี่ไจชักนำให้พี่ไจเข้าร่วมการ การขายซีดีภาพยนตร์ พี่ไจเริ่มหาข้อมูลธุรกิจดังกล่าวจากบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การขายซีดี ภาพยนตร์ โดยเฉพาะกลุ่มผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจร่วมกับความคิด ของตนเอง จนในที่สุดพี่ไจตัดสินใจที่จะขายซีดีภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์ แม้ว่าพี่ไจจะมองว่าอาชีพ ดังกล่าวเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ผิดกฎหมายก็ตาม ซึ่งพี่ไจกล่าวว่า “มันผิดกฎหมายก็จริงอยู่ แต่ถ้ากำไรมันเยอะ คนอื่นๆ เค้าก็ขายกัน แล้วทำไมเราจะขายบ้างไม่ได้ล่ะ” (พี่ไจ, สัมภาษณ์, 23 กันยายน 2552)

ในช่วงที่พี่ไจทำงานเป็นพนักงานธนาคารได้รับเงินเดือนๆ ละ 18,000 บาท แต่เมื่อพี่ไจ ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์สามารถหารายได้มากกว่า 50,000 – 60,000 บาทต่อเดือน อย่างไรก็ตาม ในช่วงแรกพ่อและแม่ของพี่ไจไม่สนับสนุนให้ทำธุรกิจประเภทนี้เพราะเป็นธุรกิจที่ผิดกฎหมายและ มีความเสี่ยงต่อการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ตาม แต่พี่ไจขอโอกาสจากพ่อแม่เพื่อให้ตนเอง ทำในสิ่งที่เลือกเอง หากไม่ประสบความสำเร็จก็พร้อมที่จะถอนตัวออกมาและกลับไปทำงานเป็น พนักงานธนาคารเหมือนเดิม แต่ท้ายที่สุดแล้วพี่ไจสามารถพิสูจน์ให้พ่อแม่เห็นว่าธุรกิจนี้ให้ ผลตอบแทนเป็นจำนวนมากและพี่ไจสามารถเอาตัวรอดจากการจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทุก

ครั้งโดยได้รับคำแนะนำจากผู้ขายคนอื่นๆ ในละแวกเดียวกันโดยเฉพาะบ้านน้อยที่เปรียบเสมือนครูของพี่ไฉ้ในวงการธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งพี่ไฉ้ (สัมภาษณ์, 26 กันยายน 2552) เล่าให้ฟังว่า “ตอนแรกก็งงๆ ว่าจะทำยังไง แต่โชคคือคนนั้นคนนี้ช่วยแนะนำเราว่าต้องทำอะไรบ้าง เราก็เลยรอดตัวมาได้ คนขายที่นั่นก็รวมตัวกันแน่นแฟ้นมากๆ”

ในปัจจุบันพี่ไฉ้อาศัยอยู่ร่วมกับภรรยาและบุตรสาวจำนวน 2 คนซึ่งเป็นลูกคนโตเป็นลูกติดจากภรรยาเก่าและอีกคนเป็นลูกของตนเอง เด็กทั้งสองคนกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และระดับอนุบาล 3 ตามลำดับพี่ไฉ้มีหน้าที่ดูแลและไปรับส่งเด็กๆ เนื่องจากอาชีพของพี่ไฉ้สามารถยืดหยุ่นเวลาการเข้าออกงานได้มากกว่าภรรยา นอกจากการรับส่งเด็กๆ แล้ว พี่ไฉ้ยังทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่างๆ ภายในบ้านด้วย รวมถึงการดูแลค่าใช้จ่ายให้กับพ่อแม่ที่อยู่บ้านติดกันด้วย เนื่องจากพี่ไฉ้มีรายได้มากกว่าทั้งพ่อ แม่และภรรยารวมกัน

ในส่วนของงานบ้านเป็นหน้าที่หลักของภรรยา แต่พี่ไฉ้จะช่วยภรรยาทำงานบ้านบางอย่างในวันอาทิตย์ พี่ไฉ้เลือกที่จะไม่ขายของในช่วงวันอาทิตย์และกำหนดให้วันอาทิตย์เป็นวันของครอบครัว โดยทั้งพ่อแม่ พี่ไฉ้ ภรรยาและลูกๆ จะทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น การออกไปเที่ยวร่วมกัน และการรับประทานอาหารร่วมกัน เป็นต้น สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นสิ่งที่พี่ไฉ้กำหนดให้สมาชิกทุกคนต้องปฏิบัติตามเพราะต้องการให้ครอบครัวมีความสุข มีความอบอุ่นและลูกๆ (โดยเฉพาะลูกติดจากภรรยา) ได้รับความรักอย่างเต็มที่เพื่อมิให้เกิดความรู้สึกแปลกแยกภายในครอบครัว

จากการที่พี่ไฉ้กำหนดให้วันอาทิตย์เป็นวันของครอบครัวจึงกลายเป็นเครื่องรับประกันว่าสมาชิกทุกคนจะต้องทำกิจกรรมร่วมกันทุกสัปดาห์ และมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนถึงปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับสมาชิกแต่ละคน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัวมีลักษณะของความสนิทสนมกัน สมาชิกทุกคนจะรับรู้เรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในครอบครัว

ในส่วนของปัญหาที่พี่ไฉ้คิดว่าเป็นปัญหาที่หนักที่สุดภายในครอบครัวเป็นเรื่องเกี่ยวกับการศึกษาของลูก เนื่องจากลูกติดของภรรยาไม่ค่อยตั้งใจเรียนจนครูประจำชั้นต้องเรียกพี่ไฉ้เข้าไปพูดคุยเพื่อสอบถามถึงความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่อาจส่งผลต่อความตั้งใจเรียนของลูก ซึ่งต่อมาพี่ไฉ้กลับพบว่าสาเหตุที่ทำให้ลูกไม่ตั้งใจเรียนเกิดจากโรคสมาธิสั้นทำให้ลูกไม่สามารถกระทำการใดสิ่งหนึ่งติดต่อกันเป็นเวลานาน พี่ไฉ้จึงพาลูกไปปรึกษากับแพทย์ผู้เชี่ยวชาญและขอความช่วยเหลือจากครูให้ดูแลลูกอย่างใกล้ชิดมากขึ้น ในขณะนี้ลูกมีอาการดีขึ้นจนสามารถเรียนรู้ได้เกือบเป็นปกติทำให้พี่ไฉ้คลายกังวลเป็นอย่างมาก อย่างไรก็ตาม พี่ไฉ้ไม่ได้ให้ความสำคัญเฉพาะลูกติดภรรยาเท่านั้น พี่ไฉ้ยังให้การดูแลเอาใจใส่ลูกของตนเองด้วยเหมือนกันโดยพยายามดึงเอาความสามารถพิเศษทางด้านดนตรีของลูกออกมาเพื่อให้มีพัฒนาต่อไป พี่ไฉ้พาลูกไปเรียน

ดนตรีเพื่อเพิ่มทักษะทางดนตรีและเปิดโอกาสให้ลูกได้แสดงตามงานจัดเลี้ยงต่างๆ เพื่อพัฒนาความสามารถนี้ต่อไปเรื่อยๆ ซึ่งพี่โจกล่าวถึงความรู้สึกที่มีต่อลูกไว้ว่า

ลูกคนแรกมันน่าสงสาร เพราะมันเป็นโรคสมาธิสั้น ทำอะไรได้ไม่นานเท่าไร พอไปเอาใจลูกคนแรกมาก เดียวคนที่สองก็งอน . . . แต่เค้าก็มีความสามารถพิเศษนะ หูทิพย์เลยแหละ รู้คีย์ดนตรี แบบว่าเราก็อธิงมาก ไม่คิดว่าลูกจะเก่ง มันก็เลยต้องส่งเสริมหน่อย . . . ก็พยายามรักลูก 2 คนให้เท่ากัน ไม่อยากให้เค้ารู้สึกโดดเดี่ยวนะ (พี่โจ, สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2552)

3.2 กระบวนการเข้าสู่อาชีพ

พี่โจตัดสินใจลาออกจากการเป็นพนักงานธนาคารเพราะความกดดันในการทำงาน ช่วงที่พี่โจลาออกจากการทำงาน พี่โจยังไม่มียานใหม่รองรับ พี่โจใช้เวลาส่วนใหญ่ในการอยู่บ้านและดูภาพยนตร์ที่ตนเองชื่นชอบ จนกระทั่งวันหนึ่งเพื่อนของพี่โจมาหาที่บ้านและเห็นว่าพี่โจมีความชอบในการดูภาพยนตร์จึงแนะนำให้พี่โจทำธุรกิจเกี่ยวกับภาพยนตร์ พี่โจเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า

รู้สึกว่ายาวนานเพื่อนมาที่บ้าน มันก็เห็นแผ่นหนังเต็มไปหมดเลย แล้วมันก็รู้ว่าตงงาน มันก็เลยบอกว่า ทำไมไม่ทำงานที่เกี่ยวกับสิ่งที่ตัวเองชอบล่ะ มันก็บอกให้ลองไปขายซีดีหนังดู แล้วมันก็แนะนำด้วยอีกว่า ของแท่งขายยาก เพราะมันแพง แถมเดี๋ยวนี้คนหันไปซื้อของปลอมกันหมดแล้ว มันก็แนะนำให้ไปคุยกับคนนั้นที่คนนั้นที่ ก็เลยเอออตามมันไปด้วย ตอนแรกก็คิดว่ามันพูดเล่น แต่ที่ไหนมันพาจริงๆ เลยแหละ ตั้งแต่นั้นมาก็กระโดดเข้าวงการนี้แบบเต็มตัวเลยแหละ (พี่โจ, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2552)

พี่โจจึงเริ่มค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจภาพยนตร์และสอบถามบุคคลที่ขายภาพยนตร์ทั้งที่เป็นร้านที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย จากการสอบถามผู้ขายหลายๆ คน พี่โจเห็นว่า ร้านที่ขายภาพยนตร์ละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งเป็นสินค้าผิดกฎหมายสามารถทำกำไรได้ดีกว่า พี่โจใช้เวลาประมาณ 4 เดือนในการตัดสินใจที่จะขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพราะต้องคิดคำนวณถึงผลดีและผลเสียจากการขายที่ต้องเสี่ยงต่อการถูกจับกุม

พี่โจนำเรื่องที่เพื่อนแนะนำให้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไปปรึกษากับภรรยา ภรรยาจึงเสนอความคิดเห็นต่อพี่โจในทางที่สนับสนุนการขายซีดีภาพยนตร์และละครที่ถูกกฎหมายมากกว่า

เพราะเป็นธุรกิจที่ไม่ผิดกฎหมายและไม่มีความเสี่ยงในการประกอบอาชีพ แต่พี่ไ้กลับเห็นแตกต่างจากภรรยาว่าการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้ผลกำไรที่สูงกว่าการขายซีดีลิขสิทธิ์ ทำให้พี่ไ้เกิดความลังเลระหว่างการขายซีดีที่ถูกต้องกฎหมายกับซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พี่ไ้จึงพยายามค้นหาข้อมูลเพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจว่าจะเลือกขายซีดีแบบถูกต้องกฎหมายหรือละเมิดลิขสิทธิ์

พี่ไ้สอบถามข้อมูลจากบุคคลในแวดวงของการขายซีดีภาพยนตร์และละครทั้งร้านที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย ซึ่งเจ้าของร้านที่ถูกกฎหมายได้บอกถึงข้อจำกัดในการขาย โดยเฉพาะซีดีลิขสิทธิ์ที่รับมาขายนั้นหากขายไม่หมดก็ไม่สามารถส่งคืนบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ได้ รวมถึงผลกำไรที่ได้จากการขายซีดีลิขสิทธิ์อยู่ที่แผ่นละ 10-20 บาทเท่านั้น นอกจากนั้นร้านค้าที่ถูกกฎหมายทั้งหมดที่พี่ไ้ไปสอบถามข้อมูลมาล้วนแอบขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไปพร้อมๆ กันด้วย ซึ่งพี่ไ้เล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า “เจ้าของร้านทุกคนก็แทบจะขายของปลอมครบคู่ไปด้วย เพราะเค้าบอกว่ากำไรมันน้อย แถมสั่งมามากก็ไม่ได้เพราะของเหลือมันก็คืนไม่ได้” (พี่ไ้, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2552)

ส่วนเจ้าของร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่พี่ไ้ไปสอบถามมานั้นส่วนใหญ่บอกถึงข้อดีของการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในด้านของผลกำไร รวมทั้งยังแนะนำเทคนิคและกลยุทธ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย เจ้าของร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ส่วนใหญ่มองว่า แม้ว่าการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะเป็นธุรกิจที่มีความเสี่ยงแต่ผลตอบแทนที่ได้รับกลับมามีความคุ้มค่าต่อความเหน็ดเหนื่อยจากการทำงานอย่างแน่นอน

จากการสอบถามผู้ขายจากร้านค้าที่ขายซีดีลิขสิทธิ์และซีดีละเมิดลิขสิทธิ์กลายเป็นแนวทางให้พี่ไ้พยายามคิดคำนวณถึงผลดีและผลเสียของการขายซีดีในรูปแบบต่างๆ จนในที่สุดพี่ไ้ตัดสินใจว่าจะขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ตามเหตุผลที่พี่ไ้ได้กล่าวไว้ว่า

จริงๆ มันก็กลัวอยู่นะ แต่เงินมันก็ดี กว่า แค่อต้องหลบๆ หนอยก็แค่นั้นเอง เดี๋ยวนี้ใครๆ เค้าก็ซื้อของผิดกฎหมายกันทั้งนั้นแหละ เพราะมันถูก ส่วนถูกกฎหมายมันก็มีคนซื้อนะ แต่น้อยมาก ส่วนใหญ่จะเป็นคนที่ชอบและต้องการสะสมจริงๆ เดี๋ยวนี้เค้าซื้อกันไปดูแค่ครั้งเดียวแล้วก็ทิ้งเลย ถ้ามีขายแต่ของแท้ก็ไม่ได้เงินกันพอดี ผู้มาขายของปลอมดีกว่ามั้ง แต่ระวังให้มากหน่อย (พี่ไ้, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2552)

พี่ไ้จึงตัดสินใจเข้ามาประกอบอาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยยึดความคุ้มค่าของผลตอบแทนที่ได้รับเป็นสิ่งสำคัญ พี่ไ้รับรู้ถึงสถานการณ์เกี่ยวกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทั้งก่อนที่จะมีกฎหมายพรบ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 และหลังจากมีกฎหมายออกมาบังคับใช้แล้ว รวมทั้ง

ยังตระหนักถึงบทบาทของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายด้วย ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจที่จะเข้าสู่อาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

บุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือให้พีเจสามารถเริ่มต้นประกอบอาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ คือ เพื่อนของพีเจที่เป็นผู้ชักนำเข้าสู่อาชีพนี้ โดยเพื่อนได้พาพีเจไปยังร้านค้าที่ขายซีดีที่ถูกกฎหมาย และซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อขอข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าที่นำมาขาย กลยุทธ์ในการขาย ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงข้อบังคับและกฎหมายเกี่ยวกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ข้อมูลเหล่านี้ถูกนำมาใช้เป็นแนวทางในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของพีเจ ส่วนกลยุทธ์ในการขายนั้นพีเจเรียนรู้จากคำสอนของเจ้าของร้านโดยตรง รวมทั้งพีเจยังได้เข้าไปสังเกตการณ์ภายในร้านขายด้วย ทำให้พีเจเห็นภาพโดยรวมของการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ก่อนที่จะลงมือขายเอง เมื่อพีเจเข้าสู่อาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จึงไม่ค่อยประสบปัญหาจากการขายมากเท่าที่ควร

บุคคลอีกคนที่มีความสำคัญต่อการเข้าสู่อาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของพีเจ คือ ป้าน้อย โดยพีเจเป็นลูกค้าประจำของป้าน้อย ในช่วงที่พีเจค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ไปขอคำปรึกษาจากป้าน้อยด้วย ป้าน้อยจึงชักชวนให้มาขายอยู่ในตลาดเดียวกัน เนื่องจากมีร้านว่างอยู่พอดี พีเจจึงตอบตกลงและขอให้ป้าน้อยช่วยจัดการเรื่องเช่าร้าน ร้านของพีเจอยู่ห่างจากร้านของป้าน้อยเพียง 50 เมตร

นอกจากนั้นพีเจยังได้รับความช่วยเหลือจากผู้ขายที่อยู่ในละแวกร้านด้วย โดยผู้ขายภายในตลาดแห่งนี้มีความสนิทสนมกันเป็นอย่างมากและคอยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการยามที่เผชิญปัญหาร่วมกัน ผู้ขายเหล่านี้มักแนะนำว่าในสถานการณ์ต่างๆ พีเจควรจะปฏิบัติตนอย่างไรเพื่อให้ปลอดภัยจากการจับกุมเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ขายทุกคนในตลาดแห่งนี้กำหนดไว้เป็นแนวทางในการปฏิบัติร่วมกัน

พีเจคิดว่าทักษะที่จำเป็นสำหรับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ คือ ไหวพริบปฏิภาณที่ทำให้ผู้ขายสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ เพราะอาชีพนี้เป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงอยู่ตลอดเวลาและอาจเกิดปัญหาจากสาเหตุต่างๆ ที่ไม่สามารถควบคุมได้ โดยเฉพาะปัญหาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจดังที่พีเจเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า

ช่วงแรกๆ ที่เข้าไปขาย มันก็ยังไม่อะไรมาก แต่พอขายได้สักพักหนึ่งก็เริ่มมีปัญหาเข้ามาบ้าง บางทีคนมายืนหน้าร้านแล้วก็ยื่นบัตรตำรวจให้ดู แต่มันไม่ได้แต่งชุดตำรวจนะ ตอนนั้นถึงไปเลย เลยถามมันว่าจะเอาอะไร มันก็บอกว่าขอเงินเท่านั้นแล้วจะไม่มายุ่งที่ร้าน

อีกแล้ว ตอนนั้นก็แบบว่า นิ่งๆ ไปสักพัก ก็เลยบอกมันเออ แล้วก็ให้มันไป 5,000 บาท มันคงเป็นวิธีที่ดีที่สุดแล้วละมัง (พีโจ้, สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2552)

อย่างไรก็ตาม พีโจ้ยังคงมองว่าอาชีพนี้เป็นอาชีพที่ผิดกฎหมาย แต่มิได้ส่งผลกระทบต่อคนหมู่มาก ยกเว้นเพียงเจ้าของลิขสิทธิ์เท่านั้น ในขณะที่คนส่วนใหญ่ของสังคมกลับได้รับประโยชน์จากอาชีพของพีโจ้ พีโจ้จึงยังคงขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ต่อไป เมื่อใดที่ลูกค้าไม่ต้องการสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ พีโจ้ก็จะหยุดขาย แต่หากยังมีผู้ที่ต้องการสินค้าอยู่ พีโจ้ก็จำเป็นต้องตอบสนองความต้องการของลูกค้าด้วยเนื่องจากเป็นทางเลือกหนึ่งที่ทำให้พีโจ้สามารถหารายได้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายแก่สมาชิกภายในครอบครัว

3.3 สถานที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ร้านของพีโจ้อยู่ในตลาดแห่งเดียวกับบ้าน้อย ซึ่งร้านมีขนาดกว้าง 1.5 เมตร ยาว 1.5 เมตร ภายในร้านมีเพียงโต๊ะ 1 ตัว เก้าอี้ เครื่องคิดเลข และแผงที่ไว้แขวนหน้าปกซีดีละเมิดลิขสิทธิ์สำหรับสินค้าใหม่ๆ ส่วนหน้าปกของสินค้าเก่าๆ จะรวมไว้เป็นเล่มเพื่อให้ลูกค้าได้เลือกเอง สำหรับตัวสินค้าจะไม่ได้นำมาเก็บไว้ในร้าน แต่พีโจ้จะจัดเก็บไว้ในโกดังที่เช่าไว้ใกล้ๆ กับร้านเพื่อป้องกันเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อาจจะเข้ามาจับกุมและสะดวกต่อการเคลื่อนย้ายหลักฐานในการหลบหนี เมื่อลูกค้าต้องการสินค้าพีโจ้จะให้ลูกค้าจ้างไปนำสินค้าออกจากโกดัง ซึ่งลูกค้าต้องรอประมาณ 10 นาที ในระหว่างที่รอสินค้าพีโจ้จะบอกให้ลูกค้าไปเดินเล่นในบริเวณใกล้เคียงโดยให้ทิ้งเบอร์โทรศัพท์ไว้เพื่อโทรตามเวลาที่ได้อินค้าแล้ว

3.4 เวลาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ร้านของพีโจ้เปิดขายในช่วงเวลา 09.00-18.00 น. ของทุกวันยกเว้นวันอาทิตย์ที่พีโจ้กำหนดให้เป็นวันของครอบครัว ช่วงวันเวลาที่ขายสินค้าได้ดีจะเป็นช่วงหลังเลิกงานและวันหยุด เพราะลูกค้าจะใช้เวลามาเดินเที่ยวภายในตลาดแห่งนี้

3.5 สินค้าที่ขายภายในร้าน

ร้านของพีโจ้ขายเฉพาะซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์และละครเท่านั้น ซึ่งภายในร้านจะโชว์เฉพาะหน้าปกสินค้าเท่านั้น ส่วนตัวสินค้าจะถูกจัดเก็บไว้ในอีกสถานที่หนึ่ง หากลูกค้าต้องการสินค้าลูกน้องของพีโจ้จะเป็นผู้นำสินค้ามาให้

สินค้าที่วางขายภายในร้านของพีโจ้ซื้อมาจากโรงงานผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แห่งเดียวที่บ้าน้อย โดยมีต้นทุนแผ่นละ 55 บาท ในกรณีที่ซื้อมากกว่า 1,000 แผ่นขึ้นไป เจ้าของโรงงานจะลดราคาซีดีเหลือเพียงแผ่นละ 50 ส่วนราคาขายอยู่ที่แผ่นละ 100 บาท ร้านพีโจ้สามารถจำหน่ายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์และละครได้เฉลี่ยวันละ 500-600 แผ่น

3.6 กลุ่มลูกค้า

ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นกลุ่มวัยรุ่นและวัยกลางคนที่ชื่นชอบการชมภาพยนตร์และละคร ลูกค้าส่วนใหญ่ (ร้อยละ 70) เป็นลูกค้าขาจร มีเพียงร้อยละ 30 เท่านั้นที่เป็นลูกค้าประจำที่ยังหลงเหลืออยู่

3.7 รายได้

ในช่วงแรกพีจีประกอบอาชีพเป็นพนักงานธนาคารได้รับเงินเดือนประมาณเดือนละ 18,000 บาท แต่อาชีพนี้ไม่ได้เป็นอาชีพที่พีจีใฝ่ฝัน จนพีจีได้เข้าสู่วงการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งสามารถสร้างรายได้มากกว่า 50,000 – 60,000 บาท เมื่อหักต้นทุนและค่าใช้จ่ายต่างๆ แล้วจะได้ผลกำไรที่เดือนละ 30,000 – 40,000 บาท ซึ่งเป็นรายได้ที่พีจีคิดว่าอยู่ในระดับสูงมาก แม้ว่าจะเป็นการขายสินค้าที่ผิดกฎหมายแต่ผลตอบแทนที่ได้รับก็คุ้มค่าต่อความเสี่ยงที่จะถูกจับกุม

พีจีมีความคิดเช่นเดียวกับป้าน้อยว่า ภายในตลาดแห่งนี้เป็นพื้นที่ที่มีพีจีเจ๋ง ตำรวจและทหารเป็นผู้ดูแลและให้ความคุ้มครองจึงแทบจะไม่มีความเสี่ยงต่อการถูกจับ แม้ว่าจะมีเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญามาตรวจพื้นที่พีจีก็สามารถเอาตัวรอดจากการถูกจับกุมได้ทุกครั้ง โดยอาศัยคำแนะนำและการเรียนรู้จากผู้ขายคนอื่นด้วย รวมถึงการให้ความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานที่ท่องเที่ยวด้วย

3.8 ค่าใช้จ่าย

พีจีเช่าพื้นที่ภายในตลาดเดียวกับป้าน้อย ซึ่งทั้งสองคนไม่ยอมเปิดเผยค่าเช่าพื้นที่ พีจียังต้องจ่ายค่าแรงให้กับลูกน้องทั้งหมด 3 คน เป็นจำนวน 15,000 บาท นอกจากนั้นยังต้องจ่ายเงินให้กับพีจีเจ๋ง เจ้าหน้าที่ตำรวจและทหารที่ให้ความคุ้มครองในอัตราเดียวกับป้าน้อย

3.9 ประสบการณ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ก่อนที่พีจีจะเข้าสู่อาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พีจีมีความคุ้นเคยกับวงการนี้อยู่แล้ว เนื่องจากพีจีชอบซื้อซีดีภาพยนตร์และละครมาดูเป็นประจำ ร้านประจำของพีจี คือ ร้านของป้าน้อย ซึ่งพีจีมักแวะไปซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นประจำเฉลี่ยอาทิตย์ละ 1 ครั้งและใช้เวลากว่า 2 ชั่วโมงอยู่ในร้านของป้าน้อยเพื่อพูดคุยถึงภาพยนตร์ใหม่ๆ และสถานการณ์การขายสินค้าของป้าน้อย พีจีเล่าถึงป้าน้อยให้ผู้วิจัยฟังว่า

เราไปร้านพี่เค๋บ่อยเหมือนกัน ตั้งแต่จำความได้ก็เห็นร้านของพี่มาตั้งแต่เด็กแล้ว ร้านพี่เค๋มีของเยอะ ตอนวัยรุ่นไปซื้อเกมส์มาเล่น ถูกตี แกรมยังใจดีด้วย ชอบให้ของแถม พอเริ่มสนิทกัน เค๋ก็ถามเราว่า เราดูหนังบ่อยหรอ เพราะเห็นมีแผ่นหนังมาที่ร้านทุกครั้ง เราก็บอกเค๋ไปว่า ดูบ่อย วันนั้นเองเค๋ก็บอกว่ามีแผ่นหนังราคาถูกแถมมัย อยากได้เรื่องอะไรก็

บอกเลย . . . เราไม่เคยรู้เลยว่าที่ร้านนี้มีหน้าขายด้วย ทั้งๆ ที่นั่งอยู่ร้านเค้าครึ่งละ 2 ชั่วโมง
นะ (พีโจ้, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2552)

นอกจากการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากร้านของป้าน้อยแล้ว พีโจ้ยังซื้อสินค้าจากตลาดแห่ง
หนึ่งซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่า เป็นตลาดของสินค้าหนีภาษีและของเถื่อน พีโจ้จึงมีโอกาสสัมผัสกับธุรกิจ
การขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มาตั้งแต่ก่อนที่จะประกอบอาชีพเป็นผู้ขายเอง พีโจ้ใช้ประสบการณ์ที่
ตนเองเคยพบในฐานะที่เป็นผู้ซื้อมาเป็นแนวทางในการขายตนเอง พีโจ้เล่าประสบการณ์ที่พบเจอ
ระหว่างการซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในฐานะที่เป็นลูกค้าว่า

จำได้ว่า ตอนนั้นไปยื่นเลือกซีดีไปกับเพื่อน คนรวมเต็มโต๊ะที่วางซีดีเลยแหละ เราก็ขาย
เหมือนกันนะ เพราะคนผ่านไปผ่านมาก็มองตลอด ไม่รู้จะมองทำไม มันก็เป็นเรื่องปกติ
นะเนี่ย ยืนอยู่สักพัก ก็มีผู้ชายคนหนึ่งวิ่งมา แล้วตะโกนว่าตำรวจมา ช่วงนั้นก็ซุกมุนเลย
แหละเพราะคนขายรีบห่อซีดีไว้ในผ้าแดงแล้วก็เก็บโต๊ะ ยกโต๊ะออกไปเลย โห้ย ไม่น่าเชื่อ
จริงๆ อีกครั้งหนึ่ง คนขายดันหนีไม่ทัน เลยทิ้งซีดีแล้ววิ่งหนีไปเลย ราคารวมแล้วกว่าหมื่น
บาทเลยนะเนี่ย เห็นแล้วเสียดายแทน (พีโจ้, สัมภาษณ์, 23 กันยายน 2552)

พีโจ้ใช้ประสบการณ์ที่ตนเองเคยพบเจอในฐานะที่เป็นลูกค้าร่วมกับคำแนะนำจากผู้ขายที่
พีโจ้เคยไปขอข้อมูล ร่วมกับผู้ชายในละแวกเดียวกับร้านของพีโจ้เพื่อเป็นแนวทางในการขายซีดี
ละเมิดลิขสิทธิ์ที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงน้อยที่สุด

พีโจ้ได้รับการชักชวนจากป้าน้อยให้มาเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในบริเวณเดียวกัน ซึ่ง
พีโจ้รู้ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับโครงสร้างการจัดการภายในตลาดแห่งนี้โดยเฉพาะจากการพูดคุยกับ
ป้าน้อย โดยเฉพาะเรื่องการได้รับความคุ้มครองจากผู้มีอิทธิพลและเจ้าหน้าที่ตำรวจ พีโจ้
สังเกตเห็นว่าร้านของป้าน้อยไม่เคยถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเลย¹ จึงคิดว่าตลาดแห่งนี้น่าจะ
เป็นตลาดที่มีความปลอดภัยสำหรับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ เมื่อเป็นเช่นนั้นพีโจ้จึงตัดสินใจเช่า
ร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในบริเวณดังกล่าว โดยมีป้าน้อยเป็นผู้ให้คำแนะนำในเรื่องการส่งสินค้า
จากโรงงาน วิธีการขายสินค้าให้ปลอดภัยและกฎระเบียบที่ผู้ขายต้องปฏิบัติตามเพื่อให้เกิดความ
ปลอดภัยจากการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ

¹ แต่ตอนหลังพีโจ้รู้มาจากผู้ขายร้านอื่นว่าป้าน้อยก็เคยถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจประมาณ 2-3
ครั้งแต่สามารถติดสินบนให้เจ้าหน้าที่งดเว้นการปฏิบัติการได้ทุกครั้ง

ในปีพ.ศ. 2548 พี่โจจึงเข้ามาตั้งร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ แม้ว่าในขณะนั้นพี่โจยังมองว่า อาชีพดังกล่าวเป็นอาชีพที่ผิดกฎหมายก็ตาม แต่ก็เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ตนเองชื่นชอบ และยังให้ผลตอบแทนในระดับสูงด้วย ความคิดที่พี่โจมีต่อการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ คือ สินค้าที่ตนเอง นำมาวางขายเป็นสินค้าที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ที่มีรายได้น้อยที่ไม่มีกำลังทรัพย์ ในการซื้อซีดีลิขสิทธิ์ที่มีราคาแพงได้ รวมทั้งยังเป็นการทำประโยชน์ให้กับกลุ่มคนเหล่านั้นด้วย พี่โจ มองการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่าไม่ได้เป็นเรื่องร้ายแรงมากนัก ซึ่งสะท้อนตามคำพูดของพี่โจว่า

มันแค่ขายของ เราเอาความบันเทิงมาให้เขาเสพ แล้วมันผิดตรงไหน ไม่ได้ไปฆ่าคน ไม่ได้ ขยายยาสักหน่อย คนอื่นก็ทำผิดร้ายแรงกว่าเราอีก ไม่เห็นจะจับเลย แต่เรานี้ดีทำให้เค้ามีความสุขที่ได้ดูในสิ่งที่เขาซื้อไป แล้วแบบนี้จะว่าเราผิดได้ยังไง ถ้าอยากให้คนซื้อของแท้ ก็ ช่วยลดราคาให้มันถูกลงหน่อย แล้วก็อย่าตั้งกฎเกณฑ์อะไรเยอะแยะที่ทำให้คนค้าขายต้อง อึดอัดใจด้วย . . . ก็เรื่องขายไม่หมดแล้วส่งคืนไม่ได้ไง มันก็ทำให้เราสั่งมาเยอะไม่ได้ พอ มาสั่งมาน้อยแล้วเกิดขายดีขึ้นมา มันก็ไม่พอ พอสั่งมาเยอะขายไม่หมดก็คืนไม่ได้อีก เจอ แบบนี้คงปวดหัว ดินะที่ป่าเค้านะน่าเราก่อน ไม่งั้นคงได้ปวดหัวกันตายเลย¹ (พี่โจ, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2552)

ในช่วงแรกพี่โจสั่งสินค้าจากร้านที่เพื่อนแนะนำซึ่งไม่มีบริการจัดส่ง พี่โจจึงต้องไปรับสินค้า จากร้านเองแล้วนำมาวางขายต่อ พี่โจนำสินค้าเข้ามาวางขายภายในร้านเพื่อให้ลูกค้ามีความ สะดวกในการเลือกซื้อได้ตามความต้องการ แต่ป้าน้อยแนะนำพี่โจว่าไม่ควรนำสินค้ามาวางไว้ ภายในร้าน เพราะหากเจ้าหน้าที่ตำรวจบุกจู่โจมเข้าตรวจค้นอาจทำให้พี่โจไม่สามารถเก็บสินค้า หลบหนีได้ทัน แต่พี่โจไม่เชื่อป้าน้อยเพราะเห็นว่าร้านอื่นยังมีการนำเอาซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ออกมา วางขายอย่างเปิดเผยได้เลย รวมทั้งยังมีพี่เจ้และเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยให้ความช่วยเหลืออยู่แล้ว แต่ในตอนหลังพี่โจประสบปัญหาที่ทำให้พี่โจต้องเปลี่ยนสถานที่เก็บสินค้าโดยการไปเช่าโกดังแทน การนำสินค้ามาวางขายภายในร้านเลย

ปีพ.ศ. 2549 พี่โจเปลี่ยนมาส่งซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แหล่งเดียวกับป้าน้อยเพราะสินค้ามีราคา ถูกกว่าและยังมีบริการจัดส่งด้วย พี่โจจึงไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการไปรับสินค้าเอง พี่โจ

¹ มุมมองต่ออาชีพของพี่โจในลักษณะนี้มีความคล้ายคลึงกับมุมมองของป้าน้อย

มักสั่งซื้อซีดีพร้อมกับป้าน้อย เพราะหากผู้ขายรวมตัวกันสั่งซื้อดีในปริมาณมากจะทำให้ราคาของสินค้าถูกลง

ก่อนที่พีจีจะเข้ามาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดแห่งนี้ พีจีรู้รายละเอียดเกี่ยวกับการจ่ายเงินค่าคุ้มครองให้แก่พีเจที่เป็นผู้ให้ความคุ้มครองดูแลผู้ขายที่อยู่ในตลาดแห่งนี้จากป้าน้อย ซึ่งพีจีเห็นด้วยกับการจ่ายเงินให้กับพีเจ เนื่องจากพีจีเคยอยู่ในเหตุการณ์ที่พีเจมาส่งสัญญาณให้ผู้ขายรู้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเข้ามาตรวจพื้นที่ เหตุการณ์นั้นทำให้พีจีเห็นประโยชน์ที่ได้รับจากการจ่ายเงินให้กับพีเจ ซึ่งพีจีเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า

จำได้เลยว่าวันนั้น เรามาซื้อหนัง พีเคาก็เดินไปทั่วแหละ ที่นู่นมีหูฟังห้อยอยู่ แต่อยู่ดีๆ เคาก็วิ่งมาเลข 1 เราก็มารู้ว่าคืออะไร สักพักคนขายก็เริ่มเก็บซีดีเถื่อนออกจากร้าน บางร้านก็รีบให้ลูกค้าซื้อของเร็วๆ บางร้านก็ปิดร้านเลย เราก็เลยถามป้าน้อย เคื่อก็บอกว่าตำรวจมาคนที่ชุนี๊วเป็นคนมาบอก เราก็โอ้โหเลย ดินะเนี่ย มีคนเป็นหูเป็นตาให้ด้วย (พีจี, สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2552)

แต่เมื่อพีจีเข้ามาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พีจีพบว่าต้องจ่ายเงินค่าคุ้มครองให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย ในตอนแรกพีจีรู้สึกไม่เห็นด้วยเพราะคิดว่าพีเจสามารถให้การคุ้มครองได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพียงพอแล้ว แต่พีจีก็ถูกกดดันจากคนรอบข้างโดยเฉพาะป้าน้อยว่าต้องจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย หากมีผู้ขายเพียงคนเดียวที่ไม่ยอมจ่ายเงินให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจจะทำให้เกิดความไม่พอใจและอาจก่อให้เกิดปัญหาตามมา เช่น การถูกพังร้าน และการกีดกันแก๊งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาตรวจค้นร้าน เป็นต้น พีจีสะท้อนถึงความรู้สึกคับข้องใจกับการจ่ายยอมต้องจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจว่า “ช่วงแรกๆ ก็ไม่เข้าใจนะ ไม่พอใจด้วย ทำไม่ต้องจ่ายให้เขาด้วยละ คนคุ้มครองก็มีอยู่แล้ว ไม่เข้าใจว่าทำไมร้านอื่นต้องมาบังคับให้จ่าย มันไม่ใช่เรื่องอะไรเลย เฮ้งๆ สุดท้ายก็ต้องจ่ายไปงั้นๆ แหะ แต่ตอนหลัง มันก็เริ่มเข้ามาดูแลบ้างนะ เขาก็ยังดีที่รู้จักตอบแทนอะไรบ้าง ไม่งั้นคงได้เซ็งกันไปอีกนานเลย” (พีจี, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2552)

พีจีมองการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจมีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย แต่กลับละเว้นการปฏิบัติกับผู้ที่จ่ายเงินและให้ผลประโยชน์กับตนเอง พีจีจึงรู้สึกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นบุคคลที่ไม่มีเกียรติให้ยกย่องและไม่ควรได้รับการนับถือเลย ลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงความคิดของพีจีที่ว่า แม้ว่าตนเองจะประกอบอาชีพที่ผิดกฎหมาย แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่ควรที่จะเข้ามามีส่วนในการสนับสนุนและอำรงอาชีพนี้อย่างไร

ปล่อยให้เป็นที่ของผู้มีอิทธิพลนอกกฎหมายแทน ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจควรไปจัดการกับเรื่องที่เป็นอันตรายต่อสังคมมากกว่าที่จะมารับผลประโยชน์จากผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ดังคำพูดที่พี่โจกล่าวกับผู้วิจัย “ตำรวจเฮงชวย คอยแต่เงินของพวกเรา ทำไม่ไม่ไปทำการทํางาน จับผู้ร้ายมั่ง จ้องแต่จะเอา แต่ไม่ยอมทำงานกันสักที มันคงเจริญหรอกระ ได้แค่นี้ ตำรวจไทยมันแยจริงๆ เงินซื้อตำรวจไม่ได้ ถ้าไม่เยอะพอ ” (พี่โจ, สัมภาษณ์, 26 กันยายน 2552)

อย่างไรก็ตาม ความคิดและความรู้สึกของพี่โจเปลี่ยนแปลงไปเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเริ่มเข้ามาให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยในปีพ.ศ. 2550 เจ้าหน้าที่ตำรวจคอยให้ข้อมูลเรื่องการเข้าตรวจค้นพื้นที่ภายในตลาดมากขึ้น โดยพี่โจเล่าถึงเหตุการณ์ให้ผู้วิจัยฟังว่า “จำได้วันนั้น เราไม่ได้อยู่ที่ร้าน ให้ลูกน้องเฝ้าร้าน ลูกน้องโทรมาบอกว่า อยู่ดีๆ ตำรวจก็เข้ามา เราบอกให้รีบเก็บของอย่างด่วน บอกให้ลูกน้องปิดร้านเลย ไล่ลูกค้าออกให้หมด จะได้ไม่มีเรื่อง แล้วก็ให้ลูกน้องเดินออกมาเลย วันนั้นก็ไม่โดนอะไร ยังดีนะเพราะในร้านมีซีดีหนังเต็มไปหมดเลย ไม่งั้นนะ ค่าปรับบานตะไทเลย” (พี่โจ, สัมภาษณ์, 30 กันยายน 2552) เหตุการณ์ในครั้งนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้พี่โจเปลี่ยนแปลงความคิดที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในทางบวกมากขึ้น แต่พี่โจก็ยังคงเห็นว่าพฤติกรรมการเรียกเก็บเงินของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม หากต้องการเก็บเงินค่าคุ้มครองก็ไม่ควรกระทำในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจแต่ควรออกจากการรับราชการเป็นตำรวจเสียก่อน

นอกจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเป็นผู้เรียกเก็บเงินค่าคุ้มครองจากพี่โจแล้ว พี่โจยังมีลูกค้ารายใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับยศพันตำรวจโทด้วย โดยลูกค้าคนนี้จะสั่งซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์เป็นจำนวนกว่า 1,000 แผ่นเพื่อนำไปจำหน่ายต่อ ในตอนแรกพี่โจไม่รู้ว่าลูกค้ารายใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่เมื่อมีความสนิทสนมมากขึ้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจึงยอมเปิดเผยความจริงว่าตนเองคือใคร แต่ไม่ได้มีจุดประสงค์ที่จะเข้าทำการจับกุม มีหน้าที่เจ้าหน้าที่ตำรวจรายนี้ยังสอนวิธีการสังเกตสายล่อซื้อที่มักเดินปะปนเข้ามาใกล้ลูกค้าด้วย ซึ่งพี่โจเล่าว่า

เขาบอกไว้เยอะเหมือนกัน ว่าให้สังเกตให้ดี คนที่เป็นสาย เค้าวจะเดินวนหลายๆ รอบ มักถือมือถือตลอดเวลา บางคนมีหูฟังติดที่อยู่ บางคนก็คล้องสายโทรศัพท์ไว้ที่คอ คนพวกนี้ชอบเดินไปแล้วคุยโทรศัพท์ไป บอกว่าร้านนี้ขายอะไรบ้าง มีเรื่องอะไรบ้าง ร้านนี้ตั้งอยู่แถวไหน แล้วยิงตอนที่มีคนคุยเสร็จแล้ว เราต้องรีบเลย เพราะมันบอกที่ตั้งร้านเราไปหมดแล้วละ ที่นี้พอเรารู้เรื่องก็ต้องกระจายข่าวให้คนอื่นรู้ด้วย มันต้องช่วยกันแหละ ไม่งั้นอยู่คนเดียวไม่ได้หรอก ได้ฟังกันหมด (พี่โจ, สัมภาษณ์, 26 กันยายน 2552)

พี่ไจ้ตอบแทนข้อมูลของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยการลดราคาของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้ถูกกว่าราคาทั่วไป และมีบริการจัดส่งด้วย ลักษณะเช่นนี้ทำให้พี่ไจ้รู้สึกว่าตนเองมีความปลอดภัยจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากขึ้น เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นทั้งผู้ดูแลและเป็นลูกค้ารายใหญ่ของตนเอง รวมทั้งยังเป็นผู้มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายด้วย

แม้ว่าพี่ไจ้จะมีความเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งในฐานะที่เป็นลูกค้าและผู้ให้ควมคุ้มครอง แต่พี่ไจ้ก็ยังเคยถูกตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ทำการล่อซื้อด้วย ซึ่งพี่ไจ้ใช้วิธีการตัดสินใจบนให้กับตัวแทนเพื่อไม่ดำเนินคดีกับตนเอง ในตอนแรกพี่ไจ้กลัวที่ถูกจับกุมเพราะตนเองยังมีภรรยาและลูกๆ ที่ต้องดูแลอยู่ พี่ไจ้จึงแก้ปัญหาเฉพาะหน้าบนพื้นฐานของการใช้ประสบการณ์ของผู้ขายคนอื่นและตนเองเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ซึ่งพี่ไจ้สังเกตคำพูดจากตัวแทนแล้วพิจารณาเห็นว่ายังมีการเปิดโอกาสให้พี่ไจ้ไม่ต้องดำเนินคดี แต่ต้องจ่ายเงินค่าปิดปากเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยน ดังที่พี่ไจ้เล่าว่า

ตอนแรกกลัวมากๆ เลย อยู่ดีๆ ก็จู่โจมมา ไม่มีใครมาบอกเลยเนี่ย เราก็เอ๋อไปแปบหนึ่ง พอสุดท้ายเค้าแสดงตัว เราก็เออออ รับผิดชอบไปตามระเบียบ แล้วก็บอกให้เขาช่วยหน่อย เขาก็ตอบว่า มันก็ยุ่งยากนะ แต่ถ้ามีค่าดำเนินการได้มันก็จะเร็วมากขึ้นไปด้วย เห็นมั๊ย คำพูดแบบนี้แหละที่เราเห็นว่าเค้าอยากเอาเงิน ในเมื่ออยากได้ เราก็ให้ไปเลย แต่เราก็มีข้อแม้ว่า มันห้ามกลับมาจับเราอีก มันก็ยอม เราก็เลยต้องเลยตามเลย ให้เงินไปมันก็จบ (พี่ไจ้, สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2552)

นอกจากพี่ไจ้ต้องจ่ายเงินให้แก่พี่เจ้งและเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว พี่ไจ้ยังต้องจ่ายเงินให้แก่ทหารด้วย ซึ่งในช่วงแรกที่ทหารเข้ามาเรียกเก็บเงินค่าคุ้มครองนั้น พี่ไจ้เป็นบุคคลกลุ่มแรกๆ ที่ต่อต้านการจ่ายเงินให้แก่ทหาร เพราะพี่ไจ้เห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องพึ่งพาทหารเพื่อให้ดูแลความปลอดภัยแก่ผู้ขายภายในตลาดแห่งนี้ เนื่องจากพี่เจ้งและเจ้าหน้าที่ตำรวจมีความสามารถเพียงพอในการคุ้มครองผู้ขายได้แล้ว

จากการที่พี่ไจ้เป็นผู้นำในกลุ่มต่อต้านการจ่ายเงินให้แก่ทหารทำให้พี่ไจ้ถูกกลั่นแกล้งจากทหารหลายรูปแบบ ซึ่งพี่ไจ้เล่าถึงเรื่องราวต่างๆ ที่ถูกทหารรังแกให้ผู้วิจัยฟังว่า

ตอนนั้นหรอ เราไม่เอาพวกมันเลยแหละ เราทำงานของเราอย่างอยากลำบาก แล้วอยู่ดีๆ มันก็ประมาณว่ามาขอหุนด้วย โห กาฝากเกินไปแล้ว แรกๆ เราก็ไม่ไห้นะ รู้มั๊ยว่าเราโดน

อะไรบ้าง เราถูกพังร้านคงเป็นตอนกลางคืนมั้ง มันจัดเข้ามาในร้าน แล้วก็รื้อข้าวของในร้าน แต่โชคดีที่ในร้านไม่มีสินค้าอยู่ จะมีก็เพียงโต๊ะ แล้วก็หน้าปกเฉยๆ ไม่งั้นคงเสียหายสุดๆ บางครั้งยังมีการโทรมาข่มขู่อีก เราก็ไม่รู้ว่าพวกมันเอาเบอร์มาจากไหน แต่คงเส้นใหญ่ น่าดู ถึงกว้างขนาดนี้ บางทียังโทรเข้ามาที่เบอร์บ้านด้วยนะ ชูเมียเราใหญ่เลย เมียเราก็กลัวมาก แต่เราก็บอกไปว่าไม่มีอะไรหรอก ใจเย็นๆ ไว้ เดี่ยวจัดการเอง จนวันหนึ่งทหารยศพันเอกอะไรนี่แหละ มันบอกนะ ก็เข้ามาคุยด้วย แล้วก็บอกว่าถ้าไม่ให้เงินมันจะโดนหนักกว่านี้อีก เราก็ถามมันว่าทำไมเราต้องให้ด้วย เพราะทหารไม่เคยคุ้มครองอะไรเราเลย แต่มันบอกว่า ถ้าตำรวจได้ ทหารก็ต้องได้ด้วย ตอนนั้นเราก็งงมาก ไม่คิดว่ามันจะตอบแบบนี้ พอดตกเย็นวันนั้นมันก็ให้คนมาข่มเราอีก เจ็บทั้งตัวเจ็บทั้งกาย แต่ก็ทำอะไรไม่ได้ ตอนที่เจ็บตัวเราก็ไม่ได้กลับบ้านเลย อ้ากับเมียว่าไปนอนบ้านเพื่อน เอาเรื่องไปปรึกษากับตำรวจ มันก็บอกว่าให้จ่ายๆ ไปเหอะ จะได้จบเรื่อง สุดท้ายเราก็ต้องจ่ายเงินให้มัน คิดแล้วมันเจ็บใจจริงๆ (พีโจ้, สัมภาษณ์, 1 ธันวาคม 2552)

ในช่วงแรกๆ พีโจ้ นำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มาไว้ในร้านเพื่อให้ลูกค้าสามารถเลือกหยิบได้ตามความต้องการ เนื่องจากพีโจ้เห็นว่าภายในตลาดแห่งนี้มีทั้งพีโจ้และเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ดูแล จึงไม่จำเป็นต้องขายสินค้าแบบหลบๆ ซ่อนๆ เพราะเจ้าหน้าที่ตำรวจที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามกันก็ยังให้ความช่วยเหลือ คุ้มครองและดูแลร้านค้าต่างๆ อย่างไรก็ตาม พีโจ้ต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบของการวางขายสินค้าเนื่องจากปัจจัยด้านจำนวนลูกค้าที่มีมากและการร้องขอจากป้าน้อยและร้านค้าอื่นๆ

ร้านของพีโจ้มีลูกค้าเป็นจำนวนมาก พีโจ้จึงไม่สามารถดูแลลูกค้าได้อย่างทั่วถึง ในช่วงที่พีโจ้ นำเอาสินค้ามาวางภายในร้าน ทำให้มีจลาจลเข้ามาขโมยสินค้าออกไปเป็นจำนวนมาก โดยแก๊งค์เข้ามาเลือกสินค้าและสอบถามเรื่องราคาหรือภาพยนตร์ใหม่ๆ กว่าที่พีโจ้จะรู้ตัวก็พบว่าสินค้าหายไปกว่า 100 แผ่นแล้ว ดังนั้น พีโจ้จึงจ้างลูกน้องภายในร้านเพิ่มเพื่อคอยดูแลลูกค้าที่เข้ามาในร้าน และต้องเป็นผู้เดินไปนำสินค้าที่เก็บไว้ที่อื่นมายังร้าน

นอกจากประเด็นเรื่องลูกค้าแล้ว พีโจ้ยังถูกป้าน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ ต่อบว่าเรื่องการนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ออกมาวางขายอย่างโจ่งแจ้งด้วย ซึ่งพีโจ้และผู้ขายคนอื่นๆ มีความคิดที่แตกต่างกันในเรื่องของการวางขายสินค้า กล่าวคือ พีโจ้มองว่า ในพื้นที่แห่งนี้ถูกรับรู้ว่าเป็นแหล่งของสินค้าเถื่อน สินค้าหนีภาษี และสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์อยู่แล้ว การนำสินค้าเหล่านี้ออกมาวางขายอย่างโจ่งแจ้งจึงไม่น่าก่อให้เกิดปัญหาอะไรมากนัก เพราะพีโจ้และเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ให้ความดูแล แต่ป้าน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ กลับมองแตกต่างจากพีโจ้ว่า กิจกรรมดังกล่าวยังเป็นกิจกรรมที่ผิด

กฎหมายแม้ว่าจะมีผู้ดูแลให้ความคุ้มครองอยู่แล้ว แต่ก็ไม่ควรวางขายอย่างโจ่งแจ้งเพราะอาจส่งผลกระทบต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีท่องเที่ยวที่เป็นผู้ดูแลด้วย เนื่องจากอาจจะทำให้เกิดการตั้งคำถามจากประชาชนทั่วไปในประเด็นเรื่องการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ป้าน้อยเป็นบุคคลหลักในการร้องขอไม่ให้พี่โจ้นำสินค้ามาวางขายอย่างโจ่งแจ้งเพื่อปกป้องการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีท่องเที่ยวและความสะดวกในการย้ายสินค้าหนีหากมีเจ้าหน้าที่ตำรวจบุกเข้าจู่โจมโดยไม่ได้รับแจ้งข้อมูลล่วงหน้า ในที่สุดพี่โจ้ต้องปฏิบัติตามคำขอร้องจากป้าน้อยที่ถือว่าเป็นครูของพี่โจ้ ในการสอนเทคนิคและกลยุทธ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ดังคำพูดของพี่โจ้ที่ว่า

ตอนแรกเราก็วางขายเลย เพราะไหนๆ ก็ต้องจ่ายเงินให้ตำรวจกับผู้ดูแลแล้วนี่นา แล้วทำไมยังต้องมาหลบๆ ซ่อนๆ อีกล่ะ แล้วจะจ่ายเงินไปทำไม แต่พอพี่เค้ามาร้องร้องทั้งที่เราก็กยอมทำตาม เพราะพี่เหมือนเป็นครูที่สอนให้รู้จักวิธีการขายและสามารถแนะนำเรื่องการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ด้วย เราก็เกรงใจนะ มันก็เลยต้องยอมทำตามพอเป็นธรรมเนียม (พี่โจ้, สัมภาษณ์, 26 กันยายน 2552)

หลังจากที่พี่โจ้ได้รับการตักเตือนจากป้าน้อยทำให้พี่โจ้เปลี่ยนแปลงรูปแบบการวางสินค้าภายในร้าน ภายในร้านมีเพียงหน้าปกซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เท่านั้น ส่วนสินค้าจะถูกเก็บไว้ในโกดัง หากลูกค้าต้องการสินค้าแบบใด จะต้องให้ลูกน้องเดินเอาไปจากโกดังที่เช่าไว้ในละแวกร้าน ลูกค้าที่มาซื้อสินค้าจากร้านของพี่โจ้จึงต้องคอยสินค้าประมาณ 10 นาทีหลังจากจ่ายเงินไปแล้ว ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยและความสบายใจของป้าน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ

อย่างไรก็ตาม หลังจากปีพ.ศ. 2550 ร้านในบริเวณดังกล่าวเริ่มมีเจ้าหน้าที่ตำรวจบุกเข้าตรวจค้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้การขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ต้องมีความระมัดระวังเป็นพิเศษ พี่โจ้ต้องเผชิญกับภาวะการตั้งรับเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝันอยู่ทุกเดือน แต่พี่โจ้และเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถให้ความช่วยเหลือและบอกข้อมูลล่วงหน้าได้เกือบทุกครั้งทำให้พี่โจ้สามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้อย่างปลอดภัย

ในช่วงแรกๆ พี่โจ้แก้ปัญหาการบุกตรวจค้นร้านของเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยการไล่ลูกค้าแล้วปิดร้านหนี จนทำให้ลูกค้าเกิดความไม่พอใจและต่อว่าพี่โจ้ ลูกค้าที่มาใช้บริการเริ่มลดจํานวนน้อยลง ทำให้พี่โจ้พยายามหาวิธีการในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยไม่จำเป็นต้องไล่ลูกค้าออกจากร้านแม้ว่าจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาตรวจค้นภายในตลาด พี่โจ้สังเกตเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะใช้เวลาไม่เกิน 30 นาทีในการบุกเข้าตรวจค้นในแต่ละครั้ง พี่โจ้ให้ลูกค้าเข้าไปเลือกสินค้าภายใน

ร้านแทน โดยพี่ไจ้จะให้ลูกน้องปิดร้านจากด้านนอก เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจออกจากตลาดจึงให้ลูกน้องเป็นผู้เปิดประตูร้านอีกครั้ง ซึ่งพี่ไจ้ขอความร่วมมือจากลูกค้าให้เลือกแผ่นซีดีอย่างสงบ โดยจะแถมซีดี 3 แผ่นให้แก่ลูกค้าที่ติดอยู่ภายในร้านด้วย

ในช่วงแรกลูกค้าที่ติดอยู่ในร้านไม่เข้าใจว่าเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้นจนพี่ไจ้ต้องอธิบายให้ฟังอย่างเงิบๆ แต่ลูกค้าก็ไม่ได้ต่อว่าพี่ไจ้เลยมีหน้าซำกลับแสดงความเห็นใจและยอมให้ความร่วมมือ ซึ่งพี่ไจ้สะท้อนถึงความรู้สึกขอบคุณลูกค้าที่ให้ความร่วมมือในการยอมติดอยู่ภายในร้านว่า “แรกๆ ก็กลัวว่าพวกเขาจะไม่เข้าใจ แต่ก็โชคดีไป ลูกค้ายอมที่จะเงิบให้เรา แต่เราก็เลยคิดว่าควรให้อะไรเป็นสินน้ำใจสักหน่อย เพราะเกิดเค้ดตะโกนขึ้นมา เราก็ช่วยเลย แต่เนี่ย พวกเขาดีมากๆ ยอมติดอยู่ครึ่งชั่วโมง แล้วยังเลือกซีดีที่จะซื้อต่ออีก เราก็เลยแถมหนังให้เค้าด้วย” (พี่ไจ้, สัมภาษณ์, 26 กันยายน 2552) อย่างไรก็ตาม พี่ไจ้เคยพบกับลูกค้าที่ไม่ยอมให้ความร่วมมือ และต้องการที่จะออกร้านโดยทันที แต่พี่ไจ้ให้ลูกน้องปิดร้านแล้วล็อกประตูจากด้านนอกแล้ว พี่ไจ้จึงต้องพยายามหาวิธีการที่จะทำให้ลูกค้ายอมอยู่ภายในร้านอย่างเงิบๆ พี่ไจ้ยอมให้ลูกค้าเลือกซีดีโดยไม่ต้องจ่ายเงิน เพียงแต่ขอความร่วมมือในการอยู่ภายในร้านอย่างสงบเพื่อป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจรู้ว่าภายในร้านมีคนอยู่ พี่ไจ้ใช้เวลาเกลี้ยกล่อมอยู่ประมาณ 10 นาที ลูกค้าจึงยอมปฏิบัติตามและได้ซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไปโดยไม่ต้องจ่ายเงินกว่า 20 แผ่น ซึ่งพี่ไจ้เห็นว่าการยอมสูญเสียสินค้าที่มีต้นทุนอยู่ที่ประมาณ 1,000 บาทย่อมดีกว่าที่จะต้องเสียค่าปรับจำนวนมหาศาลและยังอาจเสี่ยงต่อการถูกจำคุกด้วย

พี่ไจ้เป็นบุคคลแรกที่ใช้วิธีการปิดร้านแม้ว่ายังมีลูกค้าอยู่ภายในร้านซึ่งเป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าจากการบุกรุกตรวจของเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้วปรากฏว่าประสบผลสำเร็จ ต่อมาผู้ขายรายอื่นๆ จึงลองนำไปปฏิบัติตามโดยเฉพาะร้านที่ขายเฉพาะซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ผู้ขายทุกคนล้วนประสบความสำเร็จเช่นเดียวกับพี่ไจ้ จากเหตุการณ์นี้เองทำให้พี่ไจ้เป็นที่รู้จักของผู้ขายภายในตลาดแห่งนี้มากขึ้น พี่ไจ้จึงไม่ได้สนิทสนมกับป้าน้อยเพียงคนเดียวเหมือนช่วงที่เข้ามาขายใหม่ๆ

3.10 การวิเคราะห์ข้อมูลรายการณ: กรณีพี่ไจ้

แม้ว่าพี่ไจ้กับป้าน้อยจะขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อยู่ในตลาดเดียวกัน แต่ทั้งสองคนกลับอยู่ในโครงสร้างของฟิลด์ที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับฝ่ายทั้งสองคน ฟิลด์ที่พี่ไจ้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประกอบไปด้วยกลุ่มบุคคลดังต่อไปนี้

1. พี่ไจ้เป็นผู้ขายรายใหม่ที่เข้ามาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดแห่งนี้ ซึ่งพี่ไจ้เข้ามาตั้งร้านได้เพียง 5 ปีเท่านั้น โดยได้รับการชักชวนจากป้าน้อย พฤติกรรมในการขายซีดีละเมิด

ลิขสิทธิของพีโจ้ได้รับการเรียนรู้จากคำแนะนำจากผู้ขายคนอื่นๆ และประสบการณ์ที่พีโจ้เคยพบเจอในขณะที่ยังเป็นลูกค้า ประกอบกับการคิดค้นกลยุทธ์และเทคนิคในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

2. ป้าน้อยเป็นบุคคลที่มีบทบาทอย่างมากในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิของพีโจ้ ทั้งในด้านการชักชวนให้เข้ามาขายในบริเวณเดียวกัน มีการสอนเทคนิคและวิธีการขาย รวมทั้งยังอธิบายรายละเอียดโครงสร้างและความสัมพันธ์ของบุคคลต่างๆ ภายในตลาดเพื่อให้พีโจ้รู้ว่าควรจะปฏิบัติตนอย่างไร ซึ่งพีโจ้เปรียบป้าน้อยว่าเป็นเหมือนครูที่สอนให้พีโจ้เข้าใจโลกของการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิได้อย่างถ่องแท้

3. เพื่อนของพีโจ้ที่เป็นผู้จุดประกาย และแนะนำให้พีโจ้หันมาสนใจธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ และมีบทบาทต่อการตัดสินใจของพีโจ้เป็นอย่างมาก โดยพาพีโจ้ไปสอบถามข้อมูลจากผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ รวมทั้งให้คำแนะนำที่มีผลต่อการตัดสินใจของพีโจ้ด้วย อย่างไรก็ตาม ในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา พีโจ้กับเพื่อนเริ่มห่างเหินกัน เนื่องจากพีโจ้หันไปปรึกษาป้าน้อยแทน

4. ผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิที่อยู่ภายในตลาดเดียวกันเป็นกลุ่มบุคคลที่คอยให้คำแนะนำแก่พีโจ้ในช่วงที่เริ่มเข้ามาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ เช่น คำแนะนำว่าไม่ควรนำซีดีละเมิดลิขสิทธิมาวางขายอย่างเปิดเผย แต่เมื่อพีโจ้เข้ามาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิได้ระยะเวลานานแล้ว พีโจ้กลายเป็นต้นแบบวิธีการขายสินค้าให้แก่ผู้ขายคนอื่นๆ ด้วย นั่นคือ การปิดร้านโดยมีลูกค้าอยู่ภายในร้าน แสดงให้เห็นว่า พีโจ้และกลุ่มผู้ขายมีการแลกเปลี่ยนคำแนะนำและรูปแบบในการขายซึ่งกันและกัน เพื่อร่วมกันสร้างความปลอดภัยให้เกิดขึ้นภายในตลาด

5. ผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิรายอื่นๆ ที่พีโจ้เคยซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิเป็นตัวแทนที่ทำให้พีโจ้สามารถเรียนรู้เทคนิคและวิธีในการขายสินค้าผ่านการสังเกตการณ์ในฐานะที่เป็นผู้ซื้อ

6. พีโจ้เป็นบุคคลที่เข้ามาเป็นผู้นำภายในตลาด เพื่อคอยให้ความคุ้มครองดูแลและรักษาความปลอดภัยต่อผู้ขายทุกคนภายในตลาดแห่งนี้ ซึ่งพีโจ้มีความรู้สึกเห็นด้วยในการจ่ายเงินค่าคุ้มครองให้กับพีโจ้ เนื่องจากพีโจ้เคยเห็นศักยภาพในการดูแลความปลอดภัยให้กับผู้ขายต่างๆ ทำให้พีโจ้มีความเต็มใจในการจ่ายค่าคุ้มครองให้กับพีโจ้

7. เจ้าหน้าที่ตำรวจ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

- เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มคนที่เข้ามาเรียกเก็บค่าคุ้มครองจากผู้ขายภายในตลาดแห่งนี้ แม้ว่าพีโจ้จะได้รับประโยชน์จากการคุ้มครองของเจ้าหน้าที่ตำรวจกลุ่มนี้ แต่พีโจ้ก็ไม่เห็นด้วยต่อการกระทำที่เป็นการใช้อำนาจไปในทางที่ไม่ถูกต้อง

- เจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นลูกค้ารายใหญ่ เป็นบุคคลที่ช่วยแนะนำวิธีการสังเกตสายล่อซื้อที่ปลอมตัวมาโดยไม่เรียกร้องค่าตอบแทน แต่พี่โจ้ลดราคาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์และบริการจัดส่งเพื่อเป็นการตอบแทนต่อคำแนะนำที่ได้รับ

8. กลุ่มทหารที่เข้ามาเรียกเก็บเงินค่าคุ้มครอง ซึ่งมีพฤติกรรมข่มขู่และใช้กำลังในการทำร้ายร่างกายและจิตใจ รวมทั้งยังทำให้สิ่งของต่างๆ ภายในร้านของพี่โจ้เกิดความเสียหายเนื่องจากพี่โจ้ไม่ยอมจ่ายเงินค่าคุ้มครองให้แก่ทหาร และพี่โจ้ไม่ต้องการให้ปัญหาลุกลามไปถึงครอบครัว พี่โจ้จึงยอมจ่ายเงินให้กับทหาร แม้ว่าพี่โจ้ไม่เห็นด้วยต่อพฤติกรรมการใช้กำลังข่มขู่

การเปลี่ยนแปลงภายในโครงสร้างของฟิวด์ที่มีพี่โจ้เป็นส่วนหนึ่งในฐานะที่เป็นผู้ขายนั้น แบ่งออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงเริ่มต้นของการเข้าสู่อาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ บุคคลที่ถือว่ามีบทบาทต่อการประกอบอาชีพของพี่โจ้ประกอบด้วยเพื่อนของพี่โจ้ ผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่เพื่อนแนะนำให้รู้จักและบ้าน้อยซึ่งบุคคลทั้ง 3 นี้เป็นผู้ให้คำแนะนำเทคนิคและวิธีการขายสินค้าให้มีความเสี่ยงน้อยที่สุดที่จะเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม นอกจากบุคคลทั้งสามแล้ว พี่โจ้ยังมองว่าตนเองก็มีบทบาทเป็นส่วนหนึ่งของผู้แนะนำวิธีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า โดยใช้ประสบการณ์ที่เคยพบเจอในช่วงที่เป็นเพียงลูกค้าเท่านั้น

นอกจากบุคคลทั้งสามแล้ว พี่เจ๋งและเจ้าหน้าที่ตำรวจยังเป็นกลุ่มที่ให้ความคุ้มครองดูแลความปลอดภัยให้กับพี่โจ้และผู้ขายคนอื่นๆ ด้วย แม้ว่าพี่โจ้จะไม่เต็มใจต่อการจ่ายเงินให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ตาม

ในกรณีของพี่เจ๋ง พี่โจ้รับรู้ความสามารถในการให้ความคุ้มครองของพี่เจ๋งมาตั้งแต่เป็นลูกค้าแล้วผ่านการบอกเล่าของบ้าน้อยและประสบการณ์โดยตรง ซึ่งพี่โจ้รู้สึกประหลาดใจเป็นอย่างมากที่พี่เจ๋งสามารถช่วยเหลือให้ผู้ขายมีความปลอดภัยจากการขายสินค้า เพราะพี่เจ๋งมีศักยภาพในการทำให้งิจกรรมที่ผิดกฎหมายอยู่นอกเหนือจากการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พี่โจ้จึงมีความประทับใจในความสามารถของพี่เจ๋งและพร้อมที่จะจ่ายเงินเพื่อให้พี่เจ๋งอยู่ภายในโครงสร้างของฟิวด์ต่อไป

เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามามีบทบาทภายในฟิวด์นี้ก่อนที่พี่โจ้จะเข้ามาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งพี่โจ้มีความรู้สึกไม่เห็นด้วยกับผู้ขายรายอื่นที่ยอมจ่ายเงินให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะพี่โจ้มองว่าการใช้อำนาจไปในทางที่มีขอบจะทำให้ประเทศพัฒนาได้ช้าลงกว่าประเทศอื่น หากเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องการเข้ามาเรียกเก็บค่าคุ้มครองก็ควรลาออกจากหน้าที่ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์เสียก่อน แม้ว่าพี่โจ้ไม่ต้องการจ่ายเงินให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ตาม แต่พี่โจ้ถูกบังคับจากผู้ขายรายอื่นที่ให้

ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ ดังนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงเข้ามาเกี่ยวข้องกับพีไจ้อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ในช่วงที่สองเป็นช่วงที่เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของฟิลด์ คือ มีกลุ่มทหารที่พยายามเข้ามาเรียกเก็บเงินค่าคุ้มครองเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้โครงสร้างของฟิลด์ถูกปรับเปลี่ยนไป แม้ว่าพีไจจะต่อต้านกลุ่มทหารไม่ให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของฟิลด์ แต่กลับไม่ประสบความสำเร็จ เพราะกลุ่มทหารใช้กำลังในการบีบบังคับให้พีไจต้องยอมปฏิบัติตาม ทำให้โครงสร้างของฟิลด์ถูกปรับเปลี่ยนจากการเข้ามาของกลุ่มทหารซึ่งไม่เป็นที่ต้องการ

ทหารเลียนแบบพฤติกรรมการเก็บเงินค่าคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ทั้งสองกลุ่มจะไม่มีกรก้าวร้าวการกระทำต่ออีกฝ่ายหนึ่ง แม้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้รับการขอร้องจากผู้ขายให้ช่วยกันขับไล่ทหารออกจากโครงสร้างนี้ก็ตาม สาเหตุที่ทั้งสองฝ่ายไม่ก้าวร้าวกิจกรรมซึ่งกันและกันเกิดขึ้นเนื่องจากไม่ต้องการสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานของรัฐ เพราะอาจทำให้ถูกสอบสวนทางวินัย

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของฟิลด์ไม่ได้เกิดจากการปรับเปลี่ยนปฏิบัติการในพฤติกรรมการขายของพีไจ แต่เกิดจากการใช้ทรัพยากรบางอย่างจากผู้ที่มีอำนาจในการบังคับให้บุคคลภายในฟิลด์ยอมรับการเปลี่ยนแปลงแม้ว่าจะไม่เต็มใจก็ตาม ซึ่งสะท้อนให้เห็นผ่านพฤติกรรมของทหารที่ต้องการเข้ามาสถาปนาอำนาจให้เท่าเทียมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า โครงสร้างของฟิลด์ที่พีไจเป็นส่วนหนึ่งนั้นเป็นโครงสร้างที่ทำให้ผู้ขายมีความปลอดภัยในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อยู่ก่อนแล้ว ส่วนพีไจเป็นเพียงบุคคลที่เข้ามาอยู่ภายในโครงสร้างของฟิลด์ที่สมบูรณ์แล้ว ดังนั้น พฤติกรรมการขายของพีไจส่วนใหญ่จึงถูกกำหนดจากโครงสร้างของฟิลด์และได้รับการขัดเกลาจากผู้ที่เคยอยู่ภายในโครงสร้างนี้มาก่อน

เมื่อพิจารณาในระดับบุคคล พบว่า พีไจมีการเปลี่ยนแปลงปฏิบัติการในด้านต่างๆ เกี่ยวกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ทั้งด้านการส่งสินค้า การขายสินค้า และการเก็บสินค้า รวมทั้งการแก้ปัญหาในสถานการณ์เฉพาะหน้า

ปฏิบัติการในการส่งสินค้าเข้ามาขายภายในร้านเริ่มต้นจากการส่งสินค้าจากร้านที่เพื่อนเป็นผู้แนะนำ หลังจากพีไจขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ประมาณ 3 เดือน พีไจได้พูดคุยกับบ้าน้อยในเรื่องการสั่งซื้อสินค้า ทำให้พีไจเปลี่ยนมาสั่งซื้อสินค้าจากโรงงานเดียวกับบ้าน้อยแทนเพราะมีราคาถูกกว่า พีไจจึงสามารถมีผลกำไรที่เพิ่มขึ้น ลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การมีเครือข่ายเพิ่มขึ้นทำให้บุคคลมีทางเลือกมากขึ้น และบุคคลมักจะเลือกทางเลือกคิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์กับตนเองมากที่สุด

พี่โจ้เริ่มต้นการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยนำเอาสินค้าทั้งหมดออกมาวางขายภายในร้าน เพราะคิดว่าเป็นวิธีการที่ทำให้ลูกค้ามีความสะดวกสบายในการเลือกสินค้าด้วยตนเองได้ ประกอบกับพี่โจ้มีความคิดเห็นว่า ตลาดแห่งนี้เป็นตลาดที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจและพี่เจ๋งเป็นผู้ดูแลความปลอดภัยอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเกรงกลัวหรือวางขายสินค้าแบบหลบๆ ซ่อนๆ อย่างไรก็ตาม การวางขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อย่างเปิดเผยกลับก่อให้เกิดปัญหาสินค้าสูญหายในช่วงที่มีลูกค้าภายในร้านเป็นจำนวนมาก รวมทั้งพี่เจ๋งยังถูกกดดันจากป้าน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ ให้เก็บสินค้าอย่างมิดชิดหรือนำไปเก็บไว้ที่อื่นเพราะไม่ต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมจากการปล่อยให้มีซีดีละเมิดลิขสิทธิ์วางขายอย่างเปิดเผย ปัจจัยสองประการนี้ทำให้พี่โจ้เปลี่ยนรูปแบบของการวางขายสินค้าเป็นการนำเอาเฉพาะหน้าปกซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มาวางไว้ภายในร้าน ส่วนสินค้าจะถูกจัดเก็บไว้ในโกดังที่เช่าไว้

วิธีการแก้ปัญหาของพี่โจ้ในยามที่เผชิญกับการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจจะแบ่งเป็น 2 กรณี คือ หากพี่โจ้ถูกเจ้าหน้าที่จับกุมขณะที่กำลังขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พี่โจ้จะใช้วิธีการติดสินบนเพื่อให้เจ้าหน้าที่ละเว้นการปฏิบัติการ แม้ว่าในช่วงแรกๆ เจ้าหน้าที่อาจจะปฏิเสธรับเงิน แต่พี่โจ้ใช้คำพูดโน้มน้าวเพื่อให้เจ้าหน้าที่ค่อยๆ ตาม ส่วนอีกกรณีหนึ่งเกิดขึ้นก่อนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะเดินทางเข้ามาภายในร้าน ในช่วงแรกๆ พี่โจ้เลือกใช้วิธีการไล่ลูกค้าออกจากร้านและปิดร้านหนีเจ้าหน้าที่ตำรวจ วิธีการดังกล่าวทำให้ลูกค้าไม่พอใจจนส่งผลต่อปริมาณลูกค้าที่ลดน้อยลง พี่โจ้จึงปรับเปลี่ยนรูปแบบการแก้ปัญหา โดยให้ลูกค้าเข้าไปอยู่ภายในร้านร่วมกับพี่โจ้ด้วย ส่วนลูกน้องจะเป็นคนปิดประตูร้านจากด้านนอกราวกับว่าไม่มีคนอยู่ภายในร้าน พี่โจ้ต้องขอความร่วมมือจากลูกค้าให้เลือกสินค้าอย่างสงบ เพื่อป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจับได้ว่ามีคนแอบอยู่ภายในร้าน เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจออกจากพื้นที่แล้วลูกน้องจะเปิดร้านอีกครั้ง วิธีการนี้ถือว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก เพราะพี่โจ้สามารถขายสินค้าต่อไปได้แม้ว่าจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ภายในพื้นที่ก็ตาม

ปฏิบัติการเกี่ยวกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของพี่โจ้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามข้อมูลเกี่ยวกับการขายที่เพิ่มขึ้นจากบุคคลรอบตัวและความคิดของพี่โจ้ที่มีต่อสถานการณ์ต่างๆ กล่าวคือ เมื่อพี่โจ้ได้รับรู้ข้อมูลใหม่ๆ จะมีการนำข้อมูลเหล่านั้นมาคิดวิเคราะห์บนพื้นฐานประสบการณ์และความคิดของตนเองแล้วปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อให้เกิดความเหมาะสมต่อสถานการณ์

พี่โจ้ใช้ทุนทางเศรษฐกิจและทุนทางสังคมเป็นทรัพยากรที่สำคัญในปฏิบัติการของตนเอง เช่น พี่โจ้ใช้เงินเป็นค่าสินบนให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการวางขายสินค้าเกิดจากการได้รับคำแนะนำจากผู้ขายที่อยู่รอบๆ และพี่เจ๋งที่มีหน้าที่คอยให้การช่วยเหลือและดูแล

การขายให้มีความปลอดภัย ซึ่งผู้ขายและพีเจจัดว่าเป็นทุนทางสังคมประเภทหนึ่งที่พีเจนำมาใช้เพื่อทำให้เกิดความสำเร็จในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ปฏิบัติการเกี่ยวกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของพีเจสะท้อนให้เห็นโครงสร้างทางความคิด (ฮาบิทัส) เกี่ยวกับความพยายามในการเอาตัวรอดจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายใต้โครงสร้างที่มีการบังคับใช้กฎหมาย กล่าวคือ การยินยอมให้มีผู้ที่มีอำนาจและสามารถดูแลความปลอดภัยให้กับผู้ขายได้ แม้ว่าพีเจจะต้องเสียเงินเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนก็ตาม แต่พีเจจะแสดงความรู้สึกต่อต้านการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้อำนาจในทางมิชอบแม้ว่าตนเองจะได้รับประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยก็ตาม เพราะพีเจสะท้อนให้เห็นมุมมองต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้บังคับใช้กฎหมายซึ่งควรกระทำตนเป็นผู้รักษากฎหมายมากกว่าจะเป็นผู้ที่กระทำผิดกฎหมายเสียเอง ซึ่งความคิดเหล่านี้สะท้อนออกมาให้เห็นพฤติกรรมไม่เต็มใจในการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ามาเก็บค่าคุ้มครอง

นอกจากฮาบิทัสในการเอาตัวรอดจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พีเจยังมีมุมมองต่ออาชีพนี้คล้ายคลึงกับบ้าน้อยด้วย ซึ่งพีเจมองว่า การขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นการสร้างประโยชน์ให้กับกลุ่มคนที่มีรายได้น้อย ในขณะที่เดียวกันก็เป็นอาชีพหนึ่งที่สร้างรายได้ให้กับผู้ขาย ความคิดเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้พีเจตัดสินใจเข้ามาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แทนที่จะเป็นพนักงานธนาคารที่เป็นอาชีพถูกกฎหมายและมีความเสี่ยงน้อยกว่า

จากที่กล่าวมาทั้งหมดเป็นการสะท้อนให้เห็นโครงสร้างของฟิลด์ ปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการขายและฮาบิทัสที่มีต่ออาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งปฏิบัติการของพีเจส่วนใหญ่มักถูกกำหนดจากโครงสร้างของฟิลด์ที่พีเจได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของฟิลด์ พีเจต้องยอมปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎเกณฑ์ที่ตกลงร่วมกันระหว่างสถานภาพต่างๆ ที่อยู่ภายในฟิลด์ ปฏิบัติการเหล่านั้นยังมีผลต่อความคิดของพีเจในบางเรื่องด้วย เช่น ความคิดในเรื่องการจ่ายเงินให้แก่พีเจที่เป็นผู้ดูแลตลาดที่พีเจเห็นด้วยกับการกระทำในลักษณะดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ปฏิบัติการบางอย่างก็ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงความคิดของพีเจได้ด้วย เช่น ความคิดในเรื่องการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ แม้ว่าพีเจจะได้รับประโยชน์จากเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่พีเจก็ยังคงรู้สึกทางลบต่อการเรียกเก็บเงินของเจ้าหน้าที่ตำรวจเหมือนเดิม เป็นต้น

ปฏิบัติการในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของพีเจยังส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงฮาบิทัสด้วย เช่น การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการแก้ปัญหาจากการไล่ลูกค้าออกจากร้านแล้วปิดร้าน ซึ่งให้ลูกค้าเลือกสินค้าอยู่ภายในร้านแล้วปิดร้านจากด้านนอก แสดงให้เห็นว่าพีเจมองถึง การเอาตัวรอดในการขายไม่จำเป็นต้องหลบหนีออกจากพื้นที่ของร้านเสมอไป

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของฟิลด์ยังส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงปฏิบัติการและฮาบทัสของพีไจด้วย ยกตัวอย่างเช่น เมื่อทหารเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในโครงสร้างของฟิลด์ส่งผลให้พฤติกรรมการขายสินค้าของพีไจต้องปรับเปลี่ยนไปด้วย โดยยอมจ่ายเงินให้แก่ทหารแม้ว่าตนเองจะไม่ได้ประโยชน์จากทหารเลยก็ตาม และในกรณีเดียวกันที่ทหารเข้ามาอยู่ภายในฟิลด์ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของพีไจที่มีต่อทหารว่า ทหารน่าจะเป็นกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สามารถปกป้องคุ้มครองดูแลประชาชนได้ เนื่องจากพีไจเห็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจพยายามทำตัวเป็นผู้อยู่เหนือกฎหมายและมักกอบโกยผลประโยชน์แม้ว่าขัดกับหน้าที่ก็ตาม แต่การกระทำของทหารทำให้พีไจมองว่าพฤติกรรมของทหารและตำรวจไม่แตกต่างกันเลย โดยทั้งสองฝ่ายต่างพยายามกอบโกยผลประโยชน์เพื่อพวกพ้องของตนเองมากกว่าที่จะคำนึงถึงสังคมส่วนรวม

4. พี่บอย

4.1 ภูมิหลังส่วนตัว

พี่บอยเกิดในครอบครัวที่มีพ่อและแม่เป็นคนชนบท พ่อและแม่ของพี่บอยได้รับการศึกษาเพียงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่านั้นเนื่องจากไม่มีเงินมากพอที่จะศึกษาต่อได้ ทำให้พ่อและแม่ต้องออกจากระบบการศึกษาเพื่อช่วยเหลือครอบครัวทำเกษตรกรรม พ่อและแม่ของพี่บอยรู้จักกันมาตั้งแต่เด็กโดยอาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกัน และทั้งคู่แต่งงานกันเมื่ออายุได้เพียง 18 ปีเท่านั้น

เนื่องจากพี่บอยเกิดในครอบครัวที่ยากจนทำให้พี่บอยได้รับการเลี้ยงดูแบบไม่ได้รับการเอาใจใส่เพราะมีข้อจำกัดทางด้านการเงิน พ่อแม่ตัดสินใจส่งพี่บอยและพี่จ๊อบ (ลูกคนเล็ก) ไปอยู่กับย่าแทน ซ้ำร้ายไปกว่านั้น เมื่อพี่บอยอายุได้ 5 ปีและน้องชายที่มีอายุเพียง 2 ปีก็ได้รับข่าวร้ายเมื่อพ่อและแม่เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางรถยนต์ พี่บอยและพี่จ๊อบจึงต้องอาศัยอยู่กับญาติฝ่ายพ่อแทน พี่บอยเล่าให้ฟังว่า “ตอนพ่อตายไป ก็แบบว่า ชีวิตมันแย่มาก ญาติพ่อก็ไม่ค่อยดูแลเท่าไรหรอก เขาก็ไม่ค่อยมีเงิน เราก็เข้าใจเพราะเค้าก็มีลูกเหมือนกัน เราก็สงสารแต่น้องเรานี้แหละที่ยังเด็กอยู่ ทำอะไรมากก็ไม่ได้” (พี่บอย, สัมภาษณ์, 5 มกราคม 2553)

แม้ว่าพี่บอยและพี่จ๊อบจะได้รับการเลี้ยงดูแบบไม่เอาใจใส่จากญาติมากนัก แต่ทั้งสองคนยังได้รับโอกาสในการศึกษาเล่าเรียนจากโรงเรียนวัดที่เปิดโอกาสให้ทั้งสองคนได้เรียนฟรีโดยไม่มีค่าใช้จ่าย พี่บอยมีความคิดเห็นในทางบวกต่อเรื่องดังกล่าวว่า การศึกษาจากวัดก็สามารถเป็นรากฐานที่ทำให้พี่บอยสามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้

เมื่อพี่บอยอายุได้ 11 ปี พี่บอยตัดสินใจหางานทำเพื่อนำเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายของตัวเอง พี่บอยรับจ้างทำงานทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นการล้างจาน การทำงานบ้าน และการจัดงานเลี้ยง เป็นต้น พี่บอยทำงานควบคู่ไปพร้อมกับการศึกษาเล่าเรียน จนพี่บอยสามารถจบการศึกษาในระดับปวช.

หลังจากจบการศึกษาในระดับปวช. พี่บอยมีเงินเก็บเกือบ 20,000 บาท พี่บอยจึงตัดสินใจหยุดเรียนชั่วคราวเพื่อหาเงินค่าเล่าเรียนให้พี่จ๊อบได้ศึกษาต่อไป สาเหตุที่พี่บอยกระทำเช่นนั้น เพราะพี่จ๊อบมีความสามารถในการเรียนหนังสือได้ดีกว่า พี่บอยจึงยอมเสียสละให้พี่จ๊อบได้ศึกษาต่อ ส่วนพี่บอยเลือกที่จะออกไปทำงานหาเงินให้น้องได้เรียน

งานของพี่บอยไม่ใช่งานประจำ ทำให้พี่บอยสามารถทำงานได้หลายอย่างในช่วงเวลาเดียวกัน เช่น การเป็นพนักงานคิดเงินในร้านสะดวกซื้อ งานล้างจาน งานเสิร์ฟในร้านอาหาร และงานแจกใบปลิว เป็นต้น งานเหล่านี้เปิดโอกาสให้พี่บอยหารายได้มากขึ้นจนทำให้พี่บอยส่งพี่จ๊อบจนจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี

พี่จ๊อบทำงานเป็นพนักงานในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งซึ่งได้รับเงินเดือน 25,000 บาท และได้เก็บเงินส่วนหนึ่งเพื่อเป็นทุนให้พี่บอยได้ศึกษาต่อด้วย ในตอนแรกพี่บอยไม่ต้องการเรียนต่อ เพราะคิดว่างานที่ทำอยู่สามารถเลี้ยงตัวเองได้อย่างมั่นคงแล้ว แต่พี่จ๊อบไม่เห็นด้วย จึงกดดันให้พี่บอยต้องศึกษาต่อ พี่บอยจึงเข้าเรียนต่อในระดับปวส. ลักษณะดังกล่าวแสดงให้เห็นความรักและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างพี่น้องที่ปราศจากหัวหน้าครอบครัว แต่ก็สามารถผลักดันซึ่งกันและกันจนประสบความสำเร็จทั้งในการศึกษาและการทำงาน

ในระหว่างที่พี่บอยศึกษาในระดับปวส. เขายังทำงานควบคู่ไปด้วย โดยเฉพาะงานเด็กเสิร์ฟในร้านอาหารซึ่งเป็นงานที่ทำให้พี่บอยได้รับรายได้จากเงินค่าบริการจากลูกค้าเป็นจำนวนมาก ในร้านอาหารแห่งนี้เองทำให้พี่บอยได้พบกับลูกค้าประจำคนหนึ่งซึ่งแวะเวียนมารับประทานอาหารที่ร้านอยู่บ่อยๆ จนมีความสนิทสนมกัน ซึ่งมีอาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ เขาได้ชวนพี่บอยไปขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ด้วยกันโดยนำเอารายได้มาเป็นสิ่งดึงดูดใจ พี่บอยใช้เวลาตัดสินใจอยู่ 1 เดือนโดยขอคำปรึกษาจากพี่จ๊อบร่วมกับการสอบถามผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ในที่สุดพี่บอยจึงลาออกจากร้านอาหารเพื่อไปขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ เพราะพี่บอยคิดว่างานที่ร้านอาหารไม่สามารถทำให้สร้างยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจได้แล้ว การประกอบอาชีพอื่นอาจจะเป็นโอกาสที่ทำให้พี่บอยสามารถสร้างฐานะได้มั่นคงขึ้น ดังคำพูดที่ว่า “... มันก็เสี่ยงอยู่เหมือนกัน แต่ร้านอาหารมันก็ไม่แน่นอน เงินก็ไม่ได้เยอะไปกว่านี้แล้ว ถ้ามีทางเลือกที่ดีกว่า มันก็น่าลองไม่ใช่หรอ” (พี่บอย, สัมภาษณ์, 7 มกราคม 2553)

เมื่อพีบอยอายุ 25 ปี เขาตัดสินใจเข้าสู่อาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ โดยในช่วงแรกเป็นเพียงผู้ช่วยขายเท่านั้น แต่หลังจากที่พีบอยเก็บเกี่ยวประสบการณ์การขายกว่า 2 ปี และมีเงินทุนเพียงพอพีบอยจึงเลือกที่จะเปิดร้านเอง พีบอยสะท้อนให้เห็นว่าการเป็นเจ้าของร้านจะทำให้ตนเองได้รับรายได้มากกว่าผู้ช่วยขาย ประกอบกับพีบอยไม่ต้องการที่จะทำงานเป็นลูกน้องไปตลอด ดังนั้นพีบอยจึงหาพื้นที่เพื่อเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ แสดงให้เห็นว่า เครือข่ายเป็นสิ่งสำคัญต่อการเข้าสู่อาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

เมื่อพีบอยมาเปิดร้านในพื้นที่แห่งใหม่ทำให้พีบอยได้พบกับลูกสาวเจ้าของร้านอาหารที่พีบอยรับประทานทุกวันจนกลายเป็นภรรยาของพีบอย หลังจากพีบอยแต่งงานแล้วเขาให้ภรรยามาอาศัยอยู่รวมกันกับพี่จ๊อบภายในบ้านที่ซื้อร่วมกัน ซึ่งพี่จ๊อบไม่รู้สึกรังเกียจแต่อย่างใด เนื่องจากพี่จ๊อบใช้เวลาอยู่บ้านเพียงวันละประมาณ 6 ชั่วโมงเท่านั้น เวลาส่วนใหญ่ของพี่จ๊อบจะอยู่ที่ทำงานและบ้านเพื่อน หลังจากแต่งงานได้ไม่ถึง 1 ปี พีบอยและภรรยาได้ให้กำเนิดลูกชาย 1 คนซึ่งในขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ภรรยาของพีบอยต้องการมีร้านอาหารเป็นของตัวเอง พีบอยจึงเปิดร้านอาหารให้ภรรยาเป็นผู้ดูแล แม้ว่ารายได้จากร้านอาหารจะไม่สามารถทำเงินได้เท่ากับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ แต่ก็เป็นความสุขที่พีบอยต้องการมอบให้ภรรยา ประกอบกับพีบอยยังมีความกังวลต่ออาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่า หากพีบอยไม่สามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ต่อไปได้ก็ยังมีกิจการร้านอาหารเป็นแหล่งรายได้หลักอยู่ สำหรับรายได้ของภรรยาจากการขายอาหารอยู่ที่ประมาณเดือนละ 10,000 – 15,000 บาทต่อเดือน ซึ่งเมื่อรวมกับรายได้ที่พีบอยได้รับจะอยู่ที่ 55,000 – 60,000 บาทต่อเดือน

ในส่วนของการใช้จ่ายภายในบ้าน พบว่า ภรรยาของพีบอยเป็นผู้ดูแลทั้งค่าน้ำและค่าไฟ ส่วนพี่จ๊อบไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายส่วนนี้เพราะเขาใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่นอกบ้านมากกว่าอยู่ในบ้าน ส่วนรายได้ของพีบอยที่ได้จากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะแบ่งออกเป็น 4 ส่วน โดยพีบอยจะนำไปลงทุนซื้อสินค้ามาขายต่อ 1 ส่วน อีก 2 ส่วนให้ภรรยาเป็นผู้ดูแล และส่วนที่เหลือจะเก็บไว้เป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว เช่น การซื้อเครื่องอุปโภคบริโภค และการจ่ายค่าเล่าเรียนให้แก่ลูก เป็นต้น ส่วนเงินอีกส่วนหนึ่งจะฝากไว้ในธนาคารเพื่อเป็นเงินเก็บไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน

หน้าที่หลักของพีบอยภายในครอบครัวจะเป็นเรื่องการหารายได้เข้าสู่ครอบครัว ส่วนงานบ้านเป็นหน้าที่ของภรรยาและเด็กรับใช้ การรับส่งลูกไปโรงเรียนจะมีภรรยาเป็นผู้ดูแล ส่วนพี่จ๊อบไม่ค่อยมีบทบาทภายในครอบครัวมากนักเพราะพี่จ๊อบไม่ค่อยอยู่บ้าน ซึ่งพีบอย (สัมภาษณ์, 7 มกราคม 2553) เล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า “น้องหรือ . . . นานๆ จะเจอกันสักที หลังๆ เหมือนต่างคนต่างอยู่ บางครั้งเราก็นอนแล้ว มันถึงจะกลับบ้าน ตอนเช้ามันออกไปก่อนเราอีก มันก็เลยไม่ได้เจอ แต่ก็

ไม่ได้ทะเลาะกันนะ โชคดีที่ตอนเด็กเราผ่านเรื่องอะไรแย่ๆ มาด้วยกัน มันก็เลยยังรักกันอยู่ . . . ส่วนงานบ้านหรือ เราก็ไม่หวังว่ามันจะต้อง จะช่วยเหลืออะไรหรอก ที่มีวันนี้ก็เพราะมันด้วย มันไม่เหลือปากว่าแรง เราก็ทำเองไปนั่นแหละ” (พีบอย, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2553)

แม้ว่าพีบอยกับพีจีบจะไม่ค่อยได้พบหน้ากันแต่ความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขายังคงสนิทสนมกันเหมือนเดิม เวลาที่มีปัญหาก็มักจะหาเวลาพูดคุยกันเพื่อช่วยกันแก้ปัญหาและฟันฝ่าอุปสรรคไปร่วมกัน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างพีบอยกับภรรยานั้นมีการพูดคุยกันตลอดเวลาถึงเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นโดยเฉพาะเรื่องราวเกี่ยวกับลูก แต่ในความสัมพันธ์ระหว่างพีบอยกับลูกไม่ค่อยสนิทสนมกันมากนัก มีหน้าซ้ำในบางครั้งก็ไม่ได้เจอหน้ากันเป็นเวลาร่วมสัปดาห์เนื่องจากช่วงเวลาการทำงานของพีบอยไม่ตรงกับช่วงเวลาที่ว่างของลูก

พีบอยกับภรรยาเป็นบุคคลที่มีอำนาจในการตัดสินใจร่วมกันในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับครอบครัว ส่วนพีจีบมักจะยอมรับการตัดสินใจของพีบอยทุกครั้ง เช่น การเลือกซื้อเฟอร์นิเจอร์และการกันห้องเพิ่ม เนื่องจากพีจีบตระหนักในบุญคุณของพีบอยที่สามารถผลักดันให้ตนเองได้ศึกษาในระดับสูงจนก่อให้เกิดความสำเร็จในหน้าที่การงานจนทุกวันนี้ จึงไม่มีความคิดที่จะสร้างความขัดแย้งกับพีบอย แต่อย่างไรก็ตาม หากการตัดสินใจเรื่องใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับพีจีบ พีบอยจะต้องขอความคิดเห็นและคำแนะนำจากน้องชายด้วยทุกครั้งเพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในกรณีที่พีจีบไม่เห็นด้วย

แม้ว่าภายในครอบครัวจะไม่ค่อยมีการทะเลาะเบาะแว้งกัน แต่พีบอยยังคงมองว่าความสัมพันธ์ที่ห่างเหินระหว่างตนเองกับลูกจะกลายเป็นปัญหาในอนาคตตามที่ได้กล่าวมาแล้ว ช่วงเวลาที่ว่างของพีบอยกับลูกไม่ตรงกันทำให้ไม่มีเวลาได้พูดคุยกัน มีหน้าซ้ำพอมีเวลาที่ตรงกันลูกจะเข้าหาแม่และใช้เวลาในการชมการ์ตูนและเล่นเกมส์มากกว่าที่จะอยู่กับพีบอย อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน พีบอยพยายามหาเวลาว่างเพื่อให้ตนเอง ภรรยาและลูกได้ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นการรับประทานอาหารนอกบ้านและการไปเที่ยวด้วยกัน ซึ่งพีบอยหวังว่าการกระทำดังกล่าวจะเป็นการลดช่องว่างความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับลูก และไม่ทำให้ลูกรู้สึกห่างเหินจากตนเองมากนัก

4.2 กระบวนการเข้าสู่อาชีพ

พีบอยเข้าสู่อาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เมื่ออายุ 25 ปี โดยได้รับการชักชวนจากลูกค้าคนหนึ่งที่เขามารับประทานอาหารในร้านอาหารที่พีบอยทำงานอยู่ ในตอนแรกพีบอยเกิดความลังเลว่าตนเองควรจะทำงานนี้หรือไม่ เพราะเป็นงานที่ผิดกฎหมายและเสี่ยงต่อการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ พีบอยจึงนำเรื่องราวไปปรึกษากับพีจีบ ซึ่งพีบอยกล่าวถึงการให้คำแนะนำของ

พีบีบว่า “ถ้าอยากขายก็ไปขายเหอะ ใครๆ เขาก็ขายกัน ไม่ต้องไปกลัวอะไรหรอก เดี๋ยวนี้พ่อโดนจับ ตำรวจมันก็ปล่อยออกมาหมดแล้ว ไม่น่ากลัวหรอก เพื่อนก็ขายอยู่ไม่เห็นมันจะมีปัญหาอะไรเลย ก็ลองไปดู ถ้ามันเสี่ยงมากก็ไม่ต้องไปขาย” (พีบอย, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2553)

นอกจากพีบีบแล้ว พีบอยยังไปสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการขายจากคนขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย ซึ่งคนขายส่วนใหญ่กล่าวไปในทิศทางเดียวกันว่า “ธุรกิจผิดกฎหมาย มันต้องมีคนเข้ามาดูอยู่แล้วแหละ ไม่ต้องกลัวอะไรหรอก ยังไงก็ขายได้ ยัดเงินไปหน่อยพวกมันก็ไม่ทำอะไรแล้วละ” (พีบอย, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2553) จากข้อมูลที่พีบอยได้รับจากพีบีบและคนขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทำให้พีบอยตัดสินใจที่จะลองเสี่ยงเข้าไปทำงานในธุรกิจขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ แต่หากมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน พีบอยจะเลิกประกอบอาชีพนี้ แล้วไปหางานอื่นทำแทน

ลักษณะที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าบุคคลรอบข้าง ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกในครอบครัวและบุคคลที่มีความคุ้นเคยกันมาก่อนเป็นผู้มีอิทธิพลต่อการเข้าสู่อาชีพนี้ แม้ว่าสาเหตุส่วนหนึ่งจะเป็นเพราะความยากจน

พีบอยเข้าไปขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์กับลูกค้าที่มาชักชวน ในฐานะที่เป็นผู้ช่วยขายเท่านั้น ซึ่งได้รับเงินเดือนจำนวน 15,000 บาท พีบอยได้เรียนรู้และซึมซับเทคนิคในการขาย การส่งสินค้า ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการขาย ตลอดจนการเอาตัวรอดจากสถานการณ์ที่เผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าควรจะทำอย่างไรหรือใช้วิธีการใดให้ตนเองหลุดพ้นจากสถานการณ์เหล่านั้น ซึ่งข้อมูลเหล่านี้กลายเป็นแนวทางในการปฏิบัติของพีบอย

หลังจากพีบอยเก็บเกี่ยวประสบการณ์การขายได้ 2 ปี พีบอยจึงขอลาออกจากการทำงาน ซึ่งเจ้าของร้านมิได้รู้สึกโกรธเคืองแต่อย่างใด มิน่าซ้ำยังบอกพีบอยด้วยว่า หากมีปัญหาก็สามารถติดต่อขอความช่วยเหลือได้ตลอดเวลา พีบอยต้องการตอบแทนบุญคุณของเจ้าของร้านจึงใช้วิธีการส่งสินค้าจากเจ้าของร้านไปวางขายในร้านของตนเอง

พีบอยเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ โดยไปขอเช่าพื้นที่แห่งหนึ่งในตลาดที่มีร้านขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์เป็นจำนวนมาก ในตลาดแห่งนี้มีลักษณะแตกต่างจากร้านเดิมตรงที่พีบอยต้องจ่ายค่าคุ้มครองและค่าดูแลร้านให้กับกลุ่มผู้มีอิทธิพลเพิ่มเติมจากค่าเช่าด้วย

ในช่วงแรกพีบอยยังขายสินค้าได้ไม่มากนักเพราะถือว่าเป็นพ่อค้าหน้าใหม่ ลูกค้าที่มาใช้บริการส่วนใหญ่จะมีร้านค้าประจำอยู่แล้ว พีบอยจึงต้องคิดหาวิธีดึงดูดลูกค้าโดยจัดโปรโมชั่นต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการแถมหรือลดราคา ลูกค้าจึงเริ่มหันเข้ามาซื้อสินค้าจากร้านของพีบอยมากขึ้น

จนในปัจจุบันฟีบอยสามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้กว่า 45,000 บาทต่อเดือน และมีลูกค้าประจำกว่า 100 คน

ความสำเร็จในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทำให้ฟีบอยไม่ต้องการที่จะเปลี่ยนไปประกอบอาชีพอื่น เพราะอาชีพนี้เป็นงานที่ให้ผลตอบแทนในระดับที่สูงมากแม้ว่าจะเป็นธุรกิจที่ผิดกฎหมายก็ตาม ฟีบอยยังมีความคิดเห็นต่อการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่า トラバใดที่ยังมีความต้องการจากลูกค้า ผู้ขายจะไม่สามารถหมดไปได้อย่างแน่นอน แม้ว่าฟีบอยไม่ได้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ แต่ก็ยังคงมีผู้ขายคนอื่นอยู่อย่างแน่นนอน ดังที่ฟีบอยชอบบอกล่าวต่อผู้วิจัยบ่อยๆ ว่า “มันผิดกฎหมาย แต่ถ้าฟิไม่ทำ ก็มีคนอื่นทำอยู่ดี ในเมื่อมันยังมีคนซื้อแบบนี้” (ฟีบอย, สัมภาษณ์, 5 มกราคม 2553)

ทักษะที่ฟีบอยคิดว่าจะมีความจำเป็นสำหรับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากที่สุด คือ การมีมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เหมือนกัน เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือลูกค้า เพราะกลุ่มคนเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการขายทั้งทางตรงและทางอ้อม นอกจากนั้นความสามารถในการพูดจาโน้มน้าวยังเป็นสิ่งที่จำเป็นด้วย ยกตัวอย่างเช่น ขณะที่ฟีบอยยังเป็นผู้ช่วยขาย ฟีบอยสังเกตเห็นว่าเจ้าของร้านถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าตรวจค้นร้านแล้วพบซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นจำนวนมาก แต่เขาแสดงท่าทางและการพูดจาที่อ่อนน้อมและอ่อนโยนทำให้ตำรวจยอมปล่อย โดยเสียเก็บเงินเพียง 2,000 บาท ในขณะที่อีกร้านหนึ่ง เจ้าของร้านแสดงท่าทีเกรี้ยวกราดและต่อว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงนำตัวไปโรงพักพร้อมกับยึดของกลางทั้งหมด เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ฟีบอยยึดแนวทางพฤติกรรมของการแสดงออกด้วยท่าทีอ่อนโยนซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ทำให้รอดพ้นจากการจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ฟีบอยสะท้อนให้เห็นความคิดที่มีต่อธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่าเป็นอาชีพหนึ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้ หากลูกค้ายังคงมีความต้องการซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อยู่ ผู้ขายก็ยังสามารถขายได้ หากเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องการปราบปรามผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ก็ควรจะพิจารณาในมุมมองของผู้ซื้อด้วย นั่นคือ ต้องหาวิธีการที่ทำให้ผู้ซื้อไม่สนใจซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ หากไม่มีผู้ซื้อสินค้า ผู้ขายจะไม่สามารถดำรงอยู่ได้อย่างแน่นอน ดังนั้น การคงอยู่ของอาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มิได้ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการกำจัดความต้องการซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้ออกไปจากสังคม

4.3 สถานที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ร้านของฟีบอยมีลักษณะทางกายภาพเหมือนกับร้านของฟิโจ ลักษณะการจัดร้านมีความคล้ายคลึงกัน คือ มีโต๊ะเพียง 1 ตัวเพื่อใช้วางหน้าปกซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่รวบรวมไว้เป็นเล่ม ส่วนบริเวณรอบๆ ร้านจะมีแผงที่ไว้แขวนหน้าปกซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ โดยมีลูกจ้างคอยให้คำแนะนำ

เกี่ยวกับสินค้า สิ่งที่ฟีบอยแตกต่างจากพี่ไ้คือ การจัดเก็บสินค้า พี่ไ้จัดเก็บสินค้าไว้ในโกดังที่เช่าไว้ แต่ฟีบอยเก็บสินค้าไว้ในบ้านของผู้ที่อาศัยอยู่ละแวกใกล้ๆ โดยให้เงินเป็นค่าตอบแทน ซึ่งสาเหตุที่ฟีบอยใช้บ้านคนเป็นที่เก็บสินค้าเนื่องจากเขาคิดว่าน่าจะมีความปลอดภัยมากกว่าและค่าเช่ามีราคาถูกกว่าการไปเช่าพื้นที่สำหรับเป็นโกดัง

4.4 เวลาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ร้านของฟีบอยเปิดขายในช่วงเวลา 09.00-18.00 น. ของทุกวัน ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับเวลาเปิดร้านของป้าน้อยและพี่ไ้ อย่างไรก็ตาม ฟีบอยมักจะหยุดร้านบ่อยเนื่องจากต้องการพาลูกๆ และภรรยาไปเที่ยวต่างจังหวัด

4.5 สินค้าที่ขายภายในร้าน

สินค้าภายในร้านของฟีบอยมีลักษณะเหมือนกับร้านของป้าน้อยและพี่ไ้ทุกประการ เนื่องจากรับมาจากโรงงานผลิตเดียวกัน ร้านของฟีบอยจำหน่ายได้น้อยสุดเมื่อเปรียบเทียบกับป้าน้อยและพี่ไ้ โดยสามารถจำหน่ายได้เฉลี่ยวันละ 250-370 แผ่น สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากที่ตั้งร้านของฟีบอยอยู่ลึกกว่าร้านของป้าน้อยและพี่ไ้ทำให้ลูกค้ามักไม่ค่อยเดินเข้าไปใช้บริการ

4.6 กลุ่มลูกค้า

กลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่ของร้านฟีบอยจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นและวัยกลางคนซึ่งมีทั้งลูกค้าประจำและลูกค้าขาจรในสัดส่วนที่แตกต่างกัน ลูกค้าประจำจะลดน้อยลงเนื่องจากลูกค้าส่วนใหญ่มีทางเลือกในการหาซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากขึ้นโดยเฉพาะในอินเทอร์เน็ตที่จำหน่ายในราคาถูกกว่าและมีการให้บริการทางเว็บไซต์ที่สามารถดาวน์โหลดได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

4.7 รายได้

ฟีบอยเป็นบุคคลที่ผ่านการประกอบอาชีพมาอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการรับจ้างทำงานทุกประเภท พนักงานคิดเงินในร้านสะดวกซื้อ งานล้างจาน งานเสิร์ฟในร้านอาหาร และงานแจกใบปลิว เป็นต้น จนมีบุคคลชักนำให้ฟีบอยเข้าสู่วงการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งสามารถทำยอดขายได้จำนวนกว่า 45,000 บาทต่อเดือน เมื่อหักลบจากค่าใช้จ่ายต่างๆ แล้ว ฟีบอยได้ผลกำไรจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประมาณเดือนละ 25,000 บาท นอกจากนั้นยังมีรายได้จากร้านอาหารของภรรยาด้วยอีกประมาณเดือนละ 10,000-15,000 บาท

4.8 ค่าใช้จ่าย

ฟีบอยไม่ยอมบอกรายละเอียดเกี่ยวกับค่าเช่าพื้นที่ของร้านเช่นเดียวกับป้าน้อยและพี่ไ้ ฟีบอยยังต้องจ่ายเงินให้กับพี่ไ้ และทหารที่ให้ความคุ้มครองในอัตราเดียวกับป้าน้อย ส่วนค่า

คุ้มครองที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกเก็บนั้น พี่บอยได้รับการยกเว้นเพียงคนเดียวภายในตลาดแห่งนี้ เพราะมีหุ้นส่วนเป็นเจ้าของที่ตำรวจ

4.9 ประสบการณ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

พี่บอยเข้าสู่วงการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในฐานะที่เป็นผู้ช่วยขายมาก่อน ซึ่งเจ้าของร้านได้สอนเทคนิคในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในฐานะที่เป็นสินค้าที่ผิดกฎหมายให้แก่พี่บอยว่า หากผู้ขายไม่มีเครือข่ายของบุคคลที่สามารถให้ความช่วยเหลือในเรื่องการให้ความคุ้มครองต่อการดำเนินธุรกิจ ผู้ขายก็ไม่ควรนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ออกมาวางขายอย่างเปิดเผย แต่ในกรณีของเจ้าของร้านนำสินค้าออกมาวางขายได้อย่างโจ่งแจ้งเป็นการแสดงให้เห็นว่า ร้านนี้จะต้องมีผู้คุ้มครองและดูแลความปลอดภัยอย่างแน่นอน เจ้าของร้านสอนพี่บอยว่า วิธีการที่ดีที่สุดในการสร้างความปลอดภัยให้กับธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ คือ การหาผู้คุ้มครองดูแลที่มีอำนาจในการต่อรองกับผู้บังคับใช้กฎหมาย

เจ้าของร้านสร้างเครือข่ายกับนักการเมืองเพื่อใช้อำนาจทางการเมืองในการต่อรองกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ามาจับกุม ซึ่งพี่บอยเล่าถึงเหตุการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงผลประโยชน์จากนักการเมืองว่า

จำได้เลย ตอนนั้นขายของอยู่ แล้วดันมีตำรวจเข้ามาตรวจร้าน เราก็ลนๆ กลัวๆ อยู่เหมือนกัน แต่เฮียเค้าสิ กลับบอกตำรวจว่ารอเดี๋ยวนะ สักพักเค้าก็ยื่นโทรศัพท์ให้ตำรวจ ตำรวจก็รับไปคุยสักพัก พอกลับมาตำรวจก็บอกว่า แหม พวกเดียวกันก็ไม่บอก เราก็งงสิว่าทำไมอยู่ดีๆ ตำรวจพูดแบบนั้น แถมไม่จับ ไม่ปรับ ไม่ว่าอะไรด้วยนะ เราก็สงสัยเลยถามเฮียว่า ตำรวจเค้าคุยกับใคร ทำไมอยู่ดีๆ เปลี่ยนใจไม่จับละ เฮียก็บอกว่า ก็นักการเมืองนะ แเค่ใหญ่กว่ามันเท่านั้นเอง พวกนี้มันไม่กล้าทำอะไรหรอกถ้ามันเห็นว่าเรารู้จักกับคนใหญ่โต (พี่บอย, สัมภาษณ์, 7 มกราคม 2553)

หลังจากเหตุการณ์ในครั้งนั้น พี่บอยก็ไม่เคยเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจคนดังกล่าวกลับมาตรวจค้นร้านของเจ้าของร้านอีกเลย มีหน้าซำยังเอาผลไม้มาให้เจ้าของร้านและอุดหนุนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากเจ้าของร้านด้วย

ตลอดเวลาที่พี่บอยช่วยเจ้าของร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ เจ้าของร้านไม่เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเลย แม้ว่าจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาตรวจค้นร้านอยู่บ่อยๆ ซึ่งพี่บอยสังเกตเห็นกลยุทธ์ที่เจ้าของร้านใช้ในการเอาตัวรอดจากการจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจว่ามีอยู่ 2 ประการ คือ

การอาศัยเครือข่ายจากนักการเมืองและการแสดงท่าทีอ่อนน้อมต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่แสดงกิริยาอาการที่บ่งบอกถึงความรุนแรงเพราะอาจจะทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเกิดความโกรธแล้วไม่ยอมละเว้นการดำเนินคดีก็ได้

หลังจากพี่บอยเป็นผู้ช่วยขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ 2 ปี พี่บอยขอลาออกเพื่อไปตั้งร้านเอง เพราะพี่บอยคิดว่าการเป็นเจ้าของร้านสามารถทำกำไรจากการขายได้อย่างมหาศาล พี่บอยต้องการมีธุรกิจเป็นของตนเอง และไม่อยากอยู่ในตำแหน่งลูกจ้างตลอดไป พี่บอยจึงเริ่มมองหาพื้นที่สำหรับตั้งร้าน โดยพี่บอยเดินทางไปย่านค้าธุรกิจหลายที่จนได้พบกับตลาดแห่งหนึ่งที่ยังมีห้องว่างสำหรับให้เช่าอยู่ พี่บอยจึงสอบถามผู้ขายที่อยู่ในพื้นที่มาก่อนว่าหากตนเองจะขอเช่าพื้นที่จะต้องดำเนินการอย่างไร ซึ่งผู้ขายที่พี่บอยได้สอบถามก็คือ ป้าน้อย ป้าน้อยรับอาสาเป็นผู้ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เป็นเจ้าของพื้นที่เพื่อขอเช่าพื้นที่ให้กับพี่บอย

พี่บอยตั้งร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในตลาดเดียวกับป้าน้อย ในช่วงแรกๆ นั้นพี่บอยจะมีความสนิทสนมกับป้าน้อยเพียงคนเดียว พี่บอยจึงขอให้ป้าน้อยแนะนำตนเองต่อผู้ขายร้านอื่นด้วย เพื่อสร้างพันธมิตรภายในกลุ่มของผู้ขาย พี่บอยอธิบายสาเหตุที่ต้องให้ป้าน้อยพาตนเองไปแนะนำให้คนขายร้านอื่นรู้จักต่อผู้วิจัยว่า “ก็เราเป็นหน้าใหม่ เรายังไม่รู้ใครเป็นใคร ใครอยู่พวกไหน เราก็ต้องรู้เรื่องราวในนี้ก่อนสิ ไม่งั้นทำอะไรผิดพลาดไปก็ชวยเลย . . . ตัวอย่างหรือ เวลาเรานินทาร้านนี้ให้คนขายร้านนั้นฟัง แล้วถ้าเกิดเขารู้จักกัน ทำไงละ ชวยเลย เราก็ต้องดูก่อนว่าเรื่องนี้คุยกับใครได้ หรือคุยไม่ได้ ไม่งั้นเรานี้แหละจะกลายเป็นคนนอกเลยละ” (พี่บอย, สัมภาษณ์, 7 มกราคม 2553)

ในปีพ.ศ. 2544 เป็นปีที่พี่บอยเข้ามาตั้งร้านภายในตลาดแห่งนี้ซึ่งเป็นช่วงที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเริ่มปราบปรามผู้ขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์อย่างเข้มงวดมากขึ้น ในช่วงแรกพี่บอยนำเอาซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ออกมาวางขายภายในร้านอย่างเปิดเผยเลยเนื่องจากพี่บอยคิดว่าเจ้าของร้านเดิมสามารถให้ความช่วยเหลือได้หากมีเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม แต่พฤติกรรมของพี่บอยกลับถูกคัดค้านจากป้าน้อยว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม เพราะในช่วงเวลานั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจมาตรวจค้นร้านอยู่ๆ บอย และเจ้าหน้าที่บางคนอาจจะมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด โดยไม่ยอมละเว้นการปฏิบัติ ดังนั้น แม้ว่าพี่บอยจะรู้จักผู้มีอิทธิพลมากเพียงใดก็อาจจะไม่สามารถช่วยให้หลุดพ้นจากการถูกจับกุมได้ วิธีการขายที่เหมาะสมกับตลาดแห่งนี้ คือ การวางขายแบบหลบๆ ซ่อนๆ ไม่นำสินค้าออกมาวางขายอย่างเปิดเผย ซึ่งป้าน้อยแนะนำให้ใช้โกดังเป็นที่เก็บสินค้าเหมือนกับตนเองเพื่อไม่ให้มีซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อยู่ภายในร้านและมีความสะดวกในการหลบหนีจากเจ้าหน้าที่ตำรวจมากขึ้น

ฟีบอยปรับเปลี่ยนรูปแบบการวางขายสินค้าจากการวางขายอย่างเปิดเผยตามคำสอนของเจ้าของร้านมาเป็นการวางขายเฉพาะหน้าปกซีดี ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะนำไปเก็บไว้ในโกดังแทนซึ่งเป็นวิธีการเดียวกับที่ป้าน้อยและผู้ขายรายอื่นๆ ภายในตลาดแห่งนี้ สาเหตุส่วนหนึ่งที่ฟีบอยยอมปฏิบัติตามไปในแนวทางเดียวกับผู้ขายภายในตลาดแห่งนี้เนื่องจากไม่ต้องการให้ตนเองถูกมองว่าแปลกแยกจากผู้ขายคนอื่น ดังที่ฟีบอยพูดกับผู้วิจัยว่า

จริงๆ ถ้าเราวางขายอย่างเปิดเผยก็คงไม่เป็นไรหรอก ยิ่งไงเราก็มีเจ้าของร้านคนเก่าช่วยอยู่แล้ว แต่ที่มันต้องเข้าเมืองตาหลิ่ว ต้องหลิ่วตาตามไง มันก็เลยต้องทำตามเค้า ไม่งั้นจะกลายเป็นที่จับจ้องเลย ทำตามๆ กันไป ไม่ให้มันเกิดเรื่อง ที่นี้กฎเกณฑ์มันเยอะ ไม่เหมือนร้านเดิม จะทำยังไงก็ได้ สบายกว่าเยอะเลย (ฟีบอย, สัมภาษณ์, 7 มกราคม 2553)

ในช่วงแรกๆ ที่ฟีบอยเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดแห่งนี้ยังไม่ค่อยมีลูกค้าเข้ามาใช้บริการมากนัก เนื่องจากลูกค้าส่วนใหญ่มีร้านประจำอยู่แล้ว ฟีบอยจึงคิดโปรโมชันในการดึงลูกค้ามาจากร้านอื่นๆ โดยในช่วง 3 เดือนแรกของการเปิดร้าน ฟีบอยใช้วิธีตั้งราคาขายซีดีให้ถูกกว่าร้านอื่นๆ เช่น ร้านอื่นขายแผ่นละ 100 บาท แต่ฟีบอยขายเพียงแค่แผ่นละ 80 บาทเท่านั้น แต่ฟีบอยจะไม่โปรโมตให้ผู้ขายร้านอื่นรับรู้เพราะเกรงว่าอาจก่อให้เกิดความไม่พอใจของผู้ขายคนอื่น หลังจากที่ถูกค้าเพิ่มมากขึ้น ฟีบอยเปลี่ยนรูปแบบโปรโมชันเป็นการแถมซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้กับลูกค้าที่ซื้อสินค้าจำนวนมากแทน ซึ่งสามารถดึงดูดให้ลูกค้าเข้ามาซื้อของฟีบอยได้เป็นจำนวนมากเช่นเดียวกัน

ฟีบอยสั่งซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากเจ้าของร้านเดิมมาขายในร้านของตนเองเพื่อเป็นการตอบแทนเจ้าของร้านที่ชักชวนให้ฟีบอยเข้าสู่วงการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ แต่ในปีพ.ศ. 2545 เจ้าของร้านเลิกขายแล้ว ฟีบอยจึงเปลี่ยนไปสั่งซื้อสินค้าจากโรงงานเดียวกับป้าน้อยแทน เนื่องจากฟีบอยนำเรื่องนี้ไปปรึกษากับป้าน้อย ป้าน้อยจึงแนะนำให้สั่งร่วมกันซึ่งจะเป็นการลดต้นทุนของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่นำมาขาย

ในปีพ.ศ. 2544 ฟีบอยเผชิญกับเหตุการณ์ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจนอกเครื่องแบบบุกเข้ามาตรวจค้นร้านในบริเวณใกล้เคียงกัน ฟีบอยไม่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้จึงรีบวิ่งหนีออกจากร้านแล้วแกล้งไปนั่งรับประทานอาหารในร้านอาหาร เมื่อผ่านไป 1 ชั่วโมง ฟีบอยจึงกลับมาที่ร้าน ฟีบอยจึงเดินไปหาป้าน้อยพร้อมกับเล่าเหตุการณ์ต่างๆ ให้ฟังว่า ป้าน้อยบอกว่ามีคนขับมอเตอร์ไซด์รับจ้างมาบอกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางเข้ามาภายในตลาดแห่งนี้ ผู้ขายคนอื่นๆ ก็รับรู้หมด แต่ฟ

บอยไม่รับรู้ เนื่องจากพี่บอยไม่ทราบว่ามีการส่งข้อมูลจากคนขับมอเตอร์ไซค์รับจ้าง พี่บอยคิดว่าเขาเป็นเพียงลูกค้าคนหนึ่งที่เขาเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เท่านั้น ดังที่พี่บอยพูดไว้ว่า “ก็มันไม่มีคนบอกก่อนหน้านี้ แล้วจะรู้ได้ยังไงล่ะว่ามีสิ่งสัญญาณลับกันนะ เราก็ทำอะไรไม่ถูกสิ ทั้งร้านหนีไปเลย ดินะที่ของไม่หาย คนขายร้านใกล้ๆ กันก็ไม่บอก ไม่พูดอะไรเลย” (พี่บอย, สัมภาษณ์, 5 มกราคม 2553) เหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้พี่บอยเรียนรู้ว่าภายในตลาดแห่งนี้มีการส่งสัญญาณเตือนล่วงหน้าจากคนขับมอเตอร์ไซค์รับจ้าง เมื่อผู้ขายได้รับสัญญาณแล้ว ผู้ขายจะต้องเตรียมตัวรับมือกับการบุกค้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ในช่วงปลายปีพ.ศ. 2544 พี่บอยหาแหล่งข้อมูลเป็นของตนเองโดยไม่ต้องพึ่งพามอเตอร์ไซค์รับจ้างของบ้านอีกต่อไปแล้ว พี่บอยพบรักกับลูกสาวของเจ้าของร้านอาหารที่อยู่ในบริเวณปากทางเข้าตลาดซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะเข้ามาตรวจค้นจะต้องเดินผ่านร้านนี้ทุกครั้ง พี่บอยได้รับอันสงส์จากแฟนของตนเองในการสอดส่องดูแลความผิดปกติในบริเวณรอบๆ ตลาดหากมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินผ่าน แฟนจะรีบโทรศัพท์บอกพี่บอยทันที ทำให้พี่บอยสามารถปิดร้านแล้วหลบหนีออกจากตลาดได้ทันเวลาก่อนที่ตำรวจจะเดินทางมาถึง แม้ว่าในภายหลังพี่บอยจะแต่งงานกับแฟนแล้ว แต่พ่อตายังคงให้เด็กเสิร์ฟภายในร้านคอยดูแลและสังเกตการณ์สิ่งผิดปกติแทน ซึ่งพี่บอยเล่าถึงผลประโยชน์จากการมีแหล่งข้อมูลจากร้านอาหารนี้ว่า “ดีมาก ๆ เลย ร้านมันอยู่ตรงที่ตำรวจต้องเดินผ่านแน่นอน เราก็โชคดีเลยแหละ แต่ยังไงล่ะ จริงๆ แล้วเราจับลูกสาวเค้าเพื่อให้อยู่เรื่องนี้แหละ” (พี่บอย, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2553)

อย่างไรก็ตาม ในช่วงปีพ.ศ. 2545 ผู้ขายถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจมากขึ้น ทำให้บ้านน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ เริ่มรวมตัวกันหาบุคคลที่มีศักยภาพในการเป็นผู้นำที่สามารถให้ความคุ้มครองดูแลความปลอดภัยได้ ซึ่งก็คือ พี่เจ๋ง แต่พี่บอยมีความเห็นส่วนตัวว่าไม่เห็นด้วยที่จะนำพี่เจ๋งเข้ามาในตลาดแห่งนี้เพราะพี่บอยคิดว่าแฟนสาวสามารถเป็นแหล่งข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้ว รวมถึงเจ้าของร้านที่บอยเคยทำงานอยู่ก็สามารถเป็นที่พึ่งพายุยามที่เกิดปัญหาได้ แต่พี่บอยไม่ต้องการที่จะสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นภายในตลาดแห่งนี้จึงต้องยอมจ่ายเงินให้กับพี่เจ๋งด้วย

ในช่วงปลายปีพ.ศ. 2545 พี่บอยถูกสายล่อซื้อที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจปลอมตัวมาจับกุมในขณะที่กำลังยื่นสินค้า พี่บอยจึงใช้วิธีการพูดจาอ่อนน้อมและแสดงท่าทีที่อ่อนโยนต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ รวมทั้งเสนอหุ้นส่วนร้านให้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อแลกกับการปล่อยตัว ในที่สุดเจ้าหน้าที่ตำรวจก็ตกลงที่จะปล่อยตัวและได้เข้ามาเป็นหุ้นส่วนร้านของพี่บอยด้วย ตำรวจคนนี้ให้สติกเกอร์

ของสำนักงานตำรวจแก่ฟีบอยติดไว้ภายในร้านเพื่อเป็นสัญลักษณ์ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่จะเข้ามาจับกุมละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ฟีบอยเล่าถึงเหตุการณ์ในครั้งนั้นให้ฟังว่า

ผู้นำก็ดูแลทุกอย่างไม่ได้ ดูดี ทำไม่ปล่อยให้ตำรวจบุกเข้ามาจับเราได้เลย ดินะที่เรารู้ว่าเราต้องทำยังไงบ้าง พุดจาตีๆ อย่าก้าวร้าวก็พอแล้วละ ตอนนั้นอยู่ดีๆ มันก็คิดว่า ถ้าร้านเรามีหุ้นส่วนเป็นตำรวจก็คงดี มันประจบเหมาะเลยแหละ ก็เลยบอกให้เขามาเป็นหุ้นส่วนเราเลย กำไรน้อยลงหน่อย แต่ปลอดภัยสินะ สุดท้ายแล้ว ตำรวจคนนั้นแหละที่ทำให้ร้านเราอยู่ได้ (ฟีบอย, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2553)

หลังจากที่ฟีบอยติดสติ๊กเกอร์ภายในร้านก็ไม่เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจคนใดเข้ามาตรวจค้นเลย มีหน้าซ้ากลับสอบถามสารทุกข์สุกดิบอีกต่างหาก รวมทั้งยังมีการสอนเทคนิคในการแยกแยะระหว่างสายสืบกับลูกค้าด้วย โดยสายสืบมักจะเดินวนในตลาดแห่งนี้หลายๆ รอบเพื่อสังเกตร้านที่ขายของผิดกฎหมาย ในขณะที่สายสืบกำลังเดินอยู่นั้นจะมีการพูดคุยโทรศัพท์อยู่ตลอดเวลาเพื่อส่งข้อมูลให้แก่เจ้าหน้าที่ที่อยู่ปลายสาย หากพบสายสืบเดินวนไปวนมาอยู่ภายในตลาด ฟีบอยต้องรีบเก็บร้านทันที เพราะกลุ่มที่ปลอมตัวมาเป็นสายสืบไม่ใช่กลุ่มเดียวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นหุ้นส่วนร้าน ซึ่งหากมีปัญหาเกิดขึ้นหุ้นส่วนจะไม่สามารถเข้ามาช่วยเหลือได้เลย

หลังจากปีพ.ศ. 2545 ฟีบอยมีเครือข่ายบุคคลที่ส่งข้อมูลเกี่ยวกับการเข้าตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจทั้งจากแฟนของตนเอง พี่เจ้และหุ้นส่วนที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้ฟีบอยรอดพ้นจากการบุกเข้าจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจทุกครั้ง ช่วงเวลาดังกล่าวยังเป็นช่วงที่มีลูกค้าเข้ามาใช้บริการภายในตลาดแห่งนี้มากขึ้นด้วยทำให้ฟีบอยสามารถกอบโกยผลกำไรเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

ในช่วงปีพ.ศ. 2547 เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีท้องที่เข้ามาเรียกเก็บเงินค่าคุ้มครองจากฟีบอย แต่ฟีบอยปฏิเสธไม่ให้ค่าคุ้มครองโดยอ้างเหตุผลว่าร้านของฟีบอยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นหุ้นส่วนอยู่ และจะต้องเรื่องราวเหล่านี้ไปปรึกษากับหุ้นส่วนก่อน ซึ่งในตอนหลังฟีบอยทราบว่าหุ้นส่วนของตนเองไปตกลงกับเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีท้องที่ให้ละเว้นการเก็บเงินค่าคุ้มครองของร้านฟีบอย ฟีบอยจึงเป็นเพียงร้านเดียวภายในตลาดที่ไม่ต้องจ่ายเงินค่าคุ้มครองให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งฟีบอยเล่าว่า “โชคดีเลยละ ตำรวจที่เราเอามาหุ้นด้วย เขาเคลียร์ให้ เราก็เลยไม่ต้องจ่ายเงินให้ตำรวจกลุ่มนี้ แต่คนในตลาดไม่มีใครรู้หรอกนะ เพราะเราบอกตำรวจว่าอย่าไปบอกว่ามีร้านที่ไม่ต้องจ่าย ทุกวันนี้ร้านอื่นก็มองเราแปลกๆ ไปแล้ว แม้แต่ร้านพี่ (บ้าน้อย) ก็ทำเหมือนกับว่าเราเป็นตัวอะไรก็ไม่รู้ เดียวนี้ไม่เข้าข้างเราเลย เซ็งนะ แต่ทำใจแล้วละ” (ฟีบอย, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2553)

ปีพ.ศ. 2548 พี่บอยเริ่มมีความขัดแย้งกับพี่เจ้ง เนื่องจากพี่เจ้งเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดซึ่งเป็นร้านที่ใหญ่กว่าร้านของผู้ขายคนอื่นถึง 2 เท่า ทำให้พี่บอยเกิดความรู้สึกไม่พอใจเพราะส่วนแบ่งทางการตลาดลดลง มีหน้าซ้ำพี่เจ้งยังได้เงินค่าคุ้มครองจากผู้ขายอีก ทำให้เขามีรายได้ 2 ทาง ซึ่งพี่บอยมองว่าเป็นการเอาเปรียบผู้ขายคนอื่น ๆ พี่บอยแสดงความรู้สึกไม่พอใจผ่านทางคำพูดว่า “อยู่เฉยๆ มันก็ได้เงิน แคंबอกข้อมูลแคंबั้นเอง แล้วนี่อะไร ทำไมมันยังมาเปิดร้านแย่งลูกค้าอีก ไม่เข้าใจจริงๆ เลย ร้านอื่นก็ไม่ว่ามัน ยอมมันอยู่ได้” (พี่บอย, สัมภาษณ์, 7 มกราคม 2553)

พี่บอยตัดสินใจไม่จ่ายเงินให้กับพี่เจ้งอีกต่อไป เนื่องจากพี่บอยคิดว่าเครือข่ายบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้นมีศักยภาพเพียงพอในการสร้างความปลอดภัยสำหรับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แล้ว โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นหุ้นส่วนสามารถช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ได้เป็นอย่างดี ดังนั้น พี่บอยจึงไม่มีความจำเป็นต้องพึ่งพาพี่เจ้งอีกต่อไป อย่างไรก็ตาม พี่บอยกลับถูกกดดันจากป้าน้อยและผู้ขายคนอื่น ๆ ให้จ่ายเงินแก่พี่เจ้งด้วย โดยป้าน้อยยื่นคำขู่ต่อพี่บอยว่า ถ้ายังคิดที่จะขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดแห่งนี้ก็ควรปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ได้กำหนดไว้ เหตุผลดังกล่าวทำให้พี่บอยต้องยอมจ่ายเงินให้กับพี่เจ้งแม้ว่าจะไม่เต็มใจก็ตาม

แม้ว่าพี่บอยจะยอมจ่ายเงินให้แก่พี่เจ้ง แต่พี่บอยกับพี่เจ้งยังคงทะเลาะวิวาทกันอยู่บ่อยครั้ง เนื่องจากพี่บอยสืบรู้ว่าพี่เจ้งใช้วิธีการสกรปรกในการใส่ร้ายร้านของพี่บอยจนทำให้ลูกค้าหนีไปซื้อสินค้าจากร้านพี่เจ้งแทน พี่บอยกลับไปคำปรึกษาจากเจ้าของร้านที่พี่บอยเคยทำงานมาด้วย ซึ่งเจ้าของร้านติดต่อนักการเมืองที่รู้จักให้เข้ามาไกล่เกลี่ยความขัดแย้งระหว่างพี่บอยกับพี่เจ้ง แต่ไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากนักการเมืองทั้งฝ่ายพี่บอยและพี่เจ้ง อยู่ในพรรคเดียวกัน ทั้งสองคนไม่ต้องการที่จะสร้างความขัดแย้งต่อกันจึงไม่ขอเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับความขัดแย้งนี้ แต่ปล่อยให้พี่บอยและพี่เจ้งต้องจัดการเอง เมื่อเป็นเช่นนั้น พี่บอยจึงจำยอมต้องจ่ายเงินให้กับพี่เจ้งแม้ว่าตนเองจะไม่เต็มใจก็ตาม แต่เป็นเพียงการยอมปฏิบัติตามข้อกำหนดร่วมกันของผู้ขายทุกคนเท่านั้น

พี่บอยมักถูกพี่เจ้งกลั่นแกล้งอยู่บ่อยๆ โดยเฉพาะในเรื่องการส่งข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ พี่เจ้งมักจะส่งสัญญาณหรือแกล้งส่งสัญญาณผิดๆ ทำให้พี่บอยไม่สามารถเตรียมตัวได้ทันเวลา แต่ด้วยความโชคดีที่ร้านของพี่บอยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นหุ้นส่วนอยู่ด้วยทำให้สามารถแก้ปัญหาได้อย่างลุล่วง พี่บอยเล่าถึงเหตุการณ์การถูกกลั่นแกล้งจากพี่เจ้งว่า

วันนั้นจำได้เลย มันพยักหน้า แสดงว่าตำรวจใกล้เข้ามาแล้ว เราก็รีบเก็บร้าน แต่สุดท้ายก็ไม่มีใครมาเลย มาจากคนอื่นว่า มันชื่อเลข 1 ที่หมายความว่า ตำรวจจะมาในอีก 1 ชั่วโมง แต่มันดันพยักหน้าให้เราแทน เราก็โมโหนะ แต่ก็เหนื่อยแล้วละ ชี้แจงไปทำอะไร มันแล้ว หลังๆ มันจะทำยังงี้ก็เรื่องของมัน เราก็ถามจากร้านพ่อตาแทน แต่เงินก็ยังต้องให้มันอยู่ดี แต่ให้ไม่ค่อยตรงเวลาหรอก มันมาเก็บก็ให้ มันไม่มากก็ไม่ให้ (พิบอย, สัมภาษณ์, 7 มกราคม 2553)

ในช่วงปีพ.ศ. 2549 มีทหารเข้ามาเรียกเก็บเงินค่าคุ้มครองอีก ซึ่งในครั้งแรกพิบอยยังไม่ได้ให้เงินทหารโดยทันทีเลย โดยพิบอยบอกกับทหารว่าขอไปปรึกษาหารือกับหุ้นส่วนก่อน พิบอยจึงนำเรื่องราวไปปรึกษากับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นหุ้นส่วน ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจให้พิบอยจ่ายเงินให้กับทหารด้วยเพราะไม่อยากให้มีปัญหากับทหาร โดยให้เหตุผลว่า ทหารสามารถใช้อำนาจในการยึดข้อหาและสร้างความรุนแรงได้ นอกจากนั้นพิบอยยังเห็นสภาพร้านของพี่โจ้ที่ถูกทหารพังจนเสียหาย พิบอยจึงยอมจ่ายเงินให้กับทหารด้วย

4.10 การวิเคราะห์ข้อมูลรายกรณี: กรณีพิบอย

โครงสร้างของฟิลดที่พิบอยเป็นหนึ่งในผู้กระทำการนั้นประกอบไปด้วยกลุ่มบุคคลต่างๆ ตั้งแต่ก่อนที่พิบอยจะเข้ามาตั้งร้านภายในตลาดแห่งนี้ จนถึงกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มบุคคลดังต่อไปนี้

1. พิบอยเข้าสู่อาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ผ่านการชักชวนของลูกค้าที่มารับประทานอาหารในร้านที่ตนเองทำงานอยู่ พิบอยเข้ามาทำงานในฐานะที่เป็นผู้ช่วยขาย จึงทำให้เขามีโอกาสสังเกตพฤติกรรมและการแสดงออกของเจ้าของร้านในยามที่เผชิญปัญหาแล้วนำมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติหลังจากที่พิบอยออกมาตั้งร้านเอง พิบอยเข้าร้านที่อยู่ภายในตลาดเดียวกับบ้าน้อยและพี่โจ้ ซึ่งพิบอยมีความสนิทสนมกับบ้าน้อยมากกว่าจากการได้รับความช่วยเหลือและคำแนะนำต่างๆ

2. เจ้าของร้านที่เป็นผู้ชักชวนให้พิบอยเข้าสู่อาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ เป็นบุคคลที่มีบทบาทในการสอนเทคนิค วิธีการขายและให้แนวคิดเกี่ยวกับการขายสินค้าผิดกฎหมายแก่พิบอย ในระหว่างที่พิบอยขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อยู่ร่วมกัน แม้ว่าพิบอยจะลาออกจากร้านแล้ว แต่เจ้าของร้านก็ยังเป็นบุคคลที่สามารถให้ความช่วยเหลือแก่พิบอยในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากเจ้าของร้านมีความสัมพันธ์กับนักการเมืองที่มีอำนาจในการคุ้มครองธุรกิจการขายสินค้าผิดกฎหมายได้

3. ป้าน้อยเป็นผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์คนแรกภายในตลาดแห่งนี้ที่รู้จักกับพี่บอย ซึ่งป้าน้อยเป็นผู้ดำเนินการในการเช่าร้านให้กับพี่บอย รวมทั้งยังให้คำแนะนำและสอนกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่เป็นข้อตกลงร่วมกันของผู้ขาย ในช่วงที่พี่บอยเพิ่งเข้ามาขายในตลาดแห่งนี้ อย่างไรก็ตาม ในระยะหลังๆ พี่บอยกับป้าน้อยไม่ค่อยสนิทสนมกันเหมือนอย่างเดิม เนื่องจากความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างพี่บอยกับพี่เจ๋ง ซึ่งป้าน้อยเข้าข้างพี่เจ๋งมากกว่า เพราะเป็นบุคคลที่ตนเองให้เข้ามาเป็นผู้ดูแลความปลอดภัย

4. แผนของพี่บอยและเด็กเสิร์ฟในร้านอาหารของพ่อตาเป็นสายที่คอยส่งข้อมูลให้แก่พี่บอยเมื่อเห็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางมายังตลาดแห่งนี้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องเดินผ่านร้านอาหารนี้ทุกครั้งทำให้พี่บอยสามารถเตรียมการเก็บสินค้าและปิดร้านได้ทันก่อนที่เจ้าหน้าที่จะเดินทางมาถึง

5. พี่เจ๋งเป็นบุคคลที่ได้รับการสถาปนาจากป้าน้อยและผู้ขายคนอื่นๆ ให้เข้ามาเป็นผู้ให้ความคุ้มครอง และบังคับให้ผู้ขายทุกคนต้องจ่ายเงินให้กับพี่เจ๋ง ซึ่งพี่บอยไม่เห็นด้วยเนื่องจากพี่บอยคิดว่าตนเองสามารถเอาตัวรอดจากปัญหาที่เกิดขึ้นได้โดยอาศัยเจ้าของร้านที่ตนเองเคยทำงานอยู่ ความสัมพันธ์ระหว่างพี่บอยกับพี่เจ๋งจึงเป็นไปอย่างไม่ราบรื่น มีหน้าซ้ำเหตุการณ์ในปี พ.ศ. 2548 พี่เจ๋งเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในบริเวณใกล้เคียงกันและร้านมีขนาดใหญ่กว่า ทำให้พี่บอยเกิดความไม่พอใจเพราะจำนวนลูกค้าของพี่บอยลดลงเนื่องจากลูกค้าหันไปใช้บริการร้านของพี่เจ๋งแทน

6. เจ้าหน้าที่ตำรวจ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นหุ้นส่วนร้านร่วมกับพี่บอย เจ้าหน้าที่ตำรวจคนนี้เคยปลอมตัวเข้ามาจับกุมพี่บอย แต่พี่บอยเสนอทางเลือกในการเข้ามาหุ้นส่วนเพื่อแลกกับการละเว้นการจับกุม แม้ว่าอาจจะทำให้ผลกำไรลดลง แต่พี่บอยก็ยอมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาหุ้นส่วนของร้านเพื่อความปลอดภัยในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในประสบการณ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

- เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีท่องเที่ยวที่เป็นกลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ต้องการเข้ามาเรียกเก็บค่าคุ้มครอง แต่พี่บอยเป็นผู้ขายเพียงร้านเดียวที่ไม่ต้องจ่ายเงินเนื่องจากเป็นข้อตกลงร่วมกันระหว่างหุ้นส่วนของร้านกับเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีท่องเที่ยว

7. ทหารเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกกลุ่มที่ต้องการเรียกเก็บค่าคุ้มครอง แม้ว่าพี่บอยไม่ต้องการที่จะจ่ายเงินให้กับทหาร แต่พี่บอยจำยอมต้องจ่ายเงินเนื่องจากหุ้นส่วนที่เป็นเจ้าหน้าที่

ตำรวจบอกให้พี่บอยจ่ายเงินเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ประกอบกับพี่บอยเห็นตัวอย่างจากร้านของพี่โจ้ที่ถูกทำลายจากฝีมือของทหาร

การเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างภายในฟิวด์ที่มีพี่บอยเป็นส่วนหนึ่งมีทั้งการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปโดยสมัครใจและไม่สมัครใจ ซึ่งพี่บอยมีความพยายามในการคงรูปของโครงสร้างที่เป็นประโยชน์กับตนเอง แต่ในบางครั้งก็มีปัจจัยจากสภาพแวดล้อมและบุคคลรอบข้างที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของฟิวด์ด้วย

พี่บอยเข้าสู่อาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยเริ่มต้นจากการเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างของฟิวด์ของเจ้าของร้านในฐานะที่เป็นผู้ช่วยขาย ซึ่งพี่บอยเรียนรู้บทบาทของเจ้าของร้านผ่านโครงสร้างดังกล่าว ลักษณะการเรียนรู้ผ่านการสังเกตพฤติกรรมของเจ้าของร้านเป็นกระบวนการขัดเกลาทางสังคมล่วงหน้า พี่บอยได้รับเจ้าของร้าน เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการแสดงบทบาทของตนเองเมื่อพี่บอยก้าวสู่สถานภาพของการเป็นเจ้าของร้าน

เมื่อพี่บอยลาออกจากการเป็นผู้ช่วยร้านแล้วก้าวเข้าสู่การเป็นเจ้าของร้านทำให้พี่บอยก่อรูปของโครงสร้างของฟิวด์ที่มีพี่บอยเป็นผู้กระทำในฐานะที่เป็นเจ้าของร้าน แต่ความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของร้านและพี่บอยเปลี่ยนแปลงไปเป็นแบบผู้ให้ความช่วยเหลือแก่พี่บอยในยามที่เกิดปัญหาแทนที่จะเป็นลูกจ้างกับนายจ้าง

ในช่วงเริ่มแรกของโครงสร้างของฟิวด์ที่มีพี่บอยเป็นส่วนหนึ่งนั้นเริ่มต้นด้วยความสมัครใจที่พี่บอยต้องการให้ป้าน้อยซึ่งเป็นผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดเดียวกันมาเป็นพันธมิตรกับตนเอง ซึ่งพี่บอยเลือกที่จะเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำของป้าน้อย แม้ว่าในบางครั้งตนเองอาจจะไม่เห็นด้วยก็ตาม ป้าน้อยมีบทบาทในการสอนเทคนิคและกฎเกณฑ์ต่างๆ ให้แก่พี่บอย เช่น การเก็บซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ในโกดังแทนที่จะวางขายภายในร้านเลย อย่างไรก็ตาม ระดับความเข้มข้นของความสัมพันธ์ระหว่างพี่บอยกับป้าน้อยลดลงเนื่องจากความขัดแย้งทางความคิดที่มีต่อผู้นำภายในตลาด

อย่างไรก็ตาม โครงสร้างของฟิวด์ที่มีป้าน้อยเพียงคนเดียวไม่เพียงพอต่อความปลอดภัยในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ เนื่องจากพี่บอยเคยเกือบถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาจับกุมเพราะไม่ได้รับสัญญาณจากมอเตอร์ไซค์รับจ้างที่แจ้งเตือนล่วงหน้าจนทำให้พี่บอยเกือบถูกจับ พี่บอยจึงต้องสรรหาบุคคลอื่นเข้ามาอยู่ในโครงสร้างของฟิวด์เพื่อช่วยเหลือในการประกอบอาชีพให้มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

พี่บอยต้องพึ่งพาความช่วยเหลือจากเด็กเสิร์ฟในร้านอาหารของแฟนตนเองในการเป็นสายให้ส่งข้อมูลในยามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางเข้ามายังตลาดแห่งนี้เพื่อให้พี่บอยสามารถเก็บ

สินค้านี้ได้ทัน ในช่วงเวลานั้นฟีบอยสามารถเอาตัวรอดจากการบุกเข้าจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทุกครั้งโดยผ่านการให้ความช่วยเหลือจากเด็กเสิร์ฟ

อย่างไรก็ตาม โครงสร้างของฟิลด์ต้องเปลี่ยนแปลงอีกครั้งเมื่อไม่นานมานี้และผู้ชายคนอื่นๆ ตกลงร่วมกันในการร้องขอให้พีเจเข้ามาเป็นผู้คุ้มครองความปลอดภัยภายในตลาดนี้ ฟีบอยไม่เห็นด้วยและไม่ต้องการที่จะจ่ายเงินให้กับพีเจ แต่ไม่สามารถต้านทานแรงกดดันจากผู้ชายคนอื่นได้ ทำให้ฟีบอยจำยอมต้องให้พีเจเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งภายในโครงสร้างของฟิลด์ อย่างไรก็ตาม บทบาทของการให้ความช่วยเหลือของพีเจกลายเป็นบทบาทที่เป็นศัตรูกับฟีบอย เนื่องจากเกิดความขัดแย้งระหว่างฟีบอยกับพีเจจนฟีบอยมักถูกพีเจกลั่นแกล้งโดยการส่งสัญญาณผิดๆ อยู่เสมอประกอบกับพีเจเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งเข้ามาแย่งลูกค้าจากร้านฟีบอย ทำให้ฟีบอยต้องการให้พีเจออกจากโครงสร้างของฟิลด์ แต่ฟีบอยก็ไม่สามารถกระทำได้นี้เนื่องจากถูกปัจจัยแวดล้อมและบุคคลรอบข้างบังคับให้ฟีบอยต้องยอมรับพีเจเป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างด้วย

โครงสร้างภายในร้านของฟีบอยเกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่จากเหตุการณ์ที่ฟีบอยชักชวนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ามาจับกุมมาเป็นหุ้นส่วนภายในร้านของตนเอง เนื่องจากฟีบอยคิดว่า เครือข่ายบุคคลที่มีอำนาจโดยตรงเกี่ยวกับอาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ย่อมสามารถจัดการกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ ฟีบอยจึงตัดสินใจที่จะดึงผู้มีอำนาจเข้ามาเป็นพวกเดียวกับตนเอง ซึ่งผลปรากฏว่า หุ้นส่วนคนนี้สามารถจัดการปัญหาต่างๆ ได้เกือบทั้งหมด ยกเว้นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้ที่มีอำนาจในระดับใกล้เคียงกัน ยกตัวอย่างเช่น หุ้นส่วนสามารถจัดการกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ามาเรียกเก็บเงินค่าคุ้มครองได้ แต่ในขณะเดียวกันกลับไม่สามารถจัดการกับกลุ่มทหารที่เลียนแบบพฤติกรรมการเรียกเก็บค่าคุ้มครองของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นโครงสร้างของฟิลด์จึงมีการเปลี่ยนแปลงอีกครั้งโดยมีกลุ่มทหารเข้ามามีบทบาทในการเรียกเก็บค่าคุ้มครอง

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างที่ไม่ได้เกิดจากความสมัครใจ แต่ฟีบอยก็ยังคิดว่าโครงสร้างดังกล่าวมีความเหมาะสมที่จะทำให้ตนเองสามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้อย่างปลอดภัยภายใต้โครงสร้างที่มีการบังคับใช้กฎหมายจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เมื่อพิจารณาในระดับบุคคล ผู้วิจัยพบเห็นการเปลี่ยนแปลงในปฏิบัติการทางขายของฟีบอยเช่นเดียวกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของฟิลด์ กล่าวคือ ในช่วงเริ่มต้นของการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ฟีบอยเรียนรู้วิธีการขายว่า ผู้ชายควรนำสินค้าผิดกฎหมายออกมาวางขายได้เลย แต่มีเงื่อนไขว่าจะต้องมีเครือข่ายบุคคลที่มีอำนาจในการให้ความคุ้มครองดูแลได้ ส่งผลให้เมื่อฟีบอยแยกออกมาตั้งร้านเอง ฟีบอยต้องการนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ออกมาวางขาย แต่ฟีบอยก็ไม่

สามารถกระทำได้นี้เนื่องจากผู้ขายภายในตลาดแสดงความคิดเห็นคัดค้าน พี่บอยจึงต้องเปลี่ยนแปลงปฏิบัติการทางการขายสินค้าให้สอดคล้องกับผู้ขายในบริเวณเดียวกัน

นอกจากนั้นพี่บอยยังต้องเปลี่ยนแปลงปฏิบัติการในด้านการเก็บซื้อดีละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย กล่าวคือ ในสมัยที่พี่บอยเป็นผู้ช่วยขาย เจ้าของร้านสามารถเก็บสินค้าไว้ในร้านได้เลย แต่เมื่อพี่บอยย้ายมาเป็นผู้ขายภายในตลาดนี้ พี่บอยได้รับคำแนะนำว่าต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการเก็บสินค้า โดยต้องไปเช่าสถานที่เพื่อใช้เป็นโกดังในการเก็บสินค้า สินค้าจะถูกนำออกก็ต่อเมื่อลูกค้าสั่งสินค้าเท่านั้น

ปฏิบัติการในการจัดการกับปัญหาที่พี่บอยต้องเผชิญหน้ากับเจ้าหน้าที่ตำรวจเกิดจากการเรียนรู้ตั้งแต่สมัยที่พี่บอยเป็นผู้ช่วยขาย ซึ่งพี่บอยสังเกตพฤติกรรมของเจ้าของร้านแล้วนำมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เช่น การแสดงท่าทีอ่อนโยนและไม่ก้าวร้าวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจจะทำให้ผู้ขายสามารถเอาตัวรอดจากความผิดได้ ซึ่งพี่บอยนำมาใช้ในการจัดการกับปัญหาของตนเอง พี่บอยไม่ได้แสดงท่าทีอ่อนโยนเพียงอย่างเดียว แต่กลับชักชวนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาเป็นหุ้นส่วน โดยใช้การลงทุนจากทรัพยากรเศรษฐกิจ คือ เงิน แม้ว่าจะทำให้ผลกำไรของพี่บอยลดลง แต่พี่บอยจะได้รับประโยชน์ในด้านอื่นแทน โดยใช้การเป็นหุ้นส่วนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นเครื่องมือในการสร้างความปลอดภัยให้กับร้านของตนเอง

ปฏิบัติการของพี่บอยสะท้อนให้เห็นโครงสร้างทางความคิดที่อยู่เบื้องหลังของการแสดงออกต่างๆ ซึ่งเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของพี่บอย ยกตัวอย่างเช่น การที่พี่บอยชักชวนให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาเป็นหุ้นส่วนกับตนเองแสดงให้เห็นความคิดที่ว่า การดึงเอาบุคคลที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามเข้ามาเป็นพวกเดียวกับตนเองจะทำให้เกิดความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ ผ่านการให้ความช่วยเหลือและเป็นตัวกลางในการไกล่เกลี่ยปัญหาได้ ซึ่งเป็นฮาบิทัสในการเอาตัวรอดภายใต้โครงสร้างของฟิลด์ที่มีการบังคับใช้กฎหมาย

ปฏิบัติการของการวางขายซื้อดีละเมิดลิขสิทธิ์ก็สะท้อนให้เห็นฮาบิทัสของพี่บอยด้วยเช่นกัน การที่พี่บอยเลือกที่จะวางขายซื้อดีละเมิดลิขสิทธิ์อย่างเปิดเผยเนื่องจากพี่บอยได้รับการสอนจากเจ้าของร้านว่าการขายสินค้าผิดกฎหมายสามารถวางขายอย่างเปิดเผยได้หากมีบุคคลที่มีอำนาจในการให้ความคุ้มครองดูแลได้ ดังนั้น การตัดสินใจเลือกวางขายซื้อดีละเมิดลิขสิทธิ์อย่างเปิดเผยจึงสะท้อนให้เห็นความคิดของพี่บอยที่ว่า เจ้าของร้านที่พี่บอยเคยทำงานน่าจะเป็นบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือในปัญหาต่างๆ อย่างแน่นอน แต่ความคิดเหล่านี้ก็ถูกยับยั้งการแสดงออกจากการคัดค้านของผู้ขายภายในตลาดแห่งนี้ที่ไม่ต้องการให้วางขายซื้อดีละเมิดลิขสิทธิ์อย่างเปิดเผย

ฟیبอยมีฮาบิตส์เกี่ยวกับอาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ในลักษณะที่ว่าอาชีพนี้เกิดจากความต้องการของลูกค้า หากไม่มีลูกค้าก็ไม่มีผู้ขายอย่างแน่นอน ดังนั้น ฟีบอยจึงเลือกที่จะขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แม้ว่าจะเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายก็ตาม เนื่องจากลูกค้ายังต้องการสินค้าอยู่ หากฟีบอยไม่ขายก็ยังคงมีผู้ขายรายอื่นอย่างแน่นอน ฟีบอยจึงเลือกที่จะขายสินค้านี้ต่อไปโดยมองว่าเป็นแหล่งรายได้ที่สามารถยกระดับสถานภาพของตนเองให้สูงขึ้นได้ แต่หากเมื่อใดที่ลูกค้าไม่ต้องการสินค้านี้แล้ว ฟีบอยก็จะเลิกขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อย่างแน่นอน

เมื่อพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของฟิลด์ ปฏิบัติการและฮาบิตส์ของฟีบอยพบว่า สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน หากสิ่งใดสิ่งหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปย่อมส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของสิ่งอื่นๆ ด้วย

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของฟิลด์ส่งผลต่อปฏิบัติการและฮาบิตส์ของฟีบอยด้วย กล่าวคือ เมื่อมีบุคคลเพิ่มเข้ามาในโครงสร้างของฟิลด์ ฟีบอยย่อมเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความคิดให้สอดคล้องกับโครงสร้างของฟิลด์ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาเป็นหุ้นส่วนของร้านส่งผลให้การกระทำกิจกรรมต่างๆ ต้องได้รับการตัดสินใจร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการแก้ปัญหาของฟีบอยและการปรึกษาเรื่องทหารที่เข้ามาเรียกเก็บเงิน นอกจากนั้นในกรณีเดียวกันนี้ ฟีบอยยังเคยมีมุมมองว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย ดำเนินการกับผู้ที่ทำให้ผิดกฎหมาย แต่เมื่อมีหุ้นส่วนเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฟีบอยกลับเปลี่ยนมุมมองที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจว่าเป็นเครื่องมือที่ก่อให้เกิดความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ พฤติกรรมที่เคยวิ่งหนีเจ้าหน้าที่ตำรวจก็เปลี่ยนแปลงไปเป็นพฤติกรรมการต้อนรับเจ้าหน้าที่ตำรวจแทน เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ามาตรวจค้นสังเกตเห็นสติ๊กเกอร์ที่ติดอยู่ภายในร้านก็จะไม่เข้ามายุ่งอีกเลย

การเปลี่ยนแปลงของปฏิบัติการก็ส่งผลให้โครงสร้างของฟิลด์และฮาบิตส์ของฟีบอยเปลี่ยนแปลงไปด้วย ยกตัวอย่างเช่น การที่ฟีบอยใช้เด็กเสิร์ฟเป็นสายคอยส่งข้อมูลให้แก่ตนเองนั้น ทำให้บุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องเพิ่มความซับซ้อนมากขึ้น รวมทั้งความคิดที่มีต่อการเอาตัวรอดจากการขายของฟีบอยก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยกลยุทธ์ในการอยู่รอดไม่จำเป็นต้องอาศัยผู้ที่มีอำนาจเพียงอย่างเดียว แต่การมีเครือข่ายบุคคลที่รู้จักและสามารถให้ความช่วยเหลือได้แม้ว่าจะไม่มีอำนาจก็สามารถช่วยให้ฟีบอยรอดพ้นจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้

ฮาบิตส์ของฟีบอยที่เปลี่ยนแปลงไปย่อมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างของฟิลด์และปฏิบัติการด้วย ดังเช่น กรณีความคิดของฟีบอยที่มีต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเปลี่ยนแปลงไป โดยฟีบอยไม่ได้มองตำรวจว่าเป็นบุคคลฝ่ายตรงข้ามกับตนเอง แต่กลายเป็นบุคคลที่สามารถให้

ความช่วยเหลือในธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ ทำให้พี่บอยหาหนทางในการดึงเอาเจ้าหน้าที่ตำรวจมาเป็นพวกเดียวกับตนเอง โดยการชักชวนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เข้ามาจับกุมให้มาเป็นหุ้นส่วนร้านของตนเอง เมื่อมีบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องกับธุรกิจมากขึ้นก็ส่งผลให้โครงสร้างของฟิลด์เปลี่ยนแปลงไปด้วย โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจกลายมาเป็นผู้ที่มีบทบาททั้งเป็นผู้ขาย ผู้ให้ความช่วยเหลือและผู้บังคับใช้กฎหมายไปพร้อมๆ กัน

5. ศักดิ์

5.1 ภูมิหลังส่วนตัว

ศักดิ์เกิดในครอบครัวที่เคยมีฐานะร่ำรวยมาก่อน ปู่และย่าของศักดิ์ประสบความสำเร็จในการทำธุรกิจส่งออกอาหาร แต่ความร่ำรวยถูกหยุดชะงักและไม่ได้ส่งต่อมายังรุ่นของศักดิ์ เนื่องจากฐานะครอบครัวเริ่มตกต่ำลงเมื่อปู่และย่าเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการพนัน ทั้งสองคนจึงไม่ค่อยมีเวลาดูแลลูกของตนเอง ซึ่งก็คือ พ่อของศักดิ์

พ่อของศักดิ์ได้รับการเลี้ยงดูแบบไม่เอาใจใส่จากปู่และย่า ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งสามคนมีความห่างเหินกันมาก พ่อของศักดิ์ใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อนมากกว่าที่จะกลับมาอยู่ที่บ้าน บางครั้งพ่อของศักดิ์ไม่ได้กลับบ้านเป็นเวลาร่วมสัปดาห์ แต่ปู่และย่าก็ไม่เคยรับรู้เลยเพราะมัวแต่ไปเล่นการพนันกับเพื่อนๆ

พ่อของศักดิ์จบการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาปีที่ 4 เท่านั้น เพราะถูกเพื่อนชักชวนให้ลาออกไปทำงานร่วมกัน พ่อของศักดิ์ทำงานในสนุกเกอร์คลับแห่งหนึ่งทำให้ชีวิตของพ่อเริ่มรู้จักกับบุคคลในวงการพนันบอลและห่วยใต้ดิน

พ่อของศักดิ์เริ่มต้นทำงานในฐานะที่เป็นคนเดินโปยพนันบอลและห่วยซึ่งได้รับเงินค่าจ้างเพียงวันละ 200 บาทเท่านั้น ซึ่งแตกต่างจากคนพนันที่สามารถทำเงินได้ครั้งละหลายหมื่นบาท พ่อของศักดิ์คิดว่าการเป็นคนเดินโปยได้รับเงินน้อยกว่าเมื่อเทียบกับการเป็นผู้เล่นพนันเอง พ่อของศักดิ์จึงตัดสินใจเข้าสู่วงการพนันในฐานะที่เป็นผู้เล่น ทั้งการเล่นไพ่ พนันบอลและห่วยใต้ดิน

ตลอดระยะเวลาที่พ่อของศักดิ์คลุกคลีอยู่ในวงการพนัน พ่อของศักดิ์เสียเงินกว่า 20 ล้านบาท และไม่สามารถหาเงินมาใช้หนี้ได้ พ่อของศักดิ์จึงต้องย้ายที่อยู่เพื่อหนีเจ้าหนี้ แต่เมื่อไปอยู่ที่ใหม่ พ่อของศักดิ์ก็ยืมเงินจากคนในชุมชนนั้นมาเล่นการพนันอีกจนสร้างหนี้สินไว้อีกนับไม่ถ้วน พ่อของศักดิ์ยังคงใช้วิธีการหนีปัญหาการถูกทวงหนี้โดยการย้ายที่อยู่หนีไปเรื่อยๆ จนกระทั่งพ่อของศักดิ์ย้ายไปต่างจังหวัด จึงได้พบกับหญิงสาวคนหนึ่งซึ่งต่อมากลายเป็นภรรยา พ่อของศักดิ์จึงตัดสินใจลงหลักปักฐานและสร้างครอบครัวขึ้นมาใหม่โดยไม่คิดที่จะย้ายที่อยู่หนีอีกต่อไป

พ่อและแม่ของศักดิ์ร่วมกันสร้างชีวิตครอบครัวขึ้นมา พ่อทำงานรับจ้างทั่วไป ส่วนแม่ของศักดิ์ทำงานเป็นพนักงานทำความสะอาดในบริษัทแห่งหนึ่ง อย่างไรก็ตาม นิสัยติดพันของพ่อก็ไม่สามารถตัดขาดได้อย่างถาวรโดยเฉพาะการเล่นหอยได้ดินส่งผลให้รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย พ่อของศักดิ์จึงต้องไปกู้เงินจากเจ้าหนี้ในระบบเพื่อนำมาหมุนเวียนใช้จ่ายภายในครอบครัว

ในช่วงที่พ่อต้องดิ้นรนทำงานเพื่อนำเงินมาใช้หนี้เงินกู้ในระบบ แม่ของศักดิ์ได้ให้กำเนิดลูกทั้งสามคน โดยมีศักดิ์เป็นลูกคนโต น้องตึกเป็นน้องสาวและน้องโก้เป็นน้องชายคนเล็ก ดังนั้นวิธีการย้ายที่อยู่หนี้เจ้าหนี้ของพ่อจึงเป็นเรื่องที่ไม่สามารถกระทำได้อีกต่อไป เพราะพ่อของศักดิ์มีภาระเพิ่มขึ้นจากลูกๆ ทั้งสามคนและภรรยา

เนื่องจากฐานะทางเศรษฐกิจที่ไม่มั่นคงทำให้ศักดิ์ต้องดิ้นรนหางานทำเพื่อส่งตัวเองและน้องๆ เรียนหนังสือ ศักดิ์ต้องรับจ้างทำงานทั่วไปและขอกู้เงินจากกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นค่าเล่าเรียนจนสามารถเรียนจบปริญญาตรีได้ทั้งสามคน

ส่วนพ่อของศักดิ์เริ่มกลับมาเล่นหอยมากขึ้น โดยให้เหตุผลว่า ตนเองน่าจะมีโชคทางด้านการเสี่ยงทายบ้างหลังจากที่ไม่เคยประสบความสำเร็จเลย อย่างไรก็ตาม พ่อของศักดิ์ยังคงเสียพนันเกือบทุกครั้งและใช้วิธีการกู้ยืมเงินจากคนในชุมชนจนหนี้สินพอกพูนเพิ่มเป็นจำนวนแสนกว่าบาท พ่อของศักดิ์จึงตัดสินใจหนีออกจากบ้านอีกครั้ง โดยทิ้งภรรยากับลูกๆ ให้อยู่กันตามลำพัง

แม้ว่าพ่อของศักดิ์จะหนีออกจากบ้านแต่เขายังคงติดต่อมาที่บ้านอยู่เสมอ เพียงแต่จะไม่มาหาที่บ้านเพราะกลัวเจ้าหนี้จะมาทวงเงิน ศักดิ์รับหน้าที่เป็นผู้ชดใช้หนี้แทนพ่อทั้งหมด แต่ขอใช้วิธีการผ่อนชำระเป็นงวดๆ เจ้าหนี้ยอมรับข้อเสนอทำให้ศักดิ์และน้องทั้งสองคนต้องช่วยกันทำงานหาเงินเพื่อนำมาใช้หนี้แทนพ่อ หากสามารถชำระหนี้ได้ครบตามจำนวนแล้ว ศักดิ์จะให้พ่อกลับมาอยู่ที่บ้านตามเดิม งานที่ศักดิ์เคยทำเพื่อหาเงินมาใช้หนี้ เช่น การทำธุรกิจขายตรง งานรับจ้างสอนพิเศษ และงานรับจ้างพิมพ์เอกสาร เป็นต้น ซึ่งเป็นการทำงานนอกเวลาควบคู่ไปกับการเรียนหนังสือ ดังที่ศักดิ์ (สัมภาษณ์, 21 มกราคม 2553) ได้เล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า “ช่วงนั้นลำบากมาก พ่อหนีไป พวกเราก็ต้องทำงานหาเงินใช้หนี้ให้พ่อ ไม่เข้าใจเลยว่าทำไมพ่อต้องหนี แต่เค้าเป็นพ่อ เราช่วยอะไรได้ก็ต้องช่วย ช่วงนั้นก็ทำมันทุกอย่าง เพื่อเอาเงินมาก่อน”

ปีพ.ศ. 2548 ศักดิ์จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและได้เข้าทำงานเป็นพนักงานในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง โดยได้รับเงินเดือนๆ ละ 10,000 บาท ศักดิ์ต้องเก็บเงินส่วนหนึ่งรวมกับเงินของน้องๆ เพื่อชำระหนี้แทนพ่อ จนปี พ.ศ. 2550 ศักดิ์สามารถหาเงินชำระหนี้แทนพ่อจนหมด ศักดิ์จึงขอให้พ่อกลับมาอยู่บ้านตามเดิม

เมื่อกลับมาอยู่บ้าน พ่อของศักดิ์ตัดสินใจเลิกเล่นพนันอย่างเด็ดขาดเพราะสงสารลูกและภรรยาที่ต้องอยู่อย่างลำบากและดิ้นรนหาเงินมาชดใช้หนี้แทนตนเอง ในขณะที่ตนเองต้องหลบหนีและใช้ชีวิตไปวันๆ ศักดิ์และน้องร่วมกันลงทุนเปิดร้านขายของชำให้พ่อและแม่ เพื่อให้พ่อและแม่มีกิจกรรมทำร่วมกันและเป็นแหล่งรายได้เล็กๆ น้อยๆ ของครอบครัวด้วย

นอกจากการทำงานเป็นพนักงานในบริษัทเอกชนแล้ว ศักดิ์ยังหารายได้เพิ่มจากการเปิดท้ายขายเสื้อผ้าในตลาดนัดของห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง ธุรกิจดังกล่าวทำให้ศักดิ์สามารถเก็บเงินได้ร่วมแสนกว่าบาท ซึ่งศักดิ์ (สัมภาษณ์, 21 มกราคม 2553) เล่าให้ฟังด้วยความภูมิใจว่า “คนอื่นอาจจะมองว่าไม่เยอะ มันก็เรื่องเขา แต่นี่มันแสนนึงเลยนะ สำหรับเรามันเยอะมากที่สุดตั้งแต่เกิดมาเลยแหละ . . . เงินก้อนนี้มันต้องเอาไปทำอะไรทำให้มันพอกพูนได้อีก”

ช่วงที่ศักดิ์ขายเสื้อผ้าในตลาดนัดทำให้เขาได้พบกับผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่เปิดร้านขายอยู่ติดกัน ชื่อว่า ฟีกอล์ฟ ศักดิ์ต้องการประกอบอาชีพนี้บ้างเพราะเห็นว่าร้านของฟีกอล์ฟมีคนเข้ามาเลือกซื้อสินค้าอย่างไม่ขาดสาย เขาจึงเริ่มขอข้อมูลจากฟีกอล์ฟ และขอคำปรึกษาจากสมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะน้องตึกว่าจะลองหันมาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ดีหรือไม่ ในที่สุด ศักดิ์ตัดสินใจที่จะลองขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยได้รับความช่วยเหลือจากน้องตึก

การขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นเพียงอาชีพเสริมของศักดิ์เท่านั้น เพราะศักดิ์ยังคงให้ความสำคัญกับงานประจำที่เป็นพนักงานในบริษัทเอกชน เนื่องจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นอาชีพที่มีรายได้ไม่แน่นอนและมีความเสี่ยงหลายประการจากการขาย ศักดิ์จึงคิดว่าจำเป็นต้องประกอบอาชีพประจำที่มีรายได้มั่นคงควบคู่ไปด้วย

ในปัจจุบันศักดิ์ยังอาศัยอยู่ร่วมกับสมาชิกในครอบครัวทั้งพ่อ แม่ และน้องอีก 2 คน ซึ่งพ่อและแม่ของศักดิ์ดูแลร้านขายของชำที่ศักดิ์และน้องๆ ลงทุนเปิดให้ แม้ว่าจะไม่ใช่แหล่งรายได้มหาศาลแต่ก็ยังใช้เป็นแหล่งรายได้ภายในครอบครัวโดยพ่อและแม่ไม่ต้องรบกวนขอเงินจากลูกๆ ส่วนน้องตึกพนักงานขายกรวยจราจรและน้องไก่ทำงานรับราชการ

จากประสบการณ์อันเลวร้ายที่เกิดจากนิสัยชอบเล่นการพนันของพ่อที่มีมาตั้งแต่วัยรุ่นทำให้ศักดิ์ แม่และน้องต้องหันหน้าเข้าหากันเพื่อแก้ปัญหาที่พ่อได้ก่อไว้ ความสัมพันธ์ของศักดิ์และสมาชิกคนอื่นๆ (ยกเว้นพ่อ) จึงเป็นความสัมพันธ์ที่สนิทสนมจนสามารถพูดคุยได้ทุกเรื่อง แต่ความสัมพันธ์ระหว่างศักดิ์กับพ่อยังคงห่างเหินกันอยู่ แม้ว่าศักดิ์จะรักและเป็นห่วง แต่ไม่มีการแสดงออกเหมือนที่ปฏิบัติกับสมาชิกคนอื่นๆ

อย่างไรก็ตาม ศักดิ์ยังคงมีความกังวลใจว่าพ่ออาจจะกลับไปเล่นการพนันอีก เพราะกลุ่มเพื่อนบ้านมักชวนพ่อของศักดิ์ให้มาแทงหวยและเล่นพนันอีก โดยพูดจาล้อมว่าให้เล่นน้อยๆ

ไม่ต้องลงทุนด้วยเงินก้อนใหญ่ ศักดิ์จึงพยายามแยกเพื่อนบ้านให้ออกห่างจากพ่อให้มากที่สุด ส่วนในช่วงที่ศักดิ์ไม่อยู่บ้าน ศักดิ์จะให้แม่เป็นผู้ดูแลไม่ให้พ่อเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการพนันอีก

ศักดิ์เป็นผู้ที่มีอำนาจในการตัดสินใจเรื่องราวต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกทุกคน แต่ศักดิ์ก็เปิดโอกาสให้สมาชิกคนอื่นๆ ได้แสดงความคิดเห็นด้วย เช่น การตัดสินใจเลือกสถานที่ไปเที่ยวพักผ่อน และการตัดสินใจเลือกซื้อเครื่องใช้ต่างๆ ภายในครอบครัว เป็นต้น ส่วนการตัดสินใจในเรื่องส่วนตัวนั้น ศักดิ์มักจะเปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนตัดสินใจด้วยตัวเอง เว้นแต่หากต้องการคำแนะนำจากสมาชิกคนอื่น

5.2 กระบวนการเข้าสู่อาชีพ

แม้ว่าศักดิ์จะมีงานประจำเป็นพนักงานในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งซึ่งมีรายได้เดือนละ 10,000 บาท แต่ศักดิ์มองว่าไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายและการชำระหนี้จากกยศ. ทำให้ศักดิ์พยายามแสวงหาอาชีพเสริมที่เพิ่มรายได้ให้เพียงพอต่อภาระภายในครอบครัว

ศักดิ์เปิดร้านขายเสื้อผ้าในตลาดนัดของห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งในช่วงเย็นวันศุกร์และเสาร์ ในช่วงที่ศักดิ์ขายเสื้อผ้า ศักดิ์สังเกตเห็นว่ามีลูกค้าเข้ามาใช้บริการร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่อยู่ติดกันเป็นจำนวนมาก ศักดิ์จึงพยายามพูดคุยและสอบถามถึงรายได้จากฟ็อกอล์ฟที่เป็นเจ้าของร้าน คำตอบที่ได้รับทำให้ศักดิ์เกิดความประหลาดใจเป็นอย่างมาก เนื่องจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์สามารถทำเงินได้เฉลี่ยวันละ 5,000 บาท ศักดิ์ไม่เคยคิดว่าการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพียง 3 ชั่วโมงจะสามารถทำเงินได้มากกว่าครึ่งหนึ่งของรายได้จากงานประจำที่ศักดิ์ได้รับความรู้สึกประหลาดใจของศักดิ์สะท้อนผ่านคำพูดว่า “มันไม่น่าเชื่อเลยนะว่าจะได้เยอะขนาดนี้ เรายังทำงานครึ่งเดือน แต่นั่นแค่ 6 ชั่วโมงก็ได้เงินเท่ากับเราทั้งเดือนแล้ว อะไรมันจะขนาดนั้น” (ศักดิ์, สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2552)

เมื่อศักดิ์รับรู้ว่าการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์สามารถทำรายได้อย่างมหาศาล ศักดิ์จึงเริ่มขอข้อมูลและสอบถามเกี่ยวกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากฟ็อกอล์ฟ ในช่วงแรกฟ็อกอล์ฟไม่ยอมบอกเพราะกลัวว่าศักดิ์จะเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แข่งกับตนเอง ซึ่งศักดิ์เล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า “ตอนแรกเค้าก็ไม่ยอมบอกเราหรอก ถามเท่าไรก็ไม่ตอบ จนวันหนึ่งได้ยินพี่เค้าคุยกับเพื่อนว่ามีคนมาถามเรื่องซีดี แล้วพี่เค้าก็บอกว่าเค้าไม่กล้าบอกหรอก กลัวว่ามันจะมาเปิดร้านขายในนี้ด้วย” (ศักดิ์, สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2552) เมื่อศักดิ์ได้ยินเหตุผลที่ฟ็อกอล์ฟไม่ยอมบอกข้อมูล ศักดิ์จึงเข้าไปขอร้องฟ็อกอล์ฟโดยให้สัญญาว่าจะไม่เปิดร้านขายภายในบริเวณตลาดนัดแห่งนี้ ฟ็อกอล์ฟจึงมีท่าทีอ่อนลง แต่ยังไม่ได้ให้ข้อมูลในทันทีเลย จนกระทั่งผ่านไป 2 สัปดาห์ ฟ็อกอล์ฟเป็นฝ่ายที่เข้ามาพูดคุยกับศักดิ์ก่อน โดยกำหนดเงื่อนไขว่าศักดิ์จะต้องรับซีดีจากร้านของฟ็อกอล์ฟไปขายเพื่อ

แลกเปลี่ยนกับการให้ข้อมูล ซึ่งศักดิ์ก็ให้คำมั่นสัญญาว่าจะทำตามที่ฟีกอล์ฟต้องการ ฟีกอล์ฟจึงยินยอมที่จะให้ข้อมูล

หลังจากศักดิ์ได้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับกระบวนการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทั้งในด้านแหล่งของสินค้า การกำหนดราคาขาย วิธีการขายและปัญหาจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ทำให้ศักระบายใจอยากลองขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ศักดิ์จึงนำเรื่องการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไปปรึกษาน้องตึกและน้องไก่

น้องตึกเป็นพนักงานขายกรวยจระจิงรู้จักกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหลายคน ศักดิ์ขอรับรองให้น้องตึกไปปรึกษากับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไว้ใจ (พี่พีท) ได้ว่าหากตนเองขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะมีความเสี่ยงในการถูกจับกุมหรือไม่ แล้วจะต้องทำอะไรเพื่อให้ตนเองรอดพ้นจากการถูกจับกุม

น้องตึกเป็นผู้ประสานงานกับพี่พีทจนทำให้ศักดิ์สามารถนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เข้าไปขายในตลาดนัดแห่งหนึ่งที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสูง (พี่หิ้น) เป็นเจ้าของพื้นที่ แต่ศักดิ์ต้องจ่ายเงินค่าเช่าพื้นที่รวมกับค่าคุ้มครองเพื่อแลกเปลี่ยนกับความปลอดภัยในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ในที่สุดศักดิ์ก็ได้เข้าสู่อาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยผ่านการได้รับความช่วยเหลือจากฟีกอล์ฟและน้องตึกที่ติดต่อประสานงานกับพี่พีทเพื่ออำนวยความสะดวกในการนำสินค้าผิดกฎหมายเข้าไปวางขายภายในตลาดนัดที่มีพี่หิ้นเป็นผู้ดูแล

ศักดิ์ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นเพียงอาชีพเสริมเท่านั้น โดยขายสัปดาห์ละ 2 วัน คือ ช่วงเย็นวันพฤหัสบดีและวันอาทิตย์เท่านั้น ศักดิ์ยังคงทำงานประจำที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนควบคู่ไปด้วย เพราะหากศักดิ์ไม่สามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใดก็ตาม ศักดิ์จะยังมีงานประจำอยู่

แม้ว่าศักดิ์จะขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดนัดที่มีพี่หิ้นเป็นเจ้าของพื้นที่ แต่ศักดิ์ยังถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจบุกเข้าจับกุมด้วย¹ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เดินทางมาตรวจนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มาพร้อมกับบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ซึ่งไม่รู้ว่าตลาดนัดแห่งนี้มีพี่หิ้นซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจระดับสูงเป็นเจ้าของพื้นที่

ศักดิ์ได้รับการสอนเทคนิคในการเอาตัวรอดจากการประจอบอาชีพที่ผิดกฎหมายจากฟีกอล์ฟ รวมทั้งยังสังเกตเห็นพฤติกรรมของฟีกอล์ฟที่ไม่เกรงกลัวต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีหน้าซ้ำยังมีการทำทนายให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมาจับด้วย แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจก็ไม่ยอมทำการจับกุม เนื่องจากพี่

¹ รายละเอียดเกี่ยวกับการถูกจับกุมของศักดิ์อยู่ในหัวข้อ “ประสบการณ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์”

กอล์ฟติดรูปที่ถ่ายคู่กับนักการเมืองท้องถิ่นที่ชื่อว่า คุณสิทธิ ไว้ภายในร้าน พุทธกรรมดั่งกล่าวทำให้ ศักดิ์คิดว่าทักษะที่สำคัญในการสร้างความปลอดภัยในการขาย คือ การสร้างเครือข่ายกับบุคคลที่มีอำนาจในการให้ความช่วยเหลือกับการประกอบอาชีพที่ผิดกฎหมาย เพราะบุคคลเหล่านี้จะใช้ อำนาจที่ตนเองมีในการแสวงหาประโยชน์จากผู้ประกอบอาชีพผิดกฎหมาย

ดังนั้น ศักดิ์จึงพยายามสร้างเครือข่ายบุคคลที่มีความสำคัญต่อการสร้างความปลอดภัย ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยผ่านน้องตึกที่ทำงานเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ศักดิ์จึงสามารถ เอาตัวรอดจากการถูกจับกุมได้ โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ไกล่เกลี่ย ส่วนวิธีการขายหรือเทคนิค การเรียกลูกค้าเป็นเพียงกลยุทธ์ที่เพิ่มยอดขายเท่านั้น

ศักดิ์มีความคิดเห็นต่ออาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่าเป็นอาชีพประเภทหนึ่งที่สามารถ สร้างผลกำไรจำนวนมากมหาศาลให้กับผู้ขาย แต่กลับเป็นกิจกรรมที่ผิดกฎหมายเพราะถูกสังคม กำหนด ซึ่งศักดิ์สะท้อนให้เห็นความคิดเห็นที่มีต่ออาชีพนี้ว่า ตัวสินค้าไม่ได้ก่อให้เกิดโทษต่อบุคคล ทั่วไป แต่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของกลุ่มนายทุน ซึ่งนายทุนใช้อำนาจในการผลักดัน ให้ผลประโยชน์ของตนเองเป็นเรื่องที่ผูกพันกับกฎหมาย ความคิดเห็นเหล่านี้สะท้อนผ่านคำพูด ของศักดิ์ว่า “เราคิดว่ามันเป็นอาชีพหนึ่งเท่านั้นเอง แต่มันมีกฎหมายไง มันเลยผิด ถ้าไม่มีกฎหมาย มันก็ไม่ผิดใช่ไหม แล้วนี่ก็ดูสิว่าใครเป็นออกกฎหมายฉบับนี้ ถ้าไม่ใช่คนที่เสียประโยชน์ มันก็ต้อง เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ไง พวกนี้มันก็เป็นนายทุนเท่านั้นแหละ ที่มุ่งแต่สร้างความชอบธรรมให้กับงาน ของมันเท่านั้น” (ศักดิ์, สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2552)

5.3 สถานที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ศักดิ์เช่าพื้นที่ภายในตลาดนัดของฟีนเป็นสถานที่ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยได้รับความช่วยเหลือจากน้องตึกที่รู้จักกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ร้านของศักดิ์กว้างประมาณ 1.5 เมตร และ ยาวประมาณ 3 เมตร ลักษณะของร้านเป็นเพียงการนำโต๊ะมาวางต่อกันและนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ มาจัดเรียงเพื่อให้ลูกค้าเลือกเอง ซึ่งต่างจากร้านของป้าน้อย พี่ไจ้และพี่บอยที่นำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ไปเก็บไว้ที่อื่น สาเหตุที่ศักดิ์สามารถนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ออกมาวางขายภายในร้านได้เลยนั้นอาจ เป็นเพราะฟีนเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นเจ้าของพื้นที่ที่สามารถให้ความคุ้มครองได้

ค่าเช่าแผงภายในตลาดนัดวันละ 500 บาท โดยในช่วงเวลา 20.00 น. จะมีพนักงานเดิน มาเก็บเงินตามร้านค้าต่างๆ ภายในตลาดนัด ศักดิ์ต้องจ่ายเงินค่าคุ้มครองเพิ่มขึ้นอีกวันละ 300 บาท รวมค่าเช่าแผงของศักดิ์คิดเป็นวันละ 800 บาท

5.4 เวลาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ศักดิ์เปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในช่วงเวลา 17.00 – 21.00 น. ของวันพฤหัสบดีและ อาทิตย์ ซึ่งบริษัทที่ศักดิ์ทำงานอยู่นั้นอยู่ห่างจากตลาดนัดเพียง 15 กิโลเมตรเท่านั้น

ศักดิ์ทยอยเก็บร้านตั้งแต่เวลา 20.30 น. หลังจากช่วงเวลาดังกล่าว ลูกค้าจะลดจำนวนลงและไม่ค่อยให้ความสนใจซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากนัก ในบางครั้งศักดิ์ก็จะปิดร้านก่อนเวลา 21.00 น.

ช่วงเวลาที่ศักดิ์ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์ได้มากที่สุดเป็นช่วงเวลาที่เปิดภาคการศึกษา เพราะร้านของศักดิ์ตั้งอยู่ใกล้ๆ กับมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งซึ่งมีเด็กนักศึกษาเป็นกลุ่มลูกค้าหลัก สาเหตุอีกประการที่ทำให้ยอดขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพิ่มมากขึ้นเนื่องจากภายในจังหวัดนี้มีโรงภาพยนตร์เพียงแห่งเดียวเท่านั้นซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า รวมถึงภาพยนตร์บางเรื่องไม่ได้ฉายในโรงภาพยนตร์ทำให้คนในชุมชนและนักศึกษาต้องรอดูภาพยนตร์จากแผ่นซีดีแทน

ส่วนช่วงเวลาที่ศักดิ์ขายสินค้าได้น้อยกว่าปกติจะเป็นช่วงเวลาที่ปิดภาคการศึกษาเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เดินทางกลับบ้าน ในขณะที่คนในชุมชนก็หันไปใช้บริการจากร้านเช่าภาพยนตร์แทนเพราะมีราคาถูกกว่าและเหมาะกับบุคคลที่ไม่ต้องการสะสมภาพยนตร์ ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวศักดิ์จึงมักปิดร้านเร็วกว่าปกติแล้วไปทำอาชีพเสริมอื่นด้วย เช่น การรับจ้างพิมพ์เอกสาร

5.5 สินค้าที่ขายภายในร้าน

ร้านของศักดิ์ขายเฉพาะซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเพลงและภาพยนตร์เท่านั้น ซึ่งต่างจากอีกร้านหนึ่งที่อยู่ใกล้เคียงกันที่ขายเพียงเฉพาะซีดีประเภทเพลงเท่านั้น ทำให้ร้านของศักดิ์มีจุดเด่นอยู่ที่ความหลากหลายของสินค้า ร้านของศักดิ์จึงสามารถดึงดูดลูกค้าให้เข้ามาเลือกซื้อสินค้าได้มากกว่า

ในส่วนของการจัดวางสินค้านั้นศักดิ์จะวางกระจายอยู่บนโต๊ะแล้วให้ลูกค้าเป็นผู้เลือกเอง หากไม่มีสินค้า ลูกค้าสามารถส่งของไว้ล่วงหน้าได้ ซึ่งศักดิ์จะนำสินค้ามาให้แก่ลูกค้าในครั้งถัดไป

ศักดิ์รับสินค้ามาจากฟ็อกอล์ฟซึ่งเปิดขายอยู่ในตลาดนัดเปิดท้ายภายในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อกำหนดที่บังคับให้ศักดิ์รับสินค้าจากร้านของฟ็อกอล์ฟแล้วค่อยนำมาขายต่อส่วนฟ็อกอล์ฟรับมาจากคุณสิทธิอีกทีหนึ่ง ฟ็อกอล์ฟจ่ายค่าซีดีให้กับนักร้องท้องถิ่นแผ่นละ 55 บาท แล้วนำมาส่งต่อให้ศักดิ์ที่ราคาแผ่นละ 60 บาท แต่ในปัจจุบันราคาของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่รับจากฟ็อกอล์ฟลดลงเหลือเพียงแผ่นละ 50 บาท เท่านั้นเพราะต้นทุนการผลิตต่ำลง

ศักดิ์ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในราคาแผ่นละ 100 บาทซึ่งเป็นราคาที่ตกลงร่วมกันระหว่างศักดิ์กับฟ็อกอล์ฟเพื่อป้องกันมิให้เกิดการแย่งลูกค้ากันแม้ว่าจะขายอยู่คนละตลาดก็ตาม แต่ในปัจจุบันราคาลดลงเหลือเพียงแผ่นละ 80 บาทเท่านั้น เนื่องจากปัจจัยด้านต้นทุนที่ลดลง ร้านค้าที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพิ่มมากขึ้นและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่เปิดโอกาสให้บุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงภาพยนตร์และเพลงในโลกอินเทอร์เน็ตได้ง่ายขึ้น

ในช่วงเปิดภาคการศึกษา ศักดิ์สามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้วันละ 150 แผ่นขึ้นไปซึ่งส่วนใหญ่เป็นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์มากกว่าเพลง ต่างจากช่วงปิดภาคการศึกษา ร้านของศักดิ์ขายสินค้าได้เพียงวันละ 70 -90 แผ่นเท่านั้น เพราะกลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่ที่เป็นนักศึกษาเดินทางกลับภูมิลำเนา จึงมีเพียงกลุ่มคนในพื้นที่เท่านั้นที่เข้ามาเลือกซื้อสินค้า

ศักดิ์ส่งสินค้าจากฟ็อกอล์ฟไ้เป็นจำนวนมากแล้วค่อยนำมาเก็บไว้ในสต็อกสินค้า เพราะศักดิ์คิดว่า “สั่งเกินดีกว่าขาด” ศักดิ์ให้เหตุผลว่า การมีสินค้าที่มากพอรองรับความต้องการของลูกค้าจะทำให้ลูกค้ามีความประทับใจ หากลูกค้าเดินมาซื้อสินค้าแล้วไม่มีสินค้าที่ต้องการอาจจะทำให้ลูกค้าไม่กลับมาซื้อสินค้าอีก นอกจากนั้นศักดิ์ยังได้รับข้อเสนอจากฟ็อกอล์ฟว่าหากสินค้าประเภทใดที่ขายไม่ได้แล้วสามารถนำมาแลกเปลี่ยนสินค้าใหม่ๆ ไปขายได้ ลักษณะเช่นนี้ทำให้ศักดิ์ไม่ต้องแบกรับภาระต้นทุนที่เกิดจากการขายสินค้าไม่หมด ดังนั้น ศักดิ์จึงกล้าที่จะส่งสินค้าเป็นจำนวนมากมาเก็บเป็นสต็อกเพื่อรองรับความต้องการของลูกค้า

5.6 กลุ่มลูกค้า

ศักดิ์เปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดนัดใกล้กับมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง กลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่จึงเป็นเด็กนักศึกษาที่มาจับจ่ายใช้สอยภายในตลาดนัด ซึ่งมักเป็นลูกค้าชาวกรที่แวะเวียนมาซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นครั้งคราว นอกเหนือจากกลุ่มนักศึกษาแล้วยังมีกลุ่มลูกค้าที่เป็นคนในพื้นที่ด้วยซึ่งมักเป็นลูกค้าประจำที่มาซื้อสินค้าเพื่อนำไปขายต่อ

5.7 รายได้

ศักดิ์ประกอบอาชีพหลายอย่างควบคู่กัน ไม่ว่าจะเป็นพนักงานในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งซึ่งได้รับเงินเดือน 10,000 บาท ศักดิ์ยังเปิดท้ายขายเสื้อผ้าในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งในช่วงวันศุกร์และเสาร์ซึ่งได้รับเงินประมาณวันละ 2,000 บาท และในช่วงเย็นวันพฤหัสบดีและวันอาทิตย์ศักดิ์ยังเปิดแผงขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้รับเงินประมาณวันละ 3,000 บาท

5.8 ค่าใช้จ่าย

ศักดิ์เสียค่าเช่าแผงเพื่อขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์วันละ 800 บาทให้แก่พี่ห็น แบ่งเป็นค่าเช่าแผง 500 บาท และค่าคุ้มครองจากการขายสินค้าผิดกฎหมาย 300 บาท ส่วนค่าคุ้มครองที่ต้องเสียให้กับพี่ห็นอยู่ที่เดือนละ 1,000 บาท ต้นทุนในด้านราคาสินค้าที่นำมาจากฟ็อกอล์ฟเพื่อมาขายในแผงของศักดิ์อยู่ที่แผ่นละ 50 บาท นอกจากนั้นศักดิ์ยังต้องจ่ายวันละ 200 บาทให้กับน้องตึกและน้องไก่ที่เข้ามาช่วยขายสินค้าด้วย

5.9 ประสบการณ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ก่อนที่ศักดิ์จะเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ศักดิ์ขอคำแนะนำจากฟ็อกอล์ฟ ฟ็อกอล์ฟบอกแหล่งที่มาของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่า รับมาจากนักรการเมืองที่ชื่อ คุณสิทธิ ซึ่งเป็นบุคคลที่ผูกขาด

ตลาดซีดิละเมดลิขสิทธิ์ภายในจังหวัดนี้ หากศักดิ์ต้องการขายซีดิละเมดลิขสิทธิ์ก็ต้องรับสินค้าจากคุณสิทธิด้วยเหมือนกัน

ฟีกอล์ฟยังแนะนำให้ศักดิ์หาเครือข่ายบุคคลที่มีความสามารถในการให้ความคุ้มครองและสร้างความปลอดภัยต่อการดำเนินธุรกิจของศักดิ์ ซึ่งฟีกอล์ฟระบุว่า บุคคลนั้นควรเป็นเจ้าของหน้าของรัฐ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ตำรวจ ฟีกอล์ฟให้สาเหตุว่า หากศักดิ์สามารถทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นผู้มีอำนาจในการจับกุมเข้ามาเป็นพวกเดียวกับตนเอง ก็จะทำให้ศักดิ์รอดพ้นจากการถูกลงโทษ

ศักดิ์ใช้เครือข่ายจากน้องติ๊กเป็นตัวกลางในการเชื่อมความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทำให้ศักดิ์ได้รู้จักกับพี่พีท โดยน้องติ๊กนำเรื่องที่ศักดิ์ต้องการขายซีดิละเมดลิขสิทธิ์ไปปรึกษาและขอความช่วยเหลือให้พี่พีทดูแลศักดิ์ด้วย พี่พีทจึงเสนอข้อแลกเปลี่ยนว่า ขอเรียกเก็บเงินเป็นค่าดูแลจำนวน 1,000 บาทต่อเดือน และบังคับให้น้องติ๊กกระบุราคากรวยจราจรที่มากกว่าความเป็นจริง แล้วนำส่วนต่างของราคามาแบ่งกัน

พี่พีทแนะนำให้ศักดิ์รู้จักกับเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกคน ชื่อ พี่หิน ซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่ตลาดนัดศักดิ์จึงได้เข้ามาเปิดร้านขายซีดิละเมดลิขสิทธิ์ในปี พ.ศ. 2550 โดยศักดิ์ต้องจ่ายค่าเช่ารวมกับค่าคุ้มครองให้พี่หินเป็นเงิน 800 บาทต่อวันต่างจากร้านค้าอื่นๆ ที่จ่ายเพียงค่าเช่าสถานที่เท่านั้น เนื่องจากการขายซีดิละเมดลิขสิทธิ์เป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายจึงต้องมีการเรียกเก็บค่าบริการเพิ่มขึ้น

ศักดิ์รับซีดิละเมดลิขสิทธิ์จากฟีกอล์ฟมาขายภายในร้านตามที่ได้ตกลงกันไว้ ซึ่งศักดิ์จะเป็นผู้ขับรถไปรับสินค้าเองในช่วงเวลากลางคืน ภายในรถของศักดิ์เต็มไปด้วยแผ่นซีดิละเมดลิขสิทธิ์กว่า 1,000 แผ่น จนกระทั่งในปีพ.ศ.2551 ศักดิ์ต้องขับรถไปรับซีดิละเมดลิขสิทธิ์ในช่วงเวลากลางวัน ศักดิ์จึงถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจเรียกตรวจค้น ศักดิ์เล่าเหตุการณ์ของการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นครั้งแรกว่า

เราไม่รู้ว่าจะต้องทำยังไง คิดได้อย่างเดียว โทहन้อง แต่น้องบอกว่าช่วยอะไรไม่ได้หรอก ให้โทहनพี่คนนั้น (พี่พีท) แทน เราก็โทรไป พี่เค้าก็บอกให้เราเย็นโทรศัพทให้ตำรวจ สักพักเค้าก็เย็นกลับมาแล้วไล่ให้เรากลับไป เราก็ไปสิ ตอนหลังมารู้ว่าตำรวจที่จับเราก็คือลูกน้องพี่เค้า (ศักดิ์, สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2552)

เหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้พี่พืชมอบสตีกเกอร์ที่เป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความเกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ศักดิ์ติดไว้ที่รถ เพื่อป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจค้นรถของศักดิ์ หลังจาก que ศักดิ์ติดสตีกเกอร์ไว้ที่รถ เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่เคยให้ศักดิ์หยุดรถเพื่อทำการตรวจค้นเลย ศักดิ์เล่าถึงอิทธิพลของสตีกเกอร์ที่มีการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจว่า

ก่อนที่จะมีสตีกเกอร์นะ ผ่านด่านไหน ตำรวจก็เรียกให้หยุดทุกครั้ง แต่พอเอาสตีกเกอร์มาติดนะ แทบไม่มีตำรวจคนไหนเรียก แต่บางครั้งก็เรียกให้หยุดนะ พอเค้าเห็นสตีกเกอร์ก็ปล่อยไปเลย ทั้งๆ ที่ในรถเราก็มีแผ่นผีเต็มไปหมด จริงอย่างที่พี่เค้าว่านะ (พี่กอล์ฟ) ให้หาคนมีอำนาจมาคุ้มครองเรา (ศักดิ์, สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2552)

ศักดิ์วางขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในร้านแบบเปิดเผย โดยนำสินค้าออกมาวางไว้เป็นโต๊ะเพื่อให้ลูกค้าสามารถเลือกได้เอง ซึ่งแตกต่างจากน้ำอ้า ป้านอย พี่โจ้และพี่บอยที่ซ่อนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ในที่มีมิดชิด สาเหตุที่ศักดิ์สามารถวางขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้อย่างเปิดเผย เพราะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นเจ้าของพื้นที่

อย่างไรก็ตาม ศักดิ์เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมทั้งหมด 2 ครั้ง ในครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2551 เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาภายในตลาดนัดจำนวน 4 คน แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม เพื่อจับร้านที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จำนวน 2 ร้าน ในครั้งนั้นศักดิ์ไม่รู้ว่าจะต้องปฏิบัติตัวอย่างใดเพราะพี่กอล์ฟไม่เคยแนะนำวิธีการจัดการกับปัญหาในยามที่เจ้าหน้าที่ตำรวจบุกจู่โจม ศักดิ์เล่าถึงการแก้ปัญหาจากการถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในครั้งแรกว่า

ตอนแรกก็ทำอะไรไม่ถูกหรอก อยู่ดีๆ ก็เอากุญแจมือเตรียมจับเลยแหละ เราก็ยังไม่ยอมคิดว่าต้องโทรหาน้องก่อน น้องก็บอกให้เราตั้งสติ ใจเย็นๆ ก่อน แล้วเดียวจัดการให้ สักพักน้องก็โทรกลับมา บอกเราว่าให้ตำรวจรอก่อน เดียวพี่เค้าไป เราก็รอสัก 15 นาที สักพักพี่ตำรวจก็มา (พี่พืท) คุ้ยๆ ให้ ก็เรียบบร้อย ไม่โดนอะไร พี่ตำรวจก็ให้เงินค่าขนมไป 1,000 นึง ก็ดีเรื่องจบเร็ว พอตำรวจไป พี่เค้าก็บอกเราว่าถ้ามีตำรวจเข้ามาตรวจร้านอีก ให้เรียกเฮีย (พี่หิ้น) เลย เค้าเคลียร์ได้ (ศักดิ์, สัมภาษณ์, 21 มกราคม 2553)

ส่วนการจับกุมในครั้งที่ 2 เกิดขึ้นเมื่อต้นปีพ.ศ. 2552 เจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน 2 คนปลอมตัวเข้ามาเป็นลูกค้า เมื่อศักดิ์รับเงินค่าซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แล้วจึงแสดงตัวเพื่อจับกุม แต่ในครั้งนี้นักศักดิ์สามารถจัดการกับปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ดังที่ศักดิ์เล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า

ตอนรู้ว่าเป็นตำรวจปั๊บ ก็รีบโทรหาเฮียเลย (พี่หิน) เค้าช่วยได้แน่นอน สักพักพี่เคื่อกออกมาแล้วบอกกับตำรวจว่าเด็กมันอยากได้เงินไปใช้หนี้ให้พ่อมัน ปลอมมันไปเหอะ สงสารมันนะ แล้วพี่เคื่อกก็ชวนตำรวจ 2 คนนั้นไปกินข้าวในสำนักงาน ก็แค่นั้นเอง ง่ายดีมัย (ศักดิ์, สัมภาษณ์, 21 มกราคม 2553)

หลังจากนั้น ศักดิ์ยังไม่พบปัญหาจากการถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมอีกเลย แม้ว่าศักดิ์จะถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ศักดิ์ไม่มีความคิดที่จะเลิกขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เนื่องจากศักดิ์ได้รับการช่วยเหลือจากพี่หินทุกครั้ง ทำให้ศักดิ์ไม่รู้สึกรบกวนต่อปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น

นอกจากปัญหาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจที่บุกเข้าตรวจค้นร้านของศักดิ์แล้ว ศักดิ์ยังเคยถูกนักการเมืองท้องถิ่นที่ชื่อว่า คุณสิทธิ ที่สั่งให้ลูกน้องเข้ามาทำลายร้าน เนื่องจากศักดิ์เปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยไม่ได้อบรมอนุญาตจากคุณสิทธิ ประกอบกับคุณสิทธิคิดว่า ศักดิ์ไม่ได้ขายซีดีที่มาจากโรงงานของตนเอง แม้ว่าศักดิ์พยายามอธิบายเหตุผลต่อลูกน้องของคุณสิทธิว่า ตนเองรับสินค้ามาจากพ่อค้าซึ่งมาจากโรงงานของคุณสิทธิก็ตาม ศักดิ์จึงต้องรบกวนให้พ่อค้าติดต่อกับคุณสิทธิเพื่ออธิบายเรื่องราวต่างๆ ให้คุณสิทธิฟัง จนศักดิ์ด้รอดจากปัญหาในครั้งนี้ได้ เหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้ศักดิ์รู้สึกไม่พอใจกับการกระทำของคุณสิทธิที่พยายามใช้อำนาจในการผูกขาดการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทั้งๆ ที่ตนเองน่าจะมีอิสระในการประกอบอาชีพนี้ ดังคำพูดของศักดิ์ที่พูดถึงคุณสิทธิว่า “ดูสิ อะไรกันนักหนา ทำไมเราต้องไปบอกมันว่าเราจะขาย มันเป็นใคร ไม่ใช่พ่อแม่เรา สักหน่อยที่จะต้องไปบอกมันทุกเรื่อง แล้วถ้าไม่เอาของมันก็ขายก็ต้องโดนเล่นอีก โหย เจ้าพ่อจริงๆ ดินะที่เรารับของมันมา แม้ว่าจะไม่ใช่ทางตรง คิดเล่นๆ ดูว่าถ้าเราไม่ได้รับสินค้าจากมันมา เราจะโดนอะไรบ้าง สันดานจริงๆ” (ศักดิ์, สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2552)

เนื่องจากกลุ่มนักศึกษาเป็นกลุ่มลูกค้าหลักของศักดิ์ ซึ่งมีรายได้ไม่สูงนัก ทำให้ลูกค้ามักต่อราคาสินค้าอยู่บ่อยๆ ในช่วงแรกๆ ศักดิ์ยอมลดราคาสินค้าในกรณีที่ลูกค้าซื้อซีดี 5 แผ่นขึ้นไป เพื่อเป็นการดึงดูดลูกค้าให้มาซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากร้านของศักดิ์มากขึ้น รวมทั้งยังทำให้ลูกค้าขาดกลายเป็นลูกค้าประจำ โดยใช้การลดราคาเป็นสิ่งดึงดูด

ศักดิ์ใช้วิธีการลดราคาสินค้าอยู่ประมาณ 6 เดือน ก็ตัดสินใจยุติการขายแบบลดราคา เนื่องจากลูกค้าภายในร้านของศักดิ์เพิ่มจำนวนมากขึ้นแล้ว อย่างไรก็ตาม แม้ว่าศักดิ์จะยกเลิกการลดราคา แต่ศักดิ์ก็ยังถูกต่อรองราคาสินค้าจากลูกค้าอยู่บ่อยๆ ในที่สุดศักดิ์จึงใช้วิธีการแถมซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้แก่ลูกค้าในกรณีที่ลูกค้าซื้อสินค้ามากกว่า 10 แผ่นขึ้นไป วิธีการดังกล่าวทำให้ลูกค้าเริ่มไม่พอใจ เพราะการแถมสินค้าเกิดขึ้นในกรณีที่ลูกค้าซื้อสินค้าในปริมาณมากเท่านั้น ลูกค้าจึงเริ่มลดจำนวนน้อยลง ศักดิ์ตัดสินใจหันกลับไปใช้การลดราคาเหมือนเดิม ลูกค้าจึงทยอยกลับมาซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากร้านของศักดิ์อีกครั้ง

ศักดิ์มีรูปแบบการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่เป็นแบบฉบับของตนเอง ในช่วงแรกศักดิ์จะนั่งขายสินค้าอย่างเงียบๆ รอให้ลูกค้าเดินเข้ามาสอบถามและเลือกซื้อสินค้าเองซึ่งลูกค้าที่เดินผ่านไปมามากจะแวะที่ร้านเพียงเท่านั้น ศักดิ์เห็นว่าวิธีการขายในลักษณะดังกล่าวไม่สามารถดึงดูดใจให้ลูกค้าเลือกซื้อสินค้าจากร้านของตนเอง ดังนั้นศักดิ์จึงเปลี่ยนรูปแบบการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มาเป็นการพูดตะโกนสโลแกนของร้านว่า “เร่เข้ามา พี่ๆ น้องๆ ถูกกว่านี้มีที่ไหน มีแค่ร้านนี้ร้านเดียวลดกระหน่ำทั้งร้าน” ซึ่งเป็นวิธีการเลียนแบบจากพฤติกรรมการขายของฟู้ดคอร์ฟ

เมื่อพิจารณาคำพูดเรียกลูกค้าของศักดิ์จะพบว่า มีบางประโยคที่ไม่ใช่เรื่องจริง ดังเช่น “ลดกระหน่ำทั้งร้าน” ซึ่งผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าศักดิ์ลดราคาเฉพาะสินค้าเก่าๆ ที่ไม่ค่อยเป็นที่ต้องการของลูกค้าเท่านั้น แต่ศักดิ์จะขายสินค้าใหม่ในราคาปกติโดยไม่ยอมลดราคาแม้ว่าลูกค้าจะต่อรองราคาก็ตาม โดยศักดิ์ให้เหตุผลว่า “ยังไงของใหม่ก็ขายได้อยู่ดีแหละ คนอยากดูหนังใหม่ก็ต้องลงทุนกันบ้าง ส่วนเรื่องเก่าๆ มันขายไม่ค่อยออกแล้วไง เลยต้องลดราคาหน่อย เพื่อให้มันขายได้ ไม่งั้นของมันจะค้างสต็อกอยู่แบบนี้ เลยหาทางระบายโดยการลดราคานี้แหละ” (ศักดิ์, สัมภาษณ์, 20 ธันวาคม 2552)

เนื่องจากศักดิ์เข้าสู่อาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้เพียง 3 ปีเท่านั้นทำให้ประสบการณ์ในการขายมีไม่มากนัก รวมทั้งโครงสร้างที่ศักดิ์เข้าไปเป็นส่วนหนึ่งนั้นเป็นโครงสร้างสำเร็จรูปที่สร้างความปลอดภัยต่อการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อยู่แล้วทำให้ศักดิ์สามารถใช้ประโยชน์จากโครงสร้างในการแก้ไขปัญหาทุกอย่างได้

5.10 การวิเคราะห์ข้อมูลรายการกรณี: กรณีศักดิ์

จากที่ผู้วิจัยกล่าวว่าฟิล์มที่ศักดิ์ค้าขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นโครงสร้างความสัมพันธ์ของบุคคลแบบสำเร็จรูป เนื่องจากโครงสร้างของฟิล์มได้รับการสถาปนาเป็นแบบแผนที่สามารถให้ความคุ้มครองกับบุคคลที่ต้องการเข้าสู่อาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ แม้ว่าศักดิ์อาจจะประสบปัญหาจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ แต่โครงสร้างของฟิล์มจะสามารถแก้ปัญหาได้ทุก

สถานการณ์ โครงสร้างของฟิล์มที่คัดักายชีดีละเมดลขสิทธิ์ประกอบไปด้วยบุคคลต่างๆ
ดังต่อไปนี้

1. ศักดิ์ต้องการหารายได้เสริมจากงานประจำจึงพยายามมองหาหนทางให้รายได้เป็นจำนวนมาก จนกระทั่งศักดิ์มีโอกาสดำเนินค้ากับธุรกิจการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ศักดิ์จึงอยากลองขายบ้าง ศักดิ์พยายามเรียนรู้จากคำแนะนำและการสังเกตพฤติกรรมกรรมการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้ขาย แล้วนำมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการขายของตนเอง

2. ฟีกอล์ฟเป็นบุคคลตัวอย่างที่เป็นแรงจูงใจให้ศักดิ์อยากเข้าสู่อาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพราะศักดิ์มีโอกาสได้รับรู้ความสำเร็จของฟีกอล์ฟ แม้ว่าในช่วงแรก ฟีกอล์ฟจะไม่ยอมบอกรายละเอียดหรือข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพนี้เพราะเกรงว่าศักดิ์จะเปิดร้านขายในบริเวณเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ฟีกอล์ฟยอมให้ข้อมูลแก่ศักดิ์โดยมีเงื่อนไขว่าศักดิ์ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ฟีกอล์ฟกำหนดไว้ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว

3. ผู้ที่มีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือศักดิ์สิทธิ์ในกรณีที่มีปัญหา ประกอบด้วย

- น้องตึกเป็นพนักงานขายกรวยจราจรทำให้รู้จักกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหลายคน น้องตึกมีบทบาทในการสร้างเครือข่ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจให้แก่ศักดิ์รวมทั้งยังเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือในการแก้ปัญหาให้กับศักดิ์ด้วย ดังเช่น การช่วยเหลือประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ (พี่พีท) ให้กับศักดิ์ในกรณีที่ศักดิ์ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม

- ฟีฟิฟเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ให้ความคุ้มครองและคอยช่วยเหลือในยามที่ประสบปัญหา
 ดังเช่น การมอบสติ๊กเกอร์สำนักงานตำรวจให้ศักดิ์ติดไว้ที่รถเพื่อป้องกันไม่ให้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจ
 ทางหลวงเรียกตรวจค้น นอกจากนี้การให้ความช่วยเหลือแล้ว ฟีฟิฟยังแนะนำฟีนินซึ่งเป็นเจ้าของ
 พื้นที่ตลาดนัดให้แก่ศักดิ์ด้วย

- พี่หิวนเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มียศระดับสูงและเป็นเจ้าของตลาดนัดที่เปิดให้ประชาชน
เช่าเปิดร้านได้ ศักดิ์เข้าไปขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในตลาดนัดแห่งนี้โดยต้องเสียทั้งค่าเช่าและค่า
คุ้มครอง พี่หิวนจะมีบทบาทสำคัญในการให้ความช่วยเหลือหากศักดิ์ประสบปัญหาภายในตลาดนัด
ดังเห็นจากกรณีศักดิ์ถูกบุกจู่โจมจับกุมในครั้งที่ 2

4. ผู้ที่มีบทบาทขัดขวางการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นกลุ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจที่บุกรุกโจมตีเข้าจับกุมคดีจำนวน 3 ครั้ง แต่ไม่เคยประสบความสำเร็จเลยแม้แต่ครั้งเดียว เพราะคดีได้รับความช่วยเหลือจากพีพีทีและพีเอ็นทุกครั้ง

โครงสร้างของฟิลต์ที่ศักดิ์เป็นส่วนหนึ่งในฐานะที่เป็นผู้ขายนั้นเป็นโครงสร้างที่สามารถสร้างความปลอดภัยให้กับศักดิ์ตั้งแต่เริ่มขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ผู้วิจัยจึงไม่สังเกตเห็นความ

เปลี่ยนแปลงภายในโครงสร้างของฟิลด์ภายในระยะเวลา 3 ปีที่ศักดิ์ชายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ แม้ว่าจะมีปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เข้ามาทำลายโครงสร้างของฟิลด์ก็ตาม แต่บุคคลที่อยู่ภายในโครงสร้างใช้อำนาจที่ผูกติดมากับตำแหน่งต่างๆ ในการแก้ปัญหาให้ศักดิ์ ศักดิ์จึงไม่ได้รับผลกระทบจากปัญหาที่เกิดขึ้น รวมทั้งปัญหาเหล่านั้นยังไม่สามารถเข้ามาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของฟิลด์ได้ ลักษณะดังกล่าวเป็นการตอกย้ำให้เห็นว่าโครงสร้างของฟิลด์เอื้อประโยชน์ต่อการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้เกิดความปลอดภัย ศักดิ์พยายามรักษาโครงสร้างของฟิลด์เอาไว้โดยการใช้ทรัพยากรที่ตนเองมีอยู่ เช่น เงินหรือสิ่งของตอบแทนบุคคลที่อยู่ภายในโครงสร้าง

เมื่อพิจารณาในระดับบุคคล ผู้วิจัยพบเห็นการเปลี่ยนแปลงของปฏิบัติการในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของศักดิ์ โดยเริ่มต้นจากปฏิบัติการในการรับสินค้ามาขาย ซึ่งช่วงแรกศักดิ์จะไปรับสินค้าตอนกลางคืนเพื่อป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม แต่มีเหตุการณ์ที่ศักดิ์ต้องไปรับสินค้าในช่วงกลางวันจนทำให้ศักดิ์ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ศักดิ์ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลที่อยู่ภายในโครงสร้างของฟิลด์จนสามารถเอาตัวรอดได้ นอกจากนั้นศักดิ์ยังสามารถป้องกันการถูกเจ้าหน้าที่เรียกตรวจได้อีกด้วย เพราะศักดิ์ได้รับสติ๊กเกอร์ที่เป็นเครื่องรับประกันความปลอดภัย ศักดิ์จึงเปลี่ยนเวลารับสินค้ามาเป็นช่วงกลางวันแทนเพราะไม่เกรงกลัวต่อการตรวจค้นจากเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกต่อไป

สำหรับปฏิบัติการในการขาย ช่วงแรกศักดิ์ใช้วิธีการนั่งขายอย่างเงียบๆ แล้วให้ลูกค้าเลือกสินค้าเองโดยศักดิ์จะพูดก็ต่อเมื่อลูกค้าถามเท่านั้น แต่วิธีการนี้ทำให้ศักดิ์ไม่ได้รับการตอบสนองจากลูกค้าเท่าที่ควร จนศักดิ์เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการขายเป็นการพูดอวดอ้างข้อดีของสินค้าของตนเองทำให้ลูกค้าที่อยู่ระยะไกลๆ สามารถได้ยินเสียงของศักดิ์และเกิดความสนใจที่จะเข้ามาดูสินค้า ร้านของศักดิ์จึงมีลูกค้ามามุงอยู่หน้าร้านเพิ่มขึ้น และยอดขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์หลังจากเปลี่ยนแปลงปฏิบัติทางการขายเพิ่มมากขึ้นเป็นเท่าตัว

นอกจากนั้นศักดิ์ยังมีการเปลี่ยนแปลงในปฏิบัติการแก้ปัญหาจากการถูกเจ้าหน้าที่จับกุม ซึ่งผู้วิจัยเห็นถึงวิธีการรับมือกับการถูกจับกุมทั้ง 2 ครั้งที่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ในครั้งแรกศักดิ์เกิดความตกใจและรู้สึกประหม่าเพราะศักดิ์ไม่เคยถูกจับกุมมาก่อนรวมทั้งฟีลลิ่งที่เป็นตัวแบบการขายของศักดิ์ก็ไม่เคยถูกจับกุมและไม่เคยสอนวิธีการเอาตัวรอดจากสถานการณ์แบบนี้ให้แก่ศักดิ์ ทำให้ศักดิ์ไม่รู้ว่าจะต้องจัดการกับปัญหานี้อย่างไร แต่ในครั้งที่สองศักดิ์สามารถจัดการกับปัญหาที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมได้ดีขึ้นเพราะได้รับประสบการณ์จากการถูกจับกุมในครั้งแรกมาแล้ว

การเปลี่ยนแปลงทางด้านการปฏิบัติการไม่ได้ส่งผลกระทบต่อโครงสร้างของฟิลด์เลย เนื่องจากปฏิบัติการเหล่านั้นไม่ได้ส่งผลกระทบต่อบุคคลที่อยู่ภายในฟิลด์ ปฏิบัติการส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับศักดิ์โดยตรงจึงไม่สามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในโครงสร้างของฟิลด์ได้

ปฏิบัติการของศักดิ์สะท้อนให้เห็นฮาบิทัสเกี่ยวกับการประกอบอาชีพนี้ โดยเฉพาะฮาบิทัสเกี่ยวกับการเอาตัวรอดจากการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ กล่าวคือ ก่อนที่ศักดิ์จะเข้าสู่อาชีพนี้ ศักดิ์ได้รับการสอนจากพี่กอล์ฟว่า การทำกิจกรรมที่ผิดกฎหมายควรจะอาศัยผู้ที่อำนาจในการให้ความคุ้มครอง ซึ่งแนวคิดนี้ได้รับการตอกย้ำเมื่อศักดิ์เข้าสู่อาชีพเพราะศักดิ์พยายามให้น้องตึกประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อให้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการที่ทำให้ศักดิ์มีความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ ฮาบิทัสเป็นความคิดที่ได้รับการถ่ายทอดมาจากพี่กอล์ฟและได้รับการยืนยันจากประสบการณ์ที่ศักดิ์เคยเผชิญ ฮาบิทัสของศักดิ์จึงเป็นการทำให้ผู้ที่มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายเข้ามาเป็นฝ่ายเดียวกับตนเอง เรียกว่า co-opted ซึ่งเป็นวิธีการเดียวกับที่น้ำอ๋อ ป้านอย พี่โจและพี่บอยใช้สร้างความปลอดภัยให้กับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

นอกจากฮาบิทัสเกี่ยวกับการเอาตัวรอดแล้ว ศักดิ์ยังแสดงให้เห็นฮาบิทัสที่มีต่ออาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย กล่าวคือ แม้ศักดิ์จะมีรายได้จากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากกว่างานประจำ แต่ศักดิ์ไม่คิดที่จะลาออกจากงานประจำ เพราะศักดิ์ยังคงมองว่าอาชีพนี้มีโอกาสที่จะถูกจับกุมได้ตลอดเวลาแม้ว่าจะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจคอยให้ความช่วยเหลือก็ตาม ดังนั้น ศักดิ์จึงไม่สามารถยึดงานนี้เป็นงานหลักได้ โดยศักดิ์จะต้องทำงานประจำควบคู่ไปด้วยเพราะเป็นงานที่มีความมั่นคงและปลอดภัยในการดำเนินการอย่างแน่นอน

จากที่กล่าวมาทั้งหมด ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ภายในระยะเวลาเพียง 3 ปีสำหรับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของศักดิ์นั้น มีเพียงปฏิบัติการเกี่ยวกับพฤติกรรมการขายที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากต้องมีการพัฒนารูปแบบปฏิบัติการต่างๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์เฉพาะหน้า ส่วนโครงสร้างของฟิลด์และฮาบิทัสของศักดิ์นั้นแทบจะไม่พบความเปลี่ยนแปลงเลย เพราะโครงสร้างของฟิลด์ที่ศักดิ์เป็นส่วนหนึ่งมีลักษณะเป็นโครงสร้างสำเร็จรูปที่ศักดิ์ให้น้องตึกเป็นผู้ประสานงาน ในขณะที่ตำแหน่งต่างๆ ภายในโครงสร้างจะกระทำตามบทบาทที่ได้กำหนดไว้ ส่วนโครงสร้างทางความคิดของศักดิ์แทบจะไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปเลย เนื่องจากฮาบิทัสเกี่ยวกับพฤติกรรมการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นแนวคิดที่ได้รับการถ่ายทอดจากพี่กอล์ฟที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มาก่อน และได้รับการยืนยันความถูกต้องจากประสบการณ์ที่ศักดิ์ใช้ในการจัดการกับ

ปัญหา ซึ่งแนวคิดในลักษณะดังกล่าวสามารถทำให้ศักดิ์ประสบความสำเร็จในการขายและสามารถเอาตัวรอดจากปัญหาต่างๆ ได้ทุกครั้ง

6. พี่ชาย

6.1 ภูมิหลังส่วนตัว

พี่ชายเป็นลูกคนเดียวที่เกิดในครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นข้าราชการ พ่อและแม่ต่างคาดหวังในตัวพี่ชายเป็นอย่างมากโดยเฉพาะเรื่องการประกอบอาชีพในอนาคตที่ต้องการให้พี่ชายเป็นข้าราชการเหมือนตนเอง

บ่อยครั้งที่พี่ชายได้รับแรงกดดันจากพ่อและแม่จนทำให้พี่ชายรู้สึกอึดอัด พี่ชายคิดว่าพ่อและแม่ไม่เข้าใจความรู้สึกของตนเองทำให้พี่ชายหันไปความสำคัญกับเพื่อนมากกว่า เพราะพี่ชายคิดว่าเพื่อนเป็นคนที่สามารถเข้าใจตนเองได้ดีที่สุด จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์สำคัญที่ทำให้พี่ชายกลายเป็นเด็กมีปัญหาในขณะที่พี่ชายอายุ 11 ปี พี่ชายต้องสูญเสียแม่จากอุบัติเหตุทางรถยนต์ทำให้ชีวิตของพี่ชายเหลือพ่อเพียงคนเดียวเท่านั้น พ่อรู้สึกเสียใจกับการเสียชีวิตของภรรยาเป็นอย่างมากทำให้พ่อหมกมุ่นอยู่กับการทำงานมากกว่าที่จะใช้เวลาอยู่กับพี่ชาย เนื่องจากพี่ชายมีหน้าตาเหมือนกับแม่เป็นอย่างมากและพ่อจึงคิดถึงแม่ทุกครั้งในเวลาที่มองเห็นพี่ชาย ซึ่งพ่อยังไม่สามารถทำใจได้จึงมักพยายามที่จะหลีกเลี่ยงไม่เผชิญหน้ากับพี่ชาย

เหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้พ่อและพี่ชายมีความห่างเหินกันมากขึ้น เพราะพ่อของพี่ชายไม่ค่อยกลับบ้านทำให้ทั้งสองคนไม่ได้ทำกิจกรรมร่วมกันเหมือนตอนที่ภรรยายังมีชีวิตอยู่ พี่ชายจึงใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อน พี่ชายถูกชักชวนให้ลองเสพยาเสพติดชนิดหนึ่ง ตอนแรกพี่ชายพยายามปฏิเสธทุกครั้ง แต่ในระยะหลังๆ เพื่อนกดดันให้พี่ชายต้องเสพยา ไม่เช่นนั้นจะไม่ได้อยู่กับกลุ่มเดียวกัน พี่ชายจึงต้องเสพยาเพราะความจำยอมทำให้พี่ชายมีอาการติดยาเสพติด ประกอบกับพี่ชายยังคงใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อนทำให้เขาไม่สามารถถอยห่างจากยาเสพติดได้เลย

อย่างไรก็ตาม การที่พี่ชายได้พบกับพี่นุ้ยหญิงสาวอันเป็นที่รักกลายเป็นจุดเริ่มต้นชีวิตใหม่ของพี่ชาย ซึ่งพี่นุ้ยขอให้พี่ชายเลิกยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด พี่ชายจึงตัดสินใจเลิกเสพยาและเลิกคบเพื่อนกลุ่มนั้น พี่ชายใช้เวลาเกือบ 2 ปีในการเลิกเสพยาเสพติด โดยที่พ่อของพี่ชายไม่เคยรู้เรื่องเลยว่า พี่ชายเคยติดยาเสพติดมาก่อน ดังที่พี่ชาย (สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2552) เล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า “แฟนนั้นแหละที่ทำให้พี่เลิกได้ มันทรมานมากเลยนะเวลาที่ต้องหักดิบ . . . ส่วนพ่อหรือ ทุกวันนี้เขาก็ยังไม่รู้หรือว่าพี่เคยติดยา เพราะช่วงนั้นเขาไม่ได้สนใจพี่สักเท่าไร มัวแต่คิดถึงแม่ จนลืมไปว่ายังมีลูกอยู่อีกคน”

เมื่อพี่ชัยอายุ 15 ปี พี่ชัยเลือกเรียนสายอาชีพ เพราะพี่ชัยคิดว่าหากเรียนจบจะสามารถหา
งานทำได้ทันทีประกอบกับพี่ชัยคิดว่าตนเองไม่มีความสามารถพอที่จะเรียนสายสามัญเพื่อสอบ
เข้ามหาวิทยาลัยได้ พี่ชัยจึงเลือกเรียนสาขาไฟฟ้าโดยคิดว่าหากจบสาขานี้น่าจะหางานทำได้ง่าย
กว่าสาขาอื่น อย่างไรก็ตาม ในที่สุดแล้ว พี่ชัยเรียนไม่จบการศึกษาระดับชั้นปวช. ก็ต้องลาออก
กลางคันเพราะพี่นุ้ยเกิดตั้งครรภ์โดยไม่ได้คาดคิดมาก่อน พี่ชัยตัดสินใจหางานทำเพื่อเลี้ยงดูพี่นุ้ย
และลูกที่กำลังจะเกิด ส่วนพ่อของพี่ชัยรับไม่ได้กับพฤติกรรมของพี่ชัยจึงตัดขาดและไล่พี่ชัยออก
จากบ้าน พี่ชัยจึงต้องพาพี่นุ้ยที่กำลังตั้งครรภ์ออกมาอาศัยอยู่ที่บ้านญาติแทน

เมื่อพี่ชัยมาอาศัยอยู่บ้านญาติ พี่ชัยตระเวนหางานทำอยู่เกือบ 2 เดือนจนพี่ชัยได้ทำงาน
เป็นช่างไฟฟ้าในโรงงานแห่งหนึ่งซึ่งได้รับเงินประมาณ 8,000 บาทต่อเดือน และหากทำงาน
ล่วงเวลาก็จะได้รับเงินเพิ่มขึ้น พี่ชัยจึงมักทำงานล่วงเวลาอยู่บ่อยๆ เพราะต้องการเก็บเงินให้ลูกที่
กำลังจะเกิดในอนาคต

ส่วนพี่นุ้ยรับจ้างทำงานบ้านให้กับญาติของพี่ชัยซึ่งได้รับค่าจ้างวันละ 150 บาท จนเวลา
ผ่านไป 1 ปี พี่ชัยตัดสินใจออกจากบ้านของญาติเพื่อไปเช่าห้องแถวอยู่กับแฟนและลูก เพราะพี่ชัย
รู้สึกเกรงใจและไม่ต้องการถูกตรานำว่าเป็นคนที่ไม่มีความสามารถเลี้ยงครอบครัวของตัวเอง
อย่างไรก็ตาม ในระหว่างที่พี่ชัยอยู่กับญาติ พี่ชัยพยายามพาพี่นุ้ยไปขอขมาพ่อหลายครั้ง แต่พ่อ
ของพี่ชัยก็ไม่ยอมให้พี่ชัยเข้าบ้านแม้แต่ครั้งเดียว

พี่ชัยพาพี่นุ้ยและลูกไปเช่าห้องพักอาศัยอยู่เดือนละ 2,500 บาท ส่วนพี่นุ้ยไม่ได้ทำงาน
แล้วเพราะต้องเลี้ยงดูลูกที่ยังเล็กอยู่ทำให้เงินเก็บเหลือน้อยลง พี่ชัยไม่รู้ว่าจะหาเงินจากทางใด พี่
ชัยจึงตัดสินใจกลับไปบ้านอีกครั้งเพื่อขอยืมเงินจากพ่อโดยพี่ชัยพาลูกไปด้วย พ่อของพี่ชัยมีท่าที
อ่อนลงและยอมอนุญาตให้พี่ชัยกลับมาอาศัยอยู่ในบ้านได้ อย่างไรก็ตามพ่อของพี่ชัยยังไม่ยอมคุย
กับพี่ชัยและพี่นุ้ย แต่จะใช้เวลาหลังการทำงานอยู่กับหลานมากกว่า

พี่ชัยรู้สึกสำนึกผิดต่อพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในอดีตทำให้พี่ชัยพยายามทำทุกวิถีทางที่
คิดว่าจะสามารถไถ่ถอนบาปที่ติดตัวไว้ได้ โดยพี่ชัยตั้งหน้าตั้งตาทำงานและหารายได้เสริมจาก
ธุรกิจต่างๆ เพื่อสร้างฐานะครอบครัวให้มีความมั่นคงและไม่ให้พ่อต้องทำงานอีกต่อไป

พี่ชัยยังคงทำงานเป็นช่างไฟในโรงงานแห่งเดิม แต่ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้าคนงานซึ่ง
ได้เงินเดือนมากกว่า 20,000 บาทต่อเดือน นอกจากนั้นพี่ชัยยังลักลอบแอบติดตั้งขวดลดในหม้อ
แปลงไฟเพื่อทำให้มิเตอร์ทำงานช้าลงให้กับลูกค้า ซึ่งมีค่าบริการเงินปีละ 10,000 บาท งาน
ดังกล่าวทำให้พี่ชัยได้พบกับนักการเมืองท้องถิ่นคนหนึ่งในปีพ.ศ. 2545 คือ คุณสิทธิ ซึ่งเป็นผู้ชักนำ
ให้พี่ชัยเข้าสู่วงการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ในช่วงแรกพี่ชัยเป็นเพียงคนกระจายสินค้าไปตามร้านค้าที่คุณสิทธิกำหนดไว้เท่านั้น พี่ชัยเป็นผู้ส่งสินค้าอยู่ประมาณ 6 เดือนก็ผันตัวเองเป็นผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย โดยพี่ชัยได้เช่าแผงในพื้นที่ของวัดเพื่อวางขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์ ช่วงเวลาของการขายจะเป็นช่วงเย็นทำให้พี่ชัยไม่ต้องลาออกจากการเป็นหัวหน้าช่างไฟ พี่ชัยจึงสามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ควบคู่กับการทำงานในโรงงาน ซึ่งพี่ชัยมีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นเวลากว่า 8 ปีมาแล้ว

รายได้ที่เพิ่มขึ้นทั้งจากการเป็นหัวหน้าช่างไฟในโรงงาน การลักลอบดัดแปลงให้มิเตอร์ไฟฟ้าวิ่งช้าลงและการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทำให้พี่ชัยมีเงินมากเพียงพอที่จะเลี้ยงดูสมาชิกทุกคนในครอบครัว พี่ชัยจึงขอร้องให้พ่อหยุดทำงาน ในขณะที่พี่ชัยจะเป็นผู้หารายได้เข้าสู่ครอบครัวเองโดยไม่ให้พ่อต้องลำบากอีกแล้ว พ่อของพี่ชัยตัดสินใจออกจากงานเพื่อใช้เวลาอยู่กับลูกและหลาน สาเหตุส่วนหนึ่งที่พ่อลาออกจากงานเพราะพ่อต้องการชดเชยเวลาในอดีตที่ตนเองไม่มีเวลาดูแลลูกจนทำให้ลูกกลายเป็นเด็กมีปัญหา

หลังจากเวลาเลิกงาน พี่ชัยพยายามใช้เวลาอยู่กับพ่อและครอบครัวให้มากที่สุด เนื่องจากพี่ชัยไม่ต้องการให้ลูกต้องกลายเป็นเด็กมีปัญหาเหมือนตนเอง พี่ชัยถ่ายทอดประสบการณ์ในอดีตให้ลูกได้รับรู้เพื่อเป็นอุทาหรณ์สำหรับการดำเนินชีวิตและพยายามให้การศึกษาแก่ลูกมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ พี่ชัยยังเปิดโอกาสให้ลูกมีอิสระในการเลือกเส้นทางชีวิตด้วยตนเองแต่พี่ชัยจะเป็นผู้ดูแลอยู่ห่างๆ

ในปัจจุบันครอบครัวของพี่ชัยประกอบไปด้วยสมาชิก 5 คน ได้แก่ พ่อของพี่ชัย พี่ชัย พี่นุ้ย และลูกๆ อีก 2 คน โดยลูกคนโตเรียนจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีแล้ว ในตอนนี้ทำงานเป็นโปรแกรมเมอร์ในบริษัทซอฟต์แวร์แห่งหนึ่งซึ่งได้รับเงินเดือนถึง 18,000 บาท ส่วนลูกคนเล็กยังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ส่วนพ่อและพี่นุ้ยไม่ได้ทำงานแล้ว มีพี่ชัยและลูกคนโตเป็นผู้หารายได้หลักเข้าสู่ครอบครัว

หลังจากฝ่าฟันเรื่องราวร้ายๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวเริ่มกลับมาผูกพันและสนิทสนมกันมากขึ้น พ่อของพี่ชัยเริ่มเข้าหาลูกและหลานมากขึ้น เช่นเดียวกับพี่ชัยที่พยายามดูแลและเอาใจใส่สมาชิกในครอบครัว เช่น ในช่วงวันหยุดพี่ชัยจะพาสมาชิกในครอบครัวทั้งหมดไปเที่ยวต่างจังหวัดด้วยกันเพื่อเป็นการพักผ่อน หรือการพาสมาชิกในครอบครัวไปรับประทานอาหารด้วยกันในยามที่มีเวลาว่าง เป็นต้น นอกจากนี้พี่ชัยยังมักพูดอยู่เสมอๆ ว่า สมาชิกแต่ละคนควรรับรู้ปัญหาของสมาชิกคนอื่นด้วย เพราะปัญหา

เหล่านี้ไม่ใช่ปัญหาส่วนตัวแต่เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว เนื่องจากพี่ชายไม่ต้องการให้เกิดเหตุการณ์ซ้ำรอยกับสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตที่พี่ชายต้องเผชิญปัญหาต่างๆ เพียงลำพัง

การตัดสินใจเรื่องต่างๆ ภายในครอบครัวโดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสมาชิกในครอบครัวทั้งหมด เช่น การเลือกสถานที่ท่องเที่ยวและการเลือกซื้อของใช้ เป็นต้น พี่ชายเลือกให้พ่อเป็นผู้ตัดสินใจ เพราะพี่ชายต้องการให้พ่อมีบทบาทในครอบครัวและไม่อยากให้พ่อรู้สึกห่างเหินจากสมาชิกคนอื่นๆ ภายในครอบครัว แต่หากเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับลูก พี่ชายจะปล่อยให้ลูกเป็นผู้ตัดสินใจเองโดยมีพี่ชายและพี่นุ้ยเป็นผู้ให้คำแนะนำและพี่ชายมักหยิบยกประสบการณ์ในอดีตมาเป็นแนวทางให้ลูกประพจน์ตนให้แตกต่างจากที่ตนเองเคยปฏิบัติ

สำหรับปัญหาที่หนักใจที่สุดของพี่ชายเป็นความกังวลที่มีต่อลูกเพราะพี่ชายกลัวว่าลูกจะเป็นเหมือนกับตนเองในสมัยที่ยังเป็นเด็ก พี่ชายจึงต้องพยายามดูแลเอาใจใส่ลูกให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และพี่ชายยังกำชับให้พี่นุ้ยดูแลลูกๆ เพื่อป้องกันไม่ให้ลูกรู้สึกว่าเป็นเด็กมีปัญหา นอกจากนั้นพี่ชายยังกังวลในเรื่องสุขภาพของพ่อที่มีอายุมากและยังมีโรคประจำตัวเป็นโรคความดันโลหิตสูงด้วย ซึ่งพี่ชายรู้สึกว่าตนเองประพจน์ตัวไม่ดีต่อพ่อและยังไม่สามารถตอบแทนบุญคุณของพ่อได้เลย ดังที่พี่ชายบอกผู้วิจัยว่า “... มันก็แย่นะ แต่ก่อนพี่เลวมาก รู้สึกว่าพ่อต้องเสียใจเพราะเราสุดๆ แล้วนี่ดันมาเป็นโรคความดันอีก กลัวว่าจะไม่ได้ตอบแทนเค้า...” (พี่ชาย, สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2552)

6.2 กระบวนการเข้าสู่อาชีพ

พี่ชายเริ่มเข้าสู่อาชีพที่เกี่ยวข้องกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในปีพ.ศ. 2545 ซึ่งเขาได้รู้จักกับนักการเมืองท้องถิ่นคนหนึ่งชื่อว่า คุณสิทธิ ที่เป็นผู้ผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์รายใหญ่ในจังหวัดนี้ พี่ชายได้รับการชักชวนจากคุณสิทธิให้เป็นผู้กระจายสินค้าไปยังร้านต่างๆ เนื่องจากในขณะนั้นลูกน้องคนเก่าของคุณสิทธิลาออกไป

ในช่วงแรกพี่ชายได้รับเงินค่าจัดส่งซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ครั้งละ 2,000 บาท เฉลี่ยเดือนละ 3 ครั้ง ซึ่งพี่ชายจะนำสต็อกเกอร์ของพรรคการเมืองหนึ่งติดไว้หน้ารถเพื่อเป็นใบเบิกทางให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ตรวจค้น เพราะมีการตกลงกันไว้แล้วระหว่างคุณสิทธิกับเจ้าหน้าที่ตำรวจภายในจังหวัด พี่ชายจึงไม่เคยประสบปัญหาจากการถูกตรวจค้นเลย

พี่ชายรู้จักกับผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์หลายคนผ่านการเป็นผู้จัดส่งสินค้า ทำให้พี่ชายทราบว่าการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นอาชีพที่สามารถทำผลกำไรได้อย่างมหาศาล พี่ชายจึงอยากลองที่จะประกอบอาชีพนี้เองบ้าง พี่ชายนำเรื่องนี้ไปปรึกษากับพี่นุ้ย พี่นุ้ยให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจโดยชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของเครือข่ายนักการเมืองที่น่าจะมีบทบาทในการสร้างความ

ปลอดภัยต่อการขายสินค้าผิดกฎหมาย ซึ่งพี่ชัยเล่าถึงคำแนะนำของพี่นุ้ยว่า “เมื่ยพี่เค้าบอกพี่ว่า อยากจะทำอะไรก็ทำไปเลย เงินมันก็เยอะอยู่ แต่อย่าลืมว่าเรารู้จักกับคนนั้น ยังไงเค้าก็ช่วยพวกเราได้อยู่แล้ว เส้นใหญ่ขนาดนั้น” (พี่ชัย, สัมภาษณ์, 7 ธันวาคม 2552)

เมื่อพี่ชัยได้รับคำแนะนำจากพี่นุ้ยเกี่ยวกับประโยชน์จากฐานอำนาจของคุณสิทธิทำให้พี่ชัยตัดสินใจเข้าไปพูดคุยกับคุณสิทธิ เพื่อปรึกษาเรื่องการเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ แต่พี่ชัยยังคงกระจายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้กับคุณสิทธิอยู่ด้วย คุณสิทธิจึงแนะนำให้พี่ชัยรู้จักกับเจ้าหน้าที่ตำรวจคนหนึ่งที่เป็นผู้เรียกเก็บค่าคุ้มครองจากผู้ที่ทำกิจกรรมที่ผิดกฎหมายภายในจังหวัดนี้ ชื่อว่า พี่โอ ซึ่งพี่ชัยเล่าถึงการนัดพบในครั้งแรกว่า

จำได้เลยวันนั้น พี่ไปหาเค้า (คุณสิทธิ) ที่บ้าน แล้วก็พูดให้เค้าฟังว่าจะเปิดร้าน เค้าก็สนับสนุนนะ เพราะจะมีร้านที่กระจายสินค้าให้เค้าด้วย สักพักเค้าก็โทรหาตำรวจมาคนหนึ่ง พี่เห็นผู้ชายใส่เสื้อผ้าธรรมดา เดินเข้ามาในบ้านเค้า แล้วเค้าก็แนะนำให้พี่รู้จัก ผู้ชายคนนี้เป็นนายตำรวจยศระดับพลเอกเลยนะ (พี่โอ) แบบว่าใหญ่มาก เค้าบอกตำรวจว่า พี่เป็นเด็กเค้า จะขายซีดีผี ไม่ต้องเก็บค่าคุ้มครองน้องเขา เขาขอไว้คนนึง เพราะน้องเขาช่วยส่งซีดีให้พวกเรา (คุณสิทธิและคุณโอ) ด้วย (พี่ชัย, สัมภาษณ์, 7 ธันวาคม 2552)

จากการพูดคุยในครั้งนั้นทำให้พี่ชัยรู้ว่า คุณสิทธิไม่ได้เป็นผู้ผลิตเพียงลำพัง แต่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้อยู่เบื้องหลังอีกคน พี่ชัยจึงตัดสินใจที่จะขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์โดยทันทีเนื่องจากมีทั้งนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ดูแลธุรกิจจึงไม่มีแทบไม่มีความเสี่ยงที่จะถูกจับกุมอย่างแน่นอน

แม้ว่าพี่ชัยจะมีนักการเมืองและเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้ดูแล แต่พี่ชัยก็เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีท้องที่จับกุมถึง 2 ครั้งในปีพ.ศ. 2547 อย่างไรก็ตาม พี่ชัยสามารถรอดพ้นจากการดำเนินคดีได้ทุกครั้งโดยได้รับความช่วยเหลือจากคุณสิทธิ พี่ชัยไม่ต้องเสียค่าปรับและไม่ถูกดำเนินคดีใดๆ เลย แต่คุณสิทธิรู้สึกไม่พอใจที่ลูกน้องของตนเองถูกเล่นงานจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ คุณสิทธิจึงพาพี่ชัยและผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ร้านอื่นไปพบกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในสถานีท้องที่และกำชับว่าห้ามจับกุมบุคคลเหล่านี้อีก หลังจากนั้นพี่ชัยจึงไม่เคยถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกเลย

พี่ชัยเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อยู่ภายในพื้นที่ของวัดแห่งหนึ่งซึ่งมีร้านอาหารอยู่เป็นจำนวนมาก พื้นที่แห่งนี้เคยเป็นร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้ที่เคยทำงานร่วมกับคุณสิทธิมา

ก่อน คุณสิทธิจึงให้พี่ชัยเช่าร้านนี้ขายต่อ พี่ชัยจึงตอบตกลงและได้เปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในพื้นที่ของวัด

ทักษะในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่พี่ชัยคิดว่าเป็นสิ่งสำคัญมากที่สุด คือ ความกล้าในการที่จะเผชิญกับความเสี่ยงต่อปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา เนื่องจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นกิจกรรมที่ผิดกฎหมายและเสี่ยงต่อการถูกจับกุมอยู่ตลอดเวลา หากบุคคลใดที่ไม่มีความกล้าหาญในการเผชิญหน้ากับผลที่จะตามมาพวกเขาก็จะไม่เข้าสู่อาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อย่างแน่นอน นอกจากนั้น การแก้ไขปัญหาต่างๆ ควรอยู่บนพื้นฐานของความสุจริตรอบคอบและต้องมีสติปัญญาอยู่ตลอดเวลา เพราะหากแก้ปัญหาไม่เหมาะสมอาจจะทำให้ปัญหามีความยุ่งยากมากขึ้น พี่ชัยยกตัวอย่างของความวู่วามที่ทำให้ผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ถูกจับกุมว่า

วันนั้นพี่เห็นคนขายมันร่มตำรวจอยู่ เพราะตำรวจเข้าไปจับมัน สุดท้ายก็มีตำรวจมาสมทบ กำลังเพิ่ม พี่นี้ถูกจับเลย รู้ทีหลังว่า โดนหลายข้อหา ทั้งทำร้ายร่างกายพนักงานตำรวจ ขัดขวางการทำงานของเจ้าพนักงาน ขายของเถื่อน แทนที่เขาคะพูดดีๆ แต่ไปใช้กำลัง ปัญหามันก็เลยบานปลายไปเลย (พี่ชัย, สัมภาษณ์, 7 ธันวาคม 2552)

พี่ชัยมีมุมมองต่ออาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่า เป็นหนึ่งในอาชีพที่ผิดกฎหมายซึ่งจำเป็นต้องมีผู้ที่มีอำนาจในการให้ความคุ้มครองเพื่อสร้างความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ รวมทั้งผู้ขายยังต้องมีทักษะเฉพาะตัวในการขายที่แตกต่างจากการประกอบอาชีพอื่น เช่น การเป็นคนช่างสังเกตและความกล้าในการทำผิดกฎหมาย เป็นต้น ดังนั้น อาชีพนี้ไม่ได้มีความเหมาะสมกับบุคคลทุกคน ผู้ที่มีความสามารถและเครือข่ายจากผู้มีอำนาจเท่านั้นที่สามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้อย่างปลอดภัย ซึ่งพี่ชัยกล่าวไว้ว่า “พี่ว่าคนคุ้มครองเป็นเรื่องสำคัญเลยแหละ มันเป็นทักษะที่คนขายต้องหาคนคุ้มครองให้ได้ ไม่งั้นมันขายไม่ได้จริงๆ นะ ถูกตำรวจจับ แล้วจะทำยังไงล่ะ ใช่มั้ย มันก็ต้องมีคนช่วย ไม่งั้นเอาตัวไม่รอดแน่ๆ ” (พี่ชัย, สัมภาษณ์, 7 ธันวาคม 2552)

6.3 สถานที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

พี่ชัยเช่าแผงลอยภายในพื้นที่ของวัด ร้านของพี่ชัยมีความกว้างประมาณ 3 เมตรและยาวประมาณ 4 เมตร โดยภายในร้านมีเพียงโต๊ะวางสินค้าขนาดใหญ่ 1 ตัว แผงเหล็กที่แขวนหน้าปากซีดีและโทรทัศน์ 1 เครื่องเพื่อไว้สำหรับทดลองแผ่นและเปิดภาพยนตร์ให้บุคคลที่ผ่านไปมาได้รับชมด้วย สินค้าซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะถูกเก็บไว้ภายในรถยนต์ที่จอดอยู่ภายในบริเวณวัดเพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถตรวจค้นได้

ร้านของพี่ชัยเปิดขายในช่วงเย็นโดยคิดค่าเช่าแผงลอยอยู่ที่วันละ 20 บาท โดยมีเจ้าหน้าที่ของวัดเป็นผู้มาเก็บเงินในช่วงเวลา 21.00 น. ของทุกวัน ร้านค้าส่วนใหญ่ในบริเวณนี้จะขายอาหาร ส่วนร้านที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มีทั้งหมด 3 ร้าน แต่ร้านของพี่ชัยเพียงร้านเดียวเท่านั้นที่ขายซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเพลง ภาพยนตร์และละคร ส่วนอีกสองร้านขายซีดีเพลงลิขสิทธิ์และละเมิดลิขสิทธิ์เพียงอย่างเดียว

ร้านของพี่ชัยมักมีลูกค้ามาขึ้นดูเป็นจำนวนมากเพราะพี่ชัยเปิดภาพยนตร์ให้บุคคลที่ผ่านไปมาได้ดูด้วย โดยเฉพาะภาพยนตร์ใหม่ๆ ลูกค้าจึงให้ความสนใจสินค้าภายในร้านและมักจองสินค้าล่วงหน้าเพราะสินค้าของพี่ชัยมีอยู่อย่างจำกัดเพื่อป้องกันการขายไม่หมด

6.4 เวลาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

พี่ชัยเริ่มตั้งร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในช่วงเวลา 18.00 - 23.00 น. ของทุกวัน ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับร้านอาหารในบริเวณดังกล่าวขายอาหารมื้อเย็นให้กับบุคคลทั่วไป โดยส่วนใหญ่ลูกค้าจะเข้ามารับประทานอาหารมากที่สุดในช่วงเวลา 18.00 - 22.00 น. และลูกค้าจะต้องเดินผ่านร้านของพี่ชัย ร้านของพี่ชัยจึงเป็นจุดแวะเวียนของประชาชนที่ผ่านไปมาเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในช่วงวันเสาร์ - อาทิตย์และวันหยุดยาว ร้านของพี่ชัยจะมีคนมามุงเป็นจำนวนมากจนแทบมองไม่เห็นหน้าร้านเลย

เนื่องจากร้านของพี่ชัยตั้งอยู่ในบริเวณย่านแหล่งอาหารซึ่งบุคคลภายในพื้นที่มักมารวมตัวกันเพื่อรับประทานอาหารกันตอนเย็นและค่ำ ลูกค้าของพี่ชัยจึงอยู่ในปริมาณที่มากพอสมควร โดยเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์และวันหยุดยาวมักมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในพื้นที่มากขึ้นส่งผลให้พี่ชัยสามารถขายสินค้าได้มากขึ้น ในบางครั้งสินค้าที่พี่ชัยเตรียมไว้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า พี่ชัยจึงเปิดโอกาสให้ลูกค้าสั่งสินค้าและจ่ายเงินไว้ก่อนได้ จากนั้นพี่ชัยจะส่งสินค้าไปตามที่อยู่ของลูกค้า

6.5 สินค้าที่ขายภายในร้าน

ร้านของพี่ชัยวางขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเพลงและภาพยนตร์ นอกจากนั้นยังมีสินค้าหนีภาษี อาทิเช่น น้ำหอมและกระเป๋า ซึ่งซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะถูกเก็บไว้ในรถ ในร้านจะมีเพียงหน้าปกซีดีเท่านั้น หากลูกค้ามีความต้องการพี่ชัยจึงจะนำไปนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ออกมาให้ลูกค้า

ความหลากหลายในตัวสินค้าของร้านพี่ชัยกลายเป็นจุดเด่นที่ทำให้ร้านของพี่ชัยมีลูกค้ามากกว่าอีก 2 ร้านที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน

พี่ชัยนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มาจากคุณสิทธิ์ ซึ่งพี่ชัยเคยทำงานเป็นผู้กระจายสินค้าให้กับคุณสิทธิ์มาก่อน พี่ชัยรับสินค้ามาในราคาเพียงแผ่นละ 45 บาทเท่านั้น เนื่องจากมีความรู้จักมักคุ้นและเคยร่วมงานกันมาก่อน

ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเพลงนั้น พี่ชัยให้ลูกเป็นผู้ผลิตเอง ต้นทุนของการทำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เฉลี่ยแผ่นละ 15 บาทเท่านั้นซึ่งเพลงได้จากการดาวน์โหลดจากอินเทอร์เน็ต พี่ชัยให้ลูก 2 คนช่วยผลิตแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ โดยพี่ชัยมีเครื่องคอมพิวเตอร์ 4 เครื่อง และมีเครื่องไรท์ซีดีที่อยู่ติดกับเครื่องคอมพิวเตอร์ทั้งหมดซึ่งสามารถผลิตได้ครั้งละ 2 แผ่น ราคาของเครื่องไรท์ซีดีอยู่ที่เครื่องละ 3,000 บาท ส่วนราคาแผ่นซีดีเฉลี่ยอยู่ที่แผ่นละ 7 บาทเท่านั้น

ราคาซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์จะขายแผ่นละ 100 บาท ส่วนเพลงขายแผ่นละ 80 บาทเท่านั้น การกำหนดราคาของสินค้าอ้างอิงจากร้านที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกันอีก 2 ร้าน เนื่องจากผู้ขายรวมตัวกันกำหนดราคาให้มีความเป็นแบบเดียวกันเพื่อป้องกันการตัดราคาของร้านค้าต่างๆ

สินค้าที่ขายดีที่สุด คือ ซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์มักเป็นที่นิยมของลูกค้าที่ต้องการดูภาพยนตร์ใหม่ๆ ที่ยังไม่ออกจากโรงภาพยนตร์ ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเพลงมียอดขายที่ไม่สูงนักเพราะในปัจจุบันราคาซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเพลงมีราคาถูกลงมากและสามารถหาฟังได้เองตามเว็บไซต์ต่างๆ

ในแต่ละวันมีลูกค้าเข้ามาใช้บริการร้านของพี่ชัยเป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับร้านค้าในบริเวณใกล้เคียงกันโดยเฉพาะในช่วงวันเสาร์ อาทิตย์และวันหยุดตามเทศกาลต่างๆ ร้านของพี่ชัยมียอดขายอยู่ที่ 150 แผ่นขึ้นไป ส่วนในวันอื่นๆ จะมียอดขายอยู่ประมาณ 80 แผ่นขึ้นไป อย่างไรก็ตาม ในบางช่วงร้านของพี่ชัยก็ขายสินค้าได้เพียงวันละประมาณ 10 แผ่นเท่านั้น โดยเฉพาะในช่วงที่ร้านอาหารถูกย้ายไปขายภายนอกพื้นที่ของวัดทำให้พี่ชัยปิดร้านในช่วงเวลาดังกล่าว

6.6 กลุ่มลูกค้า

ร้านของพี่ชัยอยู่ในพื้นที่ของวัดแห่งหนึ่งที่เป็นแหล่งรวมร้านอาหารต่างๆ บุคคลที่มาในพื้นที่แห่งนี้มักเป็นคนในพื้นที่ที่มารับประทานอาหารและเลือกซื้อสินค้าในร้านของพี่ชัยด้วย ลูกค้าของพี่ชัยจึงมีความหลากหลายทั้งช่วงอายุและเพศ โดยร้อยละ 50 มักเป็นลูกค้าประจำที่มีความสนิทสนมกับพี่ชัยเป็นการส่วนตัวอยู่แล้ว ในช่วงวันหยุดพื้นที่แห่งนี้มักกลายเป็นจุดพักรับประทานอาหารของนักท่องเที่ยวซึ่งเป็นอันานิสงส์ทำให้พี่ชัยมีลูกค้าเพิ่มขึ้นแต่ก็เป็นเพียงลูกค้าขาจรเท่านั้น

6.7 รายได้

พี่ชัยมีรายได้จาก 4 แหล่งด้วยกัน ได้แก่ การเป็นหัวหน้าช่างไฟในโรงงานแห่งหนึ่งซึ่งได้เงินเดือน 20,000 บาท การลักลอบทำให้มิเตอร์วิ่งช้าลงซึ่งคิดค่าบริการเป็นรายปีอยู่ที่ 10,000

บาท การจัดส่งซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไปให้ผู้ขายคนอื่น ๆ ซึ่งได้รับค่าจัดส่งครั้งละ 2,000 บาท และการเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เองซึ่งทำกำไรได้วันละประมาณ 2,500 – 3,000 บาท

พี่ชัยไม่ค่อยเกรงกลัวต่อการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจมากนัก เพราะพี่ชัยมีความสนิทสนมกับคุณสิทธิที่มีอำนาจในการต่อรองกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ พี่ชัยจึงสามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้โดยไม่มีปัญหา แต่พี่ชัยมีความเกรงใจต่อการใช้พื้นที่ของวัดเป็นพื้นที่ในการขาย ซึ่งวัดเป็นพื้นที่ที่ไม่ควรเกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ผิดกฎหมาย

6.8 ค่าใช้จ่าย

พี่ชัยมีค่าใช้จ่ายจากการเช่าพื้นที่ของวัดในการขายวันละ 20 บาท ส่วนต้นทุนด้านสินค้ามี 2 ส่วน ในส่วนแรกพี่ชัยต้องจ่ายค่าซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้กับคุณสิทธิที่เป็นผู้ผลิตสินค้าราคาแผ่นละ 45 บาท อีกส่วนหนึ่งเป็นการลงทุนซื้อเครื่องรีดซีดี 4 เครื่อง ราคาเครื่องละ 3,000 บาทเพื่อใช้ในการผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ แผ่นซีดีและซองใส่แผ่น นอกจากนั้นพี่ชัยยังจ้างลูกน้องเข้ามาเป็นผู้ช่วยขายด้วยซึ่งให้ค่าจ้างวันละ 250 บาท

6.9 ประสบการณ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ก่อนที่พี่ชัยจะเริ่มต้นขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พี่ชัยรู้จักกับเจ้าของร้านซีดีละเมิดลิขสิทธิ์หลายคน เพราะพี่ชัยเป็นผู้ส่งสินค้าจากคุณสิทธิไปยังร้านต่างๆ จึงเปิดโอกาสให้พี่ชัยได้พูดคุยกับเจ้าของร้าน พี่ชัยมักปรึกษาปัญหาจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งผู้ขายเกือบทุกคนพูดไปในทิศทางเดียวกันว่า เคยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมแต่สามารถเอาตัวรอดได้ทุกครั้งโดยผ่านการให้ความช่วยเหลือจากคุณสิทธิ นอกจากนั้นพี่ชัยยังได้รับรู้ถึงความสำเร็จของผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์คนหนึ่งที่กลายเป็นเศรษฐิกิจอันดับต้นๆ ภายในจังหวัด ซึ่งพี่ชัยเล่าถึงความสำเร็จของผู้ขายคนนั้นว่า

พอดีพี่ไปส่งของให้เค้า เค้าบอกให้เอาไปไว้ที่บ้าน พอพี่ไปที่บ้านเค้านะ โห ใหญ่มากเลย เค้าก็เล่าให้พี่ฟังว่า เค้าเริ่มขายของเดือนมา 20 ปีแล้ว ตอนแรกก็ได้เงินไม่เยอะเท่าไหร่นะ แต่ช่วงหลังๆ 10 ปีที่ผ่านมา ขายดีมากเลย บางวันได้กว่า 2,000 แผ่น ช่วงนั้นบูมมากเลย มีเงินเข้าบัญชีวันละเป็นแสนๆ บางครั้งของไม่พออีกต่างหาก แต่ค่าใช้จ่ายมันก็เยอะเหมือนกัน ต้องจ่ายค่าคุ้มครองเดือนหนึ่งเป็นหมื่นๆ เพราะร้านเค้ามันอยู่ใจกลางเมืองเลย แต่มันก็คุ้มมากเลย ดูบ้านเค้าสิ แถมรถอีก ทุกวันนี้เค้าก็ยังขายอยู่เลย อาจจะได้เยอะมาก แต่ก็ยังขายได้อยู่ พี่เห็นแบบนี้ก็อยากลองทำดูบ้าง เผื่อจะรวยเหมือนเค้า (พี่ชัย, สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2552)

หลังจากที่พี่ชัยรับรู้ถึงความสำเร็จจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ทำให้พี่ชัยเกิดความสนใจและอยากที่ลองประกอบอาชีพนี้จึงนำเรื่องไปปรึกษาพี่นุ้ย ทั้งสองคนตัดสินใจร่วมกันว่าจะใช้เวลา 2 ปีในทดลองขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ก่อน หากประสบความสำเร็จก็จะขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ต่อไป

พี่ชัยเริ่มต้นขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในปีพ.ศ. 2545 โดยวางขายร่วมกับสินค้าหนีภาษีประเภทอื่นด้วย เช่น น้ำหอม กระเป๋า และเครื่องหนังต่างๆ ในช่วงแรกพี่ชัยวางซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ด้านหลังซีดีลิขสิทธิ์เพื่อป้องกันไม่ให้บุคคลที่ผ่านไปมาแล้วไม่พอใจต่อการกระทำของพี่ชัยจนนำเรื่องไปร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่ของวัด เพราะพื้นที่ของวัดไม่ควรมีสินค้าผิดกฎหมายวางขาย อย่างไรก็ตาม ในบางวันพี่ชัยนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มาวางขายอย่างเปิดเผยเลยทำให้ถูกเจ้าหน้าที่เก็บเงินของวัดเรียกไปตักเตือน พี่ชัยจึงต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการวางขายสินค้า กล่าวคือ พี่ชัยจะนำเฉพาะหน้าปกซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มาวางไว้ในร้านเท่านั้น ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะเก็บไว้ในรถ เมื่อลูกค้าสั่งสินค้า พี่ชัยจึงจะเดินไปนำมาให้

สาเหตุที่พี่ชัยต้องซ่อนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ในรถเพราะความสำคัญที่มีต่อวัดซึ่งเป็นสถานที่ในการวางขายสินค้า ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างคนอื่นๆ ที่มีกวางขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แบบหลบๆ ซ่อนๆ เพราะเกรงว่าอาจจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ดังที่พี่ชัยกล่าวไว้ว่า

ถ้าเลือกได้ก็ไม่อยากขายในวัดหรอก แต่ตอนนั้นมันไม่มีที่ว่างเลยก็เลยต้องเอาไว้ก่อน แล้วคนเก็บเงินก็เริ่มเตือนแล้ว พี่ก็เลยต้องยอมเอามันไปไว้ในรถแทน แต่บ้านนั้น (คุณสิทธิ) ก็แนะนำว่าลองเอาเฉพาะปกมาวางขายสิ ให้ลูกค้าเลือก พอลูกค้าเลือกได้แล้ว เราก็ค่อยไปเอามาให้ พี่ก็ลองทำตามคำแนะนำ มันก็ได้ผลนะ แค่เสียเวลานิดหน่อยเท่านั้น ก็ยังดีกว่าถูกร้องเรียน ถูกมองว่าเอาศาสนามาทำให้แปดเปื้อนแล้วกัน (พี่ชัย, สัมภาษณ์, 7 ธันวาคม 2552)

สินค้าที่ขายภายในร้านของพี่ชัยเป็นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่รับมาจากคุณสิทธิ ซึ่งพี่ชัยได้รับสิทธิพิเศษเหนือกว่าผู้ขายคนอื่นๆ ในเรื่องการชำระเงิน กล่าวคือ พี่ชัยเป็นเพียงคนเดียวที่สามารถวางบิลได้ โดยไม่จำเป็นต้องจ่ายเงินทันทีที่ได้รับสินค้าเหมือนกับผู้ขายคนอื่นๆ เนื่องจากพี่ชัยต้องเข้าพบกับคุณสิทธิทุกอาทิตย์เพื่อจัดส่งซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้กับผู้ขายในแต่ละร้าน นอกจากการรับซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากคุณสิทธิแล้ว พี่ชัยยังให้ลูกของตนเองผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเพลงด้วย ซึ่งจะผลิตก็ต่อเมื่อมียอดสั่งซื้อจากลูกค้าเท่านั้น

ในช่วงแรกที่พี่ชัยนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเพลงเข้ามาวางขายทำให้คุณสิทธิเกิดความไม่พอใจเป็นอย่างมาก จนคุณสิทธิต้องเรียกพี่ชัยเข้าไปคุยเป็นการส่วนตัว พี่ชัยให้เหตุผลของการนำเอาซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเพลงที่ลูกเป็นผู้ผลิตเข้ามาขายว่า “อยากให้ลูกมีรายได้นิดๆ หน่อยๆ บ้างนะ พี่ก็แยะเองที่ไม่ได้ไปบอกเค้าก่อน เค้ามารู้ทีหลัง มันก็เลยเสียความรู้สึกนะ พี่ก็พยายามอธิบายให้เค้าฟัง เค้าก็โอเคนะ ยอมพี่เหมือนกัน ตอนนั้นพี่ก็นึกว่าจะแยะเหมือนกัน ยังดีที่เค้าเข้าใจ” (พี่ชัย, สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2552)

พี่ชัยใช้วิธีการดึงดูดให้ลูกค้าหันมาสนใจสินค้าภายในร้านมากขึ้น โดยนำโทรทัศน์มาตั้งภายในร้าน 1 เครื่องพร้อมเปิดภาพยนตร์ให้แกบुकคคนที่ผ่านไปมาได้รับชมกัน ซึ่งผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ในช่วงที่มีการฉายภาพยนตร์เรื่องใหม่ๆ จะมีลูกค้าเข้ามาภายในร้านเป็นจำนวนมาก ยอดการสั่งซื้อสินค้าจะมากกว่าปกติ อย่างไรก็ตาม หากสินค้าไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า พี่ชัยจะให้ลูกค้าสั่งจองไว้ล่วงหน้าหรือให้เขียนที่อยู่แล้วจะจัดส่งไปให้ นับได้ว่าเป็นวิธีการขายที่แตกต่างจากผู้ขายคนอื่นๆ

นอกจากความโดดเด่นในการนำเสนอสินค้าแล้ว ร้านของพี่ชัยยังมีความโดดเด่นในด้านวิธีการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่แตกต่างจากร้านที่อยู่ใกล้เคียงกัน คือ พี่ชัยมีบริการจัดส่งสินค้าในกรณีที่ไม่มีสินค้ามอบให้ในทันที หรือในกรณีที่ลูกค้ามีเงินไม่เพียงพอต่อราคาสินค้า พี่ชัยจะอนุญาตให้ลูกค้านำสินค้าไปก่อนได้แล้วค่อยนำเงินมาจ่ายในภายหลัง โดยพี่ชัยให้เหตุผลว่า

จริงๆ พี่ก็ไม่ค่อยกล้าที่จะให้เขาเอาของไปก่อน เพราะกลัวว่าจะไม่ได้คืนเหมือนกัน แต่ถ้าเราอยากได้ใจลูกค้า เราก็ต้องกล้าให้ลูกค้าเอาของไปก่อนได้ พี่โชคดีที่เจอลูกค้าดีๆ ด้วยแหละ พี่ได้เงินทุกครั้ง บางครั้งผ่านไปอาทิตย์นึงแล้วเค้าก็ยังเอามาให้ วิธีนี้แหละมั้งที่เค้าเอาไปบอกต่อกัน แล้วก็มีคนมาซื้อซีดีร้านพี่เยอะขึ้น แต่พี่จะให้เฉพาะคนที่ซื้อไม่เยอะมากนัก เพราะถ้าซื้อเยอะมากแล้วชิงนี้ ไม่ต้องพูดเลย แยะแน่ (พี่ชัย, สัมภาษณ์, 7 ธันวาคม 2552)

อย่างไรก็ตาม พี่ชัยเคยถูกเพื่อนสนิทมาซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไป 20 แผ่น เป็นเงินจำนวน 1,600 บาท แต่ไม่ยอมจ่ายเงิน พี่ชัยนำจึงเรื่องนี้ไปเล่าให้คุณสิทธิฟังจนส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างพี่ชัยกับเพื่อน พี่ชัยเล่าถึงเหตุการณ์ในครั้งนั้นให้ฟังว่า

มันก็มีอยู่คนหนึ่งที่ไมยอมจ่ายเงิน ก็เพื่อนพี่ไ้ พี่ก็เไม่กล้าทวงหรอก เพราะมันเป็นเพื่อนกัน บังเอิญวันนั้น บ้านนั้นถมาถึงปัญหาที่ร้าน พี่ก็เมาให้เฝ้าฟังว่า เพื่อนไมยอมจ่ายเงิน เานั้นแหละเป็นเเรื่องเลย เค้าบังคับให้เบอกว่าเพื่อนซื้ออะไร อยู่ที่ไหน ตอนแรกพี่ก็เไม่ได้ไปบอก แต่เค้าจะยั้้นเคยอมมากเลย พี่ก็เลยต้องบอกไป แต่ก่อนกลับพี่ก็บอกเ้านะว่าเไม่ ต้องไปทำอะไรหรอก เพื่อนกัน เไม่เยากให้เสียเพื่อน แต่รู้มัย เเกิดอะไรขึ้น วันรุ่งขึ้นเพื่อนมาหาเแบบสะบักสะบอมเลยแหละ โหย เเล่นเแรงมาก ๆ เที่ยงกลัวเลย หลัง ๆ พี่ก็เลยเไม่เอาปัญหาแบบนี้ไปหาเให้เารู้เลย กลัวจริง ๆ ว่าคนอื่นจะโดนเเยอะ (พี่ชัย, สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2552)

จากเหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้พี่ชัยต้องยุติความสัมพันธ์กับเพื่อน พี่ชัยจึงตัดสินใจเไม่เเล่าปัญหาจากการขายเช่ดีละเมดิสิทธิให้เคุณสิทธิรู้เอีกต่อไป เเนื่องจากพี่ชัยมองว่าเป็นการกระทำที่เเกินกว่าเหตุ แต่พี่ชัยก็เไม่กล้าที่จะเต่อว่าเคุณสิทธิเพราะกลัวว่าเคุณสิทธิอาจจะเไม่พอใจ พี่ชัยจึงต้องปล่อยเให้เเรื่องนี้ผ่านไป

พี่ชัยพยายามหาวิธีการในการทำให้เลูกค้าขายเกลายเป็นเลูกค้าประจำ โดยการออกบัตรสมาชิกเพื่อใช้เป็นส่วนลดในการซื้อสินค้าในแต่ละครั้งและทำให้พี่ชัยรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับเลูกค้า ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับการกำหนดทิศทางการขายเของสินค้าที่จะนำมาขายภายในร้านให้ตรงกับความต้องการของกลุ่มเลูกค้า บัตรสมาชิกสามารถลดได้ถึงร้อยละ 20 ในปัจจุบันพี่ชัยมีสมาชิกที่เข้ามาซื้อสินค้าเป็นจำนวน 1,000 กว่าคน พี่ชัยเเล่ถึงจุดเริ่มต้นในการคิดค้นของวิธีการออกบัตรสมาชิกให้เแก่เลูกค้าว่า

เก็อยากเรู้ว่าเลูกค้าส่วนใหญต้องการสินค้าแบบไหน ภาพยนตร์แนวไหน เแล้วเก็อยากเรู้ว่าเกลุ่มเลูกค้าเป็นเกลุ่มใด เเพื่อจะได้เรู้ว่าต้องเเอาสินค้าแบบไหนมาขาย เก็นั่งเนี้กอยู่เหมือนกันว่าจะทำเยังเเเดี เจนวันนั้นไปเเห็นบัตรสมาชิกร้านวิดีโอของเลูก พี่ก็เลยเนี้กขึ้นได้เเไม่เคยมีร้านเไหนที่ทำบัตรสมาชิกให้เลูกค้าเลย พี่ก็เลยลองเเอามาทำดู เแล้วเก็จัดโปรเโมชั่นให้สมาชิกได้ของเถูกกว่าคนที่เไม่ได้เป็นสมาชิก เเพื่อให้คนเข้ามาสมัครเป็นสมาชิกเเยอะ เก็ได้ผลเดินะแรก ๆ สมาชิกเเไม่เเยอะหรอก อาศัยปากต่อปากเเอา (พี่ชัย, สัมภาษณ์, 7 ธันวาคม 2552)

แม้ว่าพี่ชัยจะเป็นคนสนิทของเคุณสิทธิ แต่พี่ชัยก็เคยถูกเ้าหน้าเที่ตำรวจเ้าจับกุมทั้งหมด 2 ครั้ง การถูกจับกุมในครั้งแรกเกิดขึ้นในปีพ.ศ. 2546 ซึ่งพี่ชัยเเล่ถึงเหตุการณ์ดังกล่าวเให้เฟังว่า

มีสายปลอมตัว มา พี่ก็ไม่รู้หรอก ก็สังเกตเห็นว่ามีผู้ชายคนนึงใส่เสื้อยืดธรรมดาเนะ ยืนดูหนุ่มดูนี่อยู่นานเลย เกือบชั่วโมงได้มั้ง แต่ไม่ซื้ออะไรสักที สักพักเขาก็ออกจากร้าน แล้วก็กลับเข้ามาใหม่ ขอซื้อหนังสือหนึ่ง พี่ก็บอกเค้าว่ารอเดี๋ยว จะไปหยิบมาให้ พอพี่เดินไปเอาของมาปั๊บ เขาก็แสดงตัวทันทีเลยแหละ แต่พี่ก็ไม่กลัวนะ (พี่ชัย, สัมภาษณ์, 30 พฤศจิกายน 2552)

หลังจากถูกเจ้าหน้าที่จากกรมทรัพย์สินทางปัญญาจับกุม พี่ชัยถูกนำตัวไปยังสถานีตำรวจท้องที่พร้อมกับตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์เพื่อดำเนินคดี แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจในโรงพักกลับไม่ยอมดำเนินการใดๆ เลยเพราะรู้ว่าพี่ชัยมีความสนิทสนมกับคุณสิทธิ จนกระทั่งผ่านไป 1 ชั่วโมง คุณสิทธิจึงเดินทางมาถึงโรงพักพร้อมพี่โอ พี่โอและคุณสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นผู้จับกุมและตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์เข้าไปพูดคุยเป็นการส่วนตัว หลังจากพูดคุยกันเสร็จเรียบร้อย คุณสิทธิจึงบอกให้พี่ชัยกลับบ้านไปได้เพราะจัดการเรื่องทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว

การถูกจับกุมในครั้งแรกไม่สามารถสร้างความตื่นตระหนกให้แก่พี่ชัยได้เลย เนื่องจากพี่ชัยได้รับการช่วยเหลือจากทั้งคุณสิทธิและพี่โอ พี่ชัยทราบถึงเหตุผลที่ได้รับการปล่อยตัวในภายหลังว่า คุณสิทธิข่มขู่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นผู้จับกุมว่าจะย้ายไปพื้นที่อื่นและจะดำเนินคดีกับตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ในข้อหาบุกรุกโดยมีพี่โอเป็นเจ้าของคดี เหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้พี่ชัยรับรู้ว่าคุณสิทธิและพี่โอเป็นผู้ที่สามารถใช้อำนาจในการจัดการกับปัญหาการถูกจับกุมได้ พี่ชัยจึงไม่เกรงกลัวต่อการถูกจับกุมอีกต่อไป

ในปีพ.ศ. 2547 พี่ชัยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ที่เพิ่งย้ายเข้ามาประจำสถานีตำรวจท้องที่) จับกุมอีกครั้งหนึ่ง โดยพี่ชัยถูกจับกุมขณะที่กำลังยื่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้กับลูกค้า พี่ชัยถูกพาเข้าสถานีตำรวจอีกครั้ง แต่ในครั้งนี้นี้พี่ชัยไม่ขอความช่วยเหลือจากคุณสิทธิและพี่โอ เนื่องจากสรวัดรที่ประจำอยู่ในสถานีแห่งนี้บอกให้พี่ชัยกลับบ้านไปได้เลยเพราะจำได้ว่าเป็นคนสนิทของคุณสิทธิ ส่วนเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นผู้จับกุมได้รับการตักเตือนว่าห้ามจับพี่ชัยอีกเด็ดขาด

พี่ชัยนำเรื่องราวเกี่ยวกับการถูกจับกุมในครั้งที่ 2 ไปเล่าให้คุณสิทธิฟัง คุณสิทธิจึงนำสตีกเกอร์ของพรรคการเมืองพรรคหนึ่งและรูปถ่ายระหว่างพี่ชัยกับคุณสิทธิให้พี่ชัยนำไปไว้ในร้านเพื่อเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นว่าพี่ชัยมีความสนิทสนมกับคุณสิทธิ และเป็นการป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาทำการจับกุม พี่ชัยสังเกตเห็นว่า หลังจากพี่ชัยติดสตีกเกอร์และนำรูปถ่ายไปไว้ในภายในร้าน ไม่เคยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจคนใดที่เข้ามาจับกุมพี่ชัยอีกเลย

6.10 การวิเคราะห์ข้อมูลรายการ: กรณีพี่ชัย

ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าโครงสร้างของฟิลด์ที่พี่ชัยเป็นส่วนหนึ่งในฐานะผู้กระจายสินค้าและผู้ขายเป็นโครงสร้างที่มีผู้นำที่มีประสิทธิภาพจากสถานภาพและอำนาจที่ผูกติดมากับสถานภาพนั้นๆ ทำให้โครงสร้างของฟิลด์ดำรงอยู่ได้ผ่านการใช้อำนาจของผู้นำ

ภายในโครงสร้างของฟิลด์ที่พี่ชัยอยู่นั้นเป็นโครงสร้างที่ไม่ซับซ้อนซึ่งมีบุคคลที่เป็นส่วนหนึ่งในฟิลด์ ดังต่อไปนี้

1. พี่ชัยเป็นบุคคลที่ต้องการรายได้จากการประกอบอาชีพเป็นจำนวนมากเพื่อให้เพียงพอค่าใช้จ่ายของครอบครัว จึงพยายามทำงานทุกอย่างที่สามารถทำได้แม้ว่าจะเป็นกิจกรรมที่ผิดกฎหมายก็ตาม เช่น การโก่งมิเตอร์ไฟฟ้า การกระจายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไปยังร้านค้าต่างๆ จนกระทั่งอาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งพี่ชัยได้รับการสนับสนุนจากคุณสิทธิให้เข้าสู่อาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้อย่างปลอดภัย

2. คุณสิทธิเป็นนักการเมืองที่พยายามสถาปนาตัวเองเป็นนายทุนที่ผูกขาดการผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ และสามารถให้ความคุ้มครองกับผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ทุกคน เนื่องจากมีอำนาจในการต่อรองกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในขณะที่เดียวกันคุณสิทธิก็สามารถให้โทษกับบุคคลที่ขัดขวางการใช้อำนาจของตนและผู้ฝ่าฝืนกฎหมายของการรับสินค้าไปขายด้วย โดยเฉพาะผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ไม่ได้รับสินค้าจากคุณสิทธิก็จะถูกทำร้ายร่างกายและพังร้าน

3. พี่โอเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจยศระดับพลเอกที่เป็นเพื่อนร่วมธุรกิจกับคุณสิทธิและเป็นผู้เรียกเก็บค่าคุ้มครองจากผู้ที่ทำผิดกฎหมายภายในจังหวัดแห่งนี้ทั้งหมด ยกเว้นร้านของพี่ชัยจะไม่ถูกเก็บค่าคุ้มครองเพราะคุณสิทธิขอร้องไว้

4. ลูกของพี่ชัยเป็นผู้ผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเพลงให้กับพี่ชัยนำไปขายเพื่อเป็นรายได้เสริมจนเกือบที่จะเป็นสาเหตุที่ทำให้พี่ชัยมีความขัดแย้งกับคุณสิทธิ

5. เจ้าหน้าที่ตำรวจและตัวแทนจากบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์ที่เคยจับกุมพี่ชัยแต่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะได้รับการช่วยเหลือจากคุณสิทธิทุกครั้ง

6. ผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่พี่ชัยเคยจัดส่งสินค้าให้เป็นกลุ่มบุคคลที่จุดประกายให้พี่ชัยอยากขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เนื่องจากพี่ชัยเห็นความสำเร็จที่เกิดขึ้นจากธุรกิจดังกล่าว

เนื่องจากจำนวนบุคคลที่เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างของฟิลด์ที่พี่ชัยเป็นส่วนหนึ่งนั้นมีเพียง 4 คนเท่านั้น ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่า บุคคลเหล่านี้มีศักยภาพและอำนาจที่จะช่วยให้การค้าขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์สามารถดำเนินไปได้โดยปราศจากปัญหาการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งผู้ที่มีบทบาทมากที่สุดภายในโครงสร้างนี้ คือ คุณสิทธิ

คุณสิทธิใช้อำนาจทางการเมืองในการบังคับให้เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นผู้น้อยละเว้นการจับกุมคนสนิทของตนเอง รวมทั้งคุณสิทธิยังมีความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ตำรวจมีที่ยศในระดับสูงที่เป็นผู้เรียกเก็บค่าคุ้มครองจากผู้กระทำผิดกฎหมาย ซึ่งเป็นการตอกย้ำการควบคุมการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้ขายแต่ละคนให้สามารถดำเนินไปในทิศทางที่ตนเองกำหนดไว้

พี่ชัยเข้าสู่โครงสร้างของฟิลด์ตั้งแต่ก่อนเป็นผู้ขาย ซึ่งพี่ชัยได้เรียนรู้และสังเกตพฤติกรรมจากกลุ่มผู้ขายที่พี่ชัยเคยจัดส่งสินค้าไปให้ แต่เมื่อพี่ชัยเปลี่ยนสถานภาพจากผู้ส่งสินค้ากลายเป็นผู้ขายไม่ได้ทำให้ความสัมพันธ์เชิงอำนาจภายในโครงสร้างของฟิลด์เปลี่ยนแปลงไป เพราะคุณสิทธิและพี่ไอยังคงเป็นบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือแก่พี่ชัยทั้งในด้านสินค้าและการแก้ปัญหาต่างๆ

พี่ชัยที่เข้าสู่โครงสร้างของฟิลด์ที่มีคุณสิทธิเป็นผู้กำหนดแบบแผนและควบคุมกฎระเบียบของการวางขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ทำให้พี่ชัยสามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ตลอดระยะเวลา 8 ปี โดยไม่เคยถูกดำเนินคดีจากเจ้าหน้าที่ตำรวจแม้แต่ครั้งเดียวแม้ว่าจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมถึง 2 ครั้งก็ตาม

เมื่อพิจารณาถึงปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ผู้วิจัยพบเห็นความเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมการขายในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการวางขายสินค้า เทคนิค และวิธีการเสนอขายสินค้าและการดึงดูดความสนใจจากลูกค้า ตลอดจนการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่พี่ชัยต้องเผชิญกับการถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม

ในช่วงแรกพี่ชัยเลือกที่จะวางขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แบบเปิดเผยเพราะคิดว่าคุณสิทธิและพี่ไคคอยดูแลให้ความคุ้มครองอยู่แล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องรู้สึกกังวลใดๆ อีก แต่พี่ชัยเริ่มถูกเจ้าหน้าที่เก็บเงินของวัดเรียกไปตักเตือนถึงการวางขายสินค้าผิดกฎหมายภายในพื้นที่ของวัด พี่ชัยเริ่มรู้สึกว่าตนเองไม่ควรใช้ประโยชน์จากพื้นที่ของวัดในทางที่ไม่เหมาะสม พี่ชัยจึงเปลี่ยนรูปแบบการวางสินค้าไปเป็นการเก็บไว้ภายในรถแทน ส่วนภายในร้านจะมีหน้าปกของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อให้ลูกค้าได้เลือกตามความต้องการ

ปฏิบัติการในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แสดงให้เห็นความคิดสร้างสรรค์ของพี่ชัยที่ต้องการสร้างความแตกต่างของร้านตนเองให้มีความโดดเด่นกว่าร้านอื่น กล่าวคือ พี่ชัยลงทุนใช้โทรทัศน์ 1 เครื่องเพื่อเปิดภาพยนตร์ที่วางขายภายในร้าน วิธีการดังกล่าวสามารถดึงดูดความสนใจจากลูกค้าที่ผ่านไปมา นอกจากนั้นแล้ว พี่ชัยยังคิดค้นการทำบัตรสมาชิกให้แก่ลูกค้าที่เข้ามาสินค้าเป็นประจำเพื่อใช้เป็นส่วนลดในการซื้อสินค้าครั้งต่อไป ซึ่งภายในละแวกร้านของพี่ชัยยังไม่มีเคยมีร้านใดที่ใช้กลยุทธ์ดังกล่าวเลย ทำให้พี่ชัยสามารถเพิ่มยอดขายได้มากขึ้น แม้ว่าการขายสินค้าต่อชิ้นอาจจะลดลงบ้างก็ตาม แต่จำนวนลูกค้าของพี่ชัยกลับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ในช่วงแรกๆ พี่ชัยไม่ส่งสินค้ามาวางขายจำนวนมากๆ เพราะกลัวว่าสินค้าจะขายไม่หมด พี่ชัยประสบปัญหาจากการไม่มีสินค้าให้แก่ลูกค้า หากลูกค้าต้องการสินค้า แต่พี่ชัยไม่มีสินค้าภายในร้าน ซึ่งทำให้ลูกค้าเกิดความไม่พอใจและไม่กลับมาซื้อสินค้าอีก พี่ชัยจึงคิดค้นวิธีการในการจัดส่งสินค้าโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายให้แก่ลูกค้าในกรณีที่ไม่มีสินค้ารองรับเพื่อรักษาสถานลูกค้าเอาไว้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาจากลูกค้าบางคนเตรียมเงินมาไม่เพียงพอกับราคาสินค้า พี่ชัยต้องการตอบสนองความต้องการของลูกค้าจึงอนุญาตให้ลูกค้านำสินค้าไปก่อนได้ แล้วค่อยนำเงินมาจ่ายทีหลัง แต่ต้องเป็นกรณีที่ซื้อสินค้าไม่เกิน 5 ชิ้นเท่านั้น เพื่อป้องกันการถูกโกง แต่สำหรับคนรู้จักพี่ชัยจะยกเว้นให้เป็นกรณีพิเศษ

ปฏิบัติการในการแก้ปัญหาเมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ซึ่งพี่ชัยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมทั้งหมด 2 ครั้ง โดยในครั้งแรกพี่ชัยมีความรู้สึกกังวลใจอยู่บ้าง จนกระทั่งคุณสิทธิและพี่โอเดินทางมาช่วยเหลือเรื่องการดำเนินคดีและพี่ชัยได้รับการปล่อยตัว ทำให้พี่ชัยเรียนรู้ว่า ทั้งสองคนมีอำนาจมากพอในการปกป้องตนเองไม่ให้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจบังคับใช้กฎหมายได้ ดังนั้น เมื่อพี่ชัยถูกจับกุมในครั้งที่ 2 พี่ชัยจึงไม่รู้สึกกังวลใจ มีหน้าซ้ำพี่ชัยยังรับคำสั่งสินค้าทางโทรศัพท์ในระหว่างที่อยู่ในสถานีตำรวจอีกด้วย อย่างไรก็ตาม คุณสิทธิต้องการขอจัดการปัญหาการถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมให้หมดไปจึงมอบสัญลักษณ์บางอย่างที่แสดงให้เห็นถึงอำนาจที่คุ้มครองร้านค้าของพี่ชัยอยู่ ปฏิบัติการนี้แสดงให้เห็นถึงการให้ประโยชน์จากทุนทางสังคมเพื่อทำให้ปฏิบัติการของพี่ชัยมีความราบรื่นและปราศจากอุปสรรคต่างๆ

ปฏิบัติการเกี่ยวกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของพี่ชัยเป็นเรื่องเกี่ยวกับการคิดค้นเทคนิคและกลยุทธ์ในการขายเพื่อเพิ่มจำนวนลูกค้าและปริมาณสินค้าที่ขายได้ ซึ่งแทบไม่ได้เกี่ยวข้องกับ การเอาตัวรอดจากการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเลย เพราะพี่ชัยใช้เครือข่ายจากบุคคลที่มีอำนาจทางการเมืองและอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายในทางที่เป็นประโยชน์ต่อการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ปฏิบัติการต่างๆ ของพี่ชัยล้วนสะท้อนให้เห็นฮาบิทัสที่ซ่อนอยู่เบื้องหลังพฤติกรรมต่างๆ ที่แสดงออกมา โดยเฉพาะฮาบิทัสเกี่ยวกับความสามารถในการดำรงอยู่ของกิจกรรมที่ผิดกฎหมายภายใต้โครงสร้างที่มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด กล่าวคือ พี่ชัยมองว่าอาชีพที่ผิดกฎหมายจำเป็นต้องมีเครือข่ายทางสังคมในช่วยให้ตนเองสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างปลอดภัย ซึ่งพี่ชัยจะต้องไม่สร้างความขัดแย้งที่จะเป็นอุปสรรคต่อการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ดังที่จะเห็นได้จากเหตุการณ์ที่พี่ชัยต้องรีบเข้าไปทำความเข้าใจกับคุณสิทธิในกรณีที่ตนเองนำเอาซีดีละเมิด

ลิขสิทธิ์ประเภทเพลงที่ถูกเป็นผู้ผลิตมาวางขายภายในร้าน ปฏิบัติการในครั้งนั้นแสดงให้เห็นว่า พี่ชายมีความเกรงกลัวต่อปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นหากตนเองมีความขัดแย้งกับคุณสิทธิ์

ปฏิบัติการบางอย่างยังแสดงให้เห็นฮาบทของพี่ชายว่า พี่ชายต้องการให้คุณสิทธิ์และพี่โอเป็นผู้นำภายในโครงสร้างของฟิลด์ กล่าวคือ แม้ว่าพี่ชายจะเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ แต่พี่ชายยังคงทำหน้าที่เป็นผู้กระจายสินค้าให้กับร้านค้าต่างๆ เนื่องจากพี่ชายต้องการให้ตนเองมีความสัมพันธ์กับคุณสิทธิ์และพี่โอมากกว่าการเป็นเพียงผู้ขายคนหนึ่งที่ได้รับสินค้ามาจากคุณสิทธิ์เท่านั้น เพราะพี่ชายสังเกตเห็นลูกค้าที่เป็นเพียงผู้ขายมักได้รับความช่วยเหลือจากคุณสิทธิ์ไม่มากนัก พี่ชายจึงพยายามที่จะรักษาระดับความสัมพันธ์ของตนเองกับบุคคลทั้งสองให้มีความเหนียวแน่นเหมือนเดิมโดยผ่านการทำงานเป็นผู้กระจายสินค้าให้กับคุณสิทธิ์ควบคู่กับการเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของตนเอง

จากที่กล่าวมาทั้งหมด แสดงให้เห็นว่า แม้ว่าโครงสร้างของฟิลด์ที่พี่ชายเป็นผู้ขายจะเป็นโครงสร้างที่ไม่ซับซ้อนมากนักเนื่องจากมีบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องเพียง 3 คนเท่านั้น แต่กลับสามารถทำให้กระบวนการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของพี่ชายดำเนินไปได้อย่างราบรื่นแสดงให้เห็นว่า บุคคลที่อยู่ภายในโครงสร้างเป็นผู้นำที่มีอำนาจเบ็ดเสร็จในการควบคุมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นการควบคุมสั่งการให้ละเว้นการดำเนินคดีกับพี่ชาย หรือการลงโทษเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่ง โครงสร้างของฟิลด์ส่งผลต่อฮาบทในการเอาตัวรอดของพี่ชายที่ต้องการรักษาระดับความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับผู้อำนาจเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่ออาชีพตนเอง เมื่อพี่ชายสามารถรักษาระดับความสัมพันธ์ตนเองกับผู้อำนาจทั้ง 2 คนส่งผลต่อปฏิบัติการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่พี่ชายไม่ต้องรู้สึกเกรงกลัวในการขายสินค้าอย่างเปิดเผยและการถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม เพราะบุคคลทั้งสองคนสามารถใช้อำนาจในการจัดการปัญหาต่างๆ ให้กับพี่ชายได้อย่างแน่นอน ดังนั้น ปฏิบัติการทางการขายของพี่ชายจึงเน้นไปในการคิดค้นเทคนิคและวิธีการขายสินค้าที่สามารถดึงดูดความสนใจของลูกค้าให้มาเลือกซื้อสินค้าภายในร้านของตนเอง

7. พี่เก้

7.1 ภูมิหลังส่วนตัว

พี่เก้เกิดในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจค่อนข้างมั่นคง พ่อและแม่ของพี่เก้เป็นนายหน้าขายที่ดินให้กับนักการเมืองท่านหนึ่งจนสร้างความไม่พอใจต่อฝ่ายตรงข้ามเป็นอย่างมาก ครอบครัวของพี่เก้จึงมีศัตรูที่จ้องปองร้ายอยู่ตลอดเวลา

ครอบครัวของพี่เก้มีเงินใช้จ่ายอย่างไม่ขาดสาย จนสามารถจ้างคนรับใช้ดูแลบ้านได้ถึง 3 คน ชีวิตในวัยเด็กของพี่เก้จึงได้รับการเลี้ยงดูอย่างสุขสบายจากพี่เลี้ยง พี่เก้ไม่เคยทำงานบ้านเลย

แม้แต่ครั้งเดียว ซึ่งส่งผลต่อชีวิตในช่วงวัยรุ่นที่พี่เก้ไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยตนเองและมักต้องพึ่งพาคนอื่นอยู่เสมอ

เหตุการณ์ที่เป็นจุดพลิกผันให้พี่เก้ต้องดิ้นรนและทำสิ่งต่างๆ ด้วยตัวเองเกิดขึ้นเมื่อพี่เก้ อายุ 18 ปี พ่อของพี่เก้ถูกคนร้ายลอบยิงเนื่องจากผลประโยชน์ที่ไม่ลงตัวจากการขายที่ดินกับผู้มีอิทธิพลทางการเมือง หลังจากพ่อเสียชีวิต สมาชิกในครอบครัวต้องนำเงินเก็บออกมาใช้จนเริ่มเหลือน้อยลง ทำให้พี่เก้และแม่ต้องไล่คนรับใช้ออกจากงาน พี่เก้และแม่ต้องช่วยกันหารายได้เข้าสู่ครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นงานรับจ้างซักผ้า งานพิมพ์เอกสาร และการประดิษฐ์ดอกไม้ปลอมเพื่อวางขาย

นอกจากจะต้องทำงานหารายได้เข้าสู่ครอบครัวแล้ว พี่เก้ยังมีหน้าที่ดูแลน้องอีก 2 คน คือน้องกีฟท์อายุ 15 ปีและน้องก๊ตอายุ 14 ปี โดยแม่ของพี่เก้ได้เก็บเงินส่วนหนึ่งไว้เป็นค่าศึกษาเล่าเรียนของลูกทั้งสามคน จนกระทั่งพี่เก้ศึกษาจบในระดับปริญญาตรี สาขาการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์จากมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง

พี่เก้ทำงานเป็นนักเขียนโปรแกรมในบริษัทซอฟต์แวร์แห่งหนึ่งซึ่งได้รับเงินเดือน 18,000 บาทต่อเดือน แต่ยังไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว พี่เก้จึงต้องรับจ้างเขียนเว็บไซต์และออกแบบโปรแกรมให้แก่ลูกค้าทั่วไป แต่งานทั้งสองอย่างไม่ใช่งานประจำทำให้รายได้ไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้าเท่านั้น พี่เก้จึงพยายามดิ้นรนหางานอื่นๆ ทำด้วยเพื่อนำความสุขสบายกลับมาให้ครอบครัวอีกครั้ง

อย่างไรก็ตาม จากการที่พี่เก้ได้รับการเลี้ยงดูเป็นอย่างดีและไม่เคยทำงานบ้านเลยทำให้พี่เก้มีปัญหาในการปรับตัวเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในช่วงที่พี่เก้ไล่คนรับใช้ออกจากบ้าน พี่เก้ต้องทำงานบ้านด้วยตนเอง พี่เก้รู้สึกท้อแท้กับโชคชะตาที่พลิกผันจนระเบิดอารมณ์ออกมาว่า “ทำไมมันต้องเป็นแบบนี้ด้วยวะ แต่ก่อนอยู่เฉยๆ แล้วทำไมตอนนี้พี่ต้องมานั่งทำงานแบบนี้ด้วยเนี่ย มันจะมีอะไรแย่กว่านี้อีกมั๊ย” (พี่เก้, สัมภาษณ์, 12 ตุลาคม 2552)

เมื่ออายุ 23 ปี พี่เก้ตัดสินใจที่จะหาอาชีพเสริมอีกครั้งโดยการสอบถามจากเพื่อนๆ ถึงเรื่องงานที่ให้ผลตอบแทนในระดับสูง เพื่อนสนิทของพี่เก้คนหนึ่ง (พี่เจ๊ียบ) ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ซึ่งสามารถหาเงินได้เฉลี่ยเดือนละ 40,000 บาท พี่เก้รู้สึกสนใจงานนี้และเริ่มเข้าไปศึกษางานกับพี่เจ๊ียบ โดยการลองไปขายสินค้าภายในร้านของพี่เจ๊ียบ

เมื่อพี่เก้ลองขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในร้านของพี่เจ๊ียบ พี่เก้ได้เรียนรู้เทคนิคและรูปแบบการขายที่มีความเฉพาะตัวมากขึ้น พี่เก้จึงตัดสินใจเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เอง พี่เก้สามารถ

กอบโกยรายได้จากการขายทำให้พี่เก้มีทุนทรัพย์ในการขยายร้านเป็น 2 สาขา จนในปัจจุบันพี่เก้
อยู่ในวงการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากกว่า 7 ปีแล้ว

ในปัจจุบันสมาชิกภายในครอบครัวของพี่เก้ประกอบไปด้วยแม่ น้องสาวของแม่ น้องกีฟท์
น้องก๊ิต และแฟนของพี่เก้ (พีนัย) พี่เก้กับพีนัยยังไม่ได้แต่งงานกัน เพราะพี่เก้เป็นคนหัวสมัยใหม่ที่มี
มุมมองต่อชีวิตแต่งงานว่า การแต่งงานไม่ใช่สิ่งรับประกันความสำเร็จของความรักเสมอไป พี่เก้
บอกกับผู้วิจัยว่า “ถ้ามีลูก เราก็ค่อยไปจดทะเบียนสมรสก็ได้ ไม่ต้องจัดงานแต่งให้มันวุ่นวายหรือ
เห็นมัยละเดี๋ยวนี้ จัดงานซะใหญ่โตก็ตลกเกินไป สู้เก็บเงินไว้นาคตกดีกว่ามั้ง” (พี่เก้, สัมภาษณ์,
25 พฤศจิกายน 2552)

พี่เก้เป็นหัวหน้าครอบครัวแทนพ่อที่เสียชีวิตจากการถูกลอบยิง ซึ่งพี่เก้ต้องดูแลทั้งแม่
น้องสาวของแม่ และน้องๆ อีก 2 คนทั้งในเรื่องค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว ส่วนงาน
บ้านจะมีแม่และน้องๆ เป็นผู้ดูแล ส่วนงานที่ร้านพี่เก้และพีนัยจะเป็นผู้ดูแลทั้งการสั่งซื้อ ผลิต และ
ขายสินค้า โดยมีน้องทั้ง 2 คนเป็นผู้ช่วย

ในส่วนของการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ที่เป็นเรื่องส่วนรวมนั้น พี่เก้เป็นผู้มีอำนาจเด็ดขาดใน
การตัดสินใจ เช่น การกำหนดตารางการทำงานบ้านให้แก่น้องๆ และการเลือกซื้อเครื่องใช้ภายใน
บ้าน เป็นต้น พี่เก้จะเปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละคนตัดสินใจเรื่องส่วนตัว ยกเว้นเรื่องที่มี
ความสำคัญมากๆ เช่น การตัดสินใจเรื่องการรักษาโรคเบาหวานของแม่ที่พี่เก้จะเป็นผู้เลือก
โรงพยาบาลเอง แม้ว่าจะเป็นเรื่องของแม่ แต่เป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อชีวิต พี่เก้จึงพยายามหา
ข้อมูลและเลือกโรงพยาบาลที่ดีที่สุดในการให้การรักษา และพี่เก้เป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำเท่านั้น
โดยเปิดโอกาสให้น้องเลือกสาขาที่สนใจเอง เป็นต้น หากเป็นเรื่องเกี่ยวกับงานพี่เก้จะเป็นผู้
ตัดสินใจเพียงผู้เดียวว่าจะนำสินค้าใดมาขาย สถานที่เปิดร้าน และการเลือกซื้อเครื่องผลิตซีดี เป็น
ต้น อย่างไรก็ตาม พี่เก้ยังเปิดโอกาสให้น้องๆ และพีนัยมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นด้วย แต่
พี่เก้จะเป็นผู้ตัดสินใจในขั้นสุดท้ายเพียงผู้เดียว

ในเรื่องของปัญหาที่หนักที่สุดภายในครอบครัวนั้น พี่เก้มองว่าเป็นเรื่องการเสียชีวิตของพ่อ
ที่เป็นหัวหน้าครอบครัว แต่สมาชิกในครอบครัวสามารถจัดการกับปัญหาและผ่านพ้นช่วงเวลา
เหล่านั้นไปได้ พี่เก้มองว่าปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเป็นความท้าทายที่จะพิสูจน์ความสามารถและ
ศักยภาพของตนเอง หากสามารถผ่านพ้นปัญหาเหล่านี้ไปได้ก็จะทำให้ตนเองมีความเป็นผู้ใหญ่
มากขึ้น ดังที่พี่เก้เล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า “ปัญหามีไว้ให้ก้าวข้าม ยังมีลมหายใจก็ต้องสู้ต่อไป ถ้าผ่านมัน
ไปได้ เราก็จะโตขึ้น” (พี่เก้, สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2552)

อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่พี่เก้กังวลมากที่สุดในขณะนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ซึ่งนักการเมืองท้องถิ่น (คุณสิทธิ) ที่เป็นผู้มีอิทธิพลในตลาดแห่งนี้ได้เข้ามาข่มขู่และเรียกเก็บค่าคุ้มครอง ในตอนแรกพี่เก้ไม่ยอมจ่ายเงินจึงถูกพังร้านจนเสียหายยับเยิน แต่เครือข่ายบุคคลที่พ่อเคยทำธุรกิจด้วยเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มียศในระดับสูง (ลุงกร) พี่เก้จึงไปขอคำปรึกษาและความช่วยเหลือจากลุงกร แม้ว่าในตอนนี้อะไรยังไม่เกิดเหตุการณ์อะไร แต่พี่เก้ก็ยังมีความกังวลใจอยู่

7.2 กระบวนการเข้าสู่อาชีพ

ในช่วงปี พ.ศ. 2546 พี่เก้เริ่มต้นเข้าสู่อาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากการชักชวนของเพื่อนสนิท (พี่เจ๊ียบ) พี่เก้ขอคำปรึกษาจากพี่เจ๊ียบในเรื่องปัญหาของครอบครัว โดยเฉพาะปัญหาทางการเงิน พี่เจ๊ียบจึงแนะนำให้พี่เก้ลองขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ เพราะพี่เจ๊ียบสามารถหารายได้จากการประกอบอาชีพนี้ถึง 40,000 บาทต่อเดือน

ในช่วงแรกพี่เก้ไม่กล้าขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ เนื่องจากพี่เก้มองว่าอาชีพดังกล่าวเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมายและอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งกับกลุ่มผู้มีอิทธิพลที่ดูแลผลประโยชน์ทางธุรกิจประเภทนี้อยู่ ซึ่งพี่เก้เล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า “ตอนแรกมันกลัวนะ พี่เก้ไม่กล้าหรอก เงินมันดีก็จริง แต่มันผิดกฎหมาย พ่อพี่ก็ตายเพราะไปขัดขวางกันนี้แหละ พี่ก็กลัวว่าประวัติศาสตร์มันจะซ้ำรอยนะสิ” (พี่เก้, สัมภาษณ์, 12 ตุลาคม 2552)

พี่เจ๊ียบพยายามอธิบายให้พี่เก้เข้าใจว่าอาชีพนี้ไม่ได้มีความเสี่ยงมากนัก หากผู้ขายมีเทคนิคในการขายและไม่พยายามไปแย่งผลประโยชน์ของคนอื่น พี่เจ๊ียบจึงยื่นข้อเสนอให้พี่เก้ลองมาเป็นผู้ช่วยขายในร้านของพี่เจ๊ียบก่อนประมาณ 2 เดือน ในช่วงระยะเวลากว่า 2 เดือน พี่เก้ไม่เคยพบเผชิญหน้ากับสถานการณ์ที่เป็นปัญหา ในทางกลับกันพี่เก้กลับเห็นจำนวนเงินที่ไหลเข้ามาภายในร้านของพี่เจ๊ียบเกือบแสนบาท ทำให้พี่เก้กล้าที่จะตัดสินใจเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

หลังจากที่ตัดสินใจว่าจะเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พี่เก้จึงเริ่มขอข้อมูลอย่างละเอียดจากพี่เจ๊ียบไม่ว่าจะเป็นแหล่งผลิตสินค้า การกำหนดราคาสินค้า และปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น และนำไปปรึกษากับพี่นัย ซึ่งทั้งสองคนมีความคิดเห็นไปในทางเดียวกันว่า “ตอนนั้นก็คิดแค่ว่า มันก็น่าลองดูนะ ถ้าไม่เวิร์คแล้วค่อยออกมาก็ได้”

เมื่อพี่เก้มีความแน่วแน่ในการเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พี่เก้จึงตระเวนหาพื้นที่ที่จะเปิดร้านซึ่งพี่เก้เห็นป้ายประกาศให้เช่าพื้นที่ภายในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง พี่เก้ติดต่อขอเช่าพื้นที่โดยนำเงินเก็บมาใช้เป็นลงทุนทั้งในด้านการเช่าสถานที่และสินค้า

ในช่วงแรกพีเก๋รับสินค้าจากพีเจียบมาขายซึ่งสามารถขายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,000 บาท โดยเปิดขายเฉพาะเวลาเย็นหลังเลิกงานและช่วงวันเสาร์-อาทิตย์เท่านั้น รายได้จากการขายน้อยกว่าเงินเดือนที่ได้รับเพียง 3,000 บาทเท่านั้นทั้งๆ ที่ใช้เวลาในการทำงานน้อยกว่า พีเก๋จึงตัดสินใจขอลาพักร้อนจากบริษัทเป็นเวลา 1 เดือนแล้วมาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ภายในห้างสรรพสินค้า ซึ่งในเดือนนั้นพีเก๋สามารถขายได้มากกว่า 35,000 บาท

เมื่อรายได้จากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากกว่าเงินเดือนเกือบ 2 เท่า พีเก๋จึงตัดสินใจลาออกจากงานประจำ แล้วหันมาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพียงอย่างเดียว ในระยะหลังๆ พีเก๋ไม่ได้รับสินค้าจากพีเจียบแต่พีเก๋ผลิตสินค้าเองเพราะต้นทุนของเครื่องจักรในการผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เริ่มต้นที่เครื่องละ 1,000 บาทเท่านั้น

เมื่อพีเก๋ลาออกจากงานมาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพียงอย่างเดียว ทำให้พีเก๋ต้องการขยายฐานลูกค้าของตนเองมากขึ้น โดยนำสินค้าที่มีความหลากหลายมาวางขายมากขึ้น เช่น การขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทั้งประเภทเพลง ภาพยนตร์และละคร นอกจากนั้นยังมีซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเกมส์ด้วย สาเหตุที่พีเก๋เลือกขายซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเกมส์ด้วยเพราะกลุ่มลูกค้าที่มาเดินห้างสรรพสินค้ามักเป็นกลุ่มวัยรุ่นและมีลูกค้าหลายรายที่เข้ามาสอบถามเรื่องซีดีเกมส์ พีเก๋จึงนำสินค้าที่มีความหลากหลายมาวางขายมากขึ้น ซึ่งปรากฏว่าลูกค้าเพิ่มจำนวนมากขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก

หลังจากพีเก๋เปิดร้านได้เพียง 1 ปี พีเก๋ก็สามารถเปิดร้านในสาขา 2 ตามมา ซึ่งพีเก๋เป็นผู้ดูแล พีเก๋ขอร้องให้พีเก๋ลาออกจากงานรับราชการเพื่อมาดูแลร้านในสาขา 2 เพราะพีเก๋ไม่ไว้ใจที่จะจ้างคนมาดูแลแทน

ในช่วงเวลาว่าง น้องก๊ฟและน้องก๊ตจะเข้ามาช่วยพีเก๋ดูแลร้าน น้องก๊ฟที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีจะเข้ามาช่วยพีเก๋ดูแลร้านสาขาแรกในช่วงเย็นของทุกวันและช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ โดยพีเก๋จะถ่ายทอดวิธีการขายและเทคนิคต่างๆ ให้น้องก๊ฟได้รับรู้เพราะพีเก๋จะยกธุรกิจนี้ให้น้องสาวเป็นผู้ดูแลต่อไป ส่วนน้องก๊ตจะเข้ามาดูแลร้านและผลิตสินค้าให้กับพีเก๋ในวันเสาร์และอาทิตย์ ในตอนแรกน้องก๊ตขอลาออกจากโรงเรียนเพื่อมาทำงานเพียงอย่างเดียว แต่พีเก๋ไม่อนุญาตเพราะอยากให้น้องได้รับการศึกษาในระดับชั้นสูงสุด

ในช่วงที่พีเก๋ลองขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์กับพีเจียบ พีเก๋สังเกตเห็นว่า การมีมนุษยสัมพันธ์เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการขาย ผู้ขายจะต้องยิ้มแย้มแจ่มใสและพูดเก่งเพื่อเรียกลูกค้าให้เข้ามาสนใจสินค้าภายในร้านของตนเอง ซึ่งพีเก๋สังเกตเห็นว่าพีเจียบสามารถพูดโน้มน้าวลูกค้าให้ซื้อสินค้าได้หลายคน พีเก๋เล่าว่า

ตอนที่พี่ไปช่วยขาย พี่เห็นเพื่อนเรียกลูกค้าเก่งมาก พูดจาดี ยิ้มตลอดเวลา ลูกค้าบางคนจะไม่ซื้อแล้ว เขาก็ยังเรียกมา พูดให้ซื้อจนได้ บางคนก็ยื่นคุยเรื่องหนัง เรื่องละครกัน จนกลายเป็นลูกค้าขาประจำก็มี พี่ว่ามันจำเป็นต้องทำนะ เพราะมันเป็นงานขาย คนขายก็ต้องพูดจาดีๆ สร้างมิตรภาพไว้เยอะ เวลาลูกค้าถามมากๆ แล้วไม่ซื้อ ก็อย่าไปว่าเขานะ ทั้งต่อหน้าและลับหลังแหละ อันนี้สำคัญเลยแหละ คล้ายๆ เซลล์นะ คนที่จะเป็นเซลล์ได้ก็ต้องอดทน เพราะถ้าเราไปว่าเค้าเมื่อไหร่ แล้วเค้าเกิดเค้ารู้ขึ้นมา คงไม่พอใจแน่ๆ แล้วมันจะพูดปากต่อปากนะสิ ที่นี้อาจจะไม่คนเข้าร้านเราก็ได้นะ (พี่เก้, สัมภาษณ์, 12 ตุลาคม 2552)

ก่อนที่พี่เก้จะเข้าสู่อาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พี่ก็มีมุมมองต่ออาชีพนี้ว่าเป็นอาชีพที่เอาเปรียบเจ้าของผลงานและเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมายในการลอกเลียนผลงานของคนอื่น ความคิดแบบนี้เกิดจากชีวิตในวัยเด็กที่พี่เก้มักซื้อแต่สินค้าแบรนด์เนมเท่านั้น และมองผู้ใช้ของปลอมว่าเป็นพวกที่มีความทะเยอทะยานในการสร้างสถานภาพในสังคม แต่เมื่อเวลาเปลี่ยนไป พี่เก้ประสบกับปัญหาและเหตุการณ์ต่างๆ ทำให้เปลี่ยนมุมมองต่อผู้ใช้ของปลอมว่า อาจจะเป็นผู้ที่ไม่มีทุนทรัพย์เพียงพอในการใช้สินค้าลิขสิทธิ์ จึงเลือกซื้อสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ที่มีราคาถูกกว่า เช่นเดียวกัน พี่เก้ปรับเปลี่ยนมุมมองต่ออาชีพการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่า เป็นความพยายามของผู้ขายที่ต้องการหารายได้จากการสนองความต้องการของลูกค้าที่ไม่มีกำลังเงินในการซื้อซีดีลิขสิทธิ์ จึงต้องหันมาใช้บริการจากผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แทน ดังนั้น ผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จึงเป็นเพียงกลุ่มบุคคลที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าโดยเฉพาะลูกค้าที่มีทุนทรัพย์ไม่มากพอในการซื้อซีดีลิขสิทธิ์ที่มีราคาแพงกว่า

7.3 สถานที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ร้านของพี่เก้มีลักษณะเป็นแผงที่แบ่งเป็นล็อกในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง ซึ่งมีค่าเช่าเดือนละ 10,000 บาท ร้านมีขนาดกว้าง 2 เมตร ยาว 3.5 เมตร ภายในร้านประกอบไปด้วยตู้โชว์และชั้นวางสินค้า ซึ่งซีดีที่วางขายเป็นซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเกมส์ ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรม คอมพิวเตอร์ ภาพยนตร์ และละครจะเก็บรวบรวมหน้าปกไว้เป็นรูปเล่มโดยซ่อนไว้ใต้ตู้โชว์ หากลูกค้ามีความต้องการสินค้าพี่เก้จะเป็นผู้หยิบหน้าปกออกมาให้ลูกค้าเป็นผู้เลือก ส่วนตัวซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะถูกจัดเก็บไว้ในรถที่อยู่ในลานจอดรถ เมื่อลูกค้าต้องการสินค้าพี่เก้จะเป็นผู้นำสินค้าจากลานจอดรถมาให้ลูกค้าที่ร้าน

7.4 เวลาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

พีเก้เปิดร้านช่วงเวลาเดียวกับการเปิด-ปิดของห้างสรรพสินค้าแห่งนี้ ตั้งแต่เวลา 10.00-21.00 น. ส่วนในช่วงวันเสาร์-อาทิตย์จะเปิดร้านตั้งแต่ 9.00 น. เนื่องจากเป็นวันหยุดซึ่งจะมีลูกค้าเข้ามาเลือกซื้อสินค้ามากกว่าในวันปกติโดยเฉพาะกลุ่มเด็กและวัยรุ่นที่สนใจซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเกมส์และภาพยนตร์ อย่างไรก็ตามหากลูกค้าขาประจำต้องการสินค้าที่นอกเหนือจากช่วงเวลาที่เปิดขายในห้างสรรพสินค้า พีเก้แนะนำให้ไปยังอีกสาขาหนึ่งที่เปิดให้บริการถึง 22.30 น. ของทุกวัน

ช่วงเวลาที่ร้านของพีเก้สามารถทำยอดขายได้มากกว่าปกติจะเป็นช่วงปิดภาคการศึกษา เพราะลูกค้าส่วนใหญ่ที่เข้ามาใช้บริการในร้านของพีเก้มักเป็นกลุ่มเด็กในระดับมัธยมศึกษาที่เข้ามาซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทเกมส์และละครจากต่างประเทศ นอกจากนั้นช่วงเวลาที่มิโปรแกรมคอมพิวเตอร์ออกมาใหม่ในช่วงต้นเดือน ลูกค้าก็จะเข้ามาเลือกซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์มากขึ้น จนในบางครั้งสินค้าภายในร้านไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้า พีเก้จึงต้องไปนำสินค้าจากร้านสาขาที่สองที่มีแผนของพีเก้เป็นผู้ดูแลมาขายในร้านของตนเองด้วยและผลิตเองภายในรถ

7.5 สินค้าที่ขายภายในร้าน

ร้านของพีเก้ขายซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเกมส์และซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ภาพยนตร์ และละคร ซีดีลิขสิทธิ์จะถูกวางโชว์ไว้ในร้านอย่างเปิดเผย ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะถูกเก็บไว้ในรถในลานจอดรถของห้างสรรพสินค้า ภายในร้านจะมีเพียงหน้าปกซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ไว้ให้ลูกค้าเลือกเท่านั้น

พีเก้รับซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเกมส์จากบริษัทโดยตรง ซึ่งพีเก้จะไม่สั่งสินค้ามาเก็บไว้เป็นสินค้าคงคลัง เพราะหากขายไม่หมดทางบริษัทเจ้าของลิขสิทธิ์จะไม่รับสินค้าคืน พีเก้จึงใช้วิธีสั่งสินค้าแบบละ 2 ชิ้นเท่านั้น หากมีสินค้าไม่เพียงพอต่อความต้องการของลูกค้าพีเก้จะสั่งสินค้าจากบริษัทอีกครั้งหนึ่ง ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้น ในช่วงแรกพีเก้สั่งจากพีเจียบในราคาแผ่นละ 70 บาท แต่ในระยะหลังพีเก้ใช้วิธีการผลิตเองเพื่อลดต้นทุนการนำเข้า หลังจากทีพีเก้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้ระยะเวลาหนึ่ง พีเก้ก็ผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์และละครขึ้นมาขายด้วย โดยใช้การดาวน์โหลดจากอินเทอร์เน็ตและการลงทุนซีดีภาพยนตร์และละครมา 1 ชุดแล้วค่อยใช้วิธีการผลิตซ้ำออกมาหลายๆ ชุด

สำหรับราคาของเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต ประกอบไปด้วยเครื่องปั๊มซีดีที่สามารถผลิตซีดีได้ครั้งละ 10 แผ่นจำนวน 2 เครื่อง ซึ่งมีราคาเครื่องละ 6,000 บาท ส่วนแผ่นซีดีเฉลี่ยแผ่นละ 8-10 บาทขึ้นอยู่กับยี่ห้อของแผ่น และซองใส่ซีดีซึ่งมีราคาแผ่นละ 1 บาท

พี่เก๋ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีราคาขายอยู่ที่แผ่นละ 130 บาท ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์และละครจะมีราคาอยู่ที่แผ่นละ 110 บาท ซึ่งพี่เก๋ตั้งราคาสูงกว่าร้านค้าภายนอกเพราะราคาเช่าของพื้นที่ภายในห้างสรรพสินค้ามีราคาสูงกว่าบริเวณอื่น

ยอดขายของซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเกมส์อยู่ที่วันละประมาณ 30 แผ่นซึ่งจะขายได้มากในช่วงเย็นเพราะลูกค้าส่วนใหญ่เป็นเด็กในวัยเรียนจึงต้องรอหลังเวลาเลิกเรียน ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์สามารถขายได้เฉลี่ยวันละ 100 แผ่นซึ่งถือว่าเป็นยอดขายที่สูงมากเนื่องจากภายในรัศมี 15 กิโลเมตรมีเพียงร้านของพี่เก๋เพียงร้านเดียวที่ขายโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์และละครสามารถขายได้เฉลี่ยวันละ 100-120 แผ่น โดยเฉพาะช่วงปิดภาคการศึกษาที่วัยรุ่นจะมีเวลาในการชมภาพยนตร์และละครมากขึ้นจนส่งผลต่อยอดขายที่เพิ่มขึ้นเป็นวันละ 150-200 แผ่น ดังที่กล่าวมาซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์และละครจึงเป็นสินค้าที่มีปริมาณยอดขายสูงที่สุดภายในร้านของพี่เก๋

พี่เก๋มักจะผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ออกมาเป็นจำนวนมากเพื่อรองรับความต้องการของลูกค้า ซึ่งซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ผลิตมาเองนั้นมีต้นทุนการผลิตที่ไม่สูงมากและสามารถเก็บไว้ได้นาน พี่เก๋จึงรู้สึกไม่ค่อยเป็นกังวลกับสินค้าที่ขายไม่หมด ซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จึงมีเก็บไว้ในสต็อกสินค้าเป็นจำนวนมาก ซึ่งแตกต่างจากซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเกมส์ที่มีเพียงแบบละ 2 ชิ้นเท่านั้นเนื่องจากเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้ว

จุดเด่นของสินค้าภายในร้านของพี่เก๋ คือ การมีซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทต่างๆ ที่มีความหลากหลาย ซึ่งร้านของพี่เก๋เป็นเพียงร้านเดียวที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ด้วย ประกอบกับร้านอยู่ภายในห้างสรรพสินค้าที่มีอากาศเย็นสบายทำให้ลูกค้านิยมไปใช้บริการกันมากกว่าแม้ว่าจะมีราคาสูงกว่าร้านภายนอกก็ตาม

สาเหตุที่พี่เก๋เลือกขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นสืบเนื่องมาจากบุคคลทั่วไปในปัจจุบันมักมีเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นของตนเองซึ่งจำเป็นต้องใช้โปรแกรมในการติดตั้งการทำงานของคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์จึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับผู้ที่มีคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์มักมีการปรับปรุงอยู่บ่อยๆ ทำให้บุคคลที่ชอบความทันสมัยต้องปรับเปลี่ยนตามไปด้วย ดังนั้น โปรแกรมคอมพิวเตอร์จึงเป็นสินค้าที่พี่เก๋คิดว่าสามารถยืนระยะการขายได้มากกว่าซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทอื่น นอกจากนั้นแล้วพี่เก๋ยังเห็นว่าลูกค้าส่วนใหญ่ที่มาเดินห้างสรรพสินค้ามักเป็นกลุ่มวัยรุ่นซึ่งพี่เก๋คิดว่าควรมีสินค้าที่ดึงดูดความสนใจของวัยรุ่นได้ พี่เก๋จึงตัดสินใจผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์และละครขึ้นมาเพื่อให้แก่ลูกค้าที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นที่อาจมีเงินไม่มากนัก

7.6 กลุ่มลูกค้า

ฟี้เก้มีร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อยู่ภายในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งที่มีประชาชนเข้าไปใช้บริการเป็นอย่างมาก ร้านที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในห้างนี้มีเพียงร้านของฟี้เก้เพียงร้านเดียว โดยเฉพาะซีดีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทำให้ลูกค้าเข้ามาซื้อสินค้าเป็นจำนวนมาก กลุ่มลูกค้าส่วนใหญ่จะมีช่วงอายุประมาณ 15-30 ปี และมักเป็นผู้ชายกว่าร้อยละ 80 ที่นิยมซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์และภาพยนตร์ ซึ่งมักเป็นลูกค้าประจำเพราะในรัศมี 15 กิโลเมตรมีเพียงร้านของฟี้เก้เพียงร้านเดียวที่ขายโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ส่วนอีกร้อยละ 20 เป็นเพศหญิงที่นิยมซื้อซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทละครแต่เป็นเพียงลูกค้าขาจรเท่านั้น

7.7 รายได้

ฟี้เก้ทำงานประจำเป็นนักเขียนโปรแกรมในบริษัทซอฟต์แวร์แห่งหนึ่งซึ่งได้เงินเดือน 18,000 บาท หลังเลิกงานฟี้เก้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ด้วยซึ่งมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,000 บาท แต่ต่อมาฟี้เก้เลิกทำงานประจำแล้วมาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพียงอย่างเดียวซึ่งมีกำไรอยู่ที่เดือนละ 35,000 บาท หลังจากผ่านไป 1 ปี ฟี้เก้สามารถเปิดร้านสาขาสองซึ่งทำกำไรได้เดือนละ 20,000 บาท

ฟี้เก้มีกำไรจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์กว่า 55,000 บาทต่อเดือนซึ่งฟี้เก้มองว่าคุ้มค่าต่อความเสี่ยงในการประกอบอาชีพเป็นอย่างมาก เพราะถือว่าการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นอาชีพที่ไม่ต้องลงทุนมากนัก แต่ต้องกล้าที่จะยื่นหยัดขายสินค้าประเภทนี้ให้ได้ท่ามกลางการบังคับใช้กฎหมายจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ

7.8 ค่าใช้จ่าย

ฟี้เก้เช่าพื้นที่ภายในห้างสรรพสินค้าเดือนละ 10,000 บาท รวมถึงค่าบริการที่ต้องจ่ายให้กับพนักงานเก็บเงิน (ฟี้จ๊าก) ด้วยอีก 3,000 บาทเพื่อให้คอยสอดส่องดูแลในยามที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจบุกตรวจค้น ส่วนต้นทุนของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่นำมาวางขายในร้านแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ฟี้เก้ นำมาจากฟี้เจ็บบมีราคาแผ่นละ 70 บาท ส่วนที่สองเป็นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ฟี้เก้เป็นผู้ผลิตเองซึ่งมีต้นทุนจากเครื่องปั๊มซีดี 2 เครื่องราคาเครื่องละ 6,000 บาท รวมถึงแผ่นซีดีและซองกันรอยตามที่ได้กล่าวไว้แล้ว

7.9 ประสบการณ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ก่อนที่ฟี้เก้จะเริ่มต้นขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ฟี้เก้มีโอกาสดลองขายกับฟี้เจ็บบ ทำให้ฟี้เก้เรียนรู้เทคนิควิธีการขาย แหล่งสินค้า และกลยุทธ์ต่างๆ มากมาย ซึ่งฟี้เก้ นำมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเมื่อฟี้เก้เป็นเจ้าของร้านเอง

ฟี้เก้เปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่ง ในช่วงแรกสินค้าของร้านฟี้เก้มีเพียงซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์อย่างเดียว ซึ่งในรัศมีรอบๆ 15

กิโลเมตรมีร้านของพีเก้เพียงร้านเดียวที่ขายโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ในแต่ละวันลูกค้าหลังไหลเข้ามาในร้านพีเก้เป็นจำนวนมาก

สินค้าที่นำมาวางขายภายในร้านเป็นสินค้าที่พีเก้รับมาจากพีเจียบ ส่วนพีเจียบรับมาจากโรงงานผลิตแห่งหนึ่งที่อยู่ต่างจังหวัด พีเก้ถูกบังคับให้รับสินค้าจากพีเจียบเท่านั้น เพราะพีเจียบต้องการเพิ่มยอดขายสินค้าภายในร้านของตนเอง พีเก้จำยอมต้องปฏิบัติตามเพราะถือว่าพีเจียบมีบุญคุณที่ให้คำแนะนำและเป็นผู้ชักชวนให้พีเก้เข้าสู่วงการขายอาชีพซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งพีเก้กล่าวถึงพีเจียบว่า “เพื่อนพีเค้าขอร้องแกมบังคับให้พีรับของจากเค้าก่อนนะ เค้าคงอยากได้เยอะๆ มั้ง พีก็ต้องรับแหละ เพราะเค้าก็มีบุญคุณกับพีเยอะ ถ้าพีไม่ได้เค้าพีก็ไม่ได้ขายซีดีแบบนี้” (พีเก้, สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2552)

อย่างไรก็ตาม หลังจากทีร้านของพีเก้ขยายตัวเพิ่มมากขึ้น พีเก้ไม่ได้รับสินค้าจากพีเจียบเพียงอย่างเดียวแล้ว พีเก้หาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเพื่อซื้อเครื่องปั๊มซีดีที่สามารถผลิตแผ่นซีดีได้ครั้งละ 5-10 แผ่น เมื่อคำนวณต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการผลิตแล้วพบว่า ต้นทุนในการผลิตเองต่ำกว่าต้นทุนจากการรับสินค้าจากเจียบถึง 2 เท่า พีเก้จึงตัดสินใจที่จะผลิตซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ขึ้นมาเอง ในขณะเดียวกันก็ยังรับสินค้าจากพีเจียบด้วยเพื่อป้องกันมิให้เกิดความขัดแย้ง

หลังจากที่พีเก้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ได้ 6 เดือน พีเก้ต้องการเพิ่มยอดขายภายในร้านให้มากขึ้น โดยการนำสินค้าที่มีความหลากหลายมาวางขายภายในร้าน พีเก้จึงซื้อแผ่นซีดีภาพยนตร์และละคร ทั้งที่มีลิขสิทธิ์และละเมิดลิขสิทธิ์มาเรื่องละ 1 ชุดแล้วนำมาผลิตซ้ำเอง

ในช่วงแรกของการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พีเก้วางขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อย่างเปิดเผยซึ่งเปิดโอกาสให้ลูกค้าสามารถเลือกสินค้าได้ตามความต้องการ จนกระทั่งผ่านไปประมาณ 6 เดือน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เจ้าหน้าที่ตำรวจบังคับใช้พรบ.ลิขสิทธิ์อย่างเข้มงวด พีเก้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจบุกเข้าจับกุม โดยถูกยึดแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไปทั้งหมด และยังต้องจ่ายค่าปรับในข้อหาลักลอบขายสินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ด้วยเป็นจำนวนเงิน 100,000 บาท เพื่อแลกกับอิสรภาพจากการถูกฟ้องศาล การถูกจับกุมในครั้งนั้นทำให้พีเก้เลือกที่จะหยุดขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ชั่วคราว ซึ่งพีเก้เล่าถึงเหตุการณ์ดังกล่าวให้ผู้วิจัยฟังว่า “ขายๆ อยู่ ตำรวจบุกมาเลย ตอนนั้นพีก็ไม่ว่าจะทำยังไงดี ก็เลยต้องเลยตามไป พีก็กะว่าจะหยุดขายแล้วละ เพราะเงินที่ได้มาก็เอาไปจ่ายเป็นค่าปรับหมดแล้ว เลยคิดว่าหยุดดีกว่า...” (พีเก้, สัมภาษณ์, 12 ตุลาคม 2552)

ในช่วงที่พี่เก้หยุดขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประมาณ 3 เดือน พี่เก้นำซีดีลิขสิทธิ์ประเภทภาพยนตร์มาขายแทน ซึ่งยอดขายลดลงอย่างเห็นได้ชัดเพราะลูกค้ามักจะบอกว่าสินค้ามีราคาแพงและไม่มีเงินเพียงพอ

อย่างไรก็ตาม พี่เก้กลับมาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อีกครั้ง เมื่อพี่เก้ได้พบกับเพื่อนของพ่อ (ลุงกร) ที่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ พี่เก้ขอคำปรึกษากรณีถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม เมื่อลุงกรให้คำปรึกษาทำให้พี่เก้เรียนรู้เทคนิคในการเอาตัวรอดจากการขายเพิ่มขึ้นอีกวิธีการหนึ่ง ดังที่พี่เก้พูดถึงผลที่ได้รับจากการปรึกษาลุงกรว่า

... โชคดีได้เจอเพื่อนพ่อ ก็เลยเล่าให้เค้าฟังว่าโดนอะไรมา เค้าก็แนะนำพี่ว่า ให้ยอมรับไปเลยว่ายขายจริง ปล่อยให้เค้าส่งเรื่องไปศาลเลย เพราะมันยื้อได้ตั้ง 5 ปี แถมถ้าถูกส่งปรับเต็มที่ก็แค่ 20,000 เอง นี่มันเอาไปแสนึงก็เข้ากระเป๋ามันทั้งนั้น โดนมันหลอกแล้วละ พี่ก็เพิ่งรู้ตอนนั้นแหละว่ามันโกง พี่ก็โกรธเลย มันคงเห็นเราเป็นผู้หญิงมั่งเลยหลอกให้เรากลัว พี่ก็ตกใจเหมือนกันนะ ก็เลยต้องยอมๆ ไป พอพี่รู้ว่าเรื่องมันไม่ได้ร้ายแรงอะไรเลย พี่ก็เลยกลับมาขายอีกที เพราะพี่เห็นว่ามีคนให้ความช่วยเหลือแล้ว (พี่เก้, สัมภาษณ์, 12 ตุลาคม 2552)

สิ่งที่พี่เก้เรียนรู้จากการขอคำปรึกษาจากลุงกรคือ หากถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม พี่เก้ควรรับสารภาพ และยอมให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินคดีโดยการส่งฟ้องศาล เนื่องจากผู้ขายสามารถแต่งตั้งทนายเพื่อสู้ความและไม่ตกเป็นเหยื่อของการคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เมื่อพี่เก้ได้รับคำปรึกษาจากลุงกรแล้ว พี่เก้ตัดสินใจที่จะเสี่ยงกลับไปขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อีกครั้ง เพราะผลกำไรที่ได้จากการขายซีดีลิขสิทธิ์อยู่ในระดับที่ต่ำมากเมื่อเทียบกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ แต่ในครั้งนี้นี้พี่เก้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการวางขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากการวางขายแบบเปิดเผยไปสู่การวางขายแบบหลบๆ ซ่อนๆ แทนเพื่อป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสังเกตเห็น

หลังจากที่พี่เก้กลับมาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อีกครั้ง พี่เก้นำซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเกมสืมาวางขายควบคู่ไปด้วย เนื่องจากซีดีประเภทเกมสืเป็นสินค้าที่ลูกค้ามีความต้องการเป็นอย่างมาก พี่เก้จึงวางขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ควบคู่กับซีดีลิขสิทธิ์ โดยภายในร้านของพี่เก้จะวางซีดีลิขสิทธิ์ตามตู้โชว์ต่างๆ ส่วนซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะนำไปเก็บไว้ที่อื่นแทน ภายในร้านจะมีแต่หน้าปกของซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่รวมเข้ากันเป็นเล่มซ่อนไว้ในตู้ที่ถูกล็อกอยู่ตลอดเวลา ยกเว้นในกรณีที่ลูกค้ามาสอบถาม พี่เก้จึงจะหยิบหน้าปกซีดีออกมาให้ลูกค้าเลือก

เมื่อลูกค้าเลือกสินค้าได้แล้ว พี่เก้จะบอกให้ลูกค้ารอประมาณ 15-30 นาที เพราะพี่เก้ต้องไปนำซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่แอบเก็บไว้ในลานจอดรถมาอบให้ลูกค้า¹ สินค้าที่พี่เก้拿來กลับมาจะอยู่ในถุงที่มีสีทึบเพื่อป้องกันไม่ให้มองเห็นจากภายนอก

ในบางครั้งสินค้าที่ลูกค้าต้องการไม่มีอยู่ภายในรถ พี่เก้จะโทรสั่งให้พินัยนำสินค้าจากร้านสาขา 2 มาส่งให้ ซึ่งร้านทั้งสองสาขาจะอยู่ไม่ไกลกันมากนัก แต่หาร้านทั้ง 2 สาขาไม่มีสินค้าอยู่แล้ว พี่เก้จะเป็นผู้ผลิตสินค้าภายในรถแล้วนำออกมาให้ลูกค้า

นอกจากพี่เก้จะเปลี่ยนรูปแบบการวางขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แล้ว พี่เก้ยังได้จ้างพนักงานเก็บค่าเช่า สถานที่ภายในห้างสรรพสินค้า (พีจี) เป็นผู้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับการบุกรุกตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย เนื่องจากพี่เก้เคยคุยกับพีจีในเรื่องการถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ซึ่งพีจีบอกกับพี่เก้ว่า ตนเองเป็นผู้ประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับผู้บริหารในกรณีที่เจ้าหน้าที่ตำรวจต้องการเข้ามาตรวจค้นภายในห้างสรรพสินค้า พี่เก้จึงมองเห็นช่องทางในการทำให้ตนเองรอดพ้นจากการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยอาศัยการช่วยเหลือจากพีจี ซึ่งพี่เก้เล่าให้ฟังถึงผลประโยชน์ที่ได้รับจากการผูกสัมพันธ์ไม่ตรีกับพีจีว่า

พอพี่รู้ว่าเค้าจะรู้ว่าตำรวจมาเมื่อไหร่ พี่ก็หาเรื่องคุยกับเค้าบ่อย บางทีก็แนะนำหนังให้เค้าดู แล้วก็ให้ฟรีไปมา ตีสันทอยู่เกือบ 2 เดือนได้มั้ง พี่ก็เลยเริ่มพูดเข้าเรื่องกับเค้าเลยประมาณว่าถ้าตำรวจจะมาวันไหน ก็ให้มาบอกพี่หน่อยนะ พี่จะได้เก็บของหนีทัน เขาก็โอเคนะ แต่เขาขอค่าน้ำชาสัก 3,000 พี่ก็เลยต้องยอมให้เค้าไป แต่ก็ไม่ให้หนังฟรีแล้ว ถือว่าให้ไปเงินไปแล้ว (พี่เก้, สัมภาษณ์, 12 ตุลาคม 2552)

จากการได้รับความช่วยเหลือจากพีจีทำให้พี่เก้สามารถเก็บสินค้าหนีออกจากห้างสรรพสินค้าได้ทัน พีจีจะนำข้อมูลมาบอกก่อนที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะเดินทางมาถึงประมาณ 1 วันเพื่อให้พี่เก้มีเวลาเตรียมตัวในวันรุ่งขึ้น เมื่อถึงเวลาที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะเดินทางมาทาง พีจีก็จะโทรมาเตือนพี่เก้ล่วงหน้าก่อน 1 ชั่วโมง เมื่อพี่เก้ได้รับข้อมูล พี่เก้จะติดต่อให้พินัยรีบมาขับรถที่จอดไว้ออกจากห้างสรรพสินค้า ส่วนหน้าปกซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่พี่เก้รวบรวมไว้เป็นเล่มจะนำไปเก็บไว้ที่ร้านที่อยู่ติดกันที่เป็นร้านขายรองเท้า เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเดินทางมาถึงก็ไม่สามารถที่จะค้นหา

¹ ผู้วิจัยให้เพื่อนไปซื้อแผ่นซีดีจากร้านพี่เก้ ส่วนผู้วิจัยแอบสะกดรอยตามพี่เก้ไปที่ลานจอดรถ ภายในรถของพี่เก้เก็บซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไว้เต็มหลังรถ พร้อมเครื่องคอมพิวเตอร์ และเครื่องปั๊มซีดีอีก 1 เครื่อง โดยสิ่งของทุกอย่างล้วนมีผ้าคลุมปิดไว้ทั้งหมด

หลักฐานได้ เจ้าหน้าที่ตำรวจจะพบเพียงแต่ซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเกมส์ที่วางขายภายในร้าน พร้อมมีใบอนุญาตประกอบกิจการที่ถูกต้องตามกฎหมาย แม้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะได้ข้อมูลมาว่าร้านของพี่เก๋ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ปะปนอยู่ด้วย แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถค้นหาหลักฐานได้จึงไม่มีอำนาจในการจับกุม พี่เก๋จึงสามารถเอาตัวรอดจากเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทุกครั้ง

หลังจากที่พี่เก๋ได้รับความช่วยเหลือจากพี่จิก พี่เก๋สามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้อย่างปลอดภัย จนกระทั่งในปีพ.ศ. 2550 พี่เก๋ประสบปัญหาจากการถูกลูกน้องของนักการเมืองท้องถิ่น (คุณสิทธิ) บุกรุกเข้ามาเรียกเก็บค่าคุ้มครองและข่มขู่ให้พี่เก๋รับสินค้าจากโรงงานที่คุณสิทธิเป็นผู้ผลิตไปขาย ซึ่งพี่เก๋เล่าปัญหาที่เกิดจากคุณสิทธิไว้ว่า

จำได้เลยวันนั้น วันที่ 16 มิถุนา (2550) อยู่ดีๆ ก็มีผู้ชาย 5 คนใส่เสื้อนอกสีดำเดินเข้ามาที่ร้านพี่ แล้วก็ไล่ออกลูกค้าออกจากร้านหมดเลย ตอนแรกพี่ก็ไม่รู้ว่าเป็นใคร สักพักพวกมันก็ถามว่า ขายซีดีเถื่อนด้วยหรอ พี่ก็บอกไปว่า เปล่า แต่มันก็ยืนยันว่า มีสายบอกมา พี่ก็นึกว่าเป็นตำรวจปลอมตัวมา ก็เลยปฏิเสธอย่างเดียว มันเดินไปรอบๆ ร้านกว่า 15 นาทีเลย คนที่เดินผ่านไปผ่านมาถึงงว่าเกิดอะไรขึ้น สักพักมันเห็นตู้ที่ล็อกอยู่ มันก็ให้พี่เปิด ตอนแรกพี่ไม่เปิด มันก็เปิดเสียให้พี่เห็นว่ามันมีปืน พี่ก็เลยต้องเปิดให้มันดู มันก็เลยเห็นหน้าปกซีดีที่พี่เก็บไว้ ที่นี้พวกมันก็ขู่เลย บอกว่าอีก 7 วันจะเข้ามาเก็บค่าคุ้มครอง แล้วมันก็บอกพี่ว่า ทุกร้านในจังหวัดนี้ต้องเอาซีดีของนายมันมาขาย มันบังคับให้พี่เอาของมันมาด้วย พี่ก็ยังนิ่งๆ ไม่กล้าตอบได้เพราะพวกมันมีปืน . . . พอมันกลับไป พี่ก็โทรหาแฟนเลย แฟนก็ปิดร้านแล้วรีบมาหาพี่ ตอนนั้นพี่ก็คิดอะไรไม่ออก เลยโทรหาเพื่อนพ่อ (ลุงกร) แต่ติดต่อไม่ได้เลย มารู้ทีหลังว่าเค้าไปเมืองนอก . . . ที่นี้ผ่านไป 7 วันพี่ก็เลยหยุดขายไป 2 วัน พอวันที่ 9 กลับมาเปิดอีกที แต่ให้แฟนมาอยู่ด้วยตลอด ประมาณ 2 หุ้มนมันก็กลับมาอีก แฟนพี่ก็บอกว่า ไม่ให้ ทำไมต้องให้ด้วย สักพักแหละ มันชักแฟนพี่ลงไปกับกับพื้นเลย พี่ก็ทำอะไรไม่ถูก ร้องให้ตลอดเวลา สักพักมันก็ให้เพื่อนมันพังร้าน กวาดซีดีลงจากตู้หมดเลย แถมกระที่บ้ำอีก ก่อนกลับมันก็บอกว่า ลูกมัยว่านายมันคือใคร มันก็เลยบอกว่าเป็น . . . พี่ไม่คิดเลยว่ามันจะทำกันขนาดนี้ แล้วมันก็บอกว่าจะกลับมาใหม่ ให้พี่ลองไปคิดว่าจะทำยังไง

พี่เลยรีบโทรหาเพื่อนพ่ออีกที เขารับสายพอดี พี่ก็เลยเล่าให้เค้าฟัง เค้าก็ยศสูงเหมือนกันนะ เค้าบอกว่าจะเคลียร์ให้ ผ่านไปสัก 2 วันเค้าก็โทรกลับมาบอกว่า จัดการให้แล้วสบายใจได้ กลับไปขายของได้ตามปกติ ตอนแรกพี่ก็ยังกลัวอยู่นะ เลยให้แฟนมาขาย

ด้วยตลอด ต้องยอมปิดอีกร้านไปก่อน ผ่านไปเดือนหนึ่งก็ไม่มีอะไรเกิดขึ้น พี่ก็เลยให้แฟนกลับไปพี่ชายของเหมือนเดิม (พี่เก้, สัมภาษณ์, 25 พฤศจิกายน 2552)

จากเหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้พี่เก้รู้สึกหวาดระแวงอยู่ตลอดเวลาที่ชายชู้ดีละเมิดลิขสิทธิ์ แต่พี่เก้ได้รับการยืนยันจากลุงกรว่าสามารถขายชู้ดีละเมิดลิขสิทธิ์ต่อไปได้ เพราะลุงกรได้เข้าไปทำความเข้าใจกับคุณสิทธิ์เรียบร้อยแล้ว แต่พี่เก้ยังไม่ลืมเหตุการณ์ในครั้งนั้นและมักมีความระมัดระวังตัวเองอยู่ตลอดเวลาโดยการพกปืนติดตัวไว้เพื่อป้องกันอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น

7.10 การวิเคราะห์ข้อมูลรายการ: กรณีพี่เก้

โครงสร้างของฟิล์มที่พี่เก้เป็นส่วนหนึ่งในฐานะผู้ขายนั้น ประกอบไปด้วยบุคคลที่มีสถานภาพต่างๆ ที่มีบทบาทในเชิงความร่วมมือและขัดแย้งที่ส่งผลต่อการขายชู้ดีละเมิดลิขสิทธิ์ของพี่เก้ ดังต่อไปนี้

1. พี่เก้ตัดสินใจยอมเข้าสู่อาชีพขายชู้ดีละเมิดลิขสิทธิ์แม้ว่าจะมีมุมมองต่ออาชีพการขายชู้ดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมายก็ตาม แต่ปัจจัยด้านรายได้เป็นสิ่งที่มียุทธพลต่อการตัดสินใจเข้าสู่อาชีพนี้ แม้ว่าพี่เก้จะมีประสบการณ์ในการขายจากการเป็นผู้ช่วยขายภายในร้านของเพื่อน แต่เมื่อพี่เก้กลับมาเปิดร้านของตนเองกลับพบปัญหาที่แตกต่างจากร้านของเพื่อนทำให้พี่เก้ต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบพฤติกรรมการขายให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

2. บุคคลที่มีบทบาทในเชิงความร่วมมือกับพี่เก้ ได้แก่

- พี่เจียบเป็นเพื่อนของพี่เก้ที่เป็นผู้ชักชวนให้พี่เก้เข้าสู่อาชีพการขายชู้ดีละเมิดลิขสิทธิ์ พี่เจียบมีบทบาทในการเป็นผู้สอนเทคนิค วิธีการขาย และการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งยังเป็นแหล่งสินค้าของพี่เก้ในช่วงเริ่มแรกด้วย

- ลุงกรเป็นเพื่อนของพ่อซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีบทบาทในการสอนเทคนิคการเอาตัวรอดจากสถานการณ์ที่พี่เก้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม รวมทั้งยังเป็นตัวกลางในการไกล่เกลี่ยความขัดแย้งระหว่างพี่เก้กับคุณสิทธิ์

- พี่จิกเป็นพนักงานเก็บเงินค่าเช่าสถานที่ภายในห้างสรรพสินค้าที่พี่เก้เปิดร้าน แต่ต่อมามีบทบาทในการเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือแก่พี่เก้ในการแจ้งเตือนข้อมูลเกี่ยวกับการบุกรุกตรวจค้นของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

- พี่นัยเป็นแฟนของพี่เก้ ซึ่งลาออกจากการราชการเพื่อมาช่วยดูแลกิจการร่วมกับพี่เก้ และเป็นผู้คอยช่วยแก้ปัญหาต่างๆ ให้กับพี่เก้

3. บุคคลที่มีบทบาทในเชิงขัดแย้งกับฟีเก้ ได้แก่

- คุณสิทธิเป็นนักการเมืองท้องถิ่นที่พยายามผูกขาดตลาดซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในจังหวัดนั้น โดยการบังคับให้ผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทุกคนต้องรับสินค้าจากโรงงานของตนเองไปขายและเรียกเก็บค่าคุ้มครอง หากผู้ขายรายใดไม่ยอมปฏิบัติตามก็จะถูกทำร้ายร่างกายและพังร้านเช่นเดียวกับที่ฟีเก้ถูกกระทำ

- เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เคยเข้ามาจับกุมฟีเก้และเรียกค่าปรับที่เกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดไว้

แม้ว่าภายในโครงสร้างของฟิลด์ที่มีฟีเก้เป็นผู้ขายจะมีสถานภาพบางอย่างที่มีบทบาทขัดแย้งกับการดำเนินงานของฟีเก้ แต่ฟีเก้ยังคงมีบุคคลที่มีบทบาทในการให้ความช่วยเหลือและสามารถลดอิทธิพลของบทบาทที่สร้างความขัดแย้งให้กับฟีเก้ได้ ซึ่งทำให้ฟีเก้สามารถดำรงอยู่ภายใต้โครงสร้างที่มีความขัดแย้ง ลักษณะเช่นนี้เป็นการแสดงให้เห็นการคานอำนาจระหว่างบุคคลทั้งสองฝ่ายเพื่อสร้างความราบรื่นในการประกอบอาชีพให้กับฟีเก้

โครงสร้างของฟิลด์ของฟีเก้แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงโดยอาศัยสถานการณ์เป็นปัจจัยที่เอื้อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีที่ฟีจิกกลายเป็นผู้ประกอบการในการบอกข้อมูลล่วงหน้าให้แก่ฟีเก้โดยในช่วงแรกฟีจิกเป็นพนักงานเก็บค่าเช่าสถานที่เท่านั้น ซึ่งเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง คือ กรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจบุกจู่โจมเข้าจับกุมฟีเก้ทำให้ฟีเก้พยายามสร้างเครือข่ายภายในโครงสร้างของฟิลด์เพื่อให้ตนเองสามารถดำรงอยู่ได้

สิ่งที่ผู้วิจัยสังเกตได้จากโครงสร้างของฟิลด์นี้ คือ การมีอยู่ของระเบียบกฎเกณฑ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในจังหวัดนี้ที่ถูกกำหนดจากนักการเมืองคนหนึ่ง ซึ่งฟีเก้ไม่เคยรับรู้ว่ามีอยู่จนกระทั่งประสบปัญหาจากการถูกคุกคามของนักการเมือง ฟีเก้จึงเห็นกฎระเบียบที่ปรากฏอยู่แต่เมื่อฟีเก้ไม่ยอมปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ผู้มีอำนาจวางไว้จึงก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างผู้บังคับใช้กฎระเบียบกับฟีเก้จนต้องมีตัวกลางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว

เมื่อพิจารณาในระดับปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของฟีเก้ จะพบว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ยกตัวอย่างเช่น ปฏิบัติเกี่ยวกับการวางขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ในช่วงแรกฟีเก้เลือกใช้วิธีการวางขายอย่างเปิดเผย แต่เมื่อถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม ฟีเก้จึงเปลี่ยนแปลงรูปแบบการวางขายสินค้ามาเป็นการเก็บซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไว้ในรถที่จอดไว้ในลานจอดรถ ส่วนภายในร้านมีเพียงหน้าปกซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ซ่อนอยู่ในตู้และซีดีลิขสิทธิ์ประเภทเกมส์เท่านั้นที่วางขายอย่างเปิดเผย ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจไม่สามารถดำเนินการจับกุมฟี

กันได้ เพราะไม่มีหลักฐานของสิ่งผิดกฎหมายภายในร้าน พี่เก้จึงสามารถเอาตัวรอดจากการบังคับใช้กฎหมายได้

ในส่วนปฏิบัติการที่เกี่ยวกับการผลิตสินค้า พบว่า ในช่วงแรกพี่เก้เลือกที่จะรับซื้อดีละเมิดลิขสิทธิ์จากร้านของพี่เจียบมาขายต่อ แต่เมื่อพี่เก้ได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการผลิตและต้นทุนที่ใช้ในการผลิต พี่เก้จึงเลือกสินค้าที่มีต้นทุนที่ถูกที่สุดในการนำมาขายภายในร้าน ผู้วิจัยจึงเห็นว่า พี่เก้มีการเปลี่ยนแปลงการรับซื้อดีละเมิดลิขสิทธิ์จากเพื่อนมาเป็นการผลิตเอง เนื่องจากต้นทุนในการผลิตมีราคาต่ำกว่า แต่ในขณะเดียวกันพี่เก้ก็ไม่สามารถที่จะยุติการรับสินค้าจากพี่เจียบได้อย่างเด็ดขาด เพราะพี่เจียบยังเป็นบุคคลที่มีบุญคุณต่อพี่เก้อยู่ การตัดสินใจเปลี่ยนแปลงรูปแบบการนำสินค้าเข้ามาขายภายในร้านจึงมีได้อยู่ที่การคิดคำนวณถึงต้นทุนและกำไรเพียงอย่างเดียว แต่ต้องคำนึงถึงการรักษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย

ปฏิบัติการที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาจากการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ แม้ว่าพี่เก้จะถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเพียงครั้งเดียวเท่านั้น แต่พี่เก้เรียนรู้วิธีการปฏิบัติตัวในยามที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมโดยได้รับคำสอนจากลุงกรที่เป็นผู้มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย เมื่อพี่เก้ถูกเจ้าหน้าที่จับกุม พี่เก้รู้สึกกลัวจึงยอมเสียค่าปรับให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นจำนวนกว่า 100,000 บาทโดยไม่รู้ว่าวิธีการที่ดีที่สุดสำหรับสถานการณ์นั้น คือ การยอมให้คดีความเข้าสู่กระบวนการศาล เพราะจะสามารถยืดเวลาในการดำเนินคดีได้ถึง 5 ปี และพี่เก้จะเสียค่าปรับไม่เกิน 20,000 บาทเท่านั้น แต่พี่เก้ไม่รู้ข้อมูลกฎหมายนี้มาก่อนจึงทำให้ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจหลอกเอาเงินค่าปรับไปเป็นจำนวนมาก แต่เมื่อพี่เก้ได้รับข้อมูลจากลุงกรทำให้พี่เก้มีแนวทางในการปฏิบัติในกรณีที่พี่เก้อาจถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมเป็นครั้งที่ 2

นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังเห็นการเปลี่ยนแปลงของวิธีการป้องกันการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วย ซึ่งในช่วงแรกพี่เก้ไม่เคยคำนึงถึงความเสี่ยงที่จะถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจเลย เนื่องจากประสบการณ์ที่พี่เก้ไปช่วยงานพี่เจียบไม่พบเคยเจอกับเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้พี่เก้ไม่ได้เตรียมหาวิธีการในการรับมือกับปัญหาดังกล่าว จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ถูกจับกุมขึ้นมา พี่เก้จึงแสวงหาเครือข่ายในการป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นโดยใช้ประโยชน์จากพี่จิกที่มีบทบาทในการเป็นผู้ประสานระหว่างผู้บริหารกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ในส่วนฮาบิทัสที่มีต่ออาชีพการขายดีละเมิดลิขสิทธิ์ของพี่เก้พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงไปเมื่อพี่เก้กลายเป็นผู้ขายดีละเมิดลิขสิทธิ์ กล่าวคือ ในช่วงแรกพี่เก้มองการขายดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่าเป็นกิจกรรมที่ผิดกฎหมายและแสดงให้เห็นถึงความต้องการของลูกค้าที่ไม่มีทุนทรัพย์ในการซื้อดีละเมิดลิขสิทธิ์ จึงต้องอาศัยดีละเมิดลิขสิทธิ์ในการตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง แต่เมื่อพี่เก้

ได้มีประสบการณ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ พี่เก้มีการเปลี่ยนแปลงฮาปัทสที่มีต่ออาชีพนี้ว่าเป็นอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ให้กับผู้ขาย และซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นสินค้าที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าได้แม้ว่าจะเป็นของปลอมก็ตาม

นอกจากนั้นพี่เก้ยังมีฮาปัทสที่มีต่อโครงสร้างของฟิลด์ว่าเป็นโครงสร้างที่มีการแย่งชิงอำนาจของผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งบุคคลที่อยู่ภายในสถานภาพต่างๆ มักใช้อำนาจที่มีอยู่ในการเอื้อประโยชน์ให้กับตนเองแม้ว่าจะเป็นการใช้อำนาจในทางที่ไม่ถูกต้องก็ตาม ดังที่พี่เก้แสดงความคิดเห็นเรื่องการเรียกเก็บค่าคุ้มครองของมูลนิธิว่าเป็นการใช้ฐานอำนาจทางการเมืองในการทำให้ตนเองสามารถควบคุมตลาดซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้ รวมถึงการเรียกเก็บค่าปรับเกินกว่าที่ข้อกำหนดของเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นการแสดงให้เห็นการใช้อำนาจในการบังคับใช้กฎหมายที่ทำให้พี่เก้ยอมปฏิบัติตามและตกเป็นเหยื่อของความไม่รู้กฎหมาย

ฮาปัทสเกี่ยวกับการดำรงอยู่ภายในโครงสร้างของฟิลด์ที่เกี่ยวข้องกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของพี่เก้ไม่จำเป็นต้องประพฤติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของผู้ที่มีอำนาจเท่านั้น แต่พี่เก้สามารถหาวิธีการในการต่อรองกับผู้ที่มีอำนาจเพื่อทำให้ตนเองสามารถอยู่รอดภายในโครงสร้างได้ ซึ่งแตกต่างจากผู้ขายคนอื่นที่มักยอมปรับเปลี่ยนฮาปัทสและพฤติกรรมไปตามกฎเกณฑ์ที่ผู้มีอำนาจเป็นผู้กำหนดเพื่อป้องกันมิให้เกิดความขัดแย้งและให้ตนเองสามารถดำรงอยู่ภายในโครงสร้างของฟิลด์ได้

8. ชาญ

8.1 ภูมิหลังส่วนตัว

ชาญเกิดในครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจมั่นคง โดยพ่อและแม่ของชาญเป็นเจ้าของธุรกิจถ่ายเอกสารที่ผูกขาดอยู่ในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง พ่อและแม่ของชาญมีเวลาว่างจากการทำงานเป็นอย่างมากทำให้ชาญได้รับการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ ชาญใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับแม่มากกว่าพ่อ เพราะแม่จะเป็นผู้ไปรับ-ส่งชาญที่โรงเรียนอยู่ตลอดเวลา ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างชาญกับแม่มีความสนิทสนมมากกว่าพ่อ

พ่อและแม่ของชาญมีลูกทั้งหมด 3 คน ซึ่งชาญเป็นพี่คนโต ลูกๆ ทั้ง 3 คนได้รับการศึกษาจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียงและมหาวิทยาลัยอันดับต้นๆ ของประเทศ เนื่องจากทั้งสองคนมีมุมมองว่าโรงเรียนและมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงจะมีการคัดเลือกนักเรียนหรือนักศึกษาที่มีศักยภาพและความสามารถส่งผลต่อการมีสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ดี นอกจากนั้นยังมีสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ดังนั้น พ่อแม่ของชาญจึงต้องการให้ลูกทั้ง 3 คนได้

ศึกษาในสถานศึกษาที่ดีที่สุดเพราะคิดว่าสถานศึกษาเหล่านี้จะสามารถอบรมสั่งสอนลูกของตนให้เป็นคนเก่ง มีความรู้และสามารถดำเนินชีวิตได้ประสบความสำเร็จ

พ่อของชาญต้องการให้ชาญเป็นผู้รับช่วงธุรกิจร้านถ่ายเอกสาร พ่อจึงสนับสนุนให้ชาญเรียนสาขาบริหาร แต่ชาญกลับมองว่าการทำธุรกิจร้านถ่ายเอกสารไม่จำเป็นต้องมีความรู้ทางด้านการบริหาร เพียงแค่ประสบการณ์จากการทำงานและการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานก็เพียงพอต่อการดูแลกิจการร้านถ่ายเอกสารแล้ว

ชาญสนใจเกี่ยวกับศาสตร์การแสดงทำให้เขาต้องการศึกษาในสาขานิเทศศาสตร์ ซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างความต้องการของพ่อและความสนใจของตนเองส่งผลให้ทั้งสองคนมักทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่บ่อยๆ แต่ในที่สุดชาญก็ตัดสินใจเรียนในสิ่งที่ตนเองสนใจ คือ สาขานิเทศศาสตร์ ดังที่ชาญเล่าว่า “ผมขอการแสดงนะ เพราะมันได้ใช้อารมณ์ในการสื่อสาร ผมไม่ได้แอนตี้ธุรกิจ แต่ผมคิดว่าใครๆ ก็ทำได้ ขอแค่ได้ลองเรียนรู้งานสัก 1 เดือน ผมแค่อยากเรียนในสิ่งที่ผมชอบ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าผมจะไม่กลับไปดูร้านถ่ายเอกสารสักหน่อย” (ชาญ, สัมภาษณ์, 22 ธันวาคม 2552)

สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ชาญสนใจสาขานิเทศศาสตร์ เพราะในช่วงวัยรุ่นชาญชอบใช้เวลาว่างดูภาพยนตร์และละครโดยเฉพาะความบันเทิงจากประเทศทางตะวันตก ชาญเล่าให้ผู้วิจัยฟังว่า “เนื้อเรื่องมันลึกลับซับซ้อนกว่าละครบ้านเราเยอะ ของไทยมีแต่ตบๆ ตีๆ ไม่พันเรื่องผัวๆ เมียๆ ดูแล้วมันก็ไม่เท่าไร... ผมเลยสนใจด้านนี้ ถ้าผมได้เรียน ผมอาจเขียนบทละครได้ซับซ้อนกว่าละครไทยในตอนนี้อีกได้ ดูแล้วมันน่าเบื่อจริงๆ” (ชาญ, สัมภาษณ์, 22 ธันวาคม 2552) นอกจากนั้น ชาญยังเคยไปช่วยญาติทำงานที่ร้านเช่าและขายภาพยนตร์ด้วยซึ่งทำให้ชาญซึมซับกับความสนใจในด้านภาพยนตร์มาตั้งแต่เด็ก

นอกจากความชอบในการดูภาพยนตร์และละครแล้ว ชาญยังใช้เวลาว่างในการเล่นอินเทอร์เน็ตทำให้ชาญได้พบกลุ่มคนที่ชอบดูภาพยนตร์และละครเหมือนกัน กลุ่มคนเหล่านี้มีการนัดพบเจอกันเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแบ่งปันหนังใหม่ๆ ร่วมกัน เนื่องจากชาญเป็นคนมีความสามารถทางด้านภาษา ชาญจึงมักอาสาแปลภาพยนตร์และละครจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย และให้เพื่อนร่วมทีมเป็นผู้ฟังคำแปลโดยผ่านโปรแกรมฝังเข้าไปในตัวภาพยนตร์และละครเพื่อให้ได้ชมภาพยนตร์และละครที่ยังไม่มีการแปลเป็นภาษาไทย

ชาญร่วมมือกับเพื่อนในการจัดทำเว็บไซต์เกี่ยวกับภาพยนตร์และละครจากต่างประเทศ โดยก่อตั้งเป็นชมรมคนรักหนังซึ่งอนุญาตให้บุคคลทั่วไปสามารถดาวน์โหลดภาพยนตร์และละครไปชมโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ภายใน 1 ปีที่เปิดบริการเว็บไซต์นี้มีบุคคลเข้ามาสมัครเป็นสมาชิก

กว่า 2,000 คน และมีภาพยนตร์และละครกว่า 100 เรื่อง อย่างไรก็ตาม สมาชิกบางคนไม่สามารถดาวน์โหลดภาพยนตร์และละครได้ จึงให้ข้อเสนอแก่ชาวนูว่า จะยอมเสียเงินเพื่อให้ชาวนูจัดส่งมาให้ เหตุการณ์นี้เองที่กลายเป็นจุดเริ่มต้นของการขายซีดีภาพยนตร์และละครภายในอินเทอร์เน็ตของชาวนู ดังที่จะได้กล่าวต่อไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าชาวนูจะมีรายได้จากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในเว็บไซต์ แต่ก็ยังเป็นเพียงรายได้เสริมเท่านั้น เพราะชาวนูมีงานประจำในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ซึ่งตำแหน่งงานเปิดโอกาสให้ชาวนูได้ใช้ความรู้ความสามารถตามสาขาที่ตนเองศึกษา งานของชาวนูไม่จำเป็นต้องเข้าบริษัททุกวันและสามารถทำงานที่บ้านได้ทำให้ชาวนูมีเวลาวางจากการทำงาน ชาวนูจึงใช้เวลาว่างในการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเรื่องโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่สามารถช่วยในการผลิตซีดีภาพยนตร์และละคร

แม้ว่าเงินเดือนจากการทำงานประจำของชาวนูอยู่ที่ 20,000 บาทต่อเดือน ซึ่งน้อยกว่ารายได้จากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ แต่ชาวนูก็ไม่ได้มีความคิดที่จะลาออกจากงานประจำเนื่องจากงานประจำเป็นงานที่ชาวนูรู้สึกชอบและมีความสุข ส่วนงานขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เป็นเพียงงานเสริมที่เริ่มต้นจากความชอบในการดูภาพยนตร์และต้องการเผยแพร่ภาพยนตร์และละครใหม่ๆ ที่ยังไม่ได้นำเข้าประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักกับบุคคลที่มีรู้สึกชอบแบบเดียวกัน ดังที่ชาวนู (สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2553) พูดว่า “เงินจากการขายมันก็ได้เยอะ แต่ผมก็ยังอยากทำงานที่ผมรักอยู่ เงินมันไม่ใช่เรื่องสำคัญสำหรับผม แค่ผมได้ทำสิ่งที่ผมชอบก็พอแล้วละ”

สำหรับความคิดเห็นของพ่อแม่ที่มีต่องานเสริมของชาวนูนั้น พบว่า แม้ว่าทั้งสองคนจะไม่เห็นด้วยต่อธุรกิจผิดกฎหมาย แต่พ่อแม่ของชาวนูก็ไม่ได้แสดงท่าทีคัดค้าน เพราะทั้งสองคนได้รับการโน้มน้าวจากชาวนูว่าเป็นงานที่สามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลทั่วไปได้ และไม่เป็นเรื่องต้องห้ามของครอบครัวที่กำหนดไว้ว่าสมาชิกในครอบครัวต้องไม่เล่นการพนันและติดยาเสพติด ดังนั้นพ่อแม่ของชาวนูจึงต้องยอมปล่อยให้ชาวนูได้ทำงานเสริมนี้ต่อไป

ในส่วนความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวนั้น สมาชิกทุกคนจะมีความสนิทสนมกันมากเนื่องจากได้ใช้เวลาว่างในการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น พ่อและแม่บังคับให้สมาชิกทุกคนในบ้านต้องรับประทานอาหารเช้าร่วมกันเพื่อพูดคุยถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นและปัญหาของสมาชิกแต่ละคน โดยจะมีการให้คำแนะนำและช่วยชี้แนะแนวทางในการแก้ปัญหา นอกจากนั้น ในการตัดสินใจเรื่องต่างๆ ที่เป็นเรื่องส่วนรวม เช่น อาหารที่จะรับประทานในวันถัดมา การปรับปรุงบ้านและการจัดงานสังสรรค์ภายในบ้าน เป็นต้น การตัดสินใจเรื่องเหล่านี้จะเกิดขึ้นหลังจากรับประทานอาหารเช้าร่วมกัน โดยผู้ที่มีอำนาจเด็ดขาดในการตัดสินใจคือพ่อของชาวนู ในส่วนการ

ตัดสินใจที่เป็นเรื่องเฉพาะบุคคล เช่น การตัดสินใจเรียนนิเทศศาสตร์และการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของชาญ พ่อจะเป็นผู้ให้คำแนะนำเท่านั้น แต่การตัดสินใจขั้นเด็ดขาดจะขึ้นอยู่กับชาญ

8.2 กระบวนการเข้าสู่อาชีพ

เนื่องจากชาญมีความสนใจในการดูภาพยนตร์และละครจากต่างประเทศ ชาญจึงรวมตัวกับกลุ่มคนที่มีความชอบเหมือนกันผ่านโลกอินเทอร์เน็ตเพื่อพูดคุยเรื่องภาพยนตร์และละครใหม่ๆ ที่ยังไม่มีมีการนำเข้ามาฉายในประเทศไทย หลังจากนั้นจึงก่อตั้งเว็บไซต์คนรักหนังเพื่อเป็นแหล่งรวบรวมของภาพยนตร์และละครที่น่าสนใจจากต่างประเทศ โดยมีชาญเป็นหนึ่งในผู้ร่วมก่อตั้ง ชาญมีหน้าที่แปลบทพูดภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาไทย ส่วนเพื่อนๆ จะเป็นผู้บทพูดที่แปลแล้วไปใส่ในไฟล์ภาพยนตร์และละคร แล้วกระจายให้กับเพื่อนๆ สมาชิกได้รับชมกัน

เมื่อสมาชิกเพิ่มจำนวนมากขึ้น ชาญจึงเปลี่ยนรูปแบบของเว็บไซต์จากการเปิดให้เข้าดาวน์โหลดโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นการเสียค่าธรรมเนียมในการสมัครสมาชิกด้วย จำนวน 1,000 บาทต่อปี อย่างไรก็ตาม สมาชิกบางคนไม่สามารถดาวน์โหลดไฟล์ได้ จึงมีการเสนอเงินเพื่อแลกกับการขอไฟล์จากชาญและทีมงานแทน ในช่วงแรกชาญไม่รับเงินแต่จัดส่งสินค้าให้ฟรีเพราะจุดประสงค์ของเว็บไซต์นี้เพื่อต้องการเผยแพร่ความชื่นชอบของตนเองให้กลายเป็นความชื่นชอบของสังคมด้วย แต่ในระยะหลังสมาชิกมีปัญหาในการดาวน์โหลดไฟล์มากขึ้นทำให้ชาญไม่มีงบประมาณในการลงทุน ชาญจึงต้องเรียกเก็บค่าสินค้าด้วย โดยคิดเฉพาะต้นทุนและกำไรประมาณ 10 บาทเท่านั้น เพื่อนำผลกำไรมาใช้ในการพัฒนาเว็บไซต์ให้ดียิ่งขึ้น ต่อมาชาญเริ่มมองเห็นวิธีการในการหารายได้เสริมให้ตนเองและเพื่อนๆ โดยการขายภาพยนตร์และละครผ่านเว็บไซต์ บุคคลทั่วไปจึงเริ่มหันมาสนใจภาพยนตร์และละครจากต่างประเทศเพิ่มมากขึ้นส่งผลต่อจำนวนสมาชิกภายในเว็บไซต์ที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจึงกลายเป็นที่สังเกตของเจ้าหน้าที่จากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

หลังจากเว็บไซต์เปิดบริการได้เพียง 1 ปีก็ต้องปิดตัวลงเพราะถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐตรวจสอบและระงับการให้บริการเว็บไซต์เพราะภาพยนตร์และละครบางเรื่องที่อยู่ภายในเว็บไซต์นี้เป็นการนำมาใช้ประโยชน์โดยมิได้รับการอนุญาตจากเจ้าของผลงาน ซึ่งถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์รูปแบบหนึ่งจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย

แม้ว่าเว็บไซต์จะถูกระงับบริการจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ชาญยังคงนำภาพยนตร์และละครจากต่างประเทศไปประกาศขายตามเว็บไซต์ต่างๆ ซึ่งมีผู้ให้ความสนใจเป็นจำนวนมาก จนในที่สุดชาญได้พบเว็บไซต์แห่งหนึ่งที่รวบรวมผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไว้เป็นจำนวนมาก ชาญและเพื่อนๆ จึงเห็นว่าเป็นโอกาสอันดีในการแสวงหารายได้จากอาชีพเสริม

ในช่วงแรกที่ชาญและเพื่อนเข้าสู่อารมณ์เป็นผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในเว็บไซต์นี้ ชาญเลือกขายเฉพาะภาพยนตร์และละครจากโลกทางตะวันตกเท่านั้น แต่เมื่อชาญได้สำรวจผู้ขายคนอื่น ๆ ที่อยู่ในเว็บไซต์นี้พบว่า ผู้ขายส่วนใหญ่จะมีภาพยนตร์และละครที่หลากหลายและครอบคลุมทั้งประเทศทางตะวันตกและตะวันออก โดยเฉพาะภาพยนตร์และละครจากประเทศเกาหลีและญี่ปุ่นกำลังเป็นที่นิยมและแพร่หลายในกลุ่มลูกค้าเป็นอย่างมาก ชาญจึงมีความคิดในการขยายฐานของภาพยนตร์และละครของตนเองโดยมิได้ยึดติดอยู่กับสิ่งที่ตนเองชอบอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับความชอบของลูกค้าด้วย

ชาญเสนอมุมมองต่อการกระทำของตนเองให้ผู้วิจัยรับรู้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นเพียงการเผยแพร่ภาพยนตร์และละครที่ตนเองชื่นชอบไปให้กับบุคคลอื่น ๆ เท่านั้น ชาญไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ทั้งๆ ที่เว็บไซต์ที่ชาญเป็นสมาชิกนั้นเป็นเว็บไซต์ที่ระบุว่าเป็นการขายสินค้า สาเหตุที่ชาญมีมุมมองในลักษณะนั้นเพราะชาญคิดว่า การกระทำของตนเองมิได้เป็นการค้ากำไร แต่เป็นการตอบสนองความต้องการของบุคคลที่ต้องการดูภาพยนตร์หรือละครที่ยังไม่ได้เข้ามาฉายในประเทศไทย แต่เมื่อเวลาผ่านไปชาญกลับเริ่มเปลี่ยนแปลงมุมมองต่อการกระทำของตนเองว่าเป็นอาชีพเสริมที่สามารถสร้างรายได้ให้กับชาญและเพื่อนๆ เนื่องจากความต้องการของลูกค้าเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งสินค้าที่ชาญนำมาเผยแพร่มิได้เกิดจากความชอบของตนเองแต่อย่างเดียว แต่ยังเป็นการอ้างอิงบนพื้นฐานของความต้องการของลูกค้าด้วย

8.3 สถานที่ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ชาญเป็นตัวอย่างเพียงคนเดียวที่ไม่ได้มีร้านขายในเชิงกายภาพ แต่ชาญใช้ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเพื่อสร้างพื้นที่ในโลกอินเทอร์เน็ตให้เป็นร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในเว็บไซต์แห่งหนึ่งที่รวบรวมผู้ประกาศขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไว้เป็นจำนวนมาก

สำหรับค่าใช้จ่ายในการเปิดร้านภายในเว็บไซต์แห่งนี้ ชาญต้องเสียค่าปักหมุดเป็นกระทุ้งแนะนำเดือนละ 1,000 บาท ค่าโฆษณาประชาสัมพันธ์ด้านล่างของเว็บไซต์อีกเดือนละ 1,000 บาท รวมทั้งการซื้อตำแหน่งพอด์ในเว็บไซต์ที่จะเพิ่มจำนวนกล่องข้อความในการตอบโต้ด้วยอีกเดือนละ 300 บาท รวมเป็นเงินค่าเช่าสถานที่ทั้งหมด 2,300 บาทต่อเดือน

8.4 เวลาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

ร้านของชาญจะเปิดขายตลอดเวลา 24 ชั่วโมง เนื่องจากพื้นที่ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของชาญอยู่ในโลกอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นแหล่งที่บุคคลต่างๆ สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตลอดเวลา ลูกค้าสามารถเข้าไปดูสินค้าและสั่งซื้อสินค้าได้ตลอดเวลา แต่ชาญจะเข้าไปตอบอีเมลล์และข้อความในกล่องข้อความในช่วงเวลาประมาณ 20.00 – 02.00 น. ของวันจันทร์ – ศุกร์ ส่วนวันเสาร์ – อาทิตย์จะตอบเฉพาะช่วงบ่ายเท่านั้น

หากเป็นช่วงเวลาที่ชาวนาไม่สามารถใช้บริการอินเทอร์เน็ตได้ เช่น ในยามที่ชาวนาหยุดพักผ่อนหรือไปต่างจังหวัด ลูกค้ายังคงสามารถสั่งซื้อสินค้าได้ แต่ชาวนาจะกลับมาตอบในภายหลัง ซึ่งชาวนาจะทิ้งข้อความเพื่อให้ลูกค้าได้รับรู้ด้วย หากลูกค้าคำนวณราคาของสินค้าที่สั่งซื้อก็สามารถโอนเงินมาให้ได้เลยโดยไม่ต้องรอการตอบกลับจากชาวนาก็จะเป็นการประหยัดเวลาทำให้ได้รับสินค้าเร็วขึ้นด้วย

สำหรับช่วงเวลาที่มีการสั่งซื้อสินค้าจำนวนมากจะเป็นช่วงปิดภาคการศึกษา อาจจะเนื่องมาจากกลุ่มลูกค้าน่าจะเป็นเด็กวัยรุ่นทำให้มีเวลาดูภาพยนตร์และละครมากขึ้นในช่วงหยุดเรียน จากการรวบรวมสถิติของชาวนาในปีพ.ศ. 2551 - 2552 พบว่า ในช่วงเดือนมีนาคม - พฤษภาคมมีลูกค้าสั่งซื้อสินค้าเฉลี่ยวันละ 60 ราย ซึ่งต่างจากช่วงอื่นๆ ที่มีลูกค้าสั่งซื้อสินค้าเฉลี่ยวันละ 30 ราย ทำให้ชาวนาสันนิษฐานได้ว่า ลูกค้าในช่วงเวลาดังกล่าวน่าจะเป็นกลุ่มเด็กนักเรียนหรือนักศึกษา

8.5 สินค้าที่ขายภายในร้าน

สินค้าภายในร้านของชาวนาเป็นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทั้งสิ้น โดยแบ่งเป็นภาพยนตร์ (จากประเทศไทยและต่างประเทศ) ละคร (จากประเทศไทย จีนฮ่องกง ไต้หวัน เกาหลี และสหรัฐอเมริกา) และบันทึกการแสดงสดของนักร้อง (จากประเทศไทยและนักร้องระดับโลก)

สินค้าทั้งหมดภายในร้านของชาวนาเป็นสินค้าที่ชาวนาและเพื่อนร่วมที่ร่วมกันผลิตขึ้นมาเอง ตัวไฟล์ภาพยนตร์ ละครและคอนเสิร์ตส่วนใหญ่ได้จากการดาวน์โหลดจากอินเทอร์เน็ต และอีกส่วนได้จากการลงทุนซื้อสินค้ามา 1 ชุดแล้วทำการผลิตซ้ำ

เครื่องจักรในการผลิตซีดีประกอบไปด้วยเครื่องปั๊มซีดีที่สามารถผลิตซีดีได้ครั้งละ 10 แผ่น จำนวน 10 เครื่อง ราคาเครื่องละ 5,000 บาท เครื่องสกรีนแผ่นซีดีจำนวน 4 เครื่อง ราคาเครื่องละ 4,000 บาท นอกจากนั้นยังมีค่าแผ่นซีดีราคาเฉลี่ยแผ่นละ 10 บาท ซองกันรอยของละ 1 บาท กล่อง Boxset ราคากล่องละ 10 บาท และกระดาษสำหรับทำหน้าปกสำหรับกล่อง Boxset แผ่นละ 10 บาท

ชาวนาแบ่งราคาของสินค้าออกเป็น 3 รูปแบบตามลักษณะของสินค้า กล่าวคือ ราคาของแผ่นซีดีที่ไม่มีการสกรีนแผ่นมีราคาแผ่นละ 30 บาท หากมีการสกรีนแผ่นจะอยู่ที่แผ่นละ 40 บาท แต่หากต้องการสั่งแบบเป็น Boxset จะคิดราคาแผ่นละ 50 บาท อย่างไรก็ตาม ชาวนามักจะมีช่วงโปรโมชันโดยลดราคาของแผ่นซีดีที่ไม่มีการสกรีนเหลือแผ่นละ 25 บาทและแผ่นที่มีสกรีนแผ่นละ 30 บาท และหากสั่งซื้อสินค้าจำนวนมากเท่าไรก็ยิ่งจะได้ของแถมเป็นสินค้าแบบเดียวกันมากขึ้นเท่านั้น

ลูกค้าของชาญในแต่ละวันมีไม่ต่ำกว่า 30 รายซึ่งมียอดการสั่งซื้อสินค้ารวมกันไม่ต่ำกว่าวันละ 350-700 แผ่น ส่วนช่วงเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคมซึ่งเป็นช่วงปิดภาคการศึกษาของเด็กนักเรียนเป็นช่วงที่มีลูกค้ามากกว่า 60 รายต่อวันซึ่งมียอดสินค้าไม่ต่ำกว่าวันละ 1,000-1,500 แผ่น

สินค้าที่ขายดีที่สุดเป็นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ประเภทละครหรือซีรีส์โดยเฉพาะจากประเทศเกาหลีซึ่งกำลังเป็นที่นิยมภายในสังคมไทย จำนวนลูกค้ามากกว่าร้อยละ 50 จะส่งละครจากประเทศเกาหลี ซึ่งลูกค้าที่เคยสั่งซื้อสินค้ามากที่สุดในคราวเดียวกันสั่งซื้อสินค้ารวมกันเป็นจำนวน 112 แผ่น

สินค้าภายในร้านของชาญจะไม่มีการผลิตล่วงหน้า ชาญจะผลิตสินค้าก็ต่อเมื่อมียอดการสั่งซื้อสินค้าจากลูกค้าเข้ามาก่อน ทำให้ระยะเวลาในการจัดส่งสินค้าของชาญต้องใช้เวลาประมาณ 3-5 วัน ชาญให้เหตุผลของการไม่ผลิตสินค้าล่วงหน้าไว้ว่า “มันมีไฟล์หนังอยู่เยอะรูปแบบของแผ่นก็เยอะ จะทำเผื่อมันก็ได้ เพราะต้องทำให้มันหมดทุกรูปแบบ มันก็เยอะเกินไปรอให้ลูกค้าสั่งมาก่อนดีกว่า ไม่ต้องเสียเวลามานั่งทำเกิน” (ชาญ, สัมภาษณ์, 10 มกราคม 2553)

จุดเด่นที่ทำให้มีลูกค้าเข้ามาเลือกซื้อสินค้าจากร้านของชาญเป็นจำนวนมากเพราะภายในร้านของชาญมีสินค้าที่หลากหลายกว่าสินค้าที่วางขายตามแผง โดยเฉพาะละครหรือภาพยนตร์ที่ยังไม่ได้รับลิขสิทธิ์ภายในประเทศ ชาญก็สามารถนำมาขายได้ด้วย ซึ่งภายในโลกอินเทอร์เน็ตจะมีกลุ่มคนไม่ที่เป็นคนทำซับภาษาอังกฤษและภาษาไทยมาใส่ไว้ในภาพยนตร์และละครดังที่ชาญเคยทำมาก่อน ต่างกับสินค้าที่มาจากโรงงานผลิตที่มักจะผลิตซ้ำเฉพาะภาพยนตร์หรือละครที่ได้รับลิขสิทธิ์ภายในประเทศแล้วเท่านั้น นอกจากนั้นราคาของสินค้ายังมีราคาถูกกว่าร้านค้าที่ไม่ได้ขายในอินเทอร์เน็ตถึง 4 เท่า ลูกค้าจึงให้ความสนใจสินค้าภายในร้านของชาญเป็นอย่างมาก

8.6 กลุ่มลูกค้า

เนื่องจากชาญเปิดร้านขายในอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นพื้นที่ที่ไม่ค่อยมีการเปิดเผยรายละเอียดส่วนบุคคลและอาจใช้ชื่อแฝงในการสั่งซื้อสินค้า ทำให้ชาญไม่รู้ว่าลูกค้าที่มาซื้อสินค้าเป็นเพศใดและมีอายุเท่าใด แต่สิ่งที่ชาญสังเกตเห็นได้คือ ช่วงเวลาของการปิดภาคการศึกษาเป็นช่วงที่มีการสั่งซื้อสินค้ามากกว่าช่วงอื่นๆ จึงทำให้ชาญสันนิษฐานว่ากลุ่มลูกค้าที่เพิ่มขึ้นมาน่าจะเป็นกลุ่มเด็กนักเรียนหรือนักศึกษาที่ใช้เวลาปิดเทอมในการชมภาพยนตร์หรือละคร กลุ่มลูกค้าของชาญมักเป็นลูกค้าประจำที่สั่งซื้อสินค้าอยู่บ่อยๆ ในแต่ละวันจะมีลูกค้าชาญที่แวะเข้ามาประมาณ 10 ราย ซึ่งต่อมากลุ่มลูกค้าเหล่านี้จะกลายเป็นลูกค้าขาประจำที่สั่งซื้อสินค้าเรื่อยๆ หากลูกค้าเหล่านี้ได้รับสินค้าตรงตามกำหนดเวลาและสามารถสร้างความไว้วางใจให้กับลูกค้าว่าจะได้รับสินค้าอย่างแน่นอน

8.7 รายได้

ชาญทำงานประจำในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งซึ่งมีรายได้เดือนละ 20,000 บาท ส่วนการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์สามารถทำเงินได้ประมาณเดือนละ 40,000 – 50,000 บาท แม้ว่าชาญจะได้รับเงินจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์มากกว่างานประจำถึง 2 เท่า แต่ชาญไม่มีความคิดที่จะลาออกจากการทำงานประจำเพราะเป็นงานที่ชาญรักและต้องการทำโดยไม่หวังในตัวเงินเช่นเดียวกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่เริ่มต้นจากการทำภาพยนตร์และละครแจกจ่ายให้กับผู้ที่ชื่นชอบแล้วพัฒนามาเป็นการขาย

ชาญมองว่าการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ให้บริการจากพื้นที่อินเทอร์เน็ตมีความเสี่ยงต่อการถูกจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจน้อยกว่าการนำสินค้าไปวางขายในสถานที่ที่สามารถสังเกตเห็นได้ หากผู้ขายมีความระมัดระวังตนไม่เปิดเผยรายละเอียดที่ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถสืบค้นถึงตนเองได้

8.8 ค่าใช้จ่าย

ชาญเสียค่าใช้จ่ายในการใช้พื้นที่ในเว็บไซต์เพื่อประกาศขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ โดยแบ่งเป็นค่าปากหมุดกระทู้ ค่าโฆษณาประชาสัมพันธ์และตำแหน่งของผู้ค้าซึ่งรวมกันมีราคาเดือนละ 2,300 บาท นอกจากนั้นยังมีต้นทุนเครื่องจักรในการผลิตซีดีด้วย แบ่งเป็นเครื่องปั๊มซีดีทั้งหมดราคา 50,000 บาท เครื่องสกรีนราคาทั้งหมด 16,000 บาท นอกจากนั้นยังมีค่าแผ่นซีดี ของกันรยกล่องใส่ซีดีและกระดาษสำหรับทำหน้าปก

8.9 ประสบการณ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

เริ่มแรกที่ชาญเข้าสู่การเป็นผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในเว็บไซต์แห่งนี้ ชาญเรียนรู้วิธีการขายจากเจ้าของเว็บไซต์ (พี่พจน์) ซึ่งชาญบอกกับผู้วิจัยว่าเคยเดินทางไปพบกับพี่พจน์มาครั้งหนึ่ง ซึ่งชาญถือว่าหนึ่งในบุคคลเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่มีโอกาสพบกับพี่พจน์อย่างใกล้ชิด ชาญเล่าให้ผู้วิจัยฟังถึงประสบการณ์ที่เจอพี่พจน์ว่า

ผมโชคดีที่ได้เจอเจ้าของเว็บ เพราะบ้านผมกับบ้านพี่เค้าอยู่ละแวกเดียวกัน วันที่ผมไปหาพี่ เค้าถามผมก่อนเลยว่า ผมรู้เรื่องเกี่ยวกับการขายในเว็บไซต์นี้มาจากไหน เขาคงกลัวว่าผมจะเป็นสาย ผมบอกว่า ผมเล่นเน็ตบ่อย แล้วก็ตามๆ กันมาในนี้ ผมบอกพี่เค้าว่าผมเคยทำเว็บไซต์เกี่ยวกับคนรักหนัง แต่โดนปิด เพราะมันละเมิดลิขสิทธิ์ ทีนี้ผมมีของพวกนี้เยอะ ผมอยากให้คนอื่นได้ดูบ้าง จะเปิดเว็บเดี๋ยวก็นอนปิดอีก ก็เลยมาเจอเว็บนี้โดยบังเอิญ ผมเห็นอีเมลล์ของพี่ก็เลยส่งไปถามรายละเอียด แต่ว่าพี่เค้าจะตอบก็เกือบเดือน ผมมารู้ตอน

หลังจากเค้าไปต่างประเทศ เพราะเครือข่ายเซิร์ฟเวอร์มันอยู่ที่นู่น (ชาญ, สัมภาษณ์, 22 ธันวาคม 2552)

ในประเด็นหลังนี้เองทำให้ชาญเรียนรู้เทคนิคในการป้องกันมิให้เว็บไซต์ถูกปิดตัวลงจากเจ้าหน้าที่ของรัฐในประเทศไทยจะต้องเปิดใช้เว็บไซต์ที่มีเซิร์ฟเวอร์จากต่างประเทศ เพราะผู้ที่มีอำนาจในการดำเนินการจะต้องเป็นเจ้าหน้าที่ของประเทศนั้นๆ

การพบปะในครั้งนั้นทำให้ชาญได้รับข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการขายสินค้าภายในเว็บไซต์แห่งนี้ ซึ่งพี่พจน์บอกกับชาญว่า ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ผ่านทางเว็บไซต์มีข้อควรระวังที่สำคัญที่สุดคือ ห้ามใช้ชื่อจริง ที่อยู่จริงระบุไว้ในเว็บไซต์หรือให้ข้อมูลส่วนตัวตามความเป็นจริงกับลูกค้า เพราะการซื้อขายผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเป็นการซื้อขายที่ผู้ขายและผู้ซื้อไม่ทราบตัวตนที่แท้จริงของแต่ละฝ่าย ดังนั้น การปกปิดข้อมูลส่วนตัวจะเป็นการป้องกันความเสี่ยงที่อาจจะถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจล่อซื้อได้

ชาญไม่ได้ขายสินค้าเพียงคนเดียวภายในเว็บไซต์นี้ แต่เพื่อนของชาญที่เป็นกลุ่มที่ก่อตั้งเว็บไซต์คนรักหนังได้เข้ามาเป็นหุ้นส่วนในกิจกรรมนี้ทุกคน ซึ่งทีมงานทั้งหมดมี 7 คน โดยชาญและเพื่อนๆ แบ่งหน้าที่กันดูแลและรับผิดชอบในขั้นตอนการผลิตและการขาย ดังต่อไปนี้

1. ผู้รับยอดสั่งซื้อสินค้าทางอีเมลและกล่องข้อความ 1 คน (ชาญ)
2. ผู้ผลิตแผ่นซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ 2 คน
3. ผู้ดาวน์โหลดไฟล์หนังจากอินเทอร์เน็ต 1 คน
4. ผู้ออกแบบปกและทำลวดลายแผ่นซีดี 2 คน
5. ผู้จัดส่งสินค้า 1 คน

ในส่วนความรับผิดชอบของชาญจะเป็นเรื่องการรับรายละเอียดยอดสั่งซื้อสินค้า ซึ่งชาญกำหนดวิธีการสั่งซื้อสินค้าภายในร้านไว้ 2 วิธี วิธีการแรกเป็นการส่งผ่านระบบกล่องข้อความที่มีอยู่ในเว็บไซต์ ส่วนอีกวิธีหนึ่งคือ การส่งรายละเอียดการสั่งซื้อผ่านทางอีเมล สาเหตุที่ชาญเลือกให้มีการสั่งซื้อสินค้า 2 วิธีนี้เนื่องจากกล่องข้อความภายในเว็บไซต์มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งหากต้องการขยายกล่องข้อความมากขึ้นก็ต้องจ่ายเงินเพิ่ม ชาญจึงเลือกใช้วิธีการส่งข้อมูลผ่านทางอีเมลที่ไม่จำกัดปริมาณในการส่งและมีความเป็นส่วนตัวมากกว่าระบบกล่องข้อความ รวมทั้งยังไม่ต้องจ่ายส่วนแบ่งจากการขายให้กับพี่พจน์แผ่นละ 1 บาทตามที่กำหนดไว้ด้วย

ในช่วงแรกๆ ที่ชาญเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในเว็บไซต์แห่งนี้ ลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการยังมีจำนวนไม่มากนัก ชาญจึงต้องจัดโปรโมชั่นเพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจจากลูกค้า เช่น

การลดราคาขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ให้ต่ำกว่าร้านอื่นแต่ยังอยู่ในระดับที่สูงกว่าต้นทุน และการแถมสินค้าในกรณีที่ลูกค้าสั่งสินค้าเป็นจำนวนมาก รวมทั้งการยกเว้นค่าจัดส่งในกรณีที่ลูกค้าสั่งสินค้าเกิน 1,000 บาท เป็นต้น รวมทั้งชาวยังใช้วิธีการปลอมตัวเป็นลูกค้าเข้ามาสั่งซื้อสินค้าภายในร้าน แล้วแกล้งเขียนตอบโต้กับเจ้าของร้านเพื่อสร้างความไว้วางใจให้กับลูกค้าที่เข้ามาอ่านข้อความภายในร้านของชาวย วิธีการดังกล่าวทำให้ร้านของชาวยเป็นที่น่าสนใจมากขึ้นจนมีลูกค้าเข้ามาใช้บริการมากที่สุดเป็นอันดับที่ 3 ของร้านทั้งหมดภายในเว็บไซต์นี้

ในส่วนความรับผิดชอบของชาวยในการรับรายละเอียดการสั่งซื้อจากลูกค้า เมื่อชาวยได้รับยอดการสั่งสินค้ามาแล้ว ชาวยจะยังไม่ให้เพื่อนจัดส่งสินค้าในทันที เพราะชาวยต้องเห็นหลักฐานการโอนเงินจากลูกค้าก่อน เนื่องจากชาวยเคยมีปัญหาจากการถูกลูกค้าหลอกลงเป็นจำนวนเงินกว่า 1,000 บาท โดยชาวยเล่าว่า

ตอนแรก ผมก็ไม่ค่อยรู้เรื่องการขายเท่าไร ที่นี้มีลูกค้าสั่งของมาประมาณ 40 แผ่น ผมก็คิดจำนวนเงินแล้วส่งข้อความกลับไป ผ่านไปวันเดียวก็ส่งข้อความกลับมาว่าโอนเงินมาแล้ว และอยากได้สินค้าเลย ผมก็กลัวว่าถ้าไม่ส่งเลยเดี๋ยวลูกค้าไม่พอใจ ผมก็เลยให้เพื่อนจัดส่งทันทีเลยเพราะสินค้ามันมีอยู่แล้ว ปรากฏว่าพอเพื่อนผมส่งของไปเสร็จ ผมก็กลับไปเช็คเงิน ปรากฏว่า ไม่มียอดเงินที่จำนวนพันกว่าบาทเข้ามาเลย ผมก็เอาแล้วไงละติดต่อกับทางธนาคาร จนสุดท้ายรู้ว่าลูกค้าหลอก ผมกะว่าจะลองตามจากที่อยู่ที่ตั้งไป แต่มันไกลนะ เป็นต่างจังหวัด ผมก็เลยต้องปล่อยไป หลังจากนั้นผมก็เลิกทำแบบนั้นเลย ผมจะต้องเห็นกับตาก่อนว่ามีเงินเข้ามาในบัญชีจริงๆ แล้วผมค่อยส่งของ จะช้าหน่อยก็ต้องยอม เพราะไม่มันถ้าโดนหลอกแบบนี้หลายๆ รายก็คงต้องชักเนื้อตัวเองบ้างแหละ (ชาวย, สัมภาษณ์, 21 มกราคม 2553)

หลังจากเหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้ชาวยต้องตรวจสอบการโอนเงินจากลูกค้าทุกครั้ง ชาวยจึงอาศัยเครือข่ายจากเพื่อนที่เป็นพนักงานธนาคารแห่งหนึ่งให้ตรวจสอบเรื่องบัญชีธนาคารของชาวยในช่วงก่อนเที่ยงและก่อนเวลา 15.30 น. เพื่อเป็นการตรวจสอบว่ามียอดเงินของลูกค้าคนใดที่โอนมาให้แล้วบ้าง ทำให้ชาวยสามารถจัดส่งสินค้าให้แก่ลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับบัญชีธนาคารที่ชาวยเปิดไว้เพื่อให้ลูกค้าโอนเงินค่าสินค้ามาให้เป็นนั่นเป็นชื่อเจ้าของบัญชีที่ไม่มีตัวตนจริงๆ เพราะชาวยกับเพื่อนๆ ใช้ชื่อปลอมในการเปิดบัญชีธนาคารเพื่อ

หลบหนีการตรวจสอบเส้นทางการเงิน ซึ่งชาญได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่เป็นพนักงานธนาคารจนสามารถใช้ชื่อปลอมในการเปิดบัญชีได้

นอกจากชาญจะสร้างเครือข่ายจากพนักงานธนาคารแล้ว ชาญยังอาศัยพนักงานไปรษณีย์เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดส่งสินค้าด้วย เนื่องจากสินค้าของชาญเป็นสินค้าที่ผิดกฎหมาย การนำสินค้ามาบรรจุกล่องที่สำนักงานไปรษณีย์ย่อมอาจทำให้เกิดการถูกจับตาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ ชาญจึงต้องอาศัยพนักงานไปรษณีย์ในการติดต่อขอซื้อกล่องพัสดุทั้งขนาดเล็ก กลาง และใหญ่เป็นจำนวนมากกว่า 1,000 กล่องต่อเดือนเพื่อใช้บรรจุสินค้าก่อนนำมาส่งยังไปรษณีย์เพื่อป้องกันมิให้เกิดความสะดุดตาต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

แต่การติดต่อขอซื้อกล่องจำนวนมากทำให้พนักงานไปรษณีย์เริ่มเกิดความสงสัย ชาญต้องอาศัยการติดสินบนให้แก่พนักงานไปรษณีย์ที่คอยนำกล่องมาให้ชาญ และยอมบอกความจริงต่อพนักงานไปรษณีย์ว่ากล่องเหล่านี้ถูกนำมาใช้เพื่ออะไร

กระบวนการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในร้านของชาญเริ่มต้นการตรวจสอบยอดสั่งซื้อจากระบบกล่องข้อความและอีเมล หลังจากนั้นชาญจะเป็นผู้คิดคำนวณราคาและแล้วส่งข้อความตอบกลับไปเพื่อรอให้ลูกค้าโอนเงิน ขั้นตอนนี้อาจจะต้องใช้เวลานานเพราะในบางครั้งลูกค้าอาจจะไม่ได้โอนเงินมาภายใน 1-2 วัน บางรายอาจจะไม่ได้โอนเงินมาเลย ซึ่งชาญจะไม่ส่งรายละเอียดของการสั่งซื้อสินค้าหากยังไม่มีโอนเงิน เมื่อชาญตรวจสอบยอดเงินแล้วจึงส่งเรื่องให้เพื่อนที่เป็นผู้ผลิตสินค้าตามคำสั่งของลูกค้าแล้วจึงจัดส่งไปให้ ตลอดกระบวนการสั่งซื้อและจัดส่งสินค้าใช้เวลาเพียง 7 วันเท่านั้นในกรณีที่ลูกค้าดำเนินการโอนเงินทันทีที่สั่งซื้อสินค้า

ในอดีตเมื่อชาญได้รับการยอดสั่งซื้อสินค้าจากลูกค้าแล้ว ชาญมักจะส่งรายละเอียดสินค้าให้กับเพื่อนที่เป็นผู้ผลิตเลย ซึ่งลักษณะดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาต่อร้านของชาญ เนื่องจากเมื่อเพื่อนของชาญได้รับรายละเอียดของสินค้าแล้ว เพื่อนของชาญจะผลิตสินค้าทันที แต่ชาญกลับไม่ได้รับการโอนเงินจากลูกค้าทำให้สินค้าที่ผลิตออกมาต้องค้างอยู่ภายในบ้านเป็นจำนวนมาก ประกอบกับสินค้าภายในร้านมีความหลากหลาย แม้ว่าจะเป็นภาพยนตร์หรือละครเรื่องเดียวกัน แต่อาจมีรูปแบบของแผ่นซีดีที่แตกต่างกัน โอกาสที่สินค้าที่ถูกผลิตไว้จะถูกจำหน่ายออกไปก็อาจจะต้องใช้เวลาหลายวัน ดังนั้น ชาญและเพื่อนจะไม่ผลิตแผ่นซีดีออกมาล่วงหน้าจนกว่าจะได้รับการโอนเงินจากลูกค้าเท่านั้น

แม้ว่าการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในอินเทอร์เน็ตจะไม่มีพื้นที่ทางกายภาพที่ทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมได้ แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจก็สามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการจับกุม

ซึ่งชาญและเพื่อนๆ ก็ตกเป็นหนึ่งในกลุ่มบุคคลที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมได้ ซึ่งชาญเล่าเหตุการณ์ที่เพื่อนของชาญถูกจับกุมไว้ว่า

มีอยู่ครั้งหนึ่ง เพื่อนมันโดนจับคาไปรษณีย์เลย ตอนนั้นมีหนังสืออยู่ประมาณ 10 เรื่องที่ต้องส่งให้ลูกค้า ตอนที่เพื่อนกำลังส่ง ตำรวจก็บุกเข้ามาจับ เพื่อนก็ต้องไปโรงพัก ผมก็ให้ญาติที่เป็นทหารไปประกันตัวให้ แต่ผมกับเพื่อนคนอื่นๆ ไม่ได้ไป รออยู่ที่บ้าน พอเพื่อนกลับมาบ้าน ผมก็ถามว่าตำรวจจับได้ยังไง เขาก็บอกว่าตำรวจที่จับเป็นคนที่ยืมชื่อของในเว็บนั้นแหละ เขาส่งมาหลายครั้งแล้ว เขาก็ดูที่อยู่ของผู้ส่งแล้วก็สืบไปเรื่อยๆ นั้นแหละ จนเขารู้ว่าพวกผมส่งของกันที่ไหน เขาก็เลยดักรุมมาหลายวัน แต่สุดท้ายญาติก็ช่วยขอร้องให้เขาปล่อย ให้เงินไป 5,000 บาท (ชาญ, สัมภาษณ์, 21 มกราคม 2553)

จากเหตุการณ์ที่ถูกจับกุมในครั้งนั้นทำให้ชาญปรึกษากับผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์รายอื่นที่อยู่ภายในเว็บไซต์เดียวกัน ซึ่งชาญได้รับข้อเสนอแนะว่า ในการส่งสินค้าแต่ละครั้งควรผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนไปหลายๆ สำนักงาน เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ตำรวจแอบดักจับได้ นอกจากนั้นในขณะที่เดินทางไปส่งสินค้าก็ไม่ควรใช้รถส่วนตัวเพราะเลขทะเบียนท้ายรถอาจทำให้เจ้าหน้าที่ตำรวจเชื่อมโยงไปยังผู้ขายได้ วิธีดังกล่าวถือว่าเป็นเทคนิคใหม่ที่ชาญและเพื่อนๆ ไม่เคยรู้มาก่อน หลังจากนั้นชาญและเพื่อนๆ จึงปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้ขายคนอื่น จนในที่สุดชาญก็สามารถขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ได้มาจนถึงทุกวันนี้โดยไม่มีปัญหาจากการดักจับกุมจากเจ้าหน้าที่ตำรวจอีกเลย

8.10 การวิเคราะห์ข้อมูลรายการณี: กรณีชาญ

โครงสร้างของฟิลต์ที่มีชาญและเพื่อนๆ เป็นผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในเว็บไซต์ประกอบไปด้วยบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับหลายสถานภาพและหลายบทบาท ดังต่อไปนี้

1. ผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ในกลุ่มผู้ขายจะมีทีมงานทั้งหมด 7 คนที่มีส่วนร่วมในกระบวนการตั้งแต่การรับรายละเอียดการสั่งซื้อสินค้าจนถึงการจัดส่งสินค้าให้แก่ลูกค้า ซึ่งหน้าที่ของทั้ง 7 คนได้กล่าวไว้แล้ว
2. ญาติที่เป็นทหารที่ช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมของชาญที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมขณะส่งสินค้าทางไปรษณีย์
3. กลุ่มบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ประกอบด้วย

- พี่พจน์เป็นเจ้าของเว็บไซต์ที่ชาญใช้พื้นที่ของเว็บในการเปิดร้านขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ รวมทั้งยังเป็นผู้สอนเทคนิคและกลยุทธ์ในการขายเบื้องต้น

- พนักงานธนาคารเป็นเพื่อนของชาญที่ช่วยตรวจสอบรายละเอียดการโอนเงินจากลูกค้า เพื่อให้ชาญรับรู้ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการชำระเงินของลูกค้าเพื่อความรวดเร็วในการจัดส่งสินค้าให้กับลูกค้าที่โอนเงินเรียบร้อยแล้ว

- พนักงานไปรษณีย์เป็นบุคคลที่ติดต่อประสานงานนำกล่องพัสดุมาส่งมอบให้กับชาญ และเพื่อน ๆ ซึ่งการซื้อกล่องพัสดุนานกว่า 1000 กล่องต่อเดือนทำให้พนักงานไปรษณีย์เกิดความสงสัย ชาญจึงต้องติดสินบนต่อพนักงานไปรษณีย์เพื่อมิให้นำเรื่องไปบอกกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ

- ผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์คนอื่น ๆ ที่เปิดร้านอยู่ภายในเว็บไซต์เดียวกัน เป็นกลุ่มคนที่ร่วมให้คำแนะนำและช่วยกันหาทางออกในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จากการขายผ่านทางอินเทอร์เน็ต

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของฟิลด์ที่มีการเพิ่มจำนวนของบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่เป็นปัญหาในด้านต่างๆ ซึ่งชาญและเพื่อน ๆ ทั้ง 6 คนพยายามหาวิธีการในการจัดการให้ปัญหาลึ้นสุดลง เช่น กรณีที่ชาญต้องสร้างเครือข่ายกับพนักงานธนาคารเพื่อคอยตรวจสอบเช็ครายละเอียดของการโอนเงินตลอดเวลาเพื่อป้องกันการโกงของลูกค้าที่อ้างว่าโอนเงินมาแล้ว รวมถึงการเป็นพันธมิตรกับผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์คนอื่น ๆ เพื่อร่วมกันหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์

กฎเกณฑ์ต่างๆ ภายในโครงสร้างของฟิลด์ของการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ภายในอินเทอร์เน็ตมักเกิดขึ้นเมื่อผู้ขายเผชิญกับปัญหาแล้วหาวิธีการในการแก้ไขจนประสบความสำเร็จผ่านการลองผิดลองถูก แล้วนำเอาวิธีการเหล่านั้นมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตนให้เกิดความปลอดภัย ยกตัวอย่างเช่น ในกรณีที่ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจแอบซุ่มจับอยู่ที่ทำการไปรษณีย์ ซึ่งผู้ขายพยายามคิดค้นหาวิธีการในการเอาตัวรอด ตั้งแต่การเปลี่ยนตัวผู้ส่งสินค้า การเปลี่ยนสถานที่ในการส่ง ตลอดจนการเปลี่ยนช่วงเวลาในการส่งสินค้า ซึ่งผู้ขายพยายามใช้วิธีการต่างๆ จนทำให้ได้วิธีการในการจัดส่งสินค้าที่มีความปลอดภัยมากที่สุด คือ การเปลี่ยนสถานที่ในการส่งสินค้าไปเรื่อยๆ และการไม่ใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะในการส่งสินค้า เมื่อได้วิธีการส่งสินค้าที่มีความปลอดภัย ผู้ขายจึงใช้แนวทางนี้เป็นกฎระเบียบที่ควรปฏิบัติสำหรับการจัดส่งสินค้า

เมื่อพิจารณาในระดับบุคคล ผู้วิจัยพบว่า แม้ว่าชาวนาจะมีประสบการณ์ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์เพียง 2 ปี แต่ปฏิบัติการทางการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ของชาวนามีการเปลี่ยนแปลงไปพร้อมๆ กับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของฟิล์มเพื่อให้เหมาะสมต่อปฏิบัติการของผู้ขาย ยกตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงปฏิบัติการในการผลิตสินค้า จากในอดีตที่ชาวนาส่งรายละเอียดของการสั่งสินค้าให้แก่เพื่อนร่วมทีมทันทีหลังจากที่ได้รับข้อความโดยยังไม่ได้รับเงินโอนจากลูกค้าเลย เพื่อนร่วมทีมจึงผลิตสินค้าออกมาไว้อ่อนส่งผลให้สินค้าที่ผลิตออกมามีค้างอยู่ในสต็อกเพราะลูกค้าไม่ยอมโอนเงินมาให้ตามที่ได้ตกลงกันได้ จนในช่วงหลังชาวนาต้องปรับเปลี่ยนวิธีการผลิตสินค้าก็ต่อเมื่อได้รับเงินโอนจากลูกค้าแล้วเท่านั้น เพื่อป้องกันไม่ให้สินค้าคงเหลืออยู่ในสต็อกจนนานเกินไป

นอกจากนั้นชาวนาและเพื่อนร่วมทีมยังเปลี่ยนแปลงปฏิบัติการในการจัดส่งซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ด้วย เนื่องจากวิธีการส่งสินค้าในสมัยแรกๆ ทีมงานจะจัดส่งที่สำนักงานไปรษณีย์ที่อยู่ใกล้บ้านเท่านั้น แต่วิธีการนี้ทำให้เพื่อนร่วมทีมถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจที่แอบซุ่มอยู่แสดงตัวเข้าจับกุม ดังนั้น ชาวนาและเพื่อนร่วมงานจึงปรึกษาผู้ขายคนอื่นๆ ที่ประสบปัญหาเดียวกันเพื่อหาทางออกในการแก้ปัญหาจนนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัดส่งสินค้าตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

จากปฏิบัติการต่างๆ ของชาวนาสະທ້ອນให้เห็นโครงสร้างของฟิล์มที่เป็นไปในลักษณะของความร่วมมือกันระหว่างผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ มากกว่าจะเน้นความขัดแย้งในการแข่งขันเพื่อแย่งชิงลูกค้าและยอดขายสินค้า

ปฏิบัติการต่างๆ สะท้อนให้เห็นฮาบิทัสที่อยู่เบื้องหลังของพฤติกรรมที่ชาวนาปฏิบัติต่อลูกค้า เช่น ความคิดเรื่องความไว้วางใจที่ส่งผลให้ชาวนาและเพื่อนจัดส่งสินค้าโดยที่ยังเห็นยอดโอนเงิน เนื่องจากชาวนามีความเชื่อมั่นว่า ในกิจกรรมการขายสินค้าผ่านเว็บไซต์ ผู้ขายและลูกค้าต้องอยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจซึ่งกันและกัน เพราะหากลูกค้าไม่มีความไว้วางใจก็คงไม่กล้าสั่งสินค้าจากบุคคลที่ไม่รู้จัก เช่นเดียวกับผู้ขายที่ต้องมีความไว้วางใจว่าลูกค้าจะโอนเงินมาตามที่ได้กำหนดไว้ อย่างไรก็ตามความคิดในเรื่องความไว้วางใจถูกทำลายลงเมื่อชาวนาต้องเผชิญกับปัญหาที่ลูกค้าหลอกหลวงว่าโอนเงินมาแล้วทั้งๆ ที่ในความเป็นจริงแล้ว ลูกค้าไม่ได้โอนเงินมาเลย เมื่อความไว้วางใจไม่สามารถนำมาใช้ในการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์อีกต่อไป ชาวนาจึงต้องปรับเปลี่ยนความคิดในการขายว่า จะต้องมีการตรวจสอบการโอนเงินค่าสินค้าก่อนที่จะจัดส่งสินค้าให้แก่ลูกค้า ความไว้วางใจที่ทั้งสองฝ่ายมีร่วมกันถูกทำลายลง โดยชาวนาเลือกให้ลูกค้าต้องมีความไว้วางใจกับผู้ขายก่อน เมื่อลูกค้าไว้วางใจแล้วทำการโอนเงินมาแล้ว ชาวนาจะจัดส่งสินค้าให้แก่

ลูกค้าทันที หลังจากที่ถูกค้าได้รับสินค้าก็จะเกิดความไว้วางใจขึ้นทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อดำเนินต่อไป

นอกจากความคิดเรื่องความไว้วางใจแล้ว ชาวยังมีฮาบิทัสเกี่ยวกับความร่วมมือของผู้ขายที่แสดงออกในพฤติกรรมความร่วมมือกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ดังจะสังเกตเห็นได้จาก ในยามที่มีปัญหาส่งผลต่อการดำรงอยู่ของผู้ขาย กลุ่มผู้ขายจะรวมตัวกันเพื่อหาทางออกในการแก้ไขปัญหา โดยผ่านการลองผิดลองถูก วิธีการที่ดีที่สุดในการแก้ปัญหานั้นจะถูกนำมาเผยแพร่ให้ผู้ขายคนอื่นได้ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกันด้วย

จากข้อมูลของกลุ่มผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ทั้ง 8 คน ทำให้เห็นว่าการวิเคราะห์กิจกรรมทางเศรษฐกิจเป็นเรื่องที่มีความซับซ้อนซึ่งการใช้แนวคิดเศรษฐศาสตร์กระแสหลักไม่สามารถให้ความรู้ลึกในการวิเคราะห์ได้ ดังที่จะเห็นได้จากกระบวนการเข้าสู่อาชีพของผู้ขายไม่ได้เกิดจากการคิดคำนวณต้นทุนและรายได้เพียงอย่างเดียว หากแต่อิทธิพลทางสังคมหรือบุคคลรอบข้างกลับกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ชักชวนให้บุคคลเข้าสู่อาชีพดังกล่าว ดังนั้น การวิเคราะห์ตลาดจึงไม่สามารถแยกการกระทำของปัจเจกบุคคลออกจากโครงสร้างความสัมพันธ์ได้ เพราะตลาดมีลักษณะเป็นแบบแผนความสัมพันธ์ของบุคคลที่เข้าสู่กระบวนการแลกเปลี่ยนทรัพยากรต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาตามกรอบแนวคิดของเศรษฐกิจนอกระบบแล้ว จะพบว่า ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มีความขัดแย้งกับแนวคิดในบางประการ กล่าวคือ อาชีพขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ถือว่าเป็นกิจกรรมเศรษฐกิจนอกระบบที่ควรเป็นอาชีพของคนจนหรือมีรายได้น้อยนั้น แต่หากพิจารณาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างแล้วจะพบว่า ผู้ขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ส่วนใหญ่ไม่ได้มาจากชนชั้นล่างเสมอไป บางคนก็มีรายได้จากการทำงานประจำ

การขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ยังเป็นอาชีพที่ต้องใช้ทักษะและความสามารถในการผลิต แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่สามารถผลิตสินค้าได้คราวละมากๆ ทำให้การขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ไม่ได้เป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีในระดับต่ำ

การขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์แสดงให้เห็นถึงความพยายามของผู้ขายในการตอบโต้ต่อรัฐและสังคม ซึ่งพฤติกรรมของคนในสังคมมักจะถูกกำหนดจากกฎหมาย แต่อาชีพนี้แสดงให้เห็นถึงการขัดขืนต่อข้อบังคับของรัฐ ดังที่เห็นจากผลการศึกษาว่า การกำหนดกฎหมายของผู้ขายซีดีลิขสิทธิ์กลายเป็นอุปสรรคต่อการสร้างรายได้ของผู้ขาย ทำให้ผู้ขายไม่มีทางเลือกต้องยอมขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ที่ให้ผลกำไรมากกว่า แม้ว่าอาจจะเสี่ยงต่อการกระทำผิดกฎหมายก็ตาม

การศึกษาในครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่ทำให้ตลาดซีดีละเมิดลิขสิทธิ์สามารถดำรงอยู่ได้ คือ ปัจจัยทางด้านสังคมที่เป็นตัวค้ำจุนโครงสร้างของตลาดผ่านการสร้างเครือข่ายของความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจซึ่งวางอยู่บนพื้นฐานของความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างบุคคลที่เข้าร่วม ผู้ขายแต่ละคนสร้างเครือข่ายบุคคลที่มีลักษณะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่เผชิญ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่สามารถให้ความปลอดภัยต่อผู้ขายได้ โดยการใช้เงินเป็นค่าตอบแทนและแลกเปลี่ยนกับการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

การขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ในแต่ละวันแสดงให้เห็นถึงปฏิบัติการของผู้ขายที่เกิดจากการเรียนรู้และลองผิดลองถูกจากการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่างๆ แล้วนำไปเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา โดยปฏิบัติการของผู้ขายมักเป็นไปในลักษณะของการสร้างความปลอดภัยต่อการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ ซึ่งผู้ขายมักใช้วิธีการต่างๆ ในการทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกลายเป็นพวกเดียวกับผู้ขาย เช่น การใช้เงินเป็นค่าติดสินบน หรือการเสนอให้เข้ามาเป็นหุ้นส่วนร่วมกับตนเอง ซึ่งเรียกว่าวิธีการ co-opted

ปฏิบัติการต่างๆ สะท้อนให้เห็นสภาพของฝ่ายที่มีต่อการขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ว่า การเอาตัวรอดภายในตลาดซีดีละเมิดลิขสิทธิ์จะต้องทำให้ผู้มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้ขาย รวมทั้งสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมาระหว่างกลุ่มผู้ขายและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติตนร่วมซึ่งนับว่าเป็นวิธีการที่เหมาะสมที่สุด

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างขายซีดีละเมิดลิขสิทธิ์ล้วนมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพและปฏิบัติการของผู้ขาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มบุคคลที่เพิ่มเข้ามามีบทบาทภายในโครงสร้างความสัมพันธ์ก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนปฏิบัติการและสภาพให้มีความสอดคล้องกับโครงสร้างที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนั้น หากผู้ขายอยู่ภายในตลาดเดียวกันจึงมักมีโครงสร้างความสัมพันธ์ที่คล้ายคลึงกันซึ่งส่งผลต่อสภาพและปฏิบัติการที่คล้ายคลึงกันตามไปด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้ขายที่ไม่ได้อยู่ภายในตลาดเดียวกันก็อาจมีสภาพและปฏิบัติการที่เหมือนกันก็ได้หากผ่านประสบการณ์และปัญหาบางอย่างที่คล้ายคลึงกัน